Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΒΙΟΣ.

FLAVII IOSEPHI VITA,

Sigismundo Gelenio interprete.

MIHI igitur genus est non obscurum, sed longa serie ductum à sacerdotibus; & sanè quemadmodũ apud alios aliq nobilitatis rationes cẽsentur, ita apud nostrates ius sacrorum habere argumentum est illustris originis. ego autem non solùm ex sacerdotum oriundus sum genere, verum etiam ex vice prima inter viginti quatuor illas, quas inter non mediocre discrimen est. quin & ad regium genus per matrem pertineo: quandoquidem Asamonæorum familia, ex qua illa prognata est, tempore longo regnum simul & sacerdotium in gente nostra obtinuit. nunc ipsam seriem propagationis pertexam. Atauus mihi fuit Simõ Psellus cognomine, quo tempore Hircanus Simonis pont. filius eius nominis primus summum sacerdotium tenuit. is nouem filios habuit, & in his Matthiam Aphliæ cognomine. hic ex Ionathæ summi pontificis filia Matthiam Curtum suscepit, primo anno Hyrcani principis. ex eo Iosephus progenitus est anno regni Alexandræ nono: qui Matthiam genuit annum decimum regnante Archelao. is porrò me genuit imperij C. Cæsaris anno primo, ipse autem filios habeo tres: quorum Hircanus maximus, natus est anno quarto Vespasiani principis, deinde septimo Iustus, nono Agrippa. atque hanc generis nostri successionem, vt est in publicas tabulas relata huc transcripsi, parui faciens improborum calumnias. Matthias autem meus pater, non nobilitate solùm, sed multo magis iustitia fuit celebratus, cuius nomine totis quã ampla sunt Hierosolymis innotuit. ipse à puericia cũ Matthia eisdem parẽtibus nato incumbens disciplinis egregiè profeci, visúsque sum intellectu & memoria præcellere: ita vt iam tum quartumdecimum annum agens laudem consecutus ex literarum studiis etiam à pontificibus & vrbis primoribus de penitiori legum sensu consuleret. sextumdecimum deinde ingressus decreui nostratium sectarum gustum aliquem capere, quas tres esse diximus, Pharisæorum, Sadducæorum, & Essenorum: sic enim faciliorem delectum fore putabam, si omnes cognoscerem. itaque duro victu & magno labore per omnes tres transij:

ΕΜΟΙ ὁ γένος ὄστιν οὐκ ἄσημος, ἀλλ' ἐξ ἱερέων ἄνωθεν καταβεβηκός. ὥσπερ δὴ παρ' ἑκάστοις ἄλλη τίς ὄστιν εὐγενείας ὑπόθεσις, οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ τῆς ἱερωσύνης μετουσία τεκμήριον ὄστι γένους λαμπρότητος. ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἐξ ἱερέων ὄστι τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πρώτης ἐφημερίδος τῶν εἰκοσιτεσσάρων· πολλὴ δὲ καὶ τούτῳ διαφορά. ὑπαρχῶ δὲ καὶ τοῦ βασιλικοῦ γένους ὑπὸ τῆς μητρός. οἱ γὰρ ἀσαμωναίου παῖδες ὧν ἐκεῖνος ἐκείνη, τοῦ ἔθνους ἡμῖν ὄντι μάκιστον χρόνον ἀρχιεράτευσαν καὶ ἐβασίλευσαν. ἐρῶ δὲ τὴν διαδοχήν. ὁ πρόπαππος μοῦ ἐμοὶ σίμων ὁ ψέλλος ὀνομαζόμενος. οὗτος ἐγένετο κατ' ὃν καιρὸν ἀρχιεράτευσεν σίμωνος ἀρχιερέως ὁ παῖς, ὃς πρῶτος ἀρχιερέων ὑρκανὸς ὠνομάσθη. γίνονται δὲ τῷ ψέλλῳ σίμωνι παῖδες ἐννέα. τούτων ὄστιν εἷς ματθίας ὁ ἀφλίου λεγόμενος. οὗτος ἠγάγετο θυγατέρα ἰωνάθου ἀρχιερέως, καὶ γίνεται παῖς αὐτῷ ματθίας ὁ κυρτὸς ὀνομασθείς, ἄρχοντος ὑρκανοῦ τὸν πρῶτον ἐνιαυτόν. τούτου γίνεται ἰώσηπος ἑκάτῳ ἔτει τῆς ἀλεξάνδρας ἀρχῆς, καὶ ἰωσήπου ματθίας βασιλεύοντος ἀρχελάου τὸ δέκατον. ματθίᾳ δὲ ἐκ τοῦ πρώτου τοῦ γαΐου καίσαρος ἡγεμονίας. ἐμοὶ δὲ παῖδες εἰσὶ τρεῖς, ὑρκανὸς μὲν ὁ πρεσβύτατος ἔτει τετάρτῳ τῆς οὐεσπασιανοῦ καίσαρος ἡγεμονίας, ἑβδόμῳ δὲ ἴουστος, ἑκάτῳ δὲ ἀγρίππας. τὴν μὲν οὖν τοῦ γένους ἡμῖν διαδοχὴν ὡς ἐν τοῖς δημοσίαις βίβλοις ἀναγεγραμμένην εὗρον, ὅτως ἔθετο, τοῖς διαβάλλειν ἡμᾶς πειρωμένοις χαίρειν φράσας. ὁ πατὴρ δέ μου ματθίας οὐ διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν ἐπίσημος ἦν, ἀλλὰ πλέον διὰ τὴν δικαιοσύνην ἐπωνύετο, γνωριμώτατος ὢν ἐν τῇ μεγίστῃ πόλει τῶν παρ' ἡμῖν τοῖς ἱεροσολυμίταις. ἐγὼ δὲ συμπαιδευόμενος ἀδελφῷ ματθίᾳ τοῦ αὐτοῦ γεγονότι γάρμου γνήσιος ἐξ ἀμφοῖν τοῦ γονέων, εἰς μεγάλην παιδείας προέκοπτον ὑπόδοσιν, μνήμη τε καὶ συνέσει δοκῶν διαφέρειν. ἔτι δ' ἄρα παῖς ὢν περὶ τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος διὰ τὸ φιλογράμματον ὑπὸ πάντων ἐπηινούμην, συνιόντων ἀεὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ τῆς πόλεως πρώτου, ὑπὲρ τοῦ παρ' ἐμοῦ περὶ τοῦ νομίμων ἀκριβέστερόν τι γνῶναι. περὶ ἑκκαιδέκατον ὄντα ἐγὼ ἐπιθυμῶν τοῦ παρ' ἡμῖν αἱρέσεων ἐμπειρίας λαβεῖν. τρεῖς δ' εἰσὶν αὗται, φαρισαίων μὲν ἡ πρώτη, καὶ σαδδουκαίων ἡ δευτέρα, τρίτη δὲ ἡ ἰσσηνῶν, καθὼς πολλάκις εἴπομεν. ὅτω γὰρ ᾠόμην αἱρήσεσθαι τὴν ἀρίστην, εἰ πάσας καταμάθοιμι. συλλεγαγόντος γοῦν ἐμαυτὸν καὶ πολλὰ πονηθεὶς, τὰς τρεῖς διῆλθον καὶ μη-

καὶ μηδὲ τοῦ ἐντεῦθεν ἐμπειρίας ἱκανοῦ ἐμαυτὸν νομίσας εἶναι, πυθόμενός τινα βασιλεῦ ὄνομα καὶ τὴν ἐρημίαν διαζῆν, ἐφ' ἧπερ μὴ ὑπὸ δένδρων χεόμενον, φυτοῦ τοῦ αὐτομάτως φυομένου, ψυχρὸν τε ὕδατι τὴν ἡμέραν καὶ τοῦ νύκτα πολλάκις λουόμενον πρὸς ἁγνείαν, ζηλωτὴς ἐγενόμην αὐτοῦ, καὶ διαζεύξας παρ' αὐτὸν ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ τοῦ βουλόμενον πολιτεύσασθαι, εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεφον. ἐνιαυτὸν δὲ καὶ δέκα ἔτη ἔχων, ἠρξάμην τε πολιτεύεσθαι τῇ φαρισαίων αἱρέσει καταλαβόντων, ἣ φιλοπλήσιός ἐστι τῇ παρ' ἕλλησι στοικῇ λεγομένῃ. μετ' εἰκοστὸν δὲ καὶ ἕκτον ἐνιαυτὸν εἰς ῥώμην μοι συνέπεσεν ἀναβῆναι διὰ τοῦ λεχθησομένου αἰτίαν. κατ' ὃν χρόνον φήλιξ τῆς ἰουδαίας ἐπεστάθει, ἱερεῖς τινάς συνήθεις ἐμοὶ καλοὺς κἀγαθοὺς διὰ μικρὰν καὶ τοῦ τυχοῦσαν αἰτίαν δήσας εἰς τὴν ῥώμην ἔπεμψε, λόγον ὑφέξοντας τοῦ καίσαρος. οὓς ἐγὼ πόρον δοῦναι βουλόμενος σωτηρίας, μάλιστα δὲ πυθόμενος, ὅτι καίπερ ἐν κακοῖς ὄντες οὐκ ἐξελάθοντο τοῦ εἰς τὸ θεῖον δυσσεβείας, διαζέφοντο δὲ σύκοις καὶ καρύοις, ἀφικόμην εἰς ῥώμην πολλάκις κινδυνεύσας κατὰ θάλασσαν. βαπτιζόντος γὰρ ἡμῶν τὸ πλοῖον κατὰ μέσον τὸν ἀδρίαν, περὶ ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν ὄντες, δι' ὅλης τοῦ νυκτὸς ἐνήξαμεθα. καὶ περὶ ἀρχομένην ἡμέραν ὑπιφαινόντος ἡμῖν κατὰ θεοῦ πρόνοιαν, κυρίωνα ἑωθινοῦ πλοίου, φθάσαντες τοῖς ἄλλοις ἐγώ τε καί τινες ἕτεροι ὀγδοήκοντα σύμπαντες ἀνελήφθημεν εἰς τὸ πλοῖον. διασωθεὶς δὲ εἰς τὴν δικαιαρχίαν, οὗ ποτιόλοις ἰταλοὶ καλοῦσιν, διὰ φιλίας ἀφικόμην ἀλιτύρῳ, μιμολόγος δὲ οὗ ὄνομα κάλλιστα τοῦ νέρωνι κατεθύμιος, ἰουδαῖος τὸ γένος, καὶ δι' αὐτοῦ πομπηΐᾳ τῇ τοῦ καίσαρος γυναικὶ γνωσθεὶς, πρόσω ὡς τάχιστα παρεκαλέσας αὐτὴν τοῖς ἱερεῖς λυθῆναι. μεγάλων δωρεῶν πρὸς τὴν διεργασίαν ταύτην τυχὼν παρὰ τῆς πομπηΐας, ὑπέστρεφον ὅθεν τὴν οἰκείαν. καταλαμβάνω δὲ ἤδη νεωτερισμοὺς ἀρχάς, καὶ πολλοὺς ὅθεν τῇ ῥωμαίων ἔθνος ἄσει μέγα φρονοῦντας. κατασκέψειν οὖν ἐπειρώμην τοῖς σασκώδεις καὶ μεταγνῶναι ἐκεῖθεν ποιησάμενος πρὸ ὀφθαλμῶν, πρὸς οὓς πολεμήσουσιν, ὅτι ῥωμαίων οὐ κατ' ἐμπειρίαν μόνον πολεμικὴν, ἀλλὰ καὶ κατ' δυτυχίαν ἐλαττοῦνται καὶ μὴ προπετῶς καὶ παντάπασιν ἀνόητος πατρίδι καὶ γονεῦσι καὶ σφίσιν αὐτοῖς τὸν περὶ τῆς ἐσχάτου κακῶν κίνδυνον ἐπάγειν. ταῦτα δὲ ἔλεγον καὶ λιπαρῶς ἐνεκείμην ἀποτρέπων, δυσχέστατον ἡμῖν τοῦ πολέμου τὸ τέλος γνήσεσθαι προορώμενος. οὐ μὴν ἔπεισα, πολὺ δὲ ἡ τοῦ ἀποστοιθήσαντος ἐπεκράτησε μανία. δύσας γοῦν μὴ ταῦτα συνεχῶς λέγων διὰ μέσου ἀφικόμην καὶ ἱερεῖας εἰς τὰ τοῦ πολέμου φρονῶν, καὶ κινδυνεύσας λοιφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἀναχωρεῖν, ἐχομένης ἤδη τῆς ἀπωνίας ὅπερ οὐ φοβούμενον, εἰς τὸ ἐνδοτέρω ἱερὸν ὑπεχώρησα. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν μακαρίου καὶ τοῦ πρώτου τοῦ ληστρικοῦ σίφους, ὑπεξελθὼν τοῦ ἱεροῦ πάλιν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρώτοις τοῦ φαρισαίων συνδιέτριβον. φόβος δὲ οὐκέτι μέτριος εἶχεν ἡμᾶς ὁρῶντας, τὸν μὲν δῆμον ἐν τοῖς ὅπλοις. αὐτοὶ δὲ ὄντες ἐν ἑτέρῳ τὴν ποιησόμεθα, καὶ τοὺς νεωτερίσαι παύειν οὐ δυνάμενοι, πρὸς δήλου δ' ἡμῖν τοῦ κινδύνου παρεστῶτος, συγκατάθεσιν μὲν αὐτοῖς τοῖς γνώμαις ἐλέγομεν, συνεβουλεύομεν δὲ μένειν ἐφ' αὐτοῖς, καὶ τοὺς πολεμίους ἀπελθόντας ἐᾶν, ἐλπίζοντες οὐκ εἰς μακρὰν χρόνον

ac ne hac quidem experientia contentus, cum audissem Banum quendam in Solitudine viuere, amictum sibi parantem ex arboribus, & sponte prouenientibus alimentis vtentem, crebrisque nocte ac die lauacris frigidis ad castitatem tuendam, cœpi eius institutum imitari exactisque in eius contubernio tribus annis, postquam concupitis satis potitus sum, in vrbem redij. Iámque vndeuiginti annos natus ciuilem vitam aggressus sum, addictus Pharisæorum placitis, proximè ad Stoicam apud Græcos sectam accedentibus. Post annum verò ætatis sextum supra vigesimum Romam mihi proficisci contigit ob causam hanc. Quo tempore Felix in Iudæa procurator erat, sacerdotes quosdam mihi familiares, viros honestos & bonos, ob leuem quandam culpam vinctos Romam misit, acturos causam suam apud Cæsarem. quos vt aliquo pacto eriperem periculo, præsertim cùm auditem, ne in calamitate quidem constitutis curam pietatis excidisse, & ficis ac nucibus eos vitam sustentare, veni Romam multis in mari exhaustis periculis. mersa enim nostra naue in medio mari Adriatico, circiter sexcenti per totam noctem natauimus, & diluculo demum Cyrenaicam nauem Deo fauente conspicati, octuaginta fermè nostrûm feliciore vsi natatu in eam recepti sumus. ita seruatus Dicæarchiam, siue Puteolos, vt Itali vocare malunt, familiaritatem contraxi cum Alituro mimorum actore, qui Iudæus genere Neroni carus erat: per quem vbi Poppeæ vxori Cæsaris innotui, confestim per eam impetraui absolutionem illis sacerdotibus: præterque magnis donatus ab ea muneribus in patriam reuersus sum. ibi deprehendi iam nouarum rerum studia gliscere, multósque ad defectionem spectare à Rom. pop. Itaque conabar seditiosos ad meliorem mentem reducere, proponens eis ob oculos cum quibus essent bellum gesturi, nimirum cum Romanis, quibus & peritia rei militaris, & felicitate essent impares: monebámque ne temere ac imprudenter patriam séque & suos in extremum periculum conicerent. ad hunc modum vehementer dehortabar, infelicissimum belli finem prospiciens. nec tamen quicquam profeci, tanta erat tum desperatorum insania. Veritus igitur ne eadem continenter apud eos repetens in odium atque suspicionem inciderem, quasi fautor hostium, néve hoc nomine comprehensus ab eis neci traderer, occupato iam castello Antonia secessi ad templum interius. deinde post occisum Manahemum & primates Iassonum cohortis rursum ex templo prodij, versabárque cum pontificibus & Pharisæorum primoribus, non mediocriter sibi timentibus. videbamus enim populum arma corripuisse, ipsi inopes consilij. & cùm non possemus tumultuatores compescere, quòd ea res non careret periculo, simulabamus quidem nos probare illorum sententiam, suadebamus tamen, vt se continerent, & hostem abire sinerent, quòd speraremus Gessium

breui venturum cum validis copiis,& eum tumultum sedaturum. At ille reuersus,& in prælio cum multis occisus,sua clade extremam toti nostræ genti calamitatem attulit: mox enim belli autoribus additus est animus,sperantibus omninò Romanos deuincēdos, quo tempore & aliud quiddam accidit. Syriæ vrbium circūuicinarum habitatores Iudæos intra eadē mœnia secum degentes comprehensos vnà cum vxoribus,& liberis trucidabant,sine vllo crimine: quippe qui neque deficere à Romanis cogitauerant, neq; contra ipsos priuatim aliquid moliti fuerant. Sed inter cæteros eminuit impia Scythopolitarū immanitas.Cùm enim bello peterentur à Iudæis exteris, coegerunt suos Iudæos contra tribules arma sumere,quod nostris vetitum est legibus: horúmque ope hostes profligati sunt.post victoriam autem obliti fidei sociis inquilinisdebitæ,omnes,occiderunt, cùm essent multa hominum eius gentis millia. nec mitiùs tractati sunt IudæiDamasci incolæ. Sed de his prolixius in libris De bello Iudaico narrauimus: nunc ob hoc tantum earum cladium memini, vt sciat lector nosttam gentem non vltrò,sed necessitate compulsam ad id bellum deuenisse.Itaque profligato Gessio Hierosolymitanorum primores cum viderent latrones cæterósque pacis turbatores habere armorum copiam,veriti ne ipsi inermes inimicis obnoxij fierent,vt post accidit: cognitóque quòd Galilæa nondum tota à Romanis defecisset,sed pars eius etiam tum quietè ageret:miserunt eò me & alios duos sacerdotes, viros honestos ac bonos,Ioazarum & Iudam, vt prauis illis hominibus persuaderemus arma deponere: doceremúsque satius esse committi ea gentis optimatibus:placere enim,vt illi arma in futurum semper parata habeant. expectandum tamen dum certò sciatur quidnam Romanis sit animi. Cum his mandatis inGalilæam veniens reperi Sephoritas in magno discrimine,tuentes patriam contra Galilæorum vim volentium eam diripere, quod perstarent in amicitia Romani populi, fidéque seruarent Senio Gallo tum Syriæ præsidi.His ego securitatem reddidi sedata infesta multitudine; permisíque, vt quoties vellent in Dora(ea Phœnices vrbs est) ad suos mitterent, quos obsides Gessio dederant. Tiberiadis autem incolas inueni iam arma sumpsisse ob huiusmodi causam.tres in hac vrbe factiones erant.vna honestorum virorum, cuius caput erat Iulius Capella. Is & qui eum sequebantur,Herodes Mirari,Herodes Gamali,Compsus Compsi: Crispus enim huius frater olim à maiore Agrippa ei vrbi præfectus tum in suis possessionibus trans Iordanem agebat:hi omnes inquam autores erant manendi in fide regis & Rom. pop. solus ex nobilitate Pistus dissentiebat in gratiam Iusti sui filij. Altera factio è plebeis & obscuris constās bellandum decernebat. In tertia Iustus eminebat Pisti filius, dubitare se de bello simulans, sed interim occultè mutationem rerum cupiens,

μετὰ μεγάλης δυνάμεως ἀναβαίνα, παύσειν τὴν νεωτερισμόν. ὁ δὲ ἐπελθὼν καὶ συμβαλὼν μάχῃ κατεκόπη, πολλῶν τῶν μετ' αὐτοῦ πεσόντων, καὶ γένους τὸ γενόμενον πᾶσμα, συμφορὰ τοῦ παντὸς ἡμῖν ἔθνους. ἐπήρθησαν γὰρ ὅτι τούτῳ μᾶλλον οἱ τὸν πόλεμον ἀγαπήσαντες, καὶ νικήσαντες τοὺς ῥωμαίους εἰς τέλος ἠλπίσαμεν, προσγενομένης καὶ ἑτέρας τινὸς τοιαύτης αἰτίας. οἱ τὰς πέριξ τῆς συρίας πόλεις κατοικοῦντες, τοὺς παρ' ἑαυτοῖς ἰουδαίους συλλαμβάνοντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπήγαγον, οὐδεμίαν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπικαλεῖν ἔχοντες. ἔτι γὰρ ὅτι ῥωμαίων ἀποστάσει νεώτερόν τι προσφερόμενοι, ἔτι πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐχθρὸν ἢ ὑπίβουλον. σκυθοπολῖται δὲ πάντων ἀσεβέστατα καὶ ὠμοτάτα διεπράξαντο. ἐπελθόντων γὰρ αὐτοῖς ἰουδαίων ἔξωθεν πολεμίων τοὺς παρ' αὐτοῖς ἰουδαίους ἐβιάσαντο καὶ τὴν ὁμοφύλων ὅπλα λαβεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἡμῖν ἀθέμιτον, καὶ μετ' ἐκείνων συμβαλόντες ἐκράτησαν τῶν ἐπελθόντων. ἐπειδὴ δὲ ἐνίκησαν ἐκλαθόμενοι τὸ πρὸς τοὺς ἐνοίκους καὶ συμμάχους πίστεως, πάντας αὐτοὺς διεχρήσαντο πολλὰς μυριάδας ὄντας. ὅμοια δὲ ἔπαθον καὶ οἱ τὴν δαμασκὸν ἰουδαῖοι κατοικοῦντες. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ τοῦ ἰουδαϊκοῦ πολέμου βίβλοις διεδηλώκαμεν. νυνὶ δ' αὐτῶν ἐπεμνήσθην βουλόμενος παρίστασθαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὅτι ἡ πρόφασις ἐγένετο τοῦ πολέμου πρὸς ῥωμαίους ἰουδαίοις, ἀλλὰ τὸ πλέον ἀνάγκη νικηθέντος οὐ ὡς ἔφαμεν τοῦ γένους, τῶν ἱεροσολυμιτῶν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι, τοὺς μὲν λῃσταὶ ἅμα τοῖς νεωτεροῦσαν βουλομένοις ὅπλων, δεῖσαντες δὲ αὐτοὶ μὴ ἄοπλοι καθεστηκότες ὑποχείριοι γένωνται τοῖς ἐχθροῖς, ὃ καὶ μετὰ ταῦτα συνέβη, καὶ πυθόμενοι τὴν γαλιλαίαν ἔτι πᾶσαν ῥωμαίων ἀφεστάναι, μέρος δὲ αὐτῆς ἠρεμεῖν ἔτι, πέμπουσιν ἐμὲ καὶ δύο ἄλλους τῶν ἱερέων καὶ τοὺς καθαροὺς ἄνδρας ἰωάζαρον καὶ ἰούδαν, πείσοντας τοὺς πονηροὺς καταθέσθαι τὰ ὅπλα, καὶ διδάξοντας ὡς ἐστὶν ἄμεινον τοῖς κρείττοσι τοῦ ἔθνους αὐτὰ παρεῖναι. ἔγνωσαν δὲ τούτοις ἀεὶ μὲν ἔχειν τὰ ὅπλα πρὸς τὸ μέλλον ἕτοιμα, βουλήσεσθαι δὲ τί πράξουσιν ῥωμαῖοι μαθεῖν. λαβὼν οὖν ἐγὼ τὰς ὑποθήκας ταύτας, ἀφικόμην εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ συμφωνείτας μὴν ἐν ὀλίγῳ τοῦ πατείδος ἀγῶνι κρείττους εὗρον, διαρπάσαι κειμένην αὐτὴν τῶν γαλιλαίων, διὰ τὴν πρὸς ῥωμαίους εὐνοίαν φιλίαν, καὶ ὅτι καὶ σενίῳ γάλλῳ τῶν τῆς συρίας ἡγεμονεύοντι δεξιά τε καὶ πίστις ἐστήκει. ἀλλὰ τούτους μὲν ἐγὼ παύσας ἀπαλλάξας τοῦ φόβου, πείσας ἐφ' αὐτῶν τὰ πλήθη, καὶ ὑπισχνούμενος ὁσάκις θέλοιεν διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐν δώροις οἰκείους ὁμηρεύοντας γενέσθαι τὰ δῶρα, πόλις ἐστὶ τῶν φοινίκων. τοὺς ἐν τιβεριάδι δὲ κατοικοῦντας εὗρον ἐφ' ὅπλα κεχωρηκότας ἤδη δὲ αἰτίαν τοιαύτην. τρεῖς ἦσαν κατὰ τὴν πόλιν, μία μὲν ἀνδρῶν διαφερόντων, ἦρχε δ' αὐτῆς ἰούλιος καπέλλος. οὗτος δὴ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἡρώδης ὁ μιραρῆν καὶ ἡρώδης ὁ τοῦ γαμάλου, καὶ κομψὸς ὁ τοῦ κόμψου, κρῖσπος γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τοῦ μεγάλου βασιλέως γενόμενος ποτὲ ἔπαρχος, ἐν ταῖς ἰδίαις κτήσεσιν ἐτύγχανεν, πέραν τοῦ ἰορδάνου, πάντες οὖν οἱ παρεστηκότες καὶ τὴν χώραν ἐκείνον ἐμμένειν συνεβούλευον τῇ πρὸς τοὺς ῥωμαίους καὶ τὸν βασιλέα πίστει. τῇ γνώμῃ δ' ὁ σωστρίστρατος ὑπὸ ἰούστου τοῦ παιδὸς καὶ γὰρ ἐν φύσει πῶς ὑπόφαυλος. ἡ δευτέρα δὲ τάσις ἐξ ἀσημοτάτων συνεστηκυῖα πολεμεῖν ἔκρινεν. ἰοῦστος ὁ πίστου παῖς ὁ τῆς τέτης μορφῆς πρῶτος ὑπεκρίνετο μὴ ἐνδιδόναι πρὸς τὸν πόλεμον,

νεωτε-

A
B
C
D
E
F
G

νεωτέρων δι' ἐπιθυμίαν πραγμάτων ἐκ τῆς μεταβο- A
λῆς οἰόμενος δύναμιν ἑαυτῷ προσποιήσειν. παρελθὼν
οὖν εἰς μέσους διδάσκειν ἐπειρᾶτο τὸ πλῆθος ὡς ἡ
πόλις ἐστὶ ἀεὶ τῆς γαλιλαίας. ἄρξειν δ' ὑπέρ τοῦ πρώδου
χρόνων τοῦ τετράρχου καὶ κτίσου γνωμένου, βουληθέντος
αὐτοῦ τιμῶν συμφωνεῖν τῇ πόλει τῇ τιβεριέων ὑπακούειν.
ὑποβάλλειν δ' τὸ πρωτεῖον αὐτοῖς, μὴ δ' ὅλη τοῦ βασι-
λέως ἀγρίππα τοῦ παρόν, δυναμεῖναι δ' καὶ μέχρι φίλι-
κος προϊσαμένου τῆς ἰουδαίας. νῦν δὲ ἔλεγον αὐτοὺς B
ἠτυχηκέναι τοῦ νεωτέρου δωρεᾶς ἀγρίππα δοθέντας
ὑπὸ νέρωνος. ἄρξαι γὰρ δοθεὶς τιμῶν μὴ συμφώνων, ἐπει-
δὴ ῥωμαίοις ὑπήκουσε, τῆς γαλιλαίας, καταλυθεῖσαν δ'
παρ' αὐτοῦ, τιμῶν τε βασιλικῶν τράπεζαν καὶ τὰ ἀρ-
χαῖα. ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ κατὰ βα-
σιλέως ἀγρίππα λέγων, ὑπὲρ τούτων δῆμον εἰς τιμῶν
ὑποστασίαν ἐρεθίσας, προστίθει νῦν εἰ καιρὸν ἀ-
σταμένοις ὅπλα, καὶ γαλιλαίοις συμμάχοις προσλα- C
βόντας, ἄρξειν γὰρ αὐτῶν ἑκόντων διὰ τὸ πρὸς τοὺς συνω-
φωείτας μέσος ὑπάρχειν αὐτοῖς, ὅπερ τῶν πρὸς ῥωμαίους
πίστιν διαφυλάσσουσιν, μεγάλῃ χειρὶ πρὸς τιμῶν ὑπὲρ
αὐτῶν τιμωρίαν ζέπεσθαι ταῦτα λέγων προσέφατο
τὸ πλῆθος. ὧν γὰρ ἱκανὸς δημαγωγῶν, καὶ τῶν αἰπλεόν-
των τὰ βελτίω πρεῖναι γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ τῇ διὰ λό-
γων. καὶ γὰρ ἠδὴ ἄπειρος ὢν παιδείας τῆς παρ' ἕλλησιν,
ἢ θαρρῶν ἐπεχείρησεν καὶ τῶν ἱστορίαν τῶν πραγμά- D
των τούτων ἀναγράφειν, ὡς τοῦ λόγου τούτου τοῦ αἰδεοῦς
ὡς φαῦλος τὸν βίον ἐζήτει, καὶ ὡς σὺν τοῦ ἀδελφοῦ
μικροῦ δεῖν καταστροφῆς αἴτιος ὑπῆρξεν. προϊόντος τοῦ
λόγου δηλώσομεν. τότε δ' πείσας ἴσος τοὺς πολίτας
ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα, πολλοὺς δ' καὶ μὴ θελήσαντας ἀναλ-
κάσας, ἐξελθὼν σὺν πᾶσι τούτοις ἐμπίπρησι τάς τε
γαδαρίνων καὶ ἱππηνῶν κώμας, αἳ δὴ μεθόριοι τῆς
τιβεριάδος καὶ τῆς τῶν σκυθοπολιτῶν γῆς ἐτύγχανον E
κείμεναι. καὶ τιβεριαὶ μὲν ἐν τούτοις ἦν, τὰ δὲ γίγα-
λα δεῖχεν τὸν τρόπον τοῦτον. ἰωάννης ὁ τοῦ λευεὶ, τῶν
πολιτῶν τινας ὁρῶν διὰ τὴν ὑποστασίαν τὴν ὑπὸ ῥω-
μαίων μέγα φρονοῦντας, κατέχειν αὐτοὺς ἐπειρᾶτο,
καὶ τὴν πίστιν ἧξιν διαφυλάττειν, εἰ μὴν ἠδυνήθη, καί-
τοι πάνυ προθυμούμενος. τὰ γὰρ πλεῖστα ἔθνη γαδα-
ρηνοὶ καὶ γαβαραγανάμοι καὶ τύριοι πολλὴν ἀθροίσαν-
τες δύναμιν, καὶ τοῖς γιγάλοις ἐπιπεσόντες, λαμβάνουσι F
τὰ γίγαλα κατὰ κράτος, καὶ πυρπολήσαντες, εἶτα δ' καὶ
προσκατασκάψαντες εἰς τὴν οἰκείαν ἀνέζευξαν.
ἰωάννης δ' ὅλῃ τούτῳ παρεξιωθεὶς, ὁπλίζει πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ συμβαλὼν τοῖς προειρημένοις ἔθνε-
σιν, τά τε γίγαλα κρείττονα πάλιν ἀνακτίσας τείχε-
σιν ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῖς εἰς ὕστερον ὀχύρωσεν. γαμα-
λὰ δ' πίστει τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐνίμενε δι' αἰτίαν τοι- G
αύτην. φίλιππος ὁ ἰακίμου παῖς, ἔπαρχος δ' τοῦ βασι-
λέως ἀγρίππα, σωθεὶς δόξαν ἐκ τοῦ ἐν ἱεροσο-
λύμοις βασιλικῆς αὐλῆς πολιορκουμένης, καὶ διαφυγὼν
εἰς ἕτερον ἐνέπεσε κίνδυνον, ὡς τε ὑπὸ χαναίμου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λῃστῶν ἀναιρεθῆναι. διεκάλυσαν δ' βαβυλώνιοί τινες συγγενεῖς αὐτοῦ ἐν ἱεροσολύμοις ὄντες
πεῖσαι τοὺς λῃστὰς τὸ ἔργον. ὀλιγεῖναι οὖν ἡμέρας τέσσαρας ὁ φίλιππος ἐκεῖ, τῇ πέμπτῃ φεύγει πρὸ-
θυμῇ χρησάμενος κόμῃ τῇ μὴ κατάσκλος γενέσθαι. καὶ πλανώμενος εἰς τινα τῶν ἑαυτοῦ κωμῶν καὶ τοὺς ὅρους
γαμαλὰ τοῦ φρυγίου κειμένου, πέμπει πρός τινας τῶν ὑπ' αὐτοῦ πρεσβεύσαντα ὡς αὐτὸν ἀφικέσθαι. τὸν φί-
λιππον δ' ταῦτα ἐνοούμενον ἐμποδίζει τὸ θεῖον ὀλιγωρεῖν. μὴ γὰρ τούτου γενομένου, πάντας ἂν ἀπολέσθαι

A cuius occasione sperabat se consecuturum aliquam potentiam. itaque progressus in concionem conabatur docere multitudinem, quod eorum ciuitas inter Galilæas semper sit habitat quódque metropolis eius regionis fuerit Herodis tetrarchæ tempore, qui ipsius conditor Sephorim ei subiecerit. hanc præeminentiam ei mansisse & sub Agrippæ patris imperio, vsque ad Felicem Iudææ præsidem: nunc demum

B postquam Agrippæ iuniori à Nerone donata sit, primatum amisisse. mox enim Sephorim ex quo Romanis parêre cœpit, reliquæ regioni præpositam: desiuisséque apud se archiua & mensam regiam. His & aliis multis in regem iactatis cùm irritasset ad defectionem populum, aiebat nunc esse tempus, correptis armis, & assumptis in societatem reliquis Galilæis primatum sibi de integro vindicare omnibus fauentibus Sephoritarum odio, quos pertinaciter hærentes in Romanorum amicitia libenter aliqua clade afficerent: iuuandósque eos conatus totis viribus. His dictis permouit multitudinem, quod haberet popularem quandam facundiam, & saniora suadentes verborum præstigiis vinceret. erat enim etiam Græcarum disciplinarum non imperitus, quibus fretus ausus est rerum tunc gestarum historiam texere, quo veritati fucum faceret. Sed de huius nequitia, & quomodo vnà cum suo fratre

C patriam penè subuertetit, procedente sermone narrabimus. Tunc autem Iustus ciuibus persuasis, quibusdam etiam coactis arma capere, cum omnibus egressus incendebat vicos Hippenorum atque Gadarenorum, contiguos Tiberiadis agro, & Scythopolitanorum finibus. quæ dum apud Tiberiadem geruntur, Gischalorum status erat talis. Ioannes Leui filius videns ciuium suorum quosdam ferocientes iugum Romanorum excutere velle, conatus est

E eos retinere in fide & officio: quod tamen nullo modo efficere valuit. interim vicini populi, Gadareni, Gabaraganæi, & Tyrij collectis validis copiis irruentes expugnant Gischala, quibus incensis atque dirutis domum se recipiunt. qua iniuria Ioannes accensus, suis omnibus armatis, conflictúque cum prædictis populis habito, instauratam patriam securitatis causa cinxit mœnibus. Gamala autem in

F Romanorum fide perstabant ob causam hanc. Philippus Iacimi filius, Agrippæ regis præfectus, præter spem dum regia Hierosolymitana oppugnatetur elapsus in aliud periculum incidit, ne iugularetur à Manahemo & sociis eius latronibus: seruatus est tamen interuencu cognatorum quorundam Babyloniorum, qui tum erant Hierosolymis: quintáque post die quò minus adgnosceretur mutato capillitio fugam iniit. & cùm peruenisset ad quendam suæ possessionis vicum situm prope castellum Gamala, accersiuit aliquammultos

G sibi subditos. interim diuinitùs ei quiddam accidit, quod alioqui perituro salutem attulit.

nam repentina febre correptus literas ad Agrippam & Bernicem scriptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas redderet: huic enim tum rex & regina curandam regiam crediderant, ipsi Berytum profecti obuiam Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, cognitóq; quòd euaserit, tulit id grauiter, veritus ne posthac rex & regina non egerent sua opera, vt Philippo incolumi reddito. productum igitur ad plebem eum qui literas attulerat, & accusatum tanquam falsarium, quódque fictum nuncium attulisset, Philippum Hierosolymis cum Iudæis contra Romanos bellum gerere, supplicio tradidit. qui cùm non reuerteretur ad Philippum, ille causam nesciens rursus alium misit cum literis, renunciaturum quídnam priori accidisset, cúrve ita differret reditum. Verùm & hunc Varus oppressit per calumniam. etenim à Cæsariensibus Syris inflatus fuerat vt aspiraret ad sublimia, dicentibus fore vt Agrippa interficiatur à Romanis ob rebellationem Iudæorum, & ipsi detur regnum debitum propter cognationem regiam. nam constabat Varum esse regij generis, descendentem à Sohemo tetrarcha Libani. Is igitur spe tali elatus literas apud se retinuit, diligenter cauens ne peruenirent in manus regias: obseruabárque omnes exitus, nequis clàm elapsus renuntiaret regi quæ ibi fierent: multósque Iudæorum interficiebat in gratiam Syrorum Cæsariensium. quin & in Bathanæa Iudæos qui Babylonij vocantur, Bathyram incolentes decreuit ope Trachonitarum inuadere: vocatísque ad se Cæsariensibus Iudæis duodecim primatiis, iussit eos profectos illò nunciare suo nomine tribulibus, relatum sibi esse quòd bellum aduersus regem molirentur: sed quia non liberet credere. denunciare vt arma ponerent. id enim argumentum fore certissimum, quòd meritò fidem non habuerit falsis rumoribus. adiunxit, mittendos esse viros septuaginta ex optimatibus, qui crimen obiectum diluant. fecerunt iussa illi duodecim: & cùm Bathyram venissent ad suæ gentis homines, eósque nihil noui moliri inuenissent, persuaserunt vt septuaginta viros mitterent. hos aduentantes cum duodecim legatis Cæsaream, Varus stipatus regio milite in itinere exceptos vnà cum ipsis legatis interficit, ac mox pergit cõtra Iudæos incolentes Bathyram. sed præuenit eum quidam ex illis septuaginta casu seruatus, quo nuncio moniti arreptis armis receperunt se cum vxoribus & liberis in castellum Gamala, relictis vicis refertis multis opibus, & pecorum ingenti nnmero. quo audito Philippus & ipse eodem se contulit. ad cuius aduentum acclamabat populus vt ducem se eis præberet, & contra Varum ac Cæsarienses Syros bellum susciperet. fama enim sparserat regem ab his occisum esse. Philippus verò comprimebat eorum impetum, collata in eos regis beneficia in memoriam reuocans,

πυρετῷ δὴ καταχόντος αὐτὸν ἐξάφνης γράψας ἐπιστολὰς τοῖς παρὰ αὐτῷ πεμφθεῖσι καὶ Βερενίκῃ δίδωσι τῷ ἐξελευθέρῳ τινὶ κομίζειν πρὸς ἕαυτον. ἐκεῖνος δὲ ἐπὶ τὸν κομιεῖν ἐκεῖνον ὁ τοῦ βασιλέως διοικῶν κατασταθέντων αὐτὸν τῷ βασιλέως· αὐτοὶ γὰρ εἰς Βηρυτὸν ἀφικνοῦντο ὑπαντῆσαι βουλόμενοι γνησίῳ. λαβὼν οὖν ὁ ἕαυρος τὰ παρὰ φιλίππου γράμματα, καὶ πυθόμενος αὐτὸν ἐξαστεῶσθαι, βαρέως ἤνεγκεν, ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν αὐτὸς νομίζων φανεῖσθαι τοῖς βασιλεῦσιν ἀφικομένου τοῦ φιλίππου. πρεσβεύσας οὖν εἰς τὸ πλῆθος τὸν τὰς ἐπιστολὰς κομίζοντα, καὶ πλάσας γραφὴν ἐπιβουλίας, ψεύδεσθαί τε φήσας αὐτὸν ἀπαγγέλλοντα τὰ τοῖς ἱεροσολύμοις φίλιππον μὴ τῷ ἰουδαίων ῥωμαίους πολεμεῖν ἀπέκτεινε. μὴ ὑποστρέψαντος δὲ τοῦ ἐξελευθέρου, φίλιππος ὑπορῶν τὴν αἰτίαν, δεύτερον ἐκπέμπει μετ' ἐπιστολῶν πάλιν τὴν ἀπαγγελοῦντα πρὸς αὐτὸν τί τὸ συμβεβηκὸς εἴη τῷ ἐπιστολείῳ διὸ βραδύνει. καὶ τοῦτον ἐν πρόσχημα ὁ ἕαυρος συκοφαντήσας ἀπέκτεινεν. καὶ γὰρ ὑπὸ τῷ ἐν καισαρείᾳ σύρων ἐπῆρτο μέγα φρονεῖν, αἰσθανόμενος μὲν λεγόντων ὑπὸ ῥωμαίων ἀχρεῖον ἀπεστάλθαι διὰ τὰς ὑπὸ ἰουδαίων ἁμαρτίας, λήψεσθαι δ' αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, ἐκ βασιλέων ὄντα. καὶ γὰρ ὡμολογεῖτο ὁ ἕαυρος βασιλικοῦ γένους, ἔγγονος σοήμου τοῦ τὸν λίβανον τετραρχοῦντος. διὰ τοῦτ οὖν ὁ ἕαυρος τυφόμενος, τὰς μὲν ἐπιστολὰς παρ' ἑαυτῷ κατέχει μηχανώμενος μὴ ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι τὸν βασιλέα, τὰς ἐξόδους ἐν πάσας ἐφεύρει, μὴ δεδιὼς τις ἀπαγγείλειε τῷ βασιλεῖ τὰ πραττόμενα. καὶ δὴ χαριζόμενος τοῖς κατὰ τὴν καισάρειαν σύροις, πολλοὺς τῷ ἰουδαίων ἀπέκτεινεν. ἐβουλήθη ἐν καὶ μὴ τῷ ἐν βαταναίᾳ τετραχωνίτῳ ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα ἐπὶ τοὺς ἐν βαταναίοις βαβυλωνίους ἰουδαίους, ταύτην δὲ τὴν πρόσηγορίαν ἔχουσιν, ὁρμῆσαι. καλέσας οὖν τῷ κατὰ τὴν καισάρειαν ἰουδαίων δώδεκα τοὺς δοκιμωτάτους, προστάττει αὐτοῖς ἀφικομένοις εἰς βαταναίαν, πρὸς τοὺς ἐκεῖ κατοικοῦντας αὐτῷ ὁμοφύλους εἰπεῖν, ὅτι ἕαυρος ἀκούσας ὑμᾶς ἐπὶ βασιλέα μέλλειν ὁρμᾶν, καὶ μὴ πιστεύσας, πέπομφεν ἡμᾶς πείσοντας ὑμᾶς τὰ ὅπλα καταθέσθαι. τοῦτο γὰρ αὐτὸ τεκμήριον ἔσεσθαι καὶ τοῦ καλῶς μὴ πιστεῦσαι τοῖς περὶ ἐμοῦ λέγουσιν. ἐπείδαν δὲ καὶ τοὺς πρώτους αὐτῷ ἄνδρας ἑβδομήκοντα πέμπειν ἀπολογησομένους περὶ τῆς ἐπιβουλευθείσης αἰτίας· ἐλθόντες δὲ οἱ δώδεκα πρὸς τοὺς ἐν βαταναίοις ὁμοφύλους, καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς μηδὲν ὅλως νεωτερισμὸν φρονοῦντας, ἔπεισαν καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα πέμπειν. οἱ δὲ, μηδὲν ὑποπτεύσαντες τοιοῦτον οἷον ἔμελλεν ἀποβήσεσθαι, ἐξαπατήθεισαν. καταβαίνουσι δ' ὅτοι μὲν τῷ δώδεκα πρόσθεν εἰς τὴν καισάρειαν. ὑπαντήσας οὖν ὁ ἕαυρος μὲν τὸν βασιλικῆς δυνάμεως σὺν τοῖς πρέσβεσιν πάντας ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πορείαν ἐπὶ τοὺς ἐν βαταναίοις ἰουδαίοις ἐποιεῖτο. φθάσας δέ τις ἐκ τῷ ἑβδομήκοντα σωθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, κἀκεῖνοι τὰ ὅπλα λαβόντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς γάμαλα τὸ φεύγειν ὑπεχώρησαν, καταλιπόντες τὰς κώμας πολλὴν ἀγαθῶν πλήρεις καὶ βοσκημάτων πολλὰς μυριάδας ἐχούσας. φίλιππος δὲ πυθόμενος ταῦτα, καὶ αὐτὸς εἰς γάμαλα τὸ φεύγειν ἦκεν. πυθόμενος δὲ, κατεβόα τὸ πλῆθος ἄρχειν αὐτὸν παρακαλοῦντες, καὶ πολεμεῖν πρὸς ἕαυρον, καὶ τοῖς ἐν τῇ καισαρείᾳ σύροις. διεδέχετο γὰρ ὑπὸ τούτων τὸν βασιλέα τεθνάναι. φίλιππος δ' αὐτῷ κατεῖχε τὰς ὁρμὰς, ὑπομιμνήσκων τῷ τε τοῦ βασιλέως εἰς αὐτοὺς εὐεργεσιῶν, καὶ τὴν

καὶ τῶν ῥωμαίων διηρεύνωμαι ὅσον τίς ἐστιν ἡ δύναμις, συμφέρειν οὐκ ἔλεγον ἀρᾶσθαι πρὸς τούτους πόλεμον. καὶ τέλος ἔπεισεν. ὁ δὲ βασιλεὺς πυθόμενος ὅτι οὐαρος μέλλει τοὺς ἐπὶ τῆς καισαρείας ἰουδαίους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις πολλοὺς ὄντας μυριάδας αἰρεῖν ἡμέρᾳ μιᾷ, μεταπέμπεται πρὸς αὐτὸν ἵππον μονόδιον, πέμψας αὐτὸν διάδοχον ὡς ἐν ἄλλοις ἐδηλώσαμεν. ὁ δὲ φίλιππος γαμαλὰ τὸ φρούριον κατέχειν, καὶ τὴν πίστιν χώραν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐμμένουσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀφικόμην ἐγώ, καὶ ταῦτα πάντα τῷ ἀπαγγειλάντων ἐμαθον, γράφω τῷ συνεδρίῳ τῶν ἱεροσολυμιτῶν περὶ τούτων, καὶ τί με πράττειν κελεύουσιν, ἐρωτῶν. οἱ δὲ πρεσβεῖαν παρεκάλεσαν καὶ τοὺς συμπρέσβεις εἰ θέλοιεν καταχόντα, πρόνοιαν ποιήσασθαι τῆς γαλιλαίας. οἱ δὲ συμπρέσβεις ἀπορήσαντες πολλῶν χρημάτων ἐκ τῶν διδομένων αὐτοῖς δεκάτων, ἃς ὄντες ἱερεῖς ὀφείλομένας ἀπελάμβανον, εἰς τὴν οἰκείαν ὑποστρέφειν γῆν ἔκειναν. ἐμοῦ δὲ αὐτὸν πρεσβεῖαν παρακαλέσαντος ἕως ἂν τὰ πράγματα καταστήσωμεν, πείθονται. ἄρας οὖν μετ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσης πόλεως εἰς κώμην τινὰ βηθμαοῦς λεγομένην ἀπέχουσαν τιβεριάδος στάδια τέσσαρα παραγίνομαι. καὶ πέμψας ἐντεῦθεν τοὺς πρὸς τὴν τιβεριέων βουλὴν, καὶ τοὺς πρώτους τοῦ δήμου παρεκάλουν ἀφικέσθαι πρός με. καὶ παραγενομένων, ἐλθὼν ἦν καὶ ἰοῦστος σὺν αὐτοῖς, ἔλεγον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν ἱεροσολυμιτῶν πρεσβεύσειν μὴ θέλειν πρεσβεύειν πρὸς αὐτοὺς, πείσειν καθαιρεθῆναι τὸν οἶκον ὑπὸ τῶν ἡρώδου τοῦ τετράρχου κατασκευασθέντα, ζώων μορφὰς ἔχοντα, τῶν νόμων οὐκ ἐξὸν τὰ κατασκευάζειν ἀπαγορεύοντων, καὶ παρεκάλουν αὐτοὺς, εἰ ἐν ἡμῖν ἡ τάχος τοῦτο πράττειν. δεῖ πολὺ μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν καπέλλαν καὶ τοὺς πρώτους αὐτῶν δεξιέσθαι οὐκ ἤθελον, βιαζόμενοι δὲ ὑφ' ἡμῶν συγκατατίθεν). φθείρει δὲ ἰησοῦς ὁ τῆς ἀφίας παῖς, ὃν τῆς τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἀπόρων στάσεως πρῶτον ἔφαμεν ἀρξαι, παραλαβών τινας γαλιλαίους, καὶ τὴν πᾶσαν αὐλὴν ἐμπρήσας, πολλῶν οἰόμενος ἀπορήσειν ἐξ αὐτῆς χρημάτων, ἐπειδή τινας οἴκων ὀροφὰς κεχρυσωμένας εἶδεν. καὶ διήρπασαν πολλὰ τῶν γνώμην τοῦ ἡμετέραν πραξάντων. ἡμεῖς γὰρ μετὰ τὸν πρὸς καπέλλον καὶ τοὺς πρώτους τιβεριέων ὁμιλίαν εἰς τὴν ἄνω γαλιλαίαν ἀπὸ βηθμαοῦς ἀνεχωρήσαμεν. αἰσθόμενοι δὲ οἱ περὶ τὸν ἰησοῦν πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἕλληνας, ὅσοι τι πρὸ τοῦ πολέμου γεγόνασιν αὐτῶν ἐχθροί. πυθόμενος δὲ ἐγὼ ταῦτα, παρεξιέναι σφόδρα, καὶ καταβὰς εἰς τιβεριάδα πρόνοιαν εἰσενεγκάμην τῶν βασιλικῶν σκευῶν, ὅσα δυνατὸν ἦν τοῖς ἁρπάσαντας ἀφελέσθαι. λυχνίαν δὲ ἓν καὶ κοιλίδιον ταῦτα, καὶ τράπεζαν τῶν βασιλικῶν, καὶ ἀσήμου ἀργυρίου σαθρὸς ἱκανός. πάντα δὲ ὅσα παρέλαβον, φυλάσσειν τῷ βασιλεῖ ἔκεινα. μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς τῆς βουλῆς πρώτους δέκα, καὶ καπέλλον τὸν αὐτύλλου, τὰ σκεῦη παρέδωκα, μηδενὶ παραγγείλας ἑτέρῳ πλὴν ἐμοῦ δοῦναι. κἀκεῖθεν εἰς τὰ γίγαλα πρὸς τὸν ἰωάννην μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀφικόμην βουλόμενος γνῶναί τί ποτε φρονεῖ, κατιδὼν δὲ αὐτὸν ταχέως νεωτέρων ὀρεγόμενον πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιθυμίαν ἔχοντα. παρεκάλει γάρ με τὸν καισαρος σῖτον κείμενον ἐν ταῖς τῆς ἄνωθεν γαλιλαίας κώμαις ἐξουσίαν αὐτῷ δοῦναι ἐκφορῆσαι. θέλειν γὰρ ἔφασκεν εἰς ἐπισκευὴν τῆς τοῦ πατρίδος τειχῶν ἀναλῶσαι. κατανοήσας δὲ ἐγὼ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάνοιαν πρόσεσιν,

tum quanta esset Romanorum potentia, quam tebellando irritare immani periculo non careat. atque ita tandem vicit huius viri consilium. Rex porrò cùm sensisset Varum velle apud Cæsaream Iudæos cum vxoribus & liberis multorum millium explentes numerum interficere, misit ei successorem Equum Modium, vt alibi dictum est. Philippus autem Gamala & vicinam regionem in Romanorum fide cõtinuit. Interea cùm venissem in Galilæam, certis nunciis super his rebus edoctus, scripsi Hierosolymitanorum concilio, quid me iuberent scisciitans. rescriptum est vt in Galilæa maneam, eiúsque tutelæ prouideam, retentis etiam collegis, si illis ita visum sit. hi cùm multum pecuniæ parassent ex debitis sibi sacerdotij nomine decimis, statuerant reuerti in patriam: sed rogati vt tantisper mecum essent dum componeremus omnia, facilè assenserunt. Cum his igitur à Sephoritarum vrbe profectus in Bethmauntem vicum veni dissitum quatuor stadiis à Tiberiade: missoque nuncio accersiui ad me senatum Tiberiadis & primores eius populi. qui postquam affuerunt, & inter hos Iustus quoque, dixi me vnà cum collegis legatum à populo Hierosolymitano missum ad eos, vt agerem de diruendo palatio, quòd ibi à se extructum Herodes tetrarcha variis animalium picturis ornauerat, cùm id vetitum sit nostris legibus: rogabámque vt nos quantocyùs id facere permitterent. Quod cùm diu Capella & suæ factionis homines recusassent, tandem magna contentione assensum eis expressimus. interim dum nos ea de re contendimus, iam Iesus Saphiæ filius nautarum & inopum factionis dux assumpta aliqua multorum Galilæorum manu palatium incenderat, ratus se bonam prædam inde paraturum, quia tecta eius quædam inaurata viderat: multáque in eo diripuerunt præter animi nostri sententiam. nos enim post colloquium cum Capella & Tiberiensium primatibus apud Bethmauntem habitum in superiora Galilææ nos recepimus. Tum Iesu factio Græcos omnes eam vrbem habitantes interimit, & quotquot inimicos ante id bellum habuerant. His auditis vehementer commotus descendi in Tiberiadem, dedíque operam vt quicquid possem recuperarem ex direptis regis facultatibus, candelabra corinthia, mensas regias, & rudis argenti satis magnam copiam. quæcunque autem recepi, regi seruare statui. accitis igitur decem è senatu potioribus & Capella Antylli filio, vasa illa eis tradidi, interdicens, ne cuiquam præter me ea redderent. Inde Gischala cum collegis ad Ioannem veni, cogniturus quídnam haberet animi: móxque deprehendi eum rerum nouarum cupidum affectare tyrannidem. rogabat enim me vt sibi potestatem facerem exportandi frumentum Cæsaris, quod in superioris Galilææ vicis erat repositum, dicens se id velle impendere in structuram mœnium patriæ. at ego cùm olfecissem eius conatus & consilia,

negabam me hoc ei permittere. cogitabam enim id frumentum aut Romanis seruare aut mihiipsi, quod haberem iam curam eius regionis à ciuitate Hierosolymitana mihi commissæ. ergo cùm nihil à me impetraret, collegas appellauit super hoc negocio futurorum improuidos,& auidos munerum. ab his largitione totum eius prouinciæ frumentum obtinuit,me non valente contra duos contendere. deinde altero dolo Iohannes vsus est. aiebat enim Iudæos Cæsareæ Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra mœnia cohibitos, querentes de olei puri penuria, id à se petere, ne præter morem cogantur vti Græcorum oleo. hæc autem non religionis respectu dicebat,sed victus turpis lucri cupidine. sciens enim apud Cæsarienses sextarios duos drachma vna venire, Gischalis autem octuaginta sextarios drachmis quatuor, totum illud oleum quod ibi erat ad eos transmisit, me quoque vt videri volebat permittente. non enim volens permittebam, sed metu ne si obsisterem lapidaret à populo.postquam igitur concessi, plurimum pecuniæ Ioannes quæsiuit hoc maleficio. ex hoc oppido remisi collegas Hierosolyma, totúsque posthac fui in comparandis armis & muniendis vrbibus. accitis deinde latronum fortissimis,cùm viderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini vt mercede eos conduceret, conducibilius docens habere eos stipendiarios, quam sinere agros incursionibus eorum diripi: atque ita eos dimisi sacramento obstrictos ne nisi vocati in regionem nostram venirent, aut nisi stipem debitam reciperent,iussos priùs abstinere à Romanis & accolis iniuriam. Sed ante omnia curaui in pace continere Galilæam. cúmque vellem optimates eius regionis circiter septuaginta prætextu amicitiæ habere quasi obsides fidei, ascitos in amicitiam feci mihi comites& iudicandi socios, pleraque decernens ex ipsorum sententia, in primis curans ne temere discederem à iustitia, vtque abstinerem ab omni corruptela munerum. agens igitur annum trigesimum, qua ætate etiamsi quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen euadit calumniatorum inuidiam, maximè si cum magna potestate sit, nulli mulieri vim intuli, & nihil mihi obtrudi sum passus, vt rei nullius indigus: imò ne debitas quidem mihi vt sacerdoti decimas accipere volui ab afferentibus. ex manubiis tamen partem post deuictos Syros accolas recepi, quam me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cúmque bis Sephoritas vi expugnassem, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Ioannem sæpius insidias mihi molitum in potestatem redegissem, neque de ipso neque de vllo memoratorum populorum pœnas sumere sustinui, vt procedente stilo indicabimus. quamobrem opinor Deum rectè factorum inspectorem, & tunc me eripuisse ex inimicorum insidiis,

ἐκ ἔφην αὐτῷ συγχωρεῖν. ἢ γὰρ ῥωμαίοις αὐτὸν σπουδάζειν φυλάττειν, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ, ἀφ' ὃ τὸ κῆ τῆν ἐξουσίαν τῆς ἐκεῖ πραγμάτων αὐτὸς ἔλαβε τῆς κοινῆς τῆς ἱεροσολυμιτῶν πιστεύθαι. μὴ πείθων δέ με τοῦτο, καὶ ὅτι τοῖς συμπρέσβεις ἐτράπετο. καὶ γὰρ ἦσαν ἀπρόνοητοι τῆς ἐσομένων, καὶ λαβεῖν ἑτοιμότατοι. φθείρει δὲ χρήμασιν αὐτοὺς ψηφίσαθαι πάντα τὸν σῖτον αὐτῷ παραδοθῆναι ἢ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ κείμενον. κἀγὼ μόνος, ἡττόμενος ὑπὸ δύο τῆν ἡσυχίαν ἦγον. καὶ δευτέραν ἰωάννης ἐπεισέφερεν πανουργίαν. ἔφη γὰρ ἰουδαίους τοῖς τῆν φιλίππου καισάρειαν κατοικοῦντας, συγκεκλεισμένους κατὰ πρόσταγμα τῆς βασιλέως ὑποδίκου τῆν δωρεὰν διοικοῦντος πεπομφέναι πρὸς αὐτόν, παρακαλοῦντας, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσιν ἔλαιον ὡ χρήσονται καθαρόν, ποιησάμενον πρόνοιαν δόσεως αὐτοῖς τούτου πράττειν, μὴ δ' ἀνάγκῃ ἑλληνικῷ χρώμενοι τὰ νόμιμα παραβαίνωσιν. ταῦτα δ' οὐχ ὑπὲρ δυσσεβείας ἔλεγεν ἰωάννης, δ' αἰσχροκέρδειαν ἢ φανερωτάτην. γινώσκων γὰρ, παρὰ μὲν ἐκείνοις κατὰ τῆν καισάρειαν τοῖς δύο ξέστας δραχμῆς μιᾶς πωλουμένους, ἐν δὲ τοῖς γιαχάλοις, τοὺς ὀγδοήκοντα ξέστας δραχμῶν τεσσάρων, πᾶν τὸ ἔλαιον ὅσον εἶν ἐκεῖ διεπέμψατο λαβὼν ἐξουσίαν τὰ παρ' ἐμοῦ τῷ δοκεῖν. ὁ γὰρ ἐκῶν ἐπέτρεπον, ἀλλὰ δι' φόβον τὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους, μὴ κωλύων καταλιθοβόλοιτο ὑπ' αὐτῆς. συγχωρήσαντος οὖν μου πλείστων χρημάτων ὁ ἰωάννης ἐν τῇ κακουργίᾳ ταύτῃ ἐπόρισεν. τοὺς δὲ συμπρέσβεις ὑπὸ τῆς γιαχάλων ἀπολύσας εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, πρόνοιαν ἐποιούμην ὅπλων τε κατασκευῆς καὶ πόλεων ὀχυρότατος. μεταπεμψάμενος δὲ τῆς λῃστῶν τοὺς ἀνδρειοτάτους, ἀφειλόμεθα αὐτῆς τὰ ὅπλα οὐκ οἷόν τε ὂν ἑώρων. ἔπειτα δὲ τὸ πλῆθος μισθοφορίαν αὐτοῖς παρέχειν, ἄμεινον εἶν λέγων ἐκόντας ὀλίγον διδόναι μᾶλλον, ἢ τὰς κτήσεις ἁρπαζομένας ὑπ' αὐτῆς θεωρᾶν. καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς ὅρκους μὴ ἀφίξεσθαι πρότερον εἰς τῆν χώραν, ἐὰν μὴ μεταπληθῶσιν, ἢ ὅταν τὸν μισθὸν μὴ λάβωσιν, ἀπέλυσα, παραγγίλας μήτε ῥωμαίοις πολεμεῖν, μήτε τοῖς πλησίοις, εἰρηνεύθαι γὰρ πρὸ πάντων τῆν γαλιλαίαν ἐφρόντιζον. τοὺς δ' ἐν πόλει τῆς γαλιλαίων, ὅσον ἑβδομήκοντα πάντας βουλόμενος ἐν προφάσει φιλίας καθάπερ ὅμηρα τῆς πίστεως ἔχειν, φίλους τε καὶ συνεκδήμους ἐποιησάμην, ὅτι τε κρίσεις παρελάμβανον, καὶ μὴ γνώμης τῆς ἐκείνων τὰς ὑποφάσεις ἐποιούμην, μήτε προπετείᾳ πειρώμενος τοῦ δικαίου παραβαίνειν, καθαρεύειν ἢ πάντος ἐν αὐταῖς λήμματος. περὶ ἑβδομήκοντα γραῦν ἔτος ὑπάρχων, ἐν ᾧ χρόνῳ κἂν ἀπέχηται τὰς παρανόμων ἐπιθυμίας δυσκολον τοῖς ἐν τοῦ φθόνου βολαὶ φεύγειν, ἄλλως τε καὶ ἐξουσίας ὄντα μεγάλης, γυναῖκα μὴν πᾶσαν αἰσχρὸν φύλαξα, πάντων ἢ τῆς διδομένων ὡς μὴ χρήζων κατεφρόνησα, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ὀφειλομένας μοι ὡς ἱερεῖ δεκάτας ἀπελάμβανον παρὰ τῆς κομιζόντων. ἐκ μὲν τοι τῆς λαφύρων μέρεσι τοῖς σύροις τοῖς τὰς πλησίον πόλεις κατοικοῦντας νικήσας ἔλαβον, ἃ καὶ εἰς ἱεροσόλυμα τοῖς συγγενέσιν ὁμολογῶ πεπομφέναι. καὶ δίς μὲν καὶ κρατὸς ἑλὼν σπυφορείτας, τριεκεῖς ἢ τετράκις, γαδαρεῖς δ' ἅπαξ, καὶ τὸν ἰωάννην πολλάκις ἐπιβουλεύσαντά μοι λαβὼν ὑποχείριον, οὔτ' αὐτὸν, οὔτε τινὰς τῆς προειρημένων ἐθνῶν ἐπιμωρησάμην, ὡς προϊὼν ὁ λόγος παρασήσει. ἀφ' ὧν οἶμαι καὶ τὸν θεὸν, ὃ γὰρ λελήθασιν αὐτὸν οἱ τὰ δίκαια πράττοντες, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνων ῥύσασθαί με χειρός,

καὶ μὴ

καὶ μὴ ταῦτα πολλοῖς περιπεσόντα κινδύνοις διαφυλάξαι, περὶ ὧν ὕστερον ἀπαγγελῶμεν. τοσαύτη δ' εἶχεν με τοῦ πλήθους τῶν γαλιλαίων εὔνοια καὶ πίστις, ὥστε ληφθεισῶν αὐτῶν καὶ κεφαλῶν τῆς πόλεως, γυναικῶν τε καὶ τέκνων αἰχμαλωτισθέντων, οὐκ ἄτοπα τὰ ἑαυτῶν ἐπεξένεγκον συμφορᾶς, ὥσπερ τὰ ἐμὰς ἐφέρετο σωτηρίας. ταῦτα δ' ὁρῶν ἰωάννης ἐφθόνησε; καὶ γράφει πρός με παρακαλῶν διηγήσασθαι καταβαίνει χρησαθαι τοῖς ἐν τιβεριάδι θερμοῖς ὕδασι, τὰ τῶν στόματος ἕνεκα θεραπείας. κἀγὼ μηδὲν ὑποπτεύσας πρᾶξαι αὐτὸν πονηρὸν ἐκώλυσα. πρὸς τε καὶ τοῖς τιβεριάδος τοῦ διοικήσειν ὑπ' ἐμοῦ πεπιστευμένοις κατ' ὄνομα γράφω, καταλύσειν ἑτοιμάσαι τῷ ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀφικομένοις σὺν αὐτῷ, πάντων τε τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν παρασχεῖν. διέρρεον τε καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐν κώμῃ τῆς γαλιλαίας, ἣ προσαγορεύεται καινά. ὁ τε ἰωάννης ἀφικόμενος εἰς τὴν τιβεριέων πόλιν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνθρώπους ἀποσαίτας τῆς πρός με πίστεως ἐπείθετο αὐτῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ παρακλήσεως ἡδέως ἐδέξαντο νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες ἀεὶ πραγμάτων καὶ φύσει πρὸς μεταβολὰς ἐπιτηδείως ἔχοντες, καὶ σάσεσι χαίροντες. μέλλοντα τε ἤδη καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πιστὸς ὡρμήκεσαν ἀποσαίτες ἐμοῦ προθέσθαι τῷ ἰωάννῃ. διεκώλυσα δ' αὐτοὺς φθάσας. ἦκεν γὰρ ἄγγελός μοι παρὰ σίλα, ὃν ἐγὼ καθεσάκειν τῆς τιβεριάδος στρατηγόν, ὡς προεῖπον, τοῦ τῆς τιβεριέων γνώμῃ ἀπαγγέλλων, κἀμὲ παρακαλῶν, βραδύνοντος γὰρ ὑπὸ τοῦ ἑτέρων ἐξουσίαν γενέσθαι τοῦ πόλιν. ἐντυχὼν οὖν τοῖς γράμμασι, τὸν σίλαν καὶ διακοσίους ἀναλαβὼν ἄνδρας, δι' ὅλης τε νυκτὸς τοῦ πορείαν ἐποιούμην, προπέμψας ἄγγελον τὸν τοῦ ἐμοῦ παρουσίαν τοῖς ἐν τῇ τιβεριάδι σημανοῦντα. πρωὶ δὲ πλησιάζοντός μου τῇ πόλει, τὸ πλῆθος ὑπεδέχετο καὶ ἰωάννης σὺν αὐτοῖς, ὃς καὶ πάνυ με τεταραγμένως ἀσπασάμενος, δείσας μὴ εἰς ἔλεγχον αὐτοῦ τε πράξεως ἀφικομένης ἀπολέσθαι κινδυνεύσῃ, ὑπεχώρησε μὴ ἀποδεῖξαι εἰς τοῦ ἑαυτοῦ κατάλυσιν. κἀγὼ δὲ γενόμενος καὶ τὸ στάδιον, τοὺς περὶ ἐμὲ σωματοφύλακας ἀπολύσας, πλὴν ἑνός, καὶ μετὰ τούτου καταβὰς δέκα τῶν ὁπλιτῶν, δημηγορεῖν ἐπειρώμην τῷ πλήθει τῶν τιβεριέων σαφὲς ὅτι ἐξιγχῶ τινος ὑφηλοῦ, παρεκάλουν τε μὴ ἄτοπα αὐτοὺς ταχέως ἀρίσκεσθαι, κατάγνωσιν γὰρ αὐτοῖς οἴσειν τοῦ μεταβολοῦ, καὶ τῆς μετὰ ταῦτα προϊσαμένων δι' ὑποψίας γενήσεσθαι δικαίας, ὡς μήτε τοῦ πρὸς ἐκεῖνον πίστιν φυλαξάντων. ἔστω δέ μοι πάντα λελάλητο, καὶ τινος ἐξήκουσα τῶν οἰκείων καταβαίνειν κελεύοντος. ἐ γὰρ μοι καιρὸν ἐφρόντιζεν τῆς παρὰ τιβεριέων δόξης, ἀλλὰ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας, καὶ πῶς τοῖς ἐχθροῖς ἐκφύγω. πεπόμφει δὲ ὁ ἰωάννης τῶν περὶ αὐτὸν ὁπλιτῶν ἐπιλέξας τοὺς πιστοτάτους ἐκ τῶν χιλίων οἱ περ ἦσαν αὐτῷ, καὶ προστάξειν τοῖς πεμφθεῖσιν ἀπελεῖν με, πεπυσμένος ὡς ἐκεῖ μετὰ τῶν οἰκείων μεμονωμένος. ἦκον δ' οἱ πεμφθέντες, κἂν ἐπεπράχεισαν τοῦργον, εἰ μὴ τοῦ τειγχοῦ θᾶττον ἀφαλλόμενος ἐγὼ μὴ τοῦ στοματοφύλακος ἰακώβου, καὶ ὑπό τινος τιβεριέως πρώδου προσαπαχθεῖς, ὁ διηγηθεὶς ὑπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ λίμνου, καὶ πλοίου λαβόμενος, καὶ ἐπιβὰς παρὰ δόξαν τοῖς ἐχθροῖς διαφυγών, εἰς ταρίχειας ἀφικόμην. οἱ δὲ τοῦ πόλιν ταύτην κατοικοῦντες, ὡς ἐπύθοντο τοῦ τῆς τιβεριέων ἀπιστίαν, σφόδρα παρεξυνήθησαν· ἁρπάσαντες οὖν τὰ ὅπλα παρεκάλουν σφᾶς ἄγειν ἐπ' αὐτούς. θέλειν γὰρ ἔφασκον

A & pòst sæpe è multis periculis, sicut suo loco dicetur. Tanta autem erga me erat vulgi Galilæorum fides ac beneuolentia, vt expugnatis eorum oppidis, & in captiuitatem abductis familiis, non tantum gemitus suis calamitatibus, quantum curæ incolumitati meæ tuendæ impenderent. Hæc videntem Ioannem inuidia subiit: rogauitque me per litteras vt sibi permitterem valetudinis causa apud Tiberiadem foueri aquis calidis: quod ego nihil suspicans libenter annui: quin & his quibus ciuitatibus administratio per me fuerat credita scripsi, vt diuersorium ei pararent & comitibus, rerumque ad commodum victum idonearum copiã. ipse interim agebam in vico Galilææ qui Cana dicitur. Ioannes autem postquam venit Tiberiadem, egit cum oppidanis vt obliti datæ mihi fidei ad se deficerent: multíque preces eius libenter admiserunt, homines gaudentes nouitatibus, & mutationum auidi proclíuésque ad diffidia: præcipuè verò Iusto & patri eius Pisto cupidè arrepta est deficiendi à me ad Ioannem occasio. id tamen consilium interuentu meo feci irritum. Venerat enim ad me à Sila, quem Tiberiensibus ducem præfeceram, nuncius voluntatem eius populi indicans, & hortans vt properem: alioquin fore vt ciuitas breui in aliorum potestatem veniat. lectis igitur Silæ literis, cum ducentis viris per totam noctem iter feci, præmisso nuncio qui aduentũ meum significaret Tiberiensibus. manè autem iam ciuitati proximo plebs mihi venit obuiam, & Ioannes inter alios. qui cùm valde turbato vultu me salutasset, veritus ne detecto suo conatu veniret in capitis periculum, properè se recepit in diuersorium. cúmque peruenissem in stadium, dimissis absque vno satellitibus, retentíque decem armatis, alloqui cœpi concionem Tiberiensium stans in celso quodam suggesto: hortabárque eos ne tàm citò deficerent, alioqui fore vt breui eos fidei mutatæ pœniteat: neque illis posthac quenquam creditum facilè, nimirum meritò suspectis ob hanc præsentem perfidiam. Vix hæc effatus eram, cùm audio ex meis quendam iubentem me descendere. non enim tempus esse conciliandæ Tiberiensium beneuolentiæ, sed prospiciendi incolumitati propriæ, quomodo inimicos effugiam. Ioannes enim postquam didicit me penè solum esse, delectos è mille suis militibus fidissimos miserat iussos me interficere: iámque veniebant, & patratum fuisse facinus, nisi ocyus desiluissem cum Iacobo satellite, subleuatus ab Herode Tiberiensi: à quo deductus ad lacum, nauigio quod fortè ibi nactus sum conscenso, ciuitatis præter opinionem inimicis peruenì Taricheas. eius vrbis incolæ audita Tiberiensium perfidia vehementer irati, correptis armis hortabantur vt se contra eos ducerem, dicentes se velle

vlcisci læsi ducis iniuriam, facinúsque hoc re- A
nunciabant per totam Galilæam, quo omnes
concitarent contra Tiberiada, rogantes vt frequentes ad se conuenirent, facturi de consilio
ducis id quod visum fuerit. itaque magnus vndique Galilæorum armatorum concursus factus est, postulantium vt Tiberiada inuaderem, expugnatámque diruerem, & incolas cum totis familiis sub hasta venderem.
idem suadebant & amici qui ex ea vrbe euaserant. ego verò non annuebam, indignum B
ratus ciuilis belli initium facere, & censens
non debere eam contentionem vltra verba
progredi: imò ne ipsis quidem aiebam id conducere, si Romanis inspectantibus diffidiis
intestinis se conficiant. hac ratione demum
Galilæorum ira placata est. Ioannes porrò vbi
non successerunt insidiæ, sibiipsi timuit, &
assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberiade Gischala petiit: inde ad me scripsit factum excusans, quasi non fuisset eius C
conscius: rogabátque nequid suspicarer de
ipso, addens iuramenta cum diris execrationibus, quo magis scriptis suis fidem astruerer. At Galilæi, quorum è tota regione denuò magnus cum armis affluxerat numerus,
scientes hominem esse malum & periurum,
rogabant vt se contra eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum &
patriam eius Gischala. Actis igitur pro fauore gratiis, pollicitus sum me eis non cessurum D
officiis ac beneuolentia: rogabam tamen vt cohiberent seipsos, & darent mihi veniam quòd
tumultus compescere mallem absque cædibus. concesserunt id mihi Galilæi, móxque Sephorim venimus. oppidani autem quibus decretum erat permanere in fide Romani populi, timentes meum aduentum, conati sunt
me in alia negocia distrahere, quo ipsi securiùs degerent: missóque nuncio ad Iesum latronum principem agentem in confiniis Pro- E
lemaidis, magnam pecuniam ei sunt polliciti, si cum octingentorum manu quam alebat,
bellum nobis inferret. is promissis motus voluit nos nec opinantes & imparatos aggredi.
itaque rogat me per nuncium, vt sibi salutandi me potestatem facerem, quo impetrato,
quandoquidem non præsenseram insidias, assumpta latronum cohorte iter fecit properè.
non tamen ei successit tentatum facinùs. cùm
enim iam non longè abesset, quidam ex eius F
cohorte transfuga conatum ipsius mihi indicat. quo audito processi in forum simulans me
nihil scire de insidiis, sequente armatorum Galilæorum multitudine, & inter hos quibusdam Tiberiensibus. deinde dispositis qui
seruarent vias, iussi portarum custodes vt
solum Iesum cum primis venientem intromitterent, cæteros excluderent, & si vi tentarent irrumpere, plagis repellerent. quibus
imperata facientibus intrauit Iesus cum pau- G
cis: iussúsque à me arma confestim proiicere,

ἐπὶ τὸν στρατηγοῦ δίκας λαβεῖν παρ' αὐτοῦ. διήγγελλον γὰρ τὰ γεγενότα καὶ τοῖς κατὰ τὴν γαλιλαίαν πᾶσαν, ἐρεθίσαι καὶ τούτους κατὰ τοῦ τιβεριέων δόξαν σπουδῆς ἔχοντες· παρεκάλουν τε πλείους συναχθέντας ἀφικέσθαι πρὸς αὐτοὺς, ἵνα μὴ γνώμης τοῦ στρατηγοῦ πράττωσι τὸ δόξαν. ἦκον οὖν οἱ γαλιλαῖοι πολλοὶ πανταχόθεν μετ' ὅπλων. καὶ παρεκαλοῦντό μοι προσβαλεῖν τῇ τιβεριάδι, καὶ κατὰ κράτος αὐτὴν ἐξελεῖν, καὶ πᾶσαν ἔδαφος ποιήσαντα τοὺς ἐνοίκους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀποδεσπόσεσθαι. συνεβούλευον δὲ ταῦτα καὶ τοῦ φίλωνος ἐκ τῆς τιβεριάδος ἐξεσωθέντες. ἐγὼ δὲ συνεπένευον, δεινὸν ἡγούμενος ἐμφυλίου πολέμου κατάρχειν· μάχειν λόγων γὰρ ὤμην εἶναι δεῖν τὴν φιλονεικείαν. καὶ μὴν οὐδ' αὐτοῖς ἔφασκον συμφέρειν τοῦτο πράξαι, ῥωμαίων ταῖς πρὸς ἀλλήλους στάσεσιν αὐτοὺς ἀπολέσθαι προσδοκόντων. ταῦτα δὲ λέγων, ἔπαυσα τῆς ὀργῆς τοὺς γαλιλαίους. ὁ δὲ ἰωάννης ἀπεράντου τῆς βουλῆς αὐτοῦ γενομένης, ἔδεισε περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ὁπλίτας ἀναλαβὼν, ἀπῆρεν ἐκ τῆς τιβεριάδος εἰς τὰ γίσχαλα, καὶ γράφει πρός με περὶ τῶν πεπραγμένων ἀπολογούμενος, ὡς μὴ κατὰ γνώμην τοῦ αὐτοῦ γενομένων, παρεκάλει τε μηδὲν ὑπονοεῖν κατ' αὐτοῦ, προσιθεὶς ὅρκους καὶ δεινάς τινας ἀρὰς, δι' ὧν ὤετο πιστοῦσθαι περὶ ὧν ἐπέστειλεν. οἱ δὲ γαλιλαῖοι, πολλοὶ γὰρ ἕτεροι πάλιν ἐκ τῆς χώρας πάσης ἀνήχθησαν μετ' ὅπλων, εἰδότες τὸν ἄνθρωπον ὡς πονηρός ἐστιν καὶ ἐπίορκος, παρεκάλουν ἀγαγεῖν σφᾶς ἐπ' αὐτὸν, ἀρδὴν ἀφανίσειν ἐπαγγελλόμενοι σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ γίσχαλα. χάριν μὲν οὖν ἔχειν αὐτοῖς ταῖς προθυμίαις ὡμολόγουν ἐγὼ, καὶ νικήσειν αὐτοῖς τοῦ δύνοιαν ἐπαγγελλόμην. παρεκάλουν δ' ὅμως ἐπέχειν αὐτοὺς ἀξιῶν, καὶ συγγνώσκειν μοι δεόμενος προτιμῶν τὰς τοιαύτας χωρὶς φόνων καταστέλλειν. καὶ πείσας τὸ πλῆθος τοῦ γαλιλαίων, εἰς τὴν σεπφώριν ἀφικνούμην. οἱ δὲ τὴν πόλιν ταύτην κατοικοῦντες ἄνδρες κεκριμότες τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐμμένειν πίστει, δεδότες δὲ τὴν ἐμὴν ἄφιξιν, ἐπειράθησαν ἑτέρᾳ με πράξει περιπάσαντες, ἀδεῖς εἶεν περὶ αὐτοῦ. καὶ δὴ πέμψαντες πρὸς ἰησοῦν τὸν ἀρχιλῃστὴν εἰς τὴν πτολεμαΐδος μεθόριον, ὑπέχοντο δώσειν πολλὰ χρήματα θελήσαντι μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ δυνάμεως (ἦσαν δὲ ὀκτακόσιοι τὸν ἀριθμὸν) πόλεμον ἐξάγειν εἰς ἡμᾶς. ὁ δὴ ὑπακούσας αὐτοῦ ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἠθύμησεν ἐπιπεσεῖν ἡμῖν ἀνετοίμοις καὶ μηδὲν προσδοκῶσιν. πέμψας γοῦν πρός με παρεκάλει λαβεῖν ἐξουσίαν ἀπασάμενον ἀφικέσθαι. συγχωρήσαντος δὲ μου, τῆς γὰρ βουλῆς οὐδὲν προσῄσθετο, ἀναλαβὼν τὸ σύνταγμα τοῦ λῃστοῦ ἔπορεύετο εἰς ἐμέ. οὐ μὴν ἔφθασεν αὐτοῦ τέλος λαβεῖν ἡ κακουργία. πλησιάζοντος γὰρ ἤδη, τοῦ σὺν αὐτοῦ τις αὐτομολήσας ἦκεν πρός με τὴν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ φράζων. κἀγὼ πυθόμενος ταῦτα προῆλθον εἰς τὴν ἀγορὰν, σκηψάμενος ἀγνοεῖν τὴν ἐπιβουλὴν, ἐπηγόμην δὲ πολλοὺς ὁπλίτας γαλιλαίους, τινὰς δὲ καὶ τιβεριέων. εἶτα πρὸς ἄξας τὰς ὁδοὺς πάσας ἀσφαλέστατα φρουρεῖσθαι, παρήγγειλα τοῖς ὑπὲρ τοῦ πυλῶν μόνον ἰησοῦν ἐπεισιόντα μὴ τοῦ πρώτου εἰσελθεῖν ἐᾶσαι, ἀποκλείσαι δὲ τοὺς ἄλλους, διαζομένους δὲ τύπτειν. τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς μετ' ὀλίγων, καὶ κελεύσαντος ἐμοῦ, ῥίψαι τὰ ὅπλα θᾶττον, εἰ δὲ

εἰ γὰρ ἀπιέναι τὸν θήξεσθαι φθεγξάμενος ἰδὼν πανταχόθεν αὐτῷ τοῖς ὁπλίταις, φοβηθεὶς, ὑπήκουσεν. οἱ δὲ ἀποκλεισθέντες τῷ ἐπακολουθήσαντα αὐτῷ, πυθόμενοι τὴν σύλληψιν ἔφυγον. κἀγὼ φροσκαλεσάμενος τὸν Ἰησοῦν κατ' ἰδίαν, καὶ ἀγνοεῖν ἔφην τὸν ἐπ' ἐμὲ συνκαθιεσθαι ἐπιβουλὴν, καὶ ὑπό τινων πεμφθείη, συγγνώσεσθαι δ' ὅμως αὐτῷ τῷ πεπραγμένων, εἰ μέλλοι μετανοήσειν καὶ πιστὸς ἐμοὶ γενήσεσθαι. ὑπισχνουμένου δὲ πάντα ποιήσειν ἐκείνου, ἀπέλυσα συγχωρήσας αὐτῷ συναγαγεῖν πάλιν οὓς πρότερον εἶχεν συμφωνίας δ' ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσαιντο τὸν ἀγνωμοσύνης, λήψεσθαι παρ' αὐτῶν δίκας. κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ἀφικνοῦνται πρός με δύο μεγιστάνες, τῷ ὑπὸ τὸν ὀξυσίαν τοῦ βασιλέως ὄντα τῷ τραχωνιτῶν χώρας, ἐπαγόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ἵππους, καὶ ὅπλα καὶ χρήματα δ' ἐπικομίζοντες. τούτους πρωτέμενεσθαι τῷ ἰουδαίων ἀναγκαζόντων, εἰ θέλοιεν εἶναι παρ' αὐτοῖς, καὶ εἴασα βιαθῆναι, φάσκων δεῖν ἕκαστον ἀνθρωπον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν τὸν θεὸν σέβειν, ἀλλὰ μὴ μετὰ βίας. χρῆναι δὲ τούτοις δι' ἀσφάλειαν πρὸς ἡμᾶς καταφεύγοντας μὴ μετανοεῖν. πειθέντος δὲ τοῦ πλήθους, τοῖς ἥκουσιν αὐδεράσι τὰ πρὸ τῆς συμπόνου δίαιταν ἅπαντα παρεῖχον δαψιλῶς. πέμπει δ' ὁ βασιλεὺς ἀγείππας δυνάμιν καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῆς ἔκδυον μόδιον, μαγδαλὰ τὸ φρούριον ἐξαιρήσοντας. οἱ δὲ πεμφθέντες, κυκλώσαντα μὲν τὸ φρούριον καὶ ἠρκεσαν, ἐν δὲ τοῖς φανεροῖς τῷ τόπων ἐφεδρεύοντες ἐπολιόρκουν τὰ γάμαλα. αἰβούτιος δὲ ὁ δεκάδαρχος, ὁ τοῦ μεγάλου πεδίου τὴν προσασίαν πεπιστευμένος, ἀκούσας ὅτι παρείη εἰς συμωνιάδα κώμην ἐν μεθορίοις κειμένην τῆς γαλιλαίας, αὐτὸς δ' ἀπέχουσαν ἑξήκοντα σταδίους, νυκτὸς ἀναλαβὼν τοὺς ἑκατὸν ἱππεῖς οὓς εἶχεν σὺν αὐτῷ, καί τινας πεζοὺς περὶ δισχιλίους, τοῖς ἐν γαβὰ πόλει κατοικοῦσιν ἐπαγόμενος συμμάχους, νυκτὸς ὁδεύσας ἦκεν εἰς τὴν κώμην ἐν ᾗ διέτριβον. ἀπιστοῦντα δὲ τοῦ κάμοῦ μὲν δυνάμεως πολλῆς, ὁ μὲν αἰβούτιος εἰς τὸ πεδίον ὑπάγειν ἡμᾶς ἐπειρᾶτο. σφόδρα γὰρ τοῖς ἱππεῦσιν ἐπεποίθει. ἐ μὴν ὑπηκούσαμεν, ἐγὼ γὰρ τὸ πλεονέκτημα σωιδὼν τὸ γενησόμενον τοῖς ἱππεῦσιν, εἰ καταβαίημεν εἰς τὸ πεδίον, πεζοὶ γὰρ ἡμεῖς σύμπαντες ἦμεν, ἔγνων αὐτὸ τοῖς πολεμίοις σωιάπτειν. ἐμέχει μέν τινος γενναίως ἀντέχειν σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ὁ αἰβούτιος. ἀχρεῖον δ' ὁρῶν κατὰ τὸν τόπον τοῦτον ὄσαν αὐτῷ τὴν ἱππικὴν δυνάμιν, ἀναζεύγνυσιν ἄφρακτος εἰς γαβὰν πόλιν, ζεῖς ἄνδρας ὑποβαλὼν κατὰ τὴν μάχην. εἰπόμην δὲ κατὰ πόδας ἐγὼ, σχιλίοις ἐπαγόμενος ὁπλίταις. καὶ περὶ βασαρὰν πόλιν γενόμενος ἐν μεθορίοις τῆς πτολεμαΐδος κειμένῃ, εἴκοσι δ' ἀπέχουσαν. σάδια τῆς γαβᾶς ἔνθα διέτριβεν ὁ αἰβούτιος, στήσας τοὺς ὁπλίτας ἔξωθεν τῶν κώμης καὶ φρουρεῖν αὐτοῖς ἀσφαλῶς τὰς ὁδοὺς παρασκευάσας ἐπὶ τὸ μὴ ἐνοχλῆσαι τοὺς πολεμίους ἡμῖν, ἕως τὸν σῖτον ἐκφορήσομεν, πολὺς γὰρ ἀπέκειτο βερενίκης τῶν βασιλίδος ἐν τῇ πέριξ κώμῃ εἰς τὴν βησάρων συλλεγόμενος, πληρώσας καμήλοις καὶ τοῖς ὄνοις, πολλοῖς δὲ ἐπιφορήσαντες, διέπεμψα τὸν σῖτον εἰς τὴν γαλιλαίαν. τοῦτο δὲ πράξας, προκαλούμενος εἰς μάχην τὸν αἰβούτιον. οὐ ὑπακούσαντος δ' ἐκείνου, κατεπλήκτο γὰρ τὴν ἡμετέραν ἑτοιμότητα καὶ τὸ θάρσος, ὅτι νεοπολιτανὸν ἐτραπόμην, τὴν βερενίων χώραν ἀκούσας ὑπ' αὐτοῦ λεηλατεῖσθαι. ἐν δὲ ὁ νεοπολιτανὸς εἷλης μὲν ἔπαρχος, παρειλήφει δὲ τὴν σκυθόπολιν εἰς φυλακὴν τῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων. τοῦτον οὖν κωλύσας ὅτι πλέον τὴν βερενίδα κακῶν,

A nisi interfici mallet, videns se cinctum armatis paruit. tum qui eum sequebantur exclusi vt ducem suum captum senserunt, eucstigio fuga se proripiunt: & ego seorsum abducto Iesu dixi me non ignorare paratas mihi insidias, quibúsve id factum sit autoribus: daturum tamen erroris veniam, si mutatus vel.: esse mihi fidus in posterum. quo omnia pollicente dimisi hominem, permissum quos prius habuerat colligere: Sephoritis verò pœnam interminatus sum nisi posthac quiescerent. Per idem tempus venerunt ad me duo Trachonitarum magnates regis subditi, adducentes suos equites, & afferentes tam arma quàm pecuniam. hos cùm Iudæi circumcidi cogerent, si velint inter ipsos versari, non siui vt eis molesti essent: asseuerans oportere suo quenque arbitratu & non alieno impulsu Deum colere: neque committendum vt eos securitatis causa confugisse ad nos pœniteat: atque ita persuasa multitudine, viris illis consuetum victum abundè præbui. Interea rex Agrippa copias mittit duce Equo Modio, quæ Magdala castellum vi capiant: quæ tamen obsidere id non ausæ, infestis viis infestabant potius Gamala. Ebutius autem Decadarchus qui Magni campi præfecturam tenuit, audito quòd in Simoniada vicum venissem situm in Galilææ finibus, distantem ab ipso sexaginta stadiis, noctu assumptis quos circa se habebat centum equitibus, & fermè ducentis peditibus, Gabensiúmque auxiliis, nocturno itinere in eum vicum peruenit. contra quem cùm meorum explicuissem validam aciem, conatus est nos in planiciem prolicere, fretus equitibus. nihil tamen profecit, quia moueri loco nolui, quippe videns eum potiores habiturum, si cùm essemus omnes pedites descenderemus in campestria, cúmque aliquandiu strenuè repugnasset Ebutius, tandem animaduertens nullum esse eo loco vsum equitum, signo receptui dato Gabam abiit infecto negocio, tribus tantùm in pugna amissis. ego verò eucstigio secutus sum cùm armatorum duobus millibus, cúmque venissem Besaram, quod oppidum in Ptolemaidis situm confiniis stadio vigesimo abest à Gaba, vbi tum erat Ebutius: dispositis foris per vias stationibus militum, quo tuti essemus ab incursu hostium, donec frumentum exportaremus, cuius magna vis è circumuicinis reginæ Bernices vicis eò congesta fuerat: oneratíque plurimis camelis & asinis quos in hoc adduxeram, transmisi frumentum id in Galilæam: absolutóque hoc negocio, feci Ebutio pugnandi copiam. Eam cùm ille detrectaret audacia nostra territus, vertime in Neapolitanum, auditò quòd populatus sit agrum Tiberiensium. is cùm equitum ala præsidio erat Scythopoli. hoc igitur ab vlteriore Tiberiensium vexatione prohibito,

totus eram in prospiciendo rebus Galilææ. Cæterùm Ioannes Leui filius, quem diximus degere Gischalis, postquam cognouit omnia mihi ex sententia succedere, amarique me à subditis, & timeri ab hostibus, iniquo id tulit animo. ratúsque nõ esse in suam rem meam felicitatem, non mediocri inuidia tactus est: speránsque se meos successus impediturum si subditorum in me concitaret odia, solicitauit Tiberienses & Sephoritas, ratus etiam Gabarenos ad re defecturos, quæ ciuitates sunt in Galilæa præcipuæ. aiebat enim suo ductu longè melius administranda omnia. & Sephorienses quidem, quòd vtroque nostrum post habito ad Romanos spectarent dominos, non assenserunt homini. Tiberienses autem defectionem quidem recusabant, pollicebantur tamen illi quoque amicitiam. Gabareni autem Ioanni se addixerunt, autore Simone ciue primario, qui Ioannis erat amicus & socius. Nec tamen apertè ad eum defecerunt, quippe qui vehementer timebant Galilæos, iam antè experti eorum erga me beneuolentiam: sed aliam captabant occasionem insidiis. Et sanè periculum adiui maximum de causa tali. Dabaritteni quidam audaces iuuenes cùm animaduertissent vxorem Ptolemæi procuratoris regij cum magno paratu deducentibus aliquot equitibus per Magnum campum ex ditione regia in Romanorum prouinciam iter facere, in eos repente irruunt, fugatáque muliere quicquid secum portabat diripiunt: quo facto Taricheas vbi tum eram, quatuor mulos adducunt onustos vestimentis variáque supellectili: inter quam & vasa erant argentea non pauca, & quingenti numi aurei. Hæc ego seruare volens Ptolemæo, vt eiusdem tribus homini, quòd lex nostra ne inimicos quidem tribules fraudare permittat, dixi his qui attulerant oportere ea seruari, vt diuenditorum precium conferatur in Hierosolymitanæ vrbis mœniorum fabricam. id iuuenes illi per molestè tulerunt, non admissi in partem prædæ vt sperauerant: quapropter sparsi per vicos Tiberiadis rumorem disseminant, velle me Romanis eam regionem prodere. Finxisse enim prædam destinatam esse præmuniendis Hierosolymis: re autem vera in hoc eam seruare, vt rapta domino suo restituam. qua quidem in re nil eos fallebat opinio. post discessum enim iuuenum accitis duobus primariis ciuibus, Dassione, & Iannæo Leui filio, regi amicissimis, mandaui eis vt raptam suppellectilem ad illum transmitterent, mortem interminatus si hoc secretum proferrent apud quenquam mortalium. Sed cùm Galilæos rumor peruasisset, me velle regionem eorum Romanis prodere, omnibus incitatis ad sumendum de me supplicium, Taricheatæ quoque fidem habentes iuuenum commenticiis sermonibus, suaserunt meis satellitibus & militibus reliquis,

περὶ τὴν τῆς γαλιλαίας θεόνοιαν ἐγινόμην. ὁ δὲ τοῦ λῃστοῦ παῖς ἰωάννης, ὃν ἔφαμεν ἐν τοῖς γιγάλοις διαβιβάζειν, συνθέμενος πάντα κατὰ νοῦν μοι προχωρεῖν, καὶ δι' εὐνοίας μὴ εἶναί με τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς πολεμίοις δὲ δι' ἐκπλήξεως, ἐν εὖ τὴν γνώμην ἐτίθει. κατάλυσιν δ' αὐτῆς τὴν ἐμὴν εὐπραγίαν φέρειν νομίζων, εἰς φθόνον ἐξώκειλεν ἔτι μᾶλλον· καὶ παύσειν με τῆς εὐτυχίας ἐλπίσας, εἰ πᾶσαν τὴν ὑπηκόων μίσος ἐξάψειν, ἐπειδὴ τοὺς τὴν τιβεριάδα κατοικοῦντας καὶ τοὺς τὴν σεπφώριν, νομίζων πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς γαβαρὰ, πόλεις δ' εἰσὶν αὗται τῆς κατὰ γαλιλαίαν αἱ μεγίσται, τῆς πρὸς με πίστεως ὑποστάντας αὐτῷ προσίεσθαι. κρεῖττον γὰρ ἐμοῦ στρατηγήσειν αὐτῆς ἔφασκεν. καὶ σεπφωρεῖς μὲν, οὐδὲν ἑτέρῳ γὰρ ἡμῖν προσεῖχον διὰ τὸ ῥωμαίοις ἠρῆσθαι δεσπόταις, ἐν ἐπαινέσει αὐτῷ. τιβεριεῖς δὲ, τὴν μὲν ὑπόσασιν ἐν ἐδέχοντο, ἐν αὐτῷ δὲ συγκατάθεσιν ἠβούλοντο φίλοι. οἱ δὲ γάβαρα κατοικοῦντες, προσίεντο τὸν ἰωάννην, σίμων δ' οὗ ὁ πάντα καλῶν αὐτοῖς, πρωτεύων τῆς πόλεως, ὡς φίλῳ καὶ ἑταίρῳ τῷ ἰωάννῃ χρώμενος. ἐν μὲν οὖν τῷ φανερῷ τὴν ὑπόσασιν οὐχ ὡμολόγουν. σφόδρα γὰρ ἐδεδίεσαν τοὺς γαλιλαίους, ἅτε δὴ πεῖραν αὐτῶν τῆς πρὸς ἐμὲ πολλαπλῆς εὐνοίας λαβόντες· ἐν τῷ λεληθότος δὲ καιρὸν πάντα φυλάσσοντες ἐπιτήδειον ἐπεβάλλομεν. καὶ δὴ ἀφικόμην εἰς κίνδυνον τὸν μέγιστον διὰ τοιαύτην αἰτίαν. νεανίσκοι τινὲς θρασεῖς δαβαριττηνοὶ γένος, ἐπιτηρήσαντες τὴν πτολεμαίου γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἐπιτρόπου μετὰ πολλῆς πάνυ σπουδῆς, καὶ τινων ἱππέων ἀσφαλείας χάριν ἐπομένων διὰ τοῦ μεγάλου πεδίου τὴν πορείαν ποιουμένην ἐν τῇ τοῖς βασιλεῦσι ὑποτελοῦς χώρας εἰς τὴν ῥωμαίων ἐπικράτειαν, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς ἄφνω, καὶ τὴν μὲν γυναῖκα φεύγειν ἠνάγκασαν, ὅσα δ' ἐπεφέρετο πάντα διήρπασαν, καὶ ἥκον εἰς ταριχέας πρός με τέσσαρας ἡμιόνους καταφόρτους ἄγοντες ἐσθῆτος καὶ σκευῶν, λοιὸν καὶ ἀργυρίου πλῆθος ἐν ὀλίγοις, καὶ χρυσοῦ πεντακόσιοι. ταῦτ' ἐγὼ βουλόμενος διαφυλάξαι τῷ πτολεμαίῳ. καὶ δὴ οὗ ὁμόφυλος, ἀπηγόρευτο δ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν νόμων μὴ ἐᾶν τοὺς ἐχθροὺς ὑποστερεῖν, πρὸς μὲν τοὺς κομίσαντας ἔφην φυλάττειν αὐτὰ δεῖν, ἵν' ἐκ τῆς πράσεως αὐτῷ ὑπασκευασθῇ τὰ τείχη τῆς ἱεροσολύμων. οἱ δὲ νεανίαι χαλεπῶς ἔχον, εἰ λαβόντες μίσθον ἐκ τῆς λαφύρων καθάπερ προσεδόκησαν· καὶ πορευθέντες εἰς τὰς πλείστας τιβεριάδος κώμας, προδιδόναι μέλλειν με ῥωμαίοις τὴν χώραν αὐτῷ ἔλεγον. κεχρῆσθαι γὰρ σοφίσματι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντα τὰ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς κομιδῇ φυλάττειν εἰς τὴν ὑπασκευὴν τῆς τειχῶν τῆς ἱεροσολυμιτῶν πόλεως, ἐγνωκέναι δὲ πάλιν τῷ δεσπότῃ ἀποδοῦναι τὰ ἁρπασμένα. καὶ κατὰ τοῦτο γε τὴν ἐμῆς γνώμης οὐ διήμαρτον, ἀπαλλαγῆναι γὰρ αὐτῆς μεταπεμψάμενος δύο τοὺς πρώτους δυοῖν καὶ ἐπέμπομεν τὸν τοῦ λόγου, φίλους ἐν τοῖς μάλιστα τοῦ βασιλέως κρίνοντας, τὰ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς σκεῦη λαβόντας διαπέμψασθαι πρὸς ἐκεῖνον ἐκέλευον, θάνατον ἀπειλήσας αὐτοῖς τὴν ζημίαν, εἰ πρὸς ἕτερον ταῦτα ἀπαγγελοῦσιν. ἐπιχύσης δὲ φήμης τὴν γαλιλαίαν ἅπασαν ὡς τὴν χώρας αὐτῷ μελλοῦσης ὑπ' ἐμοῦ τοῖς ῥωμαίοις παραδίδοσθαι, καὶ πάντων παροξυνθέντων ἐπὶ τὴν ἐμὴν τιμωρίαν, οἱ τὰς ταριχέας κατοικοῦντες καὶ αὐτοὶ τοῖς νεανίσκοις ἀληθεύειν ὑπολαμβάνοντες, πείθουσι τοὺς σωματοφύλακας καὶ τοὺς ὁπλίτας, κοιμω-

κοιμώμενόν με καταλιπόντες παραγενέσθαι θᾶττον εἰς
ἱππόδρομον ὡς ἐκεῖ βουλευσομένους μετὰ πάντων καὶ τοῦ
στρατηγοῦ. πανοπλιζομένων δὲ τούτων καὶ συναθροιζομένων,
πολὺς ὄχλος ἤδη παρεσκευάζετο, μίαν τε πάντες ἐπο-
ιοῦντο φωνὴν, κολάζειν τὸν παρεσόντα πονηρὸν αὐτοῖς
γεγενημένων. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐξέκαιε ὁ τοῦ
σαπίδα παῖς ἡσυχῇ ἄρχων τότε τῆς τυραννίδος, πο-
νηρὸς ἄνθρωπος καὶ ταράξαι μεγάλα παρεσκευασμένος φό-
νον ἔχων, σεσιτοποιός τε καὶ ποιητικὴς ὡς οὐκ ἔτυχος.
καὶ τότε δὴ λαβὼν εἰς χεῖρας τοὺς μωϊσέως νόμους,
καὶ παρελθὼν εἰς μέσον, εἰ μὴ ἐκεῖνος αὐτῷ ἔφη πο-
λῖταν μισεῖν δύνασθαι ἰώσηπον, εἰς τοὺς πατρίους ἀπο-
βλέψαντες νόμους, ὧν ὁ πρῶτος ὑμῖν στρατηγὸς παρε-
δότης ἔμελλε γίνεσθαι, καὶ μισοπονηρήσαντες ἐκεῖνον
τοῦτον, τιμωρήσασθε τὸν τοιαῦτα τολμήσαντα. ταῦτ' εἰ-
πὼν καὶ τοῦ πλήθους θορυβήσαντος, ἀναλαβόν τινας
ὁπλίτας, ὀλίγῳ τινὶ οἰκίαν εἰς ἣν κατοικοῦμεν ἔπεμψεν
ὡς ἀναιρήσων. ἐγὼ δὲ οὐδὲν παραδόξον κό-
πον παρὰ τῆς τάραχῆς κατοχούμενος. σίμων δὲ ὁ τοῦ σώ-
ματός μου τινὶ φυλακὴν πιστευόμενος, ὁ καὶ μόνος
παραμείνας, ἰδὼν τὸν θορυβούμενον τῆς πολιτῶν, διεγείρει
με καὶ τὸν ἐφεστῶτα μοι κίνδυνον ἐξαγγέλλει, καὶ ξίφος τε
γυμνὸν θνήσκειν ὡς στρατηγὸν ὑπ' αὐτῶν, πρὶν διελθεῖν
τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνοντας καὶ κτενοῦντας. ὁ μὲν ταῦτα
ἔλεγεν, ἐγὼ δὲ τῷ θεῷ τὰ κατ' ἐμαυτὸν ὀλιγώρας εἰς
τὸ πλῆθος ὡρμήθην παρελθεῖν· μετανοῶ δὲ οὐ με-
λαίνας ἐσθῆτα, καὶ τὸ ξίφος ἀπαρτησάμενος ἐκ τοῦ αὐ-
χένος, καθ' ὁδὸν ἑτέρᾳ, ἢ μηδένα μοι τῶν πολεμίων
ὑπαντιάσειν ὤμην, εἰς τὸν ἱππόδρομον ἄφνω τε φανεὶς,
καὶ πρωΐας πανσὰν καὶ τὴν γῆν δάκρυσι φύρων, ἐλεινὸς
ἔδοξα πᾶσιν· συνεὶς δὲ τοῦ πλήθους τὴν μεταβολὴν,
δεισάσας τὰς γνώμας αὐτῶν ἐπειρώμην παρὰ τοὺς
ὁπλίτας ὑπὸ τὴν οἰκίας ὑποστρέψας. καὶ συνεχώρουν μὴ
ἀδικεῖν ὡς αὐτοὶ νομίζουσιν, ἐδεόμην δὲ διδάξαι παρόντες
εἰς τίνα χρείαν ἐφύλαττον τὰ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς
κομισθέντα χρήματα, καὶ τότε θνήσκειν εἰ κελεύοιεν. τοῦ
δὲ πλήθους λέγειν κελεύοντος, ἐπῆλθον οἱ ὁπλῖται, καὶ
θεασάμενοί με, παρεστέρχον ὡς κτενοῦντες. θορυ-
βεῖν δὲ τοῦ πλήθους κελεύοντος ἐπείσθησαν, παρεσκευ-
κότες ἐπειδὰν ὁμολογήσω παρὰ αὐτοὺς τὰ χρήματα
τῷ βασιλεῖ τετηρηκέναι, ὡς ὁμολογηκότα τὴν παρε-
δοσίαν ἀναιρήσειν. σιγῆς οὖν παρὰ πάντων γενομένης,
ἄνδρες ἔφην ὁμόφυλοι, θανεῖν μὲν εἰ δίκαιον ἐστιν οὐ
παραιτοῦμαι· βούλομαι δ' ὅμως πρὸ τοῦ τελευτῆσαι
τινὶ ἀλήθειαν φράσαι πρὸς ὑμᾶς. τινὶ γὰρ πόλιν
ταύτην φιλοξενωτάτην ὖσαν θορυβούμενον πληθύου-
σάν τε τοσούτων ἀνδρῶν οἱ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας κα-
ταλιπόντες ἀφίκοντο κοινωνοὶ τῆς ὑμετέρας γενόμενοι
τύχης, ἐβουλήθην τεῖχη κατασκευάσαι ἐκ τῶν χρη-
μάτων τούτων, περὶ ὧν ἡ παρ' ὑμῖν ἐστιν ὀργὴ διαπα-
νωμένων εἰς τινὰ οἰκοδομίαν αὐτῶν. πρὸς ταῦτα
παρὰ μὲν τῶν τειχιστῶν καὶ ξένων ἐγείρεται φωνὴ,
χάριν ἔχειν ὁμολογούντων καὶ θαρρεῖν παρεστρεπο-
μένων. γαλιλαῖοι δὲ καὶ τιβεριεῖς τοῖς θυμοῖς ἐπέμενον.
καὶ γίνεται σάσις πρὸς ἀλλήλους, τῶν μὲν κόλασιν ἀπειλούντων, τῶν δὲ καταφρονεῖν. ἐπεὶ δὲ
ἐπηγγελάμην καὶ τιβεριάδι κατασκευάσειν τεῖχη, καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν αὐτῶν ταῖς ἀναγκαίαις, πι-
στεύσαντες ὑπεχώρουν ἕκαστος εἰς τινὰ ἑαυτοῦ. κἀγὼ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα διαφυγὼν τὸν παρειρημένον

A vt me dormientem deserentes in circum venirent, cum cæteris ibi de abrogando mihi imperio consultaturi. qui persuasi multos ibi iam antè congregatos inueniunt, vnanimiter vociferantes vindicandum esse in proditorem reipublicæ. Sed præcipuè instigabantur à Iesu Saphiæ filio, qui tum summum magistratum gerebat, vir malus & natus mouendis tumultibus, seditiosúsque vt qui maximè. Is tum præ se ferens Moysis tabulas in medium progressus, Si vestri, inquit, nulla cura tangimini, at sacratas has leges nolite contemnere, quas publico odio prosequendus Iosephus iste vester dux sustinuit prodere, quantumuis atroci pœna dignissimus. Hæc effatus & exceptus acclamatione populi, assumptis armatis ad ædes vbi diuersabar properat cum certo interficiendi me proposito, me nihil tumultus sentiente & quiescente interim præ lassitudine: cùm subito Simon vnus satellitum, qui tum solus mecum permanserat, viso incursu ciuium me excitat indicatóque instante periculo simul hortatur, vt potius generosi ducis more vitam abrumpam, quàm inimicorum arbitrio moriar. Hæc illo monente, ego salute mea Deo commissa mutatáque veste in cœtum atratus prodij, & suspensum à ceruice gestans gladium, per viam illam qua neminem aduersariorum occursurum sciebam in circum veniens visendum me præbui, in faciem prostratus & terram rigans lacrymis, ita vt omnes mouerem ad misericordiam. cúmque sensissem mutatos affectus populi, conatus sum eorum sententias scindere, priusquam armati reuerterentur à meis ædibus: fassúsque me non alienum ab obiecto crimine, postulabam vt primum discerent in quem vsum seruarem relatam ad me prædam, ac tunc demum si liberet me interficerent. Multitudine verò iubente me dicere, armati reuersi & me conspicati irruunt occidendi animo. Sed cohibiti plebis vocibus, repressérunt suum impetum, rati post confessionem proditionis & seruatæ regi pecuniæ, habituros se meliorem occasionem patrandi facinoris. Itaque facto silentio, Viri fratres, inquam, si vobis videor mortem commeritus, nec ipse mori recuso: volo tamen antè exitium veritatem apud vos proloqui. Equidem cum animaduertissem ciuitatem hanc commodissimam hospitibus, multóque relictis propriis patriis delectari vestra consuetudine cuiusuis fortunæ futuros socios, decreueram mœnia vobis condere ex istis pecuniis, propter quas ad hoc destinatas exorta est tanta vestra indignatio. ad hæc verba Tarichenses & hospites conclamant, gratias mihi agentes & iubentes me bono esse animo. Galilæi verò atque Tiberienses perstabant in iracundia. factúmque est inter ipsos diffidium, his minantibus pœnam, illis contrà securum me esse iubentibus. postquam autem & Tiberiensibus promisi me ædificaturum mœnia & aliis opportunis ciuitatibus, fidem habentes pollicitis dilabebantur ad suum quisque domicilium: & ego præter omnem spem elapsus

è tanto periculo, cum amicis & viginti armatis domum reuersus sum. Sed denuò latrones & seditionis autores, timentes sibi ne peccari pœnam luerent, cum sexcentis armatis concurrunt ad meum diuersorium, incendendi illud animo: quorum aduentu nunciato ratus turpe fugere, decreui vti contra eos audacia. clausis igitur meo iussu ædium foribus, ipse è cœnaculo postulabam vt ad me aliquot ministerent, accepturos ob quam tumultuabantur pecuniam, nequid habeant quòd stomachentur amplius. quo facto turbulentissimum ex his qui intrò recepti sunt, verberibus cæsum & alteram manum abscissam suspensámque à collo gerentem, rursum eieci, rediturum ad eos qui se miserant. at illi mirum in modum sunt territi, timentésque similem pœnam si ibi morarentur diutiùs, quippe qui putabant me plures domi habere armatos, subitò omnes diffugiunt: sicque hoc stratagemate alteras euasi insidias. Nec tamen defuerunt qui rursum concitarent vulgum, negantes magnates illos regios qui ad me confugerant oportere viuere, nisi transirent ad eorum ritus à quibus salutem peterent: criminabantúrque eos vt Romanorum studiosos & veneficos: móxque tumultuabatur multitudo decepta à loquentibus ad gratiam. Quo comperto ego contrà docui populum, non esse exagitandos qui ad ipsos confugerint: cauillatus in vanitatem obiecti veneficij, frustra Romanos tot legiones alere, si veneficorum opera possit victoriam consequi. His verbis paulisper placati, vbi digressi sunt rursum in magnates illos irritabantur à quibusdam perditis, vt etiam armati ad eorum ædes quas Taricheæ habitabant concurrerent, interfecturi homines. Quod vt audiui, valde timui ne hoc scelere patrato nemo posthac ad nos confugeret. quamobrem assumptis quibusdam aliis properè veni ad eorum diuersorium: quo clauso, & perducta inde fossa ad lacum, accitum nauigium cum eis inscendens, traiecti in Hippenorum confinia: & reddito eis equorum precio, quos in tali fuga abducere non poterant, dimisi multum rogatos vt præsentem necessitatem forti ferrent animo: nam & ipse permolestè ferebam, cogi me rursum in hostilem terram exponere viros, qui semel se meæ fidei commiserant: satius tamen ducens Romanorum manu eos, si ita contingat, cadere, quám in mea ditione per scelus opprimi. Illi tamen seruati sunt, rege concedente errati veniam. Et horum quidem hic fuit exitus. Tiberienses porrò per literas regem rogauerunt, vt in eorum agrum præsidium mitteret, defectionem pollicentes. Quo facto quamprimum ad eos veni, postulabant vt mœnia sibi promissa extruerem. Audiuerant enim Taricheas iam cinctas mœnibus. ego verò annui, & congesta vndique materia iussi architectos opus id aggredi. Post triduum verò me à Tiberiade digresso Taricheas triginta stadiis inde dissitas,

A κίνδυνον, μὴ τῶν φίλων καὶ ὁπλιτῶν εἴκοσιν εἰς τὴν οἰκίαν ὑπέστρεψα. πάλιν δὲ οἱ λῃσταὶ καὶ τῶν στάσεως ἄρχοι, δείσαντες περὶ ἑαυτῶν μὴ δίκας εἰς πεφαγμένων, ἀπαλαβόντες ἑξακοσίους ὁπλίτας ἧκον ὅπῃ τὴν οἰκίαν ἔνθα διέτριβον, ἐμπρήσοντες αὐτήν. ἀπαγγελθείσης δέ μοι τῆς ἐφόδου, φεύγειν μὲ ἀπρεπὲς ἡγησάμενος, ἔκεινα ὃ δὴ βαλλόμενος χρήσασθαί τῇ τόλμῃ. πρὸς ἄξας οὖν ἀπεκλείσαι τὰς οἰκίας τὰς θύρας, αὐτὸς ὅπῃ τὸ ὑπερῷον ἀναβαὶς, παρεκάλουν εἰς πέμψαι τινὰς λήψομένους τὰ χρήματα, παύσασθαι γὰρ ἔφην τῆς ὀργῆς αὐτοὺς ἐφίω. εἰς πεμψάντων δὴ τὸν θρασύτατον αὐτῶν μάστιξιν ἀκισάμενος, τὸν ἕτερον τε τῶν χειρῶν ἀποκόψαι κελεύσας καὶ κρεμάσας ἐκ τῆς βαχίλης, τοῦτον ἐξέβαλον πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας. τοὺς δ' ἔλαβεν ἔκπληξις καὶ φόβος ἔτι μέτριος. δείσαντες ὃν καὶ αὐτοὶ ταῦτα πείσεσθαι εἰ μένοιεν, εἰκάζον γὰρ ἐνδον ἔχειν με πολλοὺς αὐτῶν ὁπλίτας, εἰς φυγὴν ὥρμησαν. κἀγὼ τούτῳ στρατηγήματι χρησάμενος τὸν δευτέραν ἐπιβουλὴν διέφυγον. πάλιν δὲ τὸ ὄχλον τινὲς ἠρέθιζον τοὺς ἀφικομένους πρὸς με βασιλικοὺς μεγιστᾶνας ὡς ὀφείλειν ζῆν λέγοντες, μὴ μεταβαίνειν θέλοντας εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθνη, πρὸς οὓς σωθησόμενοι πάρεισι, διέβαλλόν τε φαρμακείας εἶναι λέγοντες καὶ κωλύοντας τοὺς ῥωμαίους ὠφελεῖσθαι. ταχὺ δὲ τὸ πλῆθος ἐπείθετο τοῖς λεγομένοις πρὸς χάριν αὐτοῖς πυθανόμενοι. πυθόμενος δὲ πάλιν τὸ δῆμον ἀπεδίδασκον, μὴ δεῖν διώκεσθαι τοὺς καταφυγόντας πρὸς αὐτούς. τὸ δὲ φλύαρον τὸ περὶ τῶν φαρμάκων αἰτίας διέσυρον, ὡς αὖ τοσαύτας μυριάδας στρατιῶν ῥωμαίους λέγων τρέφειν, εἰ δὲ φαρμακείαν οἶν νικᾶν τοὺς πολεμίους. ταῦτα λέγοντον ἐμοῦ, πρὸς ὀλίγον μὲ ἐπείθοντο. πάλιν δὲ ἀναχωρήσαντες ὑπὸ τῶν πονηρῶν ἐξηρεθίζοντο καὶ τῶν μεγιστᾶνων, καὶ ποτὲ μεθ' ὁπλων ὅπῃ τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὸν σὺν τοῖς ἐπῆλθον ὡς ἀναιρήσοντες. ἔδεισα δὲ ἐγὼ πυθόμενος μὴ τοῦ μίσους τέλος λαβόντος ἀνεπίβατος γένηται τοῖς καταφυγεῖν εἰς αὐτὴν θέλουσιν. παρεγενόμην σὺν εἰς τὴν τῶν μεγιστᾶνων οἰκίαν μετά τινων ἑτέρων, καὶ κλείσας διώρυγά τε ποιήσας ἐπ' αὐτῆς ὅπῃ τὴν λίμνην ἄγουσαν, μετεπεμψάμενός τε πλοῖον, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐμβαὶς ὅπῃ τὴν μεθόριον τῶν ἱππηνῶν διεπέρασα. καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν τιμὴν τῶν ἵππων, ἐγὼ ἠδυνήθην αὐτοὺς ἐπαγάγεσθαι τοιαύτης γενομένης τῶν ἀποδράσεως, ἀπέλυσα, πολλὰ παρακαλέσας τὴν παρουσῶσαν ἀνάγκην γενναίως ἐνεγκεῖν. αὐτός τε μεγάλως ἠχθόμην βιασθεὶς τοὺς πρόσφυγόντας ἐκθεῖναι πάλιν εἰς τὴν πολεμίαν· ἄμεινον δὲ νομίσας παρὰ ῥωμαίοις ἀποθανεῖν αὐτοὺς εἰ συμπέσοι, μᾶλλον, ἢ καὶ τὴν ἐμὴν χώραν. οἱ δὲ ἄρα διεσώθησαν, συνεχώρησε γὰρ αὐτοῖς βασιλεὺς ἀχρίστους τὰ ἡμαρτημένα. καὶ τὰ μὲν περὶ ἐκείνους τοῦτ' ἔχει τὸ τέλος. οἱ δὲ τὴν τιβεριέων πόλιν κατοικοῦντες, γράφουσι πρὸς τὸν βασιλέα, παρακαλοῦντες πέμψαι δυνάμιν τὴν φυλάξουσαν αὐτῶν τὴν χώραν, θέλειν γὰρ αὐτὴν προσίεσθαι. κἀκείνῳ μὲν τοῦτ' ἔγραφον· ἀφικόμενον δὲ με πρὸς αὐτὸς, παρεκάλουν τὰ τείχη κατασκευάζειν αὐτοῖς ὡς ὑπεχόμην, ἠκηκόεσαν γὰρ τὰς ταρειχείας ἤδη τετειχίσθαι. κατασκευάσας ἐν ἐγὼ, καὶ πάντα τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν παρασκευάσαμενος, τὸν ἀρχιτέκτονας ἐκέλευον ἐργεῖν. μετὰ δὲ τριῶν ἡμέραν, εἰς ταρειχείας ἀπερχομένου μου τὸν τιβεριάδος, ἀπεχούσας στάδια τριάκοντα,

σωέβη

συμβῆ τινας ῥωμαίους ἱππεῖς ἐν πορρῴωθεν τῆς πόλεως ἐξιππεύοντας ὀφθῆναι, οἱ δοξεν παρέχειν τὴν φωνὴν τῆς βασιλέως δύναμιν ἔχειν. οὕτως γὰρ, εἰς με τὴν βασιλέα μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ἠφίεσαν φωνὰς, κατ' ἐμοῦ δὲ, βλασφήμους. καὶ δὴ δραμόντες τινὲς ἀπαγγείλειν μοι τὴν διάνοιαν αὐτῶν, ὡς ἀφίστασθαί μου διεγνώκασιν. ἐγὼ δ' ἀκούσας, ἐταράχθην μὲν σφόδρα, διὰ δὲ τὸν πλείτας ἐτυχον ἔχων τὴν ταριχέων ὅπως τὰς αὐτῶν οἰκήσεις ἀφικοῦ δι' τὸ τὴν ἅπασαν ἡμέραν σάββατον ὑπάρχειν. ἐν δὲ ἐβουλόμην ἐγὼ τὴν στρατιωτικὴν πλήθους συνοχλεῖσθαι τοῖς ἐν τὴν ταριχέαις. ὀστάκις γὰρ ἐν αὐταῖς διέτριβον, ἐν τῇ τῶν τὸ σῶμα φυλακῆς ἐποιούμην φροντίδα, πεῖραν τῶν τὴν οἰκούντων τὴν πρὸς με πίστεως λαβὼν πολλάκις, μόνος δ' ἔχων τὸν ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τοῖς φίλοις, ἐπόρευν ὁ πρᾶξω. μεταπέμπεσθαι δὲ τὴν ἐμὴν δύναμιν διὰ τὸ λήγειν ἤδη τὴν σεσῶσαν ἡμέραν καὶ ἐδοκίμαζον καὶ δὲ ἀφικομένης αὐτῆς εἰς τὴν ἅπασαν ὅπλα λαβεῖν, κωλυόντων ἡμᾶς τὴν νόμων, κἂν μεγάλη τις ἐπείγῃ ἀνάγκη δοκῇ. εἰ δὲ τοῖς ταριχεώταις καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς ξένοις, ὅπερ ἔψαμμι τὴν πόλιν διαρπάζειν, ἑώρων οὐκ ἱκανοὺς ἐσομένους, τὴν δὲ ἐμὴν ἐπιθεσιν ἑώρων μακρότατην φθήσεσθαι δὲ καὶ τὴν πρὸς βασιλέως δύναμιν ἀφικνουμένην, καὶ σκεπεσεῖσθαι πόλεως ὁρμῶν. ἐμβαλόμην οὖν στρατηγήματι χρῆσθαι τινὶ κατ' αὐτῶν. πρὸς χρῆμα δὴ τοὺς πιστοτάτους τῶν φίλων τὰς πύλας τῶν ταριχέων ὅπως ἡσας φυλάξοντας μετ' ἀσφαλείας τοὺς ἐξιέναι θέλοντας, καὶ τοὺς φρούρους τὴν οἴκων προσκαλεσάμενος, αὐτῶν ἕκαστον σκέλοσι καθελκύσαντα πλοῖον, ἐμβάντα σωσεπαγόμενον τὴν κυβερνήτην ἐπεσθαί μοι πρὸς τὴν πβεριέων πόλιν. καὶ αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ὁπλιτῶν, οὓς ἔφην ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν εἶναι, ἐμβὰς ἔπλεον ὅπη τὴν πβεριάδα. πβεριεῖς δὲ τὴν πρὸς τὸν βασιλέως δύναμιν ὡς ἔγνωσαν οὐκ ἤκουσαν αὐτοῖς, πλοίων δὲ τὴν λιμένα πᾶσαν ἐθεάσαντο πλήρη, δύσαντες περὶ τὴν πόλιν καὶ καταπλαγέντες, ὡς ὅπερ τῶν πλήρεις εἶεν νέας μεταπίθεντα τὰς γνώμας. ῥίψαντες οὖν τὰ ὅπλα, μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν ὑπεμπάζον, πολλὰς μετ' ἐπαίνων φωνὰς εἰς ἐμὲ ἀφιέντες, εἴκαζον γὰρ ὅ με πεπύσθαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ παρεκάλουν φείσασθαι τὴν πόλεως. ἐγὼ δὲ πλησίον γενόμενος, ἀγκύρας μὲν ἐπὶ πόρρω τὴν γῆς σκέλοσι βαλέσθαι τοὺς κυβερνήτας, ἵνα τὸ μὴ κατάδηλα τοῖς πβεριεῦσιν εἶεν τὰ πλοῖα κενὰ τῶν ὁπλιτῶν ὄντα. πλησιάσας δ' αὐτὸς ἐν τινι πλοίῳ κατεμεμφόμην αὐτῶν τὴν ἄγνοιαν, καὶ ὅτι δὴ ἔτι δυχερεῖς εἶεν πάσης δικαίας ἀπὸ προφάσεως, δέξασθαι τῆς πρός με πίστεως· ὡμολογοῦν δ' εἰς τε τὸ λοιπὸν αὐτοῖς συγγνώσεσθαι βεβαίως, εἰ πέμψειαν δέκα τὴν πλήθους προεστῶτας. ὑπακουσάντων δ' ἑτοίμως καὶ πεμψάντων ἄνδρας οὓς προεῖπον, ἐμβιβάσας ἀπέλυον εἰς ταριχέας φυλαχθησομένους. τῷ στρατηγήματι δὲ τούτῳ τὴν βουλὴν πᾶσαν κατ' ὀλίγους λαβὼν, εἰς τὴν προειρημένην πόλιν καὶ μετ' αὐτῶν τοὺς πολλοὺς τὴν δήμου φρούροις ἄνδρας ἐκ ἐλάττους ἐκείνων ὄντας διεσεμψάμην. τὸ δὲ πλῆθος ὡς εἶδον εἰς οἵων κακῶν ἤκουσι μέγεθος, παρεκάλουν με τὴν ἄπιον τὴν στάσεως τιμωρήσασθαι, κλῖτος δ' ἦν ὄνομα τούτῳ, θρασύς τε καὶ προπετὴς νεανίας. ἐγὼ δ' ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ὅσιον ἡγούμενος ὁμόφυλον ἄνδρα, κολάσαι δ' ἀνάγκην ἔχων τὴν πρὸς ἐμὲ τινὶ σωμαστοφυλάκων λῃστὴ προστάξα προσελθόντι κόψαι τὴν κλῖτου τὴν ἑτέραν τῶν χειρῶν. δείσαντος δὲ τοῦ κελευσθέντος εἰς τοσοῦτο πλῆθος προσελθεῖν μόνου, τὴν δειλίαν τοῦ στρατιώτου

A forte fortuna conspectus est Romanorum equitatus non longè a Tiberiade iter faciens, quos oppidani rati esse regios, mox in regem honorificas voces, in me contumeliosas iactare auti sunt: illóque cursim quidam veniens renunciat illorum motum ad defectionem spectantium: id quod me valde perterruit, quod instante tum sabbato armatos à Taricheis domum dimiseram, quo quietius Taricheatæ sine militari turba feriarentur: & alioquin quoties eo loco degerem ne satellitio

B quidem vtebar, fretus probata sæpe incolarum beneuolentia. itaque cùm septem tantum milites & aliquot amicos circa me haberem, anceps eram consilij. nam reuocare copias sub vesperam non placebat, quibus postera die neque necessaria arma tractare permittebatur nostris legibus. Quòd si Taricheatas eorúmque hospites prædæ spe inuitatos illò ducerem, videbam in eis non esse satis virium.

C & res dilationem non patiebatur, quòd timerem ne à rege missi occupata vrbe me excluderent. quapropter decreui vti stratagemate. Euestigio amicorum fidissimos Taricheatarum portis apposui, neminem permissuros egredi: conuocatisque familiarum primatibus, singulos iussi nauem in lacum deducere, cáque cum gubernatore inscensa me sequi. Tum & ipse cum amicis & septem illis militibus conscenso nauigio petebam Tiberiada.

D At Tiberienses, vt cognouerant nullas à rege venire copias, lacum verò totum refertum nauibus, attoniti & ciuitati suæ timentes ac si naues militem veherent, mutauerunt priorem sententiam. itaque positis armis obuiam mihi cum vxoribus & liberis prodeunt, excipientes me faustis acclamationibus. quòd putarent me non sensisse ipsorum propositum, rogantésque vt propitius in eorum vrbem adueniam. Ego autem propius accedens iussi gubernatores longè à terra ancoras iacere, ne appareret oppidanis nauigia esse inania: ipse naui vna aduectus proximè, cum eis expostulabam, quòd tam stultè ad violandam fidem mihi datam essent faciles: deinde pollicebar certam veniam, si decem primates ad me mitterent: quo sine mora facto, in nauem impositos misi Taricheas in custodiam. Atque hac

E arte alios post alios accipiendo paulatim vniuersum senatum & parem ex primoribus populi numerum illò transuexi. Tum reliqua multitudo, vt vidit in quanto esset periculo, rogabat, vt tumultus autorem supplicio tradérem. Is Clitus dicebatur, audax & temerarius iuuenis. Ego, qui nefas ducebam virum tribulem interficere, & tamen necesse habebam pœnam de eo sumere, Leuiam vnum è satellitibus iussi, vt accedens ei manum alteram

F præcideret: qui cùm non auderet solus in tantam multitudinem progredi, ne timiditas eius

sentiretur à Tiberiensibus vocato Clito, quoniam inquam meritus es ambas manus amittere, homo in me tam ingratus & perfidus, esto nunc tibi ipse carnifex, ne tibi cunctanti grauiùs inferatur supplicium. Cúmque multis precibus alteram manum sibi donari peteret, ægrè annui. móxque libenter, ne ambabus mulctaretur, arrepto cultro sinistram sibi præcidit. Atque hoc modo is tumultus est compositus. Me deinde reuerso Taricheas, Tiberienses, vt cognouerunt stratagema quo vsus sum, mirabantur quòd absque cæde sedauissem ipsorum vesaniam. Ego autem accitis è custodia Tiberiensibus, & in his Iusto patréque eius Pisto, adhibui eos conuiuio: & inter epulandum dixi me non ignorare Romanos potentia mortales omnes præcellere, dissimulare tamen propter latronum multitudinem: suadebámque vt & ipsi idem facerent expectantes meliora tempora, neque interim grauatim ferrent meum imperium, quandoquidem non daretur alius dux commodior. Iustum etiam admonebam, quòd antequam ego Hierosolymis venissem, Galilæi fratri eius manus amputauerint, obiectis fictitiis literis & falsi crimine: quódque post Philippi discessum Gamalitæ à Babyloniis dissidentes Charetem occiderint ipsius Philippi consanguineum: & quòd Iesum eius fratrem, ipsius Iusti sororium, æqua & modica pœna affecerint. His allocutus eos in conuiuio, iussi mane Iustum cum suis abire liberos. Paulo autem antè Philippus Iacimi filius à Gamala talem ob causam abierat. Quamprimum didicit Varum à rege Agrippa defecisse, successorémque ei missum Modium Equum virum sibi amicum, de suo statu significauit ei per literas: quibus ille receptis per libenter cognouit Philippum esse incolumem: eásque literas ad regem ac reginam misit tum agentes apud Berytum. Tum rex, vt intellexit falsum fuisse rumorem quòd Philippus ducem se Iudæis contra Romanos præbuerit, misit equites, qui eum ad se deducerent: venientémque complexus comiter, ostentabat hominem Romanis ducibus, hunc esse dicens quem fama defecisse à Romanis vulgauerat: móxque iubet eum assumpta manu equitum properare in Castellum Gamala, & abductis inde domesticis Babylonios in Batanæam restituere: datéque operam modis omnibus nequid noui moliantur subditi. His mandatis à rege acceptis Philippus ad exequendum ea properat. Iosephus autem quidam medicaster ascitis iuuenum audacissimis, & concitatis Gamalensium primatibus, suasit populo, vt à rege deficerent, armísque arreptis vindicarent se in libertatem pristinam: atque ita alios pertraxerunt in suam sententiam, cæsis qui auderent contrà hiscere. In his periit & Chares Iesúsque huius consanguineus, & soror Iusti Tiberiensis,

μὴ βελτιθεὶς κατάδηλον γενέσθαι τοῖς τιβεριεῦσιν, αὐτὸ κλίτον φωνήσας, ἐπειδὴ καὶ ἄξιος εἶπον ὑπάρχεις ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἀποβαλεῖν, εἴπως ἀχάριστος εἰς ἐμὲ γενόμενος, γένοῦ σαυτῷ δήμιος, μὴ καὶ ἀπειθήσας χείονα τιμωρίαν ὑποσχῇς. τοῦ δὲ τὴν ἑτέραν αὐτῷ συγχωρῆσαι πολλὰ δεομένου, μόλις κατένευσα. καὶ κεῖνος ἄσμενος ἐπὶ τοῦ μὴ τὰς δύο χεῖρας ἀποβαλεῖν, λαβὼν μάχαιραν κόπτει τὴν ἀριστερὰν ἑαυτοῦ. καὶ τοῦτο τὴν στάσιν ἔπαυσεν. πυθόμενος δὲ ὡς εἰς τὰς Ταριχέας ἀφικόμην, γνόντες τὴν στρατηγίαν ἣν κατ' αὐτῶν ἐχρησάμην, ἀπεθαύμαζον, ὅτι χωρὶς φόνων ἔπαυσα τὴν ἀγωνοθεσίαν αὐτῶν. ἐγὼ δὲ τοὺς ἐκ τῆς εἱρκτῆς μεταπεμψάμενος τοῦ πλήθους τῶν τιβεριέων, λοῦ δὲ σὺν αὐτοῖς ἰοῦστος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πεστὸς, συνδείπνους ἐποιησάμην. καὶ δὴ τὴν ἑστίασιν ἔλεγον, ὅτι τὴν ῥωμαίων δύναμιν οἶδ' αὐτὸς ἀγνοῶ πασῶν διαφέρουσαν, σιγῶν μέν τοι διὰ τοὺς λῃστὰς δεῖ αὐτῆς. αὐτοῖς δὲ ταῦτα συνεβούλευον ποιεῖν, τὸν βελτίονα μεμένουσι καιρὸν, καὶ μὴ δυσανασχετεῖν ἐμοὶ στρατηγοῦντι. μηδενὸς γὰρ αὐτοῖς ἑτέρου δυνήσεσθαι ῥᾳδίως βελτίονος ὁμοίως τυχεῖν. τὸν ἰοῦστον δὲ καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι πρόσθεν ἢ με δεῦρο ἐλθεῖν ἐκ τῶν ἱεροσολύμων οἱ γαλιλαῖοι τὸν ἀδελφὸν τοῦ χεῖρα ἀποκόψειν αὐτοῦ, πρὸς τοῦ πολέμου πλασάντων αὐτῷ γραμμάτων κακουργίαν βλασφημήσαντες. καὶ ὅτι μὴ τὴν αἰτιαχώρησιν τὴν φιλίππου γαμαλῖται πρὸς βαβυλωνίους στασιάζοντες ἀπέλοιεν χάριτα, συγγνῶς δὴ καὶ τοῦτ' ἦν φιλίππου, ὡς ἰησοῦν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄνδρα τὸν ἀδελφοῦ ἰοῦστου συφρόνως κολάσθαι. ταῦτα δὲ τὴν ἑστίασιν διαλεχθεὶς, τοῖς δὲ τὸν ἰοῦστον ἔωθεν ἐκέλευσα πάντας τὸν φυλακῆς ἀπολυθῆναι. πρὸ δὲ τούτων συνέβη τὸν ἰακίμου φίλιππον ἀπελθεῖν ἐκ γαμαλὰ τοῦ φεύγειν διαύτης αἰτίας γενομένης. φίλιππος πυθόμενος μεταστῆναι μὲν ἔκαστον ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀγείππα, δεξάμενος δὲ ἀφίχθαι μόδιον ἵππον ἄνδρα φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη πάλαι, γράφει πρὸς τοῦτον τὰς κατ' ἑαυτὸν τύχας ἀπαγγέλλων, καὶ δὴ καλῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντα γράμματα πρὸς τοὺς βασιλέας ἀποστεῖλαι. καὶ μόδιος δεξάμενος τὰς ἀπιστολὰς, ἐχάρη σφόδρα, σώζεσθαι τὸν φίλιππον ἐξ αὐτῶν ἀπηγούμενος. καὶ πρὸς τοὺς βασιλέας ἔπεμψε τὰ γράμματα, δεῖ βηρυτὸν ὄντας. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγείππας ὡς ἤγνωσε δὴ τὴν δεῖ φίλιππου φήμην γενομένην, λόγος γὰρ ἐπῆλθεν ὡς στρατηγεῖν τῶν ἰουδαίων ἐπὶ τὸν πρὸς ῥωμαίους πόλεμον, ἔπεμψεν ἱππεῖς τοὺς δεῦρο πέμψαντας τὸν φίλιππον. καὶ δεξαμένου ἀπαντήσαντά τε φιλοφρόνως, τοῖς τε ῥωμαίων ἡγεμόσιν ἐπεδείκνυεν, ὅτι δὴ φίλιππος οὗτός ἐστιν, δεῖ δ' διεξῄει λόγος ὡς ῥωμαίων ἀποστάτης. καλέει δὲ αὐτὸν ἱππεῖς τινας ἀναλαβόντα, θᾶττον εἰς γαμαλὰ τὸ φεύγειν πορεύεσθαι τοὺς οἰκείους αὐτοῦ πάντας ἐκεῖθεν ἐξάξοντα, καὶ τοὺς βαβυλωνίους εἰς τὴν βατανάαν πάλιν ἀποκαταστήσοντα. παρήγγειλε δὲ καὶ πᾶσαν ποιήσασθαι φρόνησιν ὑπὲρ τοῦ μὴ γένεσθαι τινὰ νεωτερισμὸν δεῦρο τῶν ὑπηκόων. φίλιππος μὲν οὖν ταῦτα τοῦ βασιλέως ἐπιστείλαντος, ἔσπευδε ποιῆσαι ἃ προσέταξεν. ἰώσηπος δὲ τὶς ἰατρίνης πολλοὺς νεανίσκους θρασεῖς, προσεφάμενος αὐτοῖς, συναρας τε καὶ ἐπαναγαγὼν τοῖς ἐν γαμαλὰ φρουροῖς, ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἀφίσασθαι τοῦ βασιλέως, καὶ κατάλαβεν τὰ ὅπλα, ὡς δὲ τοῦτο τὴν ἐλευθερίαν ἀπολιμπανόμενοι, καὶ τινας μὲν ἐβιάσαντο, τοὺς δὲ μὴ συναρεσκομένους αὐτῷ τὴν γνώμης αἱρῶν, κτείνουσι δὲ καὶ χαρίτα, καὶ μετ' αὐτοῦ τινα τῶν συγγενῶν ἰησοῦν, καὶ ἰοῦστον δὲ τοῦ τιβεριέως ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

καθὼς

καθὼς ἤδη προείπομεν. γράφουσι δὲ πρός με, παρακαλοῦντες πέμψαι δύναμιν αὐτοῖς ὁπλιτῶν, καὶ τοὺς αἰαστήσοντας αὐτῶν τῇ πόλει τεῖχη. κἀγὼ πρὸς ἀδέτερον αὐτεῖπον ὧν ἠξίουσαν. ἀφίεται δὲ καὶ τὸ βασιλέως καὶ ἡ Γαυλανῖτις χώρα μέχρι κώμης σολύμης, σελευκείᾳ δὲ καὶ σογαννὶ φύσει κώμαις ὀχυρωτάταις ὠκοδόμησα τεῖχη. ἃς τε καὶ τὰ ἄνω γαλιλαίων κώμας καὶ πάνυ περιώδους οὔσας ἐτείχισα ὡδαπλησίως. ὀνόματα δ' αὐταῖς, ἰάμνια, ἀμήρυθα, χαράβη. ὠχύρωσα δὲ καὶ τὰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, πόλεις μὲν ταριχέας, τιβεριάδα, σεπφωρεῖν· κώμας δὲ ἀρβήλων σπήλαιον, βηρσόβε, σελάμιν, ἰωτάπατα, καφαρὰθ, κωμωσόγανα, ναίπασα, καὶ τὸ ἰταβύριον ὄρος. εἰς ταύτας καὶ ὅπου ἀπεθέμην πολλὰ, καὶ ὅπλα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μὴ ταῦτα. ἰωάννης δὲ τοῦ τοῦ λεβὶ, τὸ κατ' ἐμοῦ μῖσος μᾶλλον προσηύξετο βαρέως φέρων τὸν ἐμὸν δυναστείαν. προθέμενος οὖν πάντας ἐκποδὼν με ποιήσασθαι, τῇ μὲν αὐτὸ πατείδι τοῖς μεγάλοις κατασκευάζει τεῖχη, τὸν ἀδελφὸν δὲ σίμωνα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἰωνάθῃ καὶ ὁπλίτας ἑκατὸν εἰς ἱεροσόλυμα πέμπει πρὸς τὸν γαμαλιήλου σίμωνα, παρακαλέσοντας αὐτὸν πεῖσαι τὸ κοινὸν τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἀρχῶν ἀφελομένους ἐμὲ τῶν γαλιλαίων, αὐτὸν ψηφίσασθαι τὴν ἐξουσίαν τούτων. ὁ δὲ σίμων οὗτος ἦν πόλεως μὲν ἱεροσολύμων, γένους δὲ σφόδρα λαμπροῦ, καὶ φαρισαίων αἱρέσεως, οἳ περὶ τὰ πάτρια νόμιμα, δοκοῦσι τῶν ἄλλων ἀκριβείᾳ διαφέρειν. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ πλήρης συνέσεώς τε καὶ λογισμοῦ, δυνάμενός τε πρᾶγμα κακῶς κείμενα φρονήσει τῇ ἑαυτοῦ διορθώσασθαι, φίλος τε παλαιὸς τοῦ ἰωάννου καὶ συνήθης, πρός με δὲ τότε διαφόρως εἶχεν. δεξάμενος δὲ τὴν παράκλησιν, ἐπείθεν τοὺς ἀρχιερεῖς ἀνανον καὶ ἰησοῦν τὸν τοῦ γαμαλᾶ, τινάς τε τῶν τῆς αὐτῶν σάσεως ἐκείνης, ἐκκόπτειν με φυόμενον καὶ μὴ προϊέναι ἐπιμήκιστον αὐξηθέντα δόξης, συνοίσειν αὐτοῖς λέγων εἰ τὸν γαλιλαίας ἀφεριθείη. μὴ μέλλειν δὲ παρεκάλει τοὺς περὶ τὸν ἄνανον, μὴ καὶ φθάσας γνώναι μὴ πολλῆς ἐπέλθοι τῇ πόλει δυνάμεως. ὁ μὲν σίμων ταῦτα συνεβούλευεν. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἄνανος οὐ ῥᾴδιον εἶναι τὸ ἔργον ἀνέφαινεν· πολλοὺς δὲ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ πλήθους προσεῴτας μαρτυρεῖν, ὅτι καλῶς ἐγὼ στρατηγῶ, ποιεῖσθαι δὲ κατηγορίαν ἀδικοῦς καθ' οὗ μηδὲν λέγειν δύνασθαι, φαύλων ἔργον εἶναι. σίμων δὲ ὡς ἤκουσε τὰ παρὰ τοῦ ἀνάνου, σιωπᾶν μὲν ἐκείνους ἠξίωσεν, μηδ' εἰς πολλοὺς ἐκφέρειν τοὺς λόγους αὐτῶν, προνοήσασθαι γὰρ αὐτὸς ἔφασκεν, ἵνα θᾶττον μεταστήσειν ἐκ τῆς γαλιλαίας. προσκαλεσάμενος δὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰωάννου, προσέταξεν πέμπειν δωρεὰς τοῖς περὶ τὸν ἄνανον, τάχα γὰρ ἂν τοῦτο ἔφη πείσειν αὐτοὺς μεταθέσθαι τὰς γνώμας. καὶ τέλος ἔπραξεν ὁ σίμων ὁ πρεσβύτερος. ὁ γὰρ ἄνανος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τοῖς χρήμασι διαφθαρέντες σιωπῇ τῆς γαλιλαίας ἐκβαλεῖν με, μηδενὸς ἄλλου τῶν κατὰ τὴν πόλιν τοῦτο γινώσκοντος, καὶ δὴ ἔδοξεν αὐτοῖς πέμπειν ἄνδρας κατὰ γένος μὲν διαφέροντας, τῇ παιδείᾳ δὲ ὁμοίους. ἦσαν δὲ αὐτῶν οἱ μὲν δημοτικοὶ δύο, ἰωνάθης καὶ ἀνανίας φαρισαῖοι τὴν αἵρεσιν. ὁ δὲ τρίτος γόζορος ἱερατικῶν γένους φαρισαῖος καὶ αὐτὸς, σίμων δὲ ἐξ ἀρχιερέων νεώτατος ἐκείνων. τούτους ἐπέλθοιεν ἀφικομένους εἰς τὸ πλῆθος τῶν γαλιλαίων, πυθέσθαι παρ' αὐτῶν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐμὲ φιλοῦσιν. εἰ δὲ φαίεν ὅτι πόλεως εἶναι τῶν ἱεροσολύμων, καὶ αὐτοὺς ἐξ ἐκείνων λέγειν ὑπάρχειν τοὺς τέσσαρας. εἰ δὲ

A sicut suprà diximus. Post hæc me rogarunt perliteras, vt præsidium ad se mitterem, & simul, qui oppidum eorum cingant mœnibus: ego verò vtrunque annui. per eosdem dies Gaulanitis quoque regio ab Agrippa deficit vsque ad vicum Solymam. Soganniciam & Seleuciæ locis natura munitis addidi mœnia. Superioris etiam Galilææ vicos quamuis prærupto situ muniui similiter, Iamniam, Amerytham, Charaben. In Galilæa verò permuniui oppida Taricheas, Tiberiada, Sephorim: vicos, Arbelorum speluncam, Bersobe, Selamen, Iotapata, Capharath, Comosogana, Næpapha, & montem Itabyrium. In ea loca & frumenti magnam vim condidi, & arma quibus se tuerentur contuli. Interim Ioannes Leui filius indies maiori me prosequebatur odio, meos successus ferens graniter. cúmque decreuisset omnino me de medio tollere, postquam Gischala patriam cinxit mœnibus, Simonem suum fratrem cum centum militibus mittit Hierosolyma ad Simonem Gamalielis filium, rogans, vt cum Hierosolymitana ciuitate ageret, vt mihi abrogato imperio, rebus Galilææ Ioannem ipsum suffragio communi præficerent. hic Simon Hierosolymitanus erat illustri cum primis genere, Pharisæus secta, quæ quidem videtur exactius tenere leges patrias: insigni vir prudentia, & qui labantes res posset consilio suo in integrum restituere: vtebatúrque iampridem Ioannis amicitia, mihi infensus tunc temporis. Motus igitur amici precibus suasit pontificibus Anano & Iesu Gamalæ filio, aliisque suæ factionis hominibus, vt me crescentem tollerent, nec paterentur ad summum gloriæ fastigium euadere. id enim fore ipsis quoque conducibile, si amoueret à præfectura Galilææ. Sed non esse cunctandum Anano & cæteris, ne hoc consilio prodito vrbem inuadam cum exercitu. Hæc consulenti Ananus pontifex retulit non esse id facile, cùm tã multi pontifices & primores populi testes sint mihi bene administratæ prouinciæ: nec æquum esse accusare eũ cui nihil possis objicere. Tũ Simon iubet illos totam rem silentio regere: sibi curæ futurum, vt quamprimũ à Galilæa submouean accitóque fratre Ioannis, mandauit ei, vt munera ad Anani amicos mitteret, ita enim fortè citius concessuros in suam sententiam. Sic tandem Simon effecit quod voluit. Ananus enim & socij corrupti largitionibus, consilia de abroganda mihi præfectura conferunt, è ciuibus nemine alio conscio. itaque placuit mittere viros præstantiores genere, eruditione pares. horum plebeij erant duo, Ionathas & Ananias Pharisæi: tertius verò Ioazarus sacerdotalis generis, Pharisæus hic quoque: Simon verò ex ordine pontificum, omnium natu minimus. hos iusserunt aduocata Galilæorum concione quærere cur ita me diligant: quòd si respondeatur quia Hierosolymita sim: dicere sibi quoque Hierosolyma esse patriam. Sin autem

peritiam legum in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios. quòd si sacerdotij nomine me diligi dixerint, referendum ex ipsis quoque duos fungi sacerdotio. ita instructi collegæ Ionathæ argenteorum quadraginta millia ex ærario accipiunt. Et quia per id tempus Iesus quidam Galilæus cum sexcentorum militum cohorte Hierosolyma venerat: accitum hunc numerato trium mensium stipendio conducunt, iussum sequi Ionatham & collegas, imperatáque eorum facere: eisque adiungunt trecentos ciues mercede autoratos similiter. His ita paratis legati proficiscuntur, comitante Ioannis fratre cum suis centum militibus, mandatum habentes ab his, qui se miserant, vt si sponte ab armis discederem, viuum me Hierosolyma mitterent: si repugnarem, freti mandato impune interficerent. Eisdem etiam literæ ad Ioannem datæ sunt, hortantes, vt sit paratus bellum contra me gerere. quin & Sephoritis, Gabaritis atque Tiberiensibus autores fuerunt, vt Ioanni contra me ferrent auxilia. Hæc cùm pater meus ex Iesu Gamalæ filio consiliorum omnium participe mihique amico cognita ad me perscripsisset, male me habuit ingratitudo ciuium per inuidiam occidere me volentium, nec minus ægrè ferebam vocari me solliciti parentis precibus, dicentis cupere se meum conspectum ante obitum. quapropter amicis aperui omnia, addens post triduum relicta præfectura abiturum me in patriam. quo audito mœsti omnes & flentes deprecabantur ne se deseram perituros si destituantur meo imperio. Cùmque apud me propriæ salutis quàm precum illorum potior haberetur ratio, veriti Galilæi ne ob meum discessum contemnerentur à latronibus dimissis nuntis per totam regionem suam indicant me velle discedere. quo audito multi vndiq; conuenerunt cum vxoribus & liberis non tam mei desiderio, vt opinor, quàm metuentes sibimet. me enim præsente in tuto sibi esse videbantur. Venerunt igitur ad me; popularitèr in Magnum campum, vbi tum agebam apud vicum Asochim: quo tempore mirabile somnium noctu mihi obseruatum est. cùm enim in cubili essem mœstus & turbatus ob recens acceptas literas, visus est mihi vir quidam adstans dicere: Desine ô bone tristari & metuere. nam hæc tristia magnum te reddent ac fortunatum per omnia. succedent enim feliciter non hæc solùm, sed & multa alia. quare perdura memor quòd oporteat te & cum Romanis bellum gerere. Post hoc somnium surrexi volens in campum descendere. tum verò me conspecto multitudo Galilæorum mixta mulieribus & pueris prostrata in faciem cum lacrymis supplicabat ne se imminente hoste deseram, neve meo discessu regionem suam prodam inimicorum iniuriis. & cùm precibus nihil agerent, adiurabant me, vt maneam, iactantes multa

A δχὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν νόμων, μηδὲ αὐτοὺς ἀγνοεῖν ἔθη τὰ πάτρια φάσκειν. εἰ δὲ αὖ δχὰ τὴν ἱερωσύνην λέγοιεν ἀγαπᾶν με, καὶ αὐτῶν ὑποκείναθαι δύο ἱερεῖς ὑπάρχειν. ταῦθ' ὑποθέμενοι οἱ περὶ τὸν ἰωνάθην τέσσαρας μυριάδας ἀργυρίου δίδοασιν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων. ἐπεὶ δέ τινα γαλιλαῖον ἤκουσαν ἰησοῦ ὄνομα πρὸς αὐτὸν τάξιν ἑξακοσίων ὁπλιτῶν ἔχειν ὑπὸ δημοσιῶτα τοῖς ἱεροσολύμοις, τότε μεταπεμψάμενοι τοῦτον καὶ χιλίων μισθὸν δόντες, ἐκέλευσαν ἕπεσθαι τοῖς περὶ τὸν ἰωνάθην πρὸς τὸν ἄρχοντας αὐτοὺς. καὶ τῶν πολιτῶν ὃ χιακοσίοις αὐδεάσι δόντες ἀργύριον εἰς τεσχιλίων ὅλων, προσέταξαν ἀκολουθεῖν τοῖς πρέσβεσιν. πειθέντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν ἔξοδον δυσχερανθέντων, δέεσαν οἱ περὶ τὸν ἰωνάθην σὺν τέτοις, ἐπαγόμενοι καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἰωάννου καὶ ὁπλίτας ἑκατὸν, λαβόντες σίδηρας ὡδὰ τῶν πεμψάντων, εἰ μὴ ἐκὼν καταθείμην τὰ ὅπλα, ζῶντα πέμπειν εἰς τὴν τῶν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν, εἰ δ' ἀντιβασοίμην, ἀποκτεῖναι μηδὲν δεδιότας, αὐτῶν γὰρ εἶναι τὸ πρόσταγμα, ἐγεγράφησαν δὲ καὶ πρὸς ἰωάννην πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον ἑτοιμάζεσθαι, βοῆς τε σκεφόμενον καὶ γάζαρα κατικοῦσι καὶ τιβεριεῦσι πρεσβύτατον συμμαχίαν τοῦ ἰωάννου πέμπειν. ταῦτα μοι τοῦ πατρὸς γράψαντος, δέξασθαι δὲ πρὸς αὐτὸν ἰησοῦς ὁ τοῦ γαμαλᾶ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ θυμούμενον εἰς, φίλος ὢν καὶ σωκήθης ἐμοὶ, σφόδρα πρὸς ἐπλάγησα, τοὺς τε πολίτας οὕτω πρὸς ἐμὲ θυμουμένους ἀχαρίστους ὑπηνοῦς δχὰ φθόνον αἱρεθεῖσαι με πρεσσάζαι, καὶ τοῦ τὸν πατέρα δχὰ τῶν γεαμμάτων πολλά με παρακαλεῖν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν, πρὸ θεῖν γὰρ ἔφη θεασάσθαι τὸν ἐμὸν πρὸ τοῦ τελευτῆσαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοὺς φίλους εἶπον, καὶ ὅτι μετὰ τρίτον ἡμέραν καταλιπὼν τὴν χώραν αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα πορεύσοιμι. λύπη δὲ ἅπαντας τοὺς ἀκούσαντας κατέχει, παρεκάλουν τε κλαίοντες μὴ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς ὁπλεμίοις, εἰ τῆς ἐμῆς φρατρίας ὑποστρεφθεῖεν. ὁ καταδύοντος δέ μου τὴν ἱκετείας αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τῆς ἐμαυτοῦ φροντίζοντες σωτηρίας, δείσαντες οἱ γαλιλαῖοι μὴ ἀπελθόντος δυκαταφρονηθοῖ τοῖς λησταῖς γένωντο, πέμπουσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν ἅπασαν τοὺς σημαινοῦντας τὸν ἐμὸν γνώμην πρὸς τὴν ἀπαλλαγῆς. πολλοὶ δὲ καὶ παιδαχόθεν συνῆχθησαν. ὡς ἤκουσαν, μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων, ὁ πόθω δοκῶ μοι τοῦ πρὸς ἐμὲ μᾶλλον, ἢ τοῦ πρὸς αὐτῶν δέος τοῦτο πρᾶττοντες, ἐμοῦ γὰρ ὠδαμῶνος πρόσεσθαι κακὸν ἐδὲν ὑπελάμβανον. ἦσαν οὖν πάντες εἰς τὸ μέγα πεδίον ἐν ᾧ διέτριβον, ἀσοχεῖς ὅστιν ὄνομα τόπῳ. θαυμάσιον οἷον ὄνειρον δχὰ τὴν νυκτὸς ἐκείνης ἐθεασάμην. ἐπεὶ γὰρ εἰς κοίτην ἐτραπόμην δχὰ τὰ γραφέντα λυπούμενος καὶ τεταραγμένος, ἔδοξα τινὰ λέγειν ὁρᾶν μοι, παῦσαι τὴν ψυχὴν ὦ δοῦ, ἀλγῶν, πάντος τ' ἀπαλλάσσου φόβου. τὰ γὰρ λυπεῖν τὰ σε μέγιστον ποιήσει, καὶ ἐν πᾶσιν δυτυχέστατον. κατορθώσεις δ' ὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἕτερα. μὴ κάμνε δὴ, μέμνησο δ' ὅτι καὶ ῥωμαίοις δεῖ σε πολεμῆσαι. τοῦτον δὴ τὸν ὄνειρον θεασάμενος, δχανίσαμαι καταβῆναι προθυμούμενος εἰς τὸ πεδίον. πρὸς δὲ τὴν ἐμὴν ὄψιν πᾶν τὸ πλῆθος τῶν γαλιλαίων, ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς γυναῖκες τε καὶ παῖδες, ὑπὸ σόμα ῥίψαντες ἑαυτοὺς, καὶ δακρύοντες ἱκέτευον μὴ σφᾶς ἐγκαταλιπεῖν τοῖς πολεμίοις, μηδὲ ἀπελθεῖν ἐάσαντα τὴν χώραν αὐτῶν ἐν ὑβρισμοῖς τοῖς ἐχθροῖς ἐσομένῳ. ὡς δὲ τὴν δέησιν οὐκ ἔπειθον, κατηνάγκαζον ὅρκοις μένειν παρ' ἑαυτοῖς· ἐλοιδοροῦντό τε

B

C

D

E

F

G

τῷ

τῷ δήμῳ πολλὰ τῆς ἱεροσολυμιτῶν, ὡς εἰρωδεύεσθαι τὴν χώραν αὐτῶν ἐν ἑῴνῃ. ταῦτα δὴ καὶ ἐπακούων αὐτῶν καὶ βλέπων τὸ πλῆθος τῶν κατηφείαν, ἐκλάθην φόβος ἔλεον, ἄξιον εἶναι νομίζων ὑπὲρ τοσούτου πλήθους καὶ φοβήλους κινδυνεύειν ὑπομένειν. κατέμενον δὲ μένειν, καὶ πεντακισχιλίους ἐξ αὐτῶν ὁπλίτας ἥκειν κελεύσας ἔχοντας ἑαυτοῖς τροφάς, ὅθεν τὰς οἰκήσεις ἐγραφῆκα τοῖς ἄλλοις. ἐπεὶ δὲ οἱ πεντακισχίλιοι παρεγένοντο, τούτοις εἰαλαβὼν καὶ ἑξακισχιλίοις τοῖς σὺν ἐμαυτῷ στρατιώτας, ἱππεῖς δὲ ὀγδοήκοντα, τῶν πορείαν, εἰς χαβωλὼ κώμην πολεμαΐδος μεθόριον οὖσαν ἐποιησάμην. κἀκεῖ τὰς δυνάμεις συνεῖχον ἑτοιμάζεσθαι σκηπτόμενος ὅθεν τὸν φοῦς πλάκιδον πόλεμον. ἀφίκετο δὲ οὐδὲ μὴν δύο ἀπειρῶν πεζῶν στρατεύματος καὶ ἱππέων εἴλης μιᾶς ὑπὸ κεστίου γάλλου πεμφθεὶς, ἵν' ἐμπρήσῃ τὰς κώμας τῆς γαλιλαίων, αἳ πλησίον ἦσαν πολεμαΐδος. βαλλόμενος δὲ ἐκείνου χάρακα φεὸ τῆς πολεμαέων πόλεως, πέθεμαι κἀγὼ στρατόπεδον τῆς κώμης ὅσον ἑξήκοντα σταδίους ἀπέχων. πολλάκις μὲν οὖν τὰς δυνάμεις φεοπηγάγομεν ὡς εἰς μάχην, πλέον δὲ οὐδὲν ἀκροβολισμὸν ἐφεάξαμεν. ὁ γὰρ πλάκιδος ὅσον περ ἐγίνωσκε ἀποδιδόντα με φεὸς μάχην, αὐτὸς καταπλησσόμενος ὑπεστέλλετο, τῆς μὲν τοῖ πολεμαΐδος ἐν ἐχωρίζετο. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν καιρὸν ἀφικόμενος ἰωνάθης μὴ τῆς συμφρίσεων, ὃν ἔφαμεν ἐκ τῆς ἱεροσολυμῆς ὑπὸ τῆς φεὶ σίμωνα καὶ ἀνανον τὸν ἀρχιερέα πεφέμφθαι, λαβεῖν με δὲ ἐνέδρας ἐπεβούλευεν, φανερῶς γὰρ ὑπεχειρεῖν ἐν ἐτόλμα. γράφει δὲ φεός με τοιαύτην ὑπεσολήν. ἰωνάθης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἱεροσολυμιτῶν ἰωσήπῳ χαίρειν. ἡμεῖς ὑπὸ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις φρώτων ἀκούσαντες τὸν ἀπὸ γαχάλων ἰωανήν ὑπεβεβουλευκέναι σοι πολλάκις, ἐπέμφθημεν ὑπωλήξοντες αὐτῷ, καὶ παραγένοντες εἰς τὸ λοιπὸν ὑπακούειν σοι. βουλόμεθα δὲ σὺν σοὶ θέλοντες φεὶ τῆς κοινῆς φεαγμάτων ὀλίγα καλεῖν ἥκειν θᾶττον φεὸς ἡμᾶς μὴ μετὰ πολλῶν· οὐ δὲ γὰρ ἡ κώμη δύναται αὐ στρατιῶν πλῆθος ὑπεδέχεσθαι. ταῦτα δὲ ἔγραφον φεοσδοκῶντες δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι χωρεῖς ὅπλων ἀφικόμενον φεὸς αὐτοὺς, ἔξουσιν ὑποχείριον, ἢ πολλοὶ ἐπαγόμενον κεινῶσι πολέμιον. ἦκεν δὲ μοι τῶν ὑπεσολῶν ἱππεὺς κομίζων θεσσοὺς ἄλλως ναυίας τῆς ὀλίγα βασιλεῖ ποτὲ στρατεύσαμενον. ἐν δὲ ὥρᾳ νυκτὸς ἤδη δευτέρᾳ καθ' ἑν ἐτύγχανον μὴ τῆς φίλων καὶ τῆς γαλιλαίας φρώτων ἑστιώμενος. οὐδὲ δὴ φεοσαγγείλαντος οἰκέτου μοι ἤκειν τινὰ ἱππέα ἰουδαῖον εἰσκληθεὶς ἐμοῦ κελεύσαντος, ἠσπάσατο μὲν οὐδὲν ὅλως, τῶν ὑπεσολῶν φεοτείνας, ταύτην εἶπεν οἱ ἐξ ἱεροσολύμων ἥκοντες φεπόμφασί σοι. γράφει δὲ τάχιστα καὶ σύ, καὶ γὰρ ἐπείγομαι φεὸς αὐτοὺς ὑποστρέφειν. οἱ μὲν οὖν κατακείμενοι τῶν τῆς στρατιώτου τόλμαν ἐθαύμασαν, ἐγὼ δὲ καθίζεσθαι παρεκάλουν καὶ συνδειπνεῖν ἡμῖν. ἀρησαμένου δὲ, τῶν μὲν ὑπεσολῶν μετὰ χεῖρας εἶχον ὡς ἐνδεξάμενον, φεὸς δὲ τοῖς φίλοις φεὶ φεαγμάτων ἑτέρων τῶν ὁμιλίαν ἐποιούμεν. μετ' ὀλίγον δὲ ὥρᾳν ἐξαναστὰς, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπολύσας ὑπὸ κοίτην, πόσαραί δὲ μοι μόνον τῆς ἀναγκαίων φίλους φεοσμεῖναι κελεύσας, καὶ τὴν παρὰ φεοσάξας οἶνον ἑτοιμάσαι, τὴν ὑπεσολῶν ἀναπτύξας μηδενὸς ἐμβλέποντος. καὶ ἐξ αὐτῆς τάχυ σωνεὶς τὴν τῆς γραφόντων ὑπόνοιαν, πάλιν

conuicia in Hierosolymitanum populum, qui se in pace non sinerent. Hæc audiens & videns plebis mœstitiam flexus sum misericordia: non indignum ratus pro tanta multitudine, vel apertum sustinere periculum. itaque mansurum me annui, & iussis adesse ex omnio numero quinque millibus cum armis ac commeatibus, cæteros dimisi in suam quenque patriam. cúmque præsto essent illa quinqua millia, assumptis his & tribus millibus militum quos antè habueram, & octoginta equitibus, iter feci in vicum Chabolonē situm in confiniis Ptolemaidis: ibique continebam paratas copias, quasi gesturus bellum contra Placidum. venerat is cum duabus cohortibus & turma equitum, missus à Cestio Gallo, vt incenderet vicos Galilæorum vicinos Ptolemaidi, & cum ille militem suum vallo cinxisset non longè à Ptolemaidensium mœnibus, ego quoque castra metatus sum procul à Chabolone sexaginta stadiis. quapropter sæpe militem vtrinque produximus quasi conflicturi prælio, sed conatus omnis intra velitationes constitit. quippe Placidus quanto auidiorem pugnandi me cerneret, tanto magis ipse metu detrectabat prælium, nusquam secedens à Ptolemaide. Per idem tempus veniens cum collegis Ionathas, quem missum Hierosolymis diximus à factione Simonis & Anani pontificis, conabatur me per insidias capere, non ausus apertè aggredi: scripsitque ad me literas huiusmodi. Ionathas & collegæ legati Hierosolymitarum Iosepho salutem. Quoniam Hierosolymis relatum est eius ciuitatis primatibus, Ioannem Gischalenum sæpe tibi tetendisse insidias, miserunt nos, vt obiurgaremus hominem, iuberemúsque in posterum imperata tua facere. quare, vt de tuo quoque consilio prouideamus in futurum quid agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non magno comitatu venias: neque enim vicus hic capit turbam militum. hæc ita scripserunt alteruttum sperantes, aut habituros se venientem sine armis obnoxium: aut si copias armatas adducerem, iudicaturos perduellem patriæ. has literas quidam eques attulit, iuuenis audax, qui olim regi militauerat. erat autem hora noctis iam secunda, & fortè cum amicis Galilæorúmque optimatibus discumbebam in conuiuio. cúmque famulus renunciasset venisse ad me quendam Iudæum equitem, meo iussu intrò vocatus salutauit neminem, tantùm epistola prolata, hanc, inquit, tibi mittunt, qui nunc venerunt Hierosolymis. & alij quidem conuiuæ mirabantur frontem militis: ego verò hortatus sum eum sedere & nobiscum cœnam sumere. quod vbi recusauit, epistolam ita, vt acceperam manu retinens, cum amicis fabulabar de rebus aliis: ac paulo pòst surgens ablegatis aliis cubitum, retentísque solùm quatuor amicis intimis, & puero iusso vinum promere, apertam epistolam percurri videntem nemine: & celeriter animaduerso argumento denuò

complicatam tenens manibus ac si nondum legissem, iussi militi viginti drachmas numerari in viaticum: quibus acceptis cùm egisset gratias, intelligens hominem lucri esse cupidum, & hoc facile expugnabilem: Si inquam nobiscum potare volueris, accipies drachmam in singulos cyathos. accepit ille conditionem, & multum vinum ingurgitans quo plus mereret pecuniæ, iámque ebriùs secreta continere non potuit: sed nemine rogante vltro fassus est structas mihi insidias, & quòd damnatus essem capitis. Quibus auditis rescripsi ad hunc modum. Iosephus Ionathæ & eius collegis salutem, Quod valetis, quódque in Galilæam venistis gaudeo, maximè quia iam possum traditis vobis rerum gubernaculis reuerti in patriam, cuius reuiscendæ iampridem desiderio teneor. quamobrem libenter ad vos non solùm in Xallo venirem, sed longius etiam, vel si nemo me accerseret. Veniam tamen dabitis non valenti nunc id facere. apud Chabolonem enim manendum est, & obseruandus Placidus, ne quod conatur irrumpat in Galilæam. præstat igitur, vt ipsi vos huc conferatis ad me lecta hac epistola. Valete. His literis datis ad perferendum militi, misi cum eo triginta Galilæorum nobilissimos, iussos salutare tantum homines illos, & nihil dicere præterea. additis etiam singulis militibus fidis in singulos, qui obseruarent ne missi à me aliquod haberent cum Ionatha colloquium. Post horum discessum legati frustrati prima experientia, aliam epistolam mihi scripserunt talem. Ionathas cæterique legati Iosepho salutem. Denunciamus tibi, vt absque militibus ad tertium diem venias ad nos in oppidum Gabara, cognituros de Ioanni obiectis per te criminibus. His scriptis & consalutatis Galilæis quos miseram veniunt in Iapham vicum Galilææ maximum & munitissimum refertúmque habitatoribus: vbi excepti sunt clamoribus plebis vociferantis vnà cum mulieribus ac pueris, abirent, & sinerent se frui duce optimo: eadémque erat vox omnium, nullius nisi Iosephi se parituros imperio. Itaque legati hinc discedentes infecto negocio, Sephorim se conferunt vrbem Galilææ maximam: cuius incolæ studiosi Romanorum venientibus quidem prodierunt obuiam: de me autem nihil dixerunt, nec in laudem nec in vituperium. at postquam inde descenderunt in Asochim, qualibus apud Iaphenos excepti sint clamoribus: nec iam cohibentes iracundiam, iubent suos milites, vt fustibus acclamatores illos abigant. Gabara autem venientibus præsto fuit Ioannes cum tribus militum millibus. At ego, qui iam ex literis præsenseram quòd bellum mihi inferre decreuerint, assumptis tribus millibus militum, relictóque in castris quodam amico fidissimo, recepi me in Iotapata, vt vicinus ei essem

A αὐτὴν ἐσημειωάμην, ὡς μὴ φεραπείνωπκὼς, ἀλλὰ μὴ χεῖρας αὐτὴν ἔχων, φεοσέταξα τῷ ςρατιώτῃ δραχμὰς εἴκοσιν ἐφόδιον δοθῆναι. τῶν δὲ λαβόντος καὶ χάριν ἔχειν φήσαντος, σωνεὶς τὴν ἀμφοκερδίαν αὐτοῦ, καὶ ὡς ταύτῃ μάλιςά ἐςιν ἁλώσιμος, ἀλλ' εἰ συμπεῖν ἡμῖν ἔφλω θελήσειας, λήψει κὴ κύαθον δραχμὴν μίαν. ὁ δὲ ἀσμένως ὑπήκεσεν, καὶ πολὺν τὸν οἶνον φεοσφερόμενος ὑπὲρ τὸ πλεῖον λαβεῖν ἀργύριον, καὶ μεθυσθεὶς, ὡς ἔτι τὰ ἀπόῤῥητα κρύπτειν ἐδύνατο, ἀλλ' ἔφραζεν ἃ ἐρωτώμενος τῷ τε συνεπιδυασμένῳ ὀςιδιαλίῳ, καὶ ὡς κατεψηφισμένος εἴη θανάτου παρ' αὐτοῖς. ταῦτα ἀκούσας ἀντιγράφω τὸν τρόπον τοῦτον. ἰώσηπος ἰωνάθῃ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ χαίρειν. ἐῤῥωμένους ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἥκειν πυθόμενος ἥδομαι, μάλιςα δὲ ὅτι δυνήσομαι φανερὰς ὑμῖν τὴν τῆς οἰκείας φεαγμάτων ἐπιμέλειαν, εἰς τὴν πατρίδα πορεύθῆναι, τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ποιεῖν ἤθελον. εἰ δὲ μὴ σοὶ μὴ μόνον εἰς ξάλλω παραγενέσθαι με φεὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ πόῤῥω, καὶ μὴ ἂν κελεύσαντων. συγγνώμης δὲ τυχεῖν ἀξιῶ μὴ δυνάμενος τοῦτο ποιῆσαι. φανερὰ γὰρ ἐν χαβαλὼ πλακίδιον εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀναβῆναι δὲ ἐννοίας ἔχοντα. ἥκετε οὖν ὑμεῖς φεὸς με τὴν ὀπισολὴν ἀναγόντες. ἐῤῥωσθε. ταῦτα γράψας καὶ δυὸς τῷ ςρατιώτῃ φέρειν σωνεξέπεμψα τριάκοντα τῶν γαλιλαίων δοκιμωτάτους, ἐπιτρέψας αὐτοῖς ἀσπάσασθαι μὲν ἐκείνους, ἕτερον δὲ μηδὲν λέγειν. ἕκαςα δὲ καθ' ἕκαςον αὐτῶν πιςῶν ὁπλίτην ἕνα φανερὰ φύλαξον τα, μή τις τοῖς φεμφθεῖσιν ὑπ' ἐμοῦ φεὸς τοὺς φεὶ τὸν ἰωνάθην ὁμιλίας γένηται. καὶ οἱ μὲν ἐπορεύθησαν. οἱ δὲ φεὶ τὸν ἰωνάθην ἀ φρόντις πείρας ἁμαρτόντες, ἑτέραν ὀπισολήν μοι τοιαύτην ἔπεμψαν. ἰωνάθης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἰωσήπῳ χαίρειν. φανερὰ γὰρ ἀγγέλλομέν σοι χρεὶς ὁπλίτην εἰς ξίτην φανερὰ γένεσθαι φεὸς ἡμᾶς εἰς γαβαρὰν κώμην, ἵνα δηλώσωμέν σοι φεὸς ἰωάννην ἐγκλημάτων σοι γεγενόντων. ταῦτα γράψαντες καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς γαλιλαίους οὓς πέπομφα, ἀφίκοντο εἰς ἰάφαν κώμην μεγίςην οὖσαν τῆς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, τέχεσι ὀχυρωτάτην, καὶ πολλῶν οἰκητόρων μεςήν. ὑπέλαβον δὲ τὸ πλῆθος αὐτοὺς μὲν γυναικῶν καὶ τέκνων, καὶ κατεβόων κελεύοντες ἀπιέναι καὶ μὴ φθονεῖν αὐτοῖς ἀγαθοῦ τοῦ ςρατηγοῦ. παρηρεθίζοντο δὲ ταῖς φωναῖς οἱ φεὶ τὸν ἰωνάθην, ὡς φανερῶς μὲν τὴν ὀργὴν ἀπέλμων. ἐπαξιώσαντες δὲ αὐτοὺς ἀποχείσεως, εἰς τὰς ἄλλας κώμας ἐπορεύοντο. ὅμοια δὲ ὑπέλαβον αὐτοῖς φανερὰ πάντων αἱ καταβοήσεις, μεταφείσεν αὐτοὺς βοώντων ἡδέα φεὶ τὸ ςρατηγὸν ἔχειν ἰώσηπον. ἀφεκτοι δὲ φανερὰ τούτων ἀπελθόντες οἱ φεὶ τὸν ἰωνάθην εἰς σεπφωρὶν μεγίςην τῆς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ πάλιν ἀφικνοῦνται. οἱ δὲ ἐνταῦθεν ἄνθρωποι φεὸς ῥωμαίους ταῖς γνώμαις ἀποβλέποντες, ἐκείνοις μὲν ὑπήντων, ἐμὲ δὲ οὔτε ἐπῄνουν, οὔτε ἐβλασφήμουν. φανερὰ δὲ σεπφωρεῖται εἰς ἀσόχιν καταβαίνοντες, οἱ ἐνταῦθεν παραπλησίως τοῖς ἰαφιωοῖς κατεβόων αὐτῶν. οἱ δὲ τὴν ὀργὴν οὐκέτι κατέχοντες, κελεύουσι τοῖς μετ' αὐτῶν ὁπλίταις τύπτειν ξύλοις τοὺς καταβοῶντας. καὶ γαβαρὰν δὲ ἐλθόμενοι, ὑπαντιάζει μὲν χιλίων ὁπλιτῶν ἰωάννης. ἐγὼ δὲ σὺν τῇ ὀπισολῇ ἤδη σωνῆκα, ὅτι διεγνώκασι φεὸς με πολεμεῖν, λαβὼν ἀπὸ χαβαλὼν μὲν τετρακισχιλίων ὁπλιτῶν, καταλιπὼν δὲ τῷ ςρατοπέδῳ τὸν πιςότατον τῶν φίλων εἰς ἰωτάπατα παραγενόμενος, πλησίον αὐτῶν ἐν βουλόμενος, ὅσον

B

C

D

E

F

ἀπὸ

ἀπὸ τεσσαράκοντα σταδίων. καὶ γράφω πρὸς αὐτοὺς τάδε. εἰ πάντως με πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν βούλεσθε, διακόσιαι καὶ τέσσαρες καὶ τὴν Γαλιλαίαν εἰσὶ πόλεις καὶ κῶμαι. τούτων εἰς ἣν θελήσετε παρραδιδόσομαι χωρὶς Γαβάρων καὶ Γισχάλων. ἡ μὲν γὰρ πατρίς ἐστιν Ἰωάννου. ἡ δὲ σύμμαχος καὶ φίλη. ταῦτα τὰ γράμματα λαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθην, ἅτε ἐπὶ μὲν αὐτὴν γράφουσιν. συνέδριον δὲ τῶν φίλων καθιστάντες καὶ τὸν Ἰωάννην παραλαβόντες, ἐβουλεύοντο τίνα τρόπον ἐπιχειρήσωσί μοι. καὶ Ἰωάννης μὲν ἐδόκει γράφειν πρὸς πάσας τὰς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ πόλεις καὶ κώμας. εἷς γὰρ ἐν ἑκάστῃ πάντως ἔνα γοῦν καὶ δύτερον διάφορον ἐμοί, καὶ καλεῖν τούτους ὡς ἐπὶ πολέμιον. πέμπειν δὲ ἐκέλευεν τὰ δόγματα τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν, ἵνα κἀκεῖνοι γνόντες ὑπὸ τῶν Γαλιλαίων κεκρίθαι με πολέμιον, καὶ αὐτοὶ ψηφίσωνται. ἐλπιζόμενος δὲ τούτου καὶ τοῖς δυνατῶς ἔχοντάς μοι Γαλιλαίους ἐγκαταλείψειν ἔφη φοβηθέντας. ταῦτα συμβουλεύσαντος Ἰωάννου, σφόδρα καὶ τοῖς ἄλλοις ἤρεσε τὰ λεχθέντα. πρὸς δὲ ὥραν τὴν νυκτὸς ἑῴαν, εἰς γνῶσιν ἦκε μοι ταῦτα, σαχχαῖος τὴν σὺν αὐτοῖς τινος αὐτομολήσαντος πρός με, καὶ τὸν ἐπιχείρησιν αὐτῶν ἀπαγγείλαντος. ὃν ἔπι δὲ ἥδειν ἐφρόνθεσαν τὸν κατρόν. ἄξιον δὲ κρίνας ἰάκωβον ὁπλίτην τῶν πρὸς ἐμὲ πιστῶν, κελεύω διακοσίους ὁπλίτας λαβόντα φρουρεῖν τὰς ἀπὸ Γαβάρων εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐξόδους, καὶ τοὺς παριόντας συλλαμβάνοντα πρὸς ἐμὲ πέμπειν, μάλιστα δὲ τοὺς μὴ γραμμάτων ἀλισκομένους. ἱερεμίαν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκ τῶν φίλων μου μὴ ἑξακοσίων ὁπλιτῶν εἰς τὴν μεθόριον τῆς Γαλιλαίας ἔπεμψα, τὰς ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν ὁδοὺς παραφυλάξοντα, πρὸς ἄγμα δοὺς κἀκείνῳ τοὺς μετ' ὀπισθόλων ὁδεύοντας συλλαμβάνειν. τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν δεσμοῖς ὅλῃ τόπου φυλάττειν, τὰ δὲ γράμματα πρὸς ἐμὲ διαπέμπειν. ταῦτα τοῖς πεμπομένοις ἐντειλάμενος, Γαλιλαίοις δηλονότι κελεύων εἰς τὴν ὀπίσω ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα, τρισὶν ἡμέρων τροφὴν εἰς Γαβαρὼθ κώμην παραγενέσθαι πρός με. τῶν δὲ πρὸς ἐμὲ ὁπλιτῶν μέρος τέτταρας νείμας, τοὺς πρεσβύτους αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἔταξα, ταξιάρχοις αὐτοῖς ὀπισήσας καὶ φροντίζειν κελεύσας, ὥστε μηδένα στρατιώτην ἄγνωστον αὐτοῖς συναναμίγνυσθαι. τῇ δὲ ὑπούσῃ πρὸς πέμπτην ὥραν ἐν Γαβαρὼθ γενόμενος εὑρίσκω πᾶν τὸ πεδίον τὸ πρὸ τῆς κώμης ὁπλιτῶν πλήρες, τῶν ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὅλῃ τὴν συμμαχίαν παρόντων ὡς αὐτοῖς παρηγγέλκειν. πολὺς δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς κώμης ὄχλος συνέτρεχεν. ἐπεὶ δὲ καταστὰς εἰς αὐτοὺς λέγειν ἠρξάμην, ἐβόων ἅπαντες διεγείρειν καὶ σωτῆρα τῆς χώρας αὐτῶν καλοῦντες. κἀγὼ χάριν αὐτοῖς ἔχειν ὁμολογήσας συνεβούλευον πρὸς μηδένα μήτε πολεμεῖν μήτε ἁρπαγὴν λαμβάνειν τὰς χώρας, ἀλλὰ σιωπῶν καὶ τὸ πεδίον ἀκινήτους τοῖς ἑαυτῶν ἐφεδρίοις. θέλειν δὲ ἕφασκον τὰς τραχεῖς χωρὶς φόνων καταστῆναι. συνέβη δὲ αὐθημερὸν εἰς τὰς ὑπ' ἐμὲ καταστάθεισας τῶν ὁδῶν φυλακὰς τοὺς πρὸς τῷ Ἰωάθῃ πεμφθέντας μὴ τῶν ὀπισθόλων ἐμπεσεῖν. οἱ μὲν ἄνδρες ἐφυλάχθησαν ὅλῃ τῶν τόπων ὡς παρήγγειλα. τοῖς δὲ γράμμασιν ἐντυχὼν πλήρεσι βλασφημιῶν καὶ ψευσμάτων, οὐδενὶ ταῦτα φράσας, ὁρμᾶν ἐπ' αὐτοὺς διενοούμην. ἀκούσαντες δὲ οἱ περὶ τὸν Ἰωάθην περὶ τῆς ἐμῆς ἀφίξεως, τοῖς ἰδίοις πάντας ἀναλαβόντες τὸν Ἰωάνην, ὑπεχώρησαν εἰς τὴν Ἰησοῦ οἰκίαν· βάρις δὲ ἦν αὕτη μεγάλη καὶ οὐδὲν ἀκροπόλεως ὑποδεέστερα.

A ad quadragesimum stadium: scripsique eis in hunc modum. Si omnino vultis, vt ad vos veniam, quadringenti quatuor in Galilæa sunt vici partim, partim oppida. ad horum quemlibet veniam absque Gabaris & Gischalis. altera enim patria est Ioannis, altera socia & amica ciuitas. His literis receptis legati non rescripserunt amplius, sed aduocato amicorum concilio, & Ioanne quoque adhibito, consultabant quomodo me possent aggredi. censebat Ioannes scribendum esse ad singulos Galilææ vicos & oppida: esse enim in singulis vnum saltem, & alterum mihi infensum: eos pronocandos quasi contra hostem publicum. idem decretum mittendum Hierosolyma, vt & eius vrbis ciues cognito iudicatum me esse hostem à Galilæis, confirment eam sententiam suo suffragio: ita fore, vt præsenti Galilæorum fauore destituar. hoc consilium assensu cæterorum comprobatum est: móxque circa horam noctis tertiam ad me perlatum, renunciante Sacchæo transfuga. Quamobrem videns nou esse cunctandi tempus, Iacobum virum fidelem ac strenuum iubeo cum ducentis militibus obseruare vias ferentes à Gabaris in Galilæam, & viatores comprehensos ad me mittere, maximè apud quos reperiantur literæ. adhæc Hieremiam & ipsum ex amicorum meorum numero cum sexcentis militibus misi in fines Galilææ quà itur Hierosolyma, iussum latoresepistolarum intercipere, & ipsos quidem coniicere in vincula, literas verò ad me transmittere. His mandatis, edixi per nuncios Galilæis, vt in crastinum cum armis & trium dierum cibariis ad Gabara mihi præsto sint. eis verò quos circa me habebam militibus in quatuor partes diuisis fidissimos satellitum præfectos constitui, iussos neminem ignotum militem inter suos admittere. Postea verò die circa horam quintam veniens Gabara, inuenio ante oppidum totum campum plenum armatis, quos è Galilæa exciueram in auxilium, & præter hos magnam rusticani vulgi multitudinem. in quorum cœtu postquam concionaturus constitit, omnes acclamabant benefactorem appellantes me & seruatorem suæ patriæ. tum ego actis pro fauore gratiis, suasi eis, vt infestarent neminem, contentíque commeatu proprio è castris ad diripiendas villas non excurrerent. velle enim me omnem tumultum absque cæde componere. euenit autem, vt qua primum die custodes viarum disposui, tabellarij Ionathæ in eos inciderent: quibus ita, vt iusseram detentis in custodia, postquam perlegi literas legatorum plenas conuiciis & mendaciis, silentio dissimulans ire ad eos decreui. at illi audito meo aduẽtu, cũ omnibus suis & Ioanne receperunt se in Iesu domiciliũ: id erat turris magna, & nihil ab arce differens.

ibi abdita cohorte militum, & clausis absque vna ianuis, expectabant me ad salutandum se venturum ex itinere: iussis priùs militibus vt venientem me solum intromitterent exclusis cæteris. sic enim putabant me facilè posse in suam potestatem redigi: sed fefellit eos opinio: olfaciens enim insidias, quàm primùm eò perueni, ingressus è regione eorum situm diuersorium, dormire me finxi. legati verò credentes me verè sopitum quiescere, descentes in campum solicitabant multitudinem, vt me malè ducis officio fungentem deserent: sed contrà quàm sperabant accidit. ad primum enim eorum conspectum exortus est clamor Galilæorum, testantium qua me pro meritis complecterentur beneuolentia: incusabántque legatos quòd nulla lacessiti iniuria venissent ad turbandam tranquillitatem publicam, abire iubentes, eo quòd non admissuri essent præfectum alium. his mihi renunciatis non dubitaui in medium progredi. itaque properè descendi auditurus quid legati afferant. ibi procedenti mihi applausum est certatim ab omnibus, & acclamatum ab agentibus gratias pro rebus administratis optimè. his auditis Ionathas & cæteri extimuerunt ne salutis periculum adirent in cursu tantopere fauentis mihi populi, cogitabántque aufugere. sed quia non erat id eis liberum, me postulante, vt maneant, stabant mœsti vix rationis compotes. Igitur cohibitis turbæ acclamationibus, & fidissimis militum ad vias seruandas appositis, ne nos inopinos Ioannes inuaderet, iussísque in armis esse omnibus, ne quis repentinus hostium incursus terrorem eis incuteret, primùm literarum mentionem feci, quibus ad me scripserant, missos se à Hierosolymitanorum ciuitate, ad finiendas inter me & Ioannem controuersias, méque ad comparendum euocauerant: móxque ne inficiari possent, protuli ipsam epistolam. atqui, inquam, si contra Ioannis criminationes apud te Ionatha tuósque collegas reddenda esset mihi vitæ ratio, adductis pro me duobus tribúsve probis viris testibus, necesse fuisset approbatis testibus & examinatis testimoniis absolui me vestra sententia. nunc verò vt sciatis bene à me administratas res Galilææ, nolo tres testes probitatis adducere, sed hos omnes vobis exhibeo. ab his rationem vitæ meæ poscite, an cum omni honestate & iustitia eis præfuerim. Vósque viri Galilæi adiuro ne veritatem celetis, sed coram his tanquam iudicibus proferatis siquid à me peccatum est. nondum hæc verba finieram cùm vna omnium vox exoritur, benefactorem me suum & seruatorem appellantium: anteactáque omnia suo testimonio probantium, & vt in posterum mei similis esse pergerem rogantium. affirmabant etiam iurerando omnes, saluam esse per me vxorum suarum pudicitiam, & nullam sibi vnquam à me illatam molestiam. Post hæc duas Ionathæ epistolas à custodibus meis interceptas & ad me delatas,

A κρύψαντες οὐδὲ λόχον ὁπλιτῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς ἄλλας ἀποκλείσαντες θύρας, μίαν ἢ ἀνοίξαντες, προσιόντων ἥκειν ἐκ τῆς ὁδοῦ με πρὸς αὐτοὺς ἀσπασομένων. καὶ δὴ διδόασιν ἐντολὰς τοῖς ὁπλίταις, ἐπιφοιτᾶν παραγρήμα μόνον εἰσελθεῖν ἐᾶσαι τοὺς ἄλλους ἀπηρξαίτας. οὕτως γὰρ ὤοντό με γρηστεύσεσθαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ὑποχείριον. ἐψεύσαντο δὲ τῆς ἐλπίδος· ἐγὼ γὰρ τὴν ἐπιβουλὴν προαισθόμενος ὡς ἐκ τῆς ὁδοῦ παρεγενόμην, καταλύσας αὐτίκα αὐτοῦ καθεύδειν ἐσκηπτόμην. καὶ οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθην ὑπολαμβάνοντες ὄντως ἀναπαύεσθαί με καθυπνωμένον, ὥρμησαν καταβαίνοντες εἰς τὸ πεδίον μεταπεισθέντες αὐτοὺς ὡς ἐμοῦ κακῶς πρατηγοῦντος· τἀναντία δὲ αὐτοῖς συνέπεσεν. ὀφθέντων γὰρ εὐθὺς ἐγένετο βοὴ παρὰ τοῦ γαλιλαίων, πρὸς ἐμὲ τὸν πρατηγὸν εὐνοίας ἄξια, κατάμεμψίν τε ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὸν Ἰωνάθην ὅτι παρόντων, οὐδὲν ἀδικοῦντος αὐτοὺ κακὸν προσεποιοῦντο, ἀναζεύξαντες δὲ τὰ ἐκείνων πράγματα, καὶ παρεκελεύοντο ἀπιέναι, μὴ γὰρ αὖ ποτε μεταπειθῶσι πρὸς αὐτὸν ἕτερον αὐτὸν ἐμοῦ λαβεῖν. τούτων ἀπαγγελθέντων μοι, προελθεῖν εἰς μέσους ἐκ ὠκνησα. κατέβαινον δὴ εὐθέως αὐτός, τί λέγουσιν οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθην ἀκουσόμενος. προελθόντος δέ με κρότος παρὰ παντὸς τοῦ πλήθους εὐθὺς ἦν, καὶ μετ' εὐφημιῶν ὑπεβοήσεις χάριν ἔχειν ὁμολογούντων τῇ ἐμῇ πρατηγίᾳ. ταῦτα δὴ οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθην ἀκούοντες, ἐφοβήθησαν μὴ καὶ κινδυνεύσουσιν ὑποθανεῖν ἐπ' αὐτοὺς ὁρμησάντων τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν πρὸς ἐμὲ χάριν· δρασμὸν οὐδὲ ἐπενόουν. μὴ δυνηθέντες δὲ ἀπελθεῖν, προσμεῖναι γὰρ αὐτοὺς ἠξίουσα, κατηφεῖς ἐκρεμάμεθα τοῦ λόγου. πρὸς ἄξας οὖν τοῦ μὲν πλήθους τὰς εὐφημίας πάντας φεῖν, καὶ τῶν ὁπλιτῶν τοὺς πιστοτάτους τῶν ὁδοῦς ὑπεστήσας ἐπὶ τοῦ φρουρεῖν μὴ ἀπροσδόκητος ἡμῖν ὁ Ἰωάννης ὑπιπέσῃ, παραγγείσας δὲ τοῖς γαλιλαίοις ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα μὴ πρὸς τὴν ἔφοδον τοῦ πολεμίου, ἐὰν γένηταί τις αἰφνίδιος ταραχθῶσιν. πρῶτον τὸν ὑπηρετῶν τοὺς περὶ τὸν Ἰωνάθην ὑπεμίμνησκον, ὃν τρόπον γράψειαν ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῆς ἱεροσολυμιτῶν πεπέμφθαι, διαλύσοντές μου τὰς πρὸς τὸν Ἰωάννην φιλονεικίας, ὡς παρακαλέσαι με πρὸς αὐτοὺς ἀφικέσθαι. καὶ ταῦτα διεξιὼν, τὸν ὑπηρετῶν εἰς μέσους προὔτεινον, ἵνα μηδὲν ἀρνήσασθαι δυνηθῶσιν ἐλεγχόντων αὐτοὺς τῆς γραμμάτων. καὶ μὴν ἔφην Ἰωνάθη ὑμεῖς τε οἱ συμπρέσβεις, εἰ πρὸς Ἰωάννην κεινόμενος ἐπὶ τοῦ παρεστῶσαν τὸν ἐμαυτοῦ βίον δύο πινὰς ἢ τρεῖς μάρτυρας καλοὺς κἀγαθοὺς ἤγαγον, δῆλον ὡς ἀνάγκην εἶχεν προξετάσαντες καὶ τοὺς τούτων βίους ἀπαλλάξαι με τῆς ἐγκλημάτων· ἵν' οὖν γνῶτε καλῶς πεπρακχθαί μοι τὰ κατὰ τὴν Γαλιλαίαν, τρεῖς μὲν μάρτυρας ὀλίγους εἶναι νομίζω τοὺς καλῶς βεβιωκότας· τούτοις δὲ πάντας ὑμῖν δίδωμι. παρὰ τούτων οὖν πύθεσθε τινὰ τρόπον ἐβίωσα, εἰ μὴ πάσης σεμνότητος, καὶ πάσης δὲ τοῦ εὐθαδὲ πεπολίτευμαι. καὶ δὴ ὁρκίζω ὑμᾶς ὦ γαλιλαῖοι μηδὲν ὑπικρύψασθαι τὴν ἀλήθειαν, λέγειν δὲ ὑπὲρ τούτων ὡς δικαστῶν, εἴτι μὴ καλῶς πέπρακται. ταῦτ' ἔτι λέγοντός μου, κοινὴ παρὰ πάντων ἐγίνετο φωνὴ, καλούντων διεγείρειν με καὶ σωτῆρα. καὶ περὶ μὲν τοῦ

B πεπραγμένων ἐμαρτύρουν, φεύγειν δὲ τὴν πρακχθησομένων παρεκάλουν. πάντες δὲ ὤμνυον ἀνυβρίστους μὲν ἔχειν τὰς γυναῖκας, λελυπεῖσθαι δὲ μηδὲν ποτε μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ. μετὰ τοῦτο δύο τῆς ὑπηρετῶν, ἃς οἱ κατασταθέντες ὑπ' ἐμοῦ φρουροὶ πεμφθείσας ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν Ἰωνάθην ἑλόντες, ἀπεστάλκεισαν πρὸς ἐμὲ,

πρα-

παρανεγίνωσκον τοῖς γαλιλαίοις πολλῶν βλασφημιῶν πλήρεις, καὶ καταψευδομένας, ὅτι τυραννίδι μᾶλλον ἢ στρατηγίᾳ χρῶμαι κατ' αὐτῶν, ἕτερά τε πολλὰ πρὸς τούτοις ἐνεγέγραπτο μηδὲν παραλείποντων αἰσχύντου ψευδολογίας. ἔφην δὴ ἐγὼ πρὸς τὸ πλῆθος τὰ γράμματα λαβεῖν δόντων ἑκουσίως τῶν κομιζόντων· ἐγὼ γὰρ ἐβουλόμην αὐτοὺς τὰ περὶ τὰς φρουρὰς τοῖς ἐναντίοις εἰδέναι, μὴ δόξαντες τὴν γράφειν ὅπως ὦσιν. ταῦτα ἀκούσας τὸ πλῆθος παρῳξυνθὲν ὁμοῦ τὴν ἰωνάθου ὥρμα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ συμπαρῴνας, ὡς διαφερεῖν τε. κἂν ἐπεπράχεισαν τὸ ἔργον, εἰ μὴ τοῖς μὲ γαλιλαίοις ἔπαυσα τὴν ὀργῆς. τοῖς περὶ τὴν ἰωνάθου δὴ ἔφην συγγνώσκειν τὴν ἤδη πεπραγμένων, εἰ μέλλοιεν μετανοήσειν, καὶ πορευθέντες εἰς τὴν παρίδα λέγοιεν τοῖς πέμψασι τὰληθῆ περὶ τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων. ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέλυον αὐτοὺς, καίτοι γινώσκων ὅτι μηδὲν ὧν ὑπέχοντο ποιήσουσιν. τὸ πλῆθος ἐς ὀργὴν ἐξεκαίετο κατ' αὐτῶν, κἀμὲ παρεκάλουν ὁμοῦ πείθειν αὐτοῖς τιμωρήσασθαι τοῖς τοιαῦτα τολμήσαντας. παντοῖος μὲ ἀνῴ ἐγνῴμην πείθων αὐτοὺς φεύσασθαι τῶν ἀνδρῶν. πᾶσαν γὰρ ἤδειν σάσιν ὀλέθριον οὖσαν τῷ κοινῷ συμφέρουσαν. τὸ δὲ πλῆθος ἔχειν τινὰ κατ' αὐτῶν ὀργὴν ἀμετάβλητον, καὶ πάντες ὥρμησαν ὁμοῦ τινὰ οἰκίαν εἰς ἣ κατέλυον οἱ περὶ τὸν ἰωνάθου. ἐγὼ δὲ πυνθανόμενος τὴν ὁρμὴν οὖσαν αὐτῶν ἀνεπίσχετον, ἀναπηδήσας ἐφ' ἵππον, ἐκέλευσα τοῖς πλήθεσι πρὸς συμμάχους κώμας ἐπεσθαι ἀράβων ἀπέχουσαν εἴκοσι σάδια, καὶ τούτῳ στρατηγήματι χρησάμενος παρέχον ἐμαυτῷ τὸ μὴ δοκεῖν ἐμφυλίου πολέμου κατάρχειν. ἐπεὶ δὲ περὶ συμμαχίας ἐνόμιζον, δόξης ἕνεκα τὸ πλῆθος καὶ παραινέσει χρησάμενος περὶ τοῦ μὴ πρὸς τὰς ὀργὰς καὶ τὰς ἐπιπόνους τιμωρίας ὀξέως φέρεσθαι, κελεύω τοὺς κατ' ἡλικίαν ἤδη πεπρεσβευκότας καὶ φρόνιμοι παρ' αὐτοῖς ἑκατὸν ἄνδρας ὡς πορευομένους εἰς τὴν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν δυτρεπίζεσθαι, μέμψιν ποιησομένους ὅτι τοῦ δήμου τῶν τῆς χώρας διασασιαζόντων. καὶ αὖ ὁπικλαθῶσιν ἔφην πρὸς τοὺς λόγους ὑμῶν, παρακαλέσατε τὸ κοινὸν γράψαι πρὸς ἐμὲ, μνῆσαι κελεύοντας ὅτι τῇ γαλιλαίᾳ, τοῖς δὲ περὶ τὸν ἰωνάθου ἀναχωρεῖν ἐκεῖθεν. ταύτας αὐτοῖς τὰς ὑποθήκας δοὺς, συναρμοσαμένων τε ταχέως ἐκείνων, ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ μὲν τὴν ἐκκλησίαν τὴν ὅπως ὀλίγον ἐποιησάμην, συμπέμψας ὁπλίτας πεντακοσίους. ἔγραψα δὲ καὶ τοῖς ἐν σαμαρείᾳ φίλοις προνοήσασθαι τοῦ ἀσφαλῆ γενέσθαι τὴν πορείαν αὐτοῖς. ἤδη γὰρ ὑπὸ ῥωμαίοις ἦν ἡ σαμάρεια. καὶ πάντως ἔδει τοὺς ταχὺ βουλομένους ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης πορεύεσθαι. τρισὶ γὰρ ἡμέραις ὑπὸ γαλιλαίας ἔνεστιν ἔτως εἰς ἱεροσόλυμα καταλύσαι. συμπαρέπεμψα δὲ τοὺς πρέσβεις κἀγὼ μέχρι τῆς γαλιλαίας ὁρῶν φυλακὰς ὁπλισάσας ταῖς ὁδοῖς, ἵνα μὴ ῥαδίως τινὰ μαθεῖν ἀπαλλαττομένους. καὶ ταῦτα πράξας ἐν ἰάφοις τινὰ διαξιβλῶ ἐποιούμην. οἱ δὲ περὶ τὸν ἰωνάθου διαμαρτάνοντες τῆς κατ' ἐμοῦ πράξεως ἰωνάθου ἀπέλυσαν εἰς τὰ γίχαλα· αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν τιβεριέων πόλιν πεπόρευντο λήψεσθαι προσδοκῶντες αὐτῶν ὑποχείριον, ἐπειδὴ καὶ ἰησοῦς ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐκείνων ἄρχων ἐγεγράφει πρὸς αὐτοὺς, πείσειν ἀπαγγέλλομενος τὸ πλῆθος ἐλθόντας ὑποδέχεσθαι, καὶ αὐτοῖς ἐλέσθαι πρόσοδον. ἐκεῖνοι μὴν ὅτι τοιαύταις ἐλπίσιν ἀπῆλθον. ἀπαγγέλλει δέ μοι ταῦτα σίλας διὰ γραμμάτων, ὃν ἔφην τῆς τιβεριάδος ὁπομελητῶν καταλελοιπέναι, καὶ ἀποδοῦναι ἥξιον. κἀγὼ ταχέως ὑπακούσας αὐτῷ παρῃνούμενος, εἰς κίνδυνον ἀπωλείας κατέστην ἐξ αἰτίας τοιαύτης·

audientibus multis Galilæis legi maledictis refertissimas, méque falso insimulantes quòd tyrannum veriùs quàm ducem agerem. multáque alia continentes per summam ficta impudentiam. has literas dicebam mihi vltro oblatas à tabellariis, nolens aduersarios scire de custodiis, ne absterrerentur à mittendis posthac literis. at concio commota in Ionatham atque collegas quasi interfectura irruit: & patrarum fuisset facinus, nisi furentes à me fuissent cohibiti. legatis verò pollicitus sum errati veniam, si resipiscerent & in patriam reuersi vera de administratione mea referrent. his dictis eos dimisi, quamuis scirem non facturos pollicita. populus autem efferebatur in eos, rogans, vt pœnas sumere de illis sinerem. itaque omnibus mihi vtendum fuit artibus quo eos eriperem, quòd scirem omnem seditionem perniciosam esse reipub. multitudo porrò perstabat in iracundia, vnóque impetu omnes ruebant ad Ionathæ diuersorium. ego verò videns eos non posse retineri ampliùs, conscenso eque edixi, vt sequerentur me ad Soganam vicum Arabum, distantem inde viginti stadiis. atque hoc stratagemate caui ne viderer ciuilis belli fecisse principium. postquam autem ventum est prope Soganam, iussi agmen sistere: monitísque ne essent ad iniquam iram tam præcipites, centum ætate ac dignitate præstantes deligo, qui se parent profecturi Hierosolyma, & accusaturi apud eum populum autores seditionum & turbatores suæ reipublicæ. Mandaui præterea, vt si possent populum oratione sua flectere, impetrarent publicas literas, quibus mihi confirmaretur præfectura Galilææ, & Ioannes iuberetur inde discedere. Cum his mandatis celeriter expeditos tertia die post concionem dimisi, additis, qui eos deducerent quingentis militibus. Samariam quoque amicis scripsi, darent operam, vt legati per eorum agrum iter tutò faciant: iam enim ea vrbs Romanis erat subdita: & illàc necessariò fuit eundum properantibus & sequentibus viarum compendia: vt tertia die peruenirent Hierosolyma. quin & ipse eos deduxi vsque Galilææ confinia, appositis per vias custodibus, vt non facilè quiuis discessum legatorum cognosceret. quo facto aliquantisper apud Iapha moratus sum. Ionathas autem & collegæ suo conatu frustrati remiserunt Ioannem Gischala: ipsi deinde profecti sunt Tiberiadem, sperantes eam in suam potestatem venturam, quandoquidem Iesus tunc magistratum ibi gerens per literas erat pollicitus, persuasurum se populo, vt ad eos deficiat: illi igitur cum hac spe iter ingressi sunt. mihi autem rem totam Sila per nuncium significat, relictus ibi, vt dixi, vicarius, redire me quàm primùm postulans. cuius monitu reuersus propere, in salutis discrimẽ talẽ ob causã incidi.

Ionathas & socij Tiberiade multos aduersæ mihi factionis ciuium ad defectionis consilia pertraxerant, quare aduentu meo territi, confestim ad me venerunt: ac primum mactum animi dicentes, gratulabantur mihi præsentem honorum partum ex optima administratione Galilææ: eam enim gloriam in se quoque redundare, quorum & ciuis essem & discipulus. deinde meam quàm Ioannis amicitiam se malle professi, iubebant, vt me domum conferrem, promittentes effecturos se mox, vt ille in manus meas peruenìat: atque hæc religiosissimo apud nos sacramento confirmarunt, cui nefas putarem non credere. post hæc rogauerunt, vt aliò secederem, quòd instaret sabbatum. nolle enim se aliquid tumultus excitare in Tiberiensium populo. tum ego nihil suspicatus iui Taricheas, relictis nihilominus in ciuitate, qui curiosè obseruarent sermones de me hominum. per totam etiam viam ferentem à Taricheis Tiberiadem certos disposui, qui à relictis in ciuitate cognita & quasi per manus tradita, ad me deferrent. Sequente igitur die populus conuenit in proseucham quam vocant, precationis domum amplam & capacem tantæ multitudinis: quò postquam venit & Ionathas, non ausus apertè defectionis mentionem facere, dixit opus habere ciuitatem præfectis melioribus. At Iesus summus magistratus nihil dissimulans, præstat, inquit, ô ciues, obedire nos quatuor viris quàm vni, præsertim illustri ortis genere, & prudentiæ nomine celebribus, simul ostendens cum suis collegis Ionatham. hæc verba mox Iustus collaudans pertraxit ciuium quosdam in suam sententiam. Plebs autem non assentiebat horum orationibus, & dubio procul exorta fuisset seditio, nisi concionem soluisset sexta hora superueniens, quæ nostros ad prandium vocare solet sabbatis. ita legati consultatione dilata in diem posterum, abierunt infecto negocio. quibus confestim mihi renunciatis, decreui mane venire Tiberiadem: cúmque illuxisset diei sequentis initium, & Taricheisè veniens offendi congregatum iam in proseucha populum, nondum satis scientem ad quid conuenerit. Tum legati præter expectationem me viso valde sunt territi. Tandem in mentem eis venit rumorem spargere, visos esse Romanorum equites in finibus eius agri ad locum qui Homonœa dicitur: quo data opera crebrescente: iidem ipsi autores eius vociferabantur, non permittendos hostes ita impune popularì agrum in cōspectu omnium. quod ideo faciebant, vt me digresso ad ferendas colonis suppetias, ipsi interim vrbem occuparent alienatis à me animis ciuium. At ego licet scirē ipsorum propositum, feci tamen quod voluerunt, ne viderer contemnere Tiberiensium pericula. progressus igitur ad dictum locum postquam ne vestigium quidem vidi hostiū, reuersus itinere properato offendi cōuenisse vnà senatū simul & populū, & legatos apud cōcionem prolixa accusatione in me inuehi, quòd neglecta belli cura propriis tātū indulgerē voluptatibus.

A οἱ περὶ ἰωνάθλιν ἠθροίσθησαν ὡδε τοῖς τιβεριεῦσι, καὶ πολλὰς πείσαντες ὅπος ἐῶσι με δίκαιος ὄντας, ὡς ἥκουσι τὴν ἐμὴν παρουσίαν, δείσαντες περὶ αὐτῶν ἦκον πρὸς ἐμὲ, καὶ ἀσπασάμενοι, μακαρίζειν ἔλεγον οὕτως περὶ τὴν γαλιλαίαν ἀναστραφέντα, συμπεσεῖσθαί τε δίκαιον τιμῆς ἀγομένῳ. κόσμον γὰρ ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἐμὴν δόξαν ἔφασαν, ὡς αὐ διδασκάλου τ' ἐμοῦ γενομένων καὶ πολίτου, δικαιοτέραν τε τὴν ἰωάννου τὴν ἐμὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν ὑπάρχειν ἔλεγον, καὶ ἀποδίδοναι με εἰς τὴν οἰκείαν ἀπελθεῖν, πρεμένειν δ' ὡς ὑποχείριον τὴν ἰωάννου ἐμοὶ ποιήσουσιν. καὶ ταῦτα λέγοντες ἐπώμοσαν τοὺς φρικωδεστάτους ὅρκους παρ' ἡμῖν, δι' οὓς ἀπιστεῖν οὐ θεμιτὸν ἡγούμην. καὶ δὴ ὡδε παρακαλοῦσι με τὴν κατάλυσιν ἀλλαχοῦ ποιήσασθαι, διὰ τὸ τὴν ὑπεῖσαν ἡμέραν εἶναι σάββατον, ὀχλεῖσθαι δὲ μὴ δεῖν ὑπ' αὐτῶν τὴν πόλιν τῶν τιβεριέων ἔφασκον. κἀγὼ μηδὲν ὑποτοπήσας, εἰς τὰς τοιχείας ἀπῆλθον, καταλιπὼν ὅμως ἐν τῇ πόλει τοὺς πολυφραξμονήσοντας, ἔτι περὶ ἐμοῦ λέγοντο. διὰ πάσης δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοιχέων εἰς τιβεριάδα φερούσης, ἐπίστευσα πολλοὶ ἵνα μοι δὲ ἀλλήλων σημαίνωσιν, ἅπερ αὐ ὡδε τοῦ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντων πυνθάνωνται. κατὰ τὴν ὑπεῖσαν οὖν ἡμέραν συνάγονται πάντες εἰς τὴν προσευχὴν, μέγιστον οἴκημα πολλῶν ὄχλον δεξάσθαι δυνάμενον, εἰσελθὼν δὲ ὁ ἰωνάθης, φανερῶς μὲν περὶ τῆς ἀπόστασεως οὐκ ἐτόλμα λέγειν· ἔφη δὲ στρατηγὸν κρείττονος χρείαν τὴν πόλιν αὐτῶν ἔχειν. ἰησοῦς δὲ ἄρχων οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἀναφανδὸν εἶπεν. ἄμεινόν ἐστιν ὦ πολῖται τέσσαρσιν ἡμᾶς ἀνδράσιν ὑπακούειν ἢ ἑνὶ, καὶ καὶ γένος λαμπροῖς, καὶ καὶ συνέσει οὐκ ἀδόξοις, ὑπεδείκνυε δὲ τοὺς περὶ ἰωνάθλιν. ταῦτ' εἰπόντα τὸν ἰησοῦν, ἐπῄνει παρελθὼν ἰοῦστος, καί τινας ἐκ τοῦ δήμου συνέπεισεν. οὐκ ἠρέσκετο δὲ τοῖς λεχθεῖσιν τὸ πλῆθος, καὶ πάντως ἂν εἰς στάσιν ἐχώρησαν, εἰ μὴ τὴν συνόδον διέλυσεν ἐπελθοῦσα ἕκτη ὥρα, καθ' ἣν τοῖς σάββασιν ἀριστοποιεῖσθαι νόμιμον ἐστὶν ἡμῖν. καὶ οἱ περὶ τὸν ἰωνάθλιν εἰς τὴν ὑπεῖσαν ἀφθέγμενοι τὴν βουλὴν, ἀπῆσαν ἄπρακτοι. δόξαν δέ μοι τούτων ἀπαγγελθέντων πρωὶ διέγειν εἰς τὴν τιβεριέων πόλιν ἀφικέσθαι καὶ τῇ ὑπεούσῃ περὶ τὴν ὥραν ἧκον ἀπὸ τῆς τοιχέων, καταλαμβάνω δὲ συνηγμένον ἤδη τὸ πλῆθος εἰς τὴν προσευχήν. ἐφ' ὅτι δὲ ἦν αὐτοῖς σύνοδος, οὐκ ἐγίνωσκον οἱ συλλεγόμενοι. οἱ δὲ περὶ τὸν ἰωνάθλιν ἀπροσδοκήτως θεασάμενοί με παρόντα διετάραχθησαν. εἶτ' ὑπονοῦσιν δεῖσθαι λόγον, ὅτι ῥωμαϊκοὶ ἱππεῖς ἐν τῇ μεθορείῳ πόρρω χιάκοντα σταδίων ἀπὸ τῆς πόλεως κατὰ τόπον λεγόμενον ὁμόνοιαν εἰσὶν ἐωραμένοι. ἐπὶ προσαγγελθέντων τούτων δὲ ὑποβολῆς παρεκάλουν οἱ περὶ τὸν ἰωνάθλιν μὴ προεῖδεν ὑπὸ τῶν πολεμίων λεηλατουμένου αὐτῶν τὴν γῆν. ταῦτα δὲ ἔλεγον δὲ ἐννοίας ἔχοντες ἐμὲ προφάσει τῆς κατασκευάσης βοηθείας μεταστήσαντες αὐτοὶ τὴν πόλιν ἔχθραν μοι καταστήσασθαι. ἐγὼ δὲ καίπερ εἰδὼς αὐτῶν τὸ ἐνθύμημα ὅμως ὑπέκυσα μὴ δόξαι ὡδε ἄχθεσθαι τοῖς τιβεριεῦσιν ἐφρονοῦμενος αὐτῶν τῆς ἀσφαλείας. ἐξῆλθον οὖν, καὶ ἠθρόμενος κατὰ τὸν τόπον ὡς εἶδον ἴχνος πολεμίων εὗρον, ὑποστρέφω συντόνως ὁδεύσας· καὶ καταλαμ-

B

C

D

E

F

G

βάνω τὸν τε βουλὴν πᾶσαν συνεληλυθυῖαν καὶ τὸν δημοτικὸν ὄχλον, ποιουμένους τε πολλὴν κατηγορίαν μοι τοῖς περὶ τὸν ἰωνάθλιν, ὡς τοῦ μὴ τὸν πόλεμον ἐπελαφρύνειν αὐτοῖς ἀμελοῦντος, ἐν ξυφᾶς δὲ λέγοντος.

ταῦτα δὴ λέγοντες προφέρειν δπισολὰς τέσσαρας, ὡς
ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μεθορίᾳ τῆς γαλιλαίας γεγραμμένας
πρὸς αὐτοὺς δπιβοήθειαν ἥκειν δεομένων· ῥω-
μαίων δὲ δύναμιν μέλλειν ἱππέων τε καὶ πεζῶν εἰς ξύ-
πνον ἡμέραν τὴν χώραν αὐτῶν λεηλατεῖν, δπωσοῦν τε
καὶ μὴ προφθάσωσιν δεομένων. ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ πθε-
νεῖς λέγειν ἀληθῆ δόξαντες αὐτὸς καταβοήσεις ἐ-
ποιοῦντο, μὴ καθέζεσθαί με δεῖν λέγοντες, ἀλλ' ἀπελ-
θεῖν δπικουρήσοντα τοῖς ὁμοεθνέσιν αὐτῶν. πρὸς ταῦτ' εἶπον,
σωφρονῶ δὲ τὴν δπόνοιαν τῶν πρὸς τὸν ἰωνάθην, ὑπακούσαιμι
δὲ ἕνα ἑτοίμως καὶ χωρὶς ἀναβολῆς ὁρμήσειν πρὸς
τὸν πόλεμον ἐπὶ γειλάμιν. συνεβούλευον δ' ὅμως καὶ
ἐπεὶ γράμματα καὶ πόσσαρας τόπους ῥωμαίους σημαί-
νει προσβαλεῖν, εἰς πέντε μοίρας διελόντας τὴν δύναμιν
ἑκάστῃ τάττειν δπισῆσαι τοῖς πρὸς τὴν ἰωνάθην καὶ
τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ. πρέπειν δὲ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς μὴ
μόνον συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ χρείας ἐπιγινομένης κοινω-
νοῦντας βοηθεῖν. ἐγὼ δὲ πολὺ μιᾶς μοίρας οὐκ ἔφην ἀ-
φηγεῖσθαι δυνατὸς εἶν. σφόδρα τοῦ πλήθους συμπρεσβεύ-
ειν τὴν μὴ συμβουλίαν. κἀκείνους οὐδὲν ἠνάγκαζον δπὲρ τὸν πό-
λεμον ἐξιέναι. τοῖς δὲ ἀκὶ μεξίως συνεχύθησαν αἱ γνώ-
μαι, μὴ κατεργασαμένοις ἃ διενοήθησαν, ἐμοῦ τοῖς δπο-
χειρήμασιν αὐτῶν ἀναστρατηγήσαντος. εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν
ἀναγκαίας τύχοιμι, πονηρὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος, εἰσηγεῖτο
τοῖς πλήθεσι παραδημεῖν τὴν εἰρήνην εἰς τὸν δπνοῦσαν τοῦ
θεοῦ προθέσθαι, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ὥραν ἐκέλευον
εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἀόπλους παρεῖναι, τοῦ θεοῦ φανερὸν
ποιήσοντας, ὅτι μὴ παρ' ἐκείνου τυγχάνοντες βοη-
θείας, παν ὅπλον ἄχρηστον εἶν νομίζουσιν. ταῦτα δὴ
ἔλεγον οὐ δι' δυσέβειαν, ἀλλ' ἵνα τὸ λαβεῖν ἀόπλοι
με καὶ τοὺς ἐμούς. κἀγὼ δὲ ἀνάγκην ὑπήκοον, μὴ
δόξω καταφρονεῖν τῆς περὶ τὸν δυσέβειαν ὑποθή-
κης. ὡς οὖν ἀνεχωρήσαμεν δὴ τὰ ἐν αὐτοῖς, οἱ μὲν περὶ
τὸν ἰωνάθην γράφουσι τοῦ ἰωάννου, πρὸς αὐτὸν ἑω-
θεν ἀφικέσθαι κελεύοντες μεθ' ὅσων αὐ σφαπωτῶν
δυνηθῇ. λήψεσθαι δὲ οὐ μὴ ὑποχείριον, καὶ ποιή-
σειν ὅπερ ἔχοι δι' δυχῆς. διεξέμενος δὲ τὸν δπισο-
λὸν ἐκεῖνος, ὑπακούειν ἔμελλεν. ἐγὼ δὴ τῆς δπνούσης
ἡμέρας δύο τοῦ περὶ ἐμὲ σωματοφυλάκων τοὺς κατ'
ἀνδρείαν δοκιμωτάτους καὶ κατὰ πίστιν βεβαίους κε-
κλεῖω ξιφίδια κρύψαντας ὑπὸ τὰς ἐσθῆτας, ἐμοὶ
συμπροελθεῖν, ἵν' εἰ γένοιτο τοῦ ἐχθρῶν δπόθεσις ἀμυνώμεθα.
θώρακα δὲ ἐλαβον αὐτὸς, καὶ μάχαιραν ὑπεζωσάμην ὡς οἷον τοῦ ἀφανίσαι, καὶ
ἦλθον εἰν τὸν προσευχόν. τοὺς μὲν οὖν σὺν ἐμοὶ
πάντας σκεύεσιν προστάξειν ἰησοῦς ὁ ἄρχων, αὐτὸς
δὲ ταῖς θύραις ἐφεστήκει μόνον ἵν μὴ τοῦ φίλων εἰσελ-
θεῖν εἴασεν. ἤδη δὲ ἡμῖν τὰ νόμιμα προεκόπτον, καὶ εἰς
προσευχὰς ἐκαλοῦμεν κἀκεῖ ὁ ἰησοῦς, περὶ τοῦ λη-
φθέντων σκῦλα ἐμπορησόμενος δ βασιλικῆς σκεύων ἀσή-
μου ἀργυροῦ ἐπεπυθάνετο με τίνι τυγχάνει κείμενα. ταῦ-
τα δὴ ἔλεγον διαξιβίβῃ τὸν χρόνον βουλόμενος, ἕως αὐ
ὁ ἰωάννης παραγένηται. κἀγὼ πάντα καπελλαὶ ἔχειν
ἔφην, καὶ τοὺς δέκα πρώτους πθεσβύτας, ἀνακρῖναι δὴ αὐτοὺς ἔφην εἰ ψεύδομαι. τοῦ δὲ παρ' ἑαυτοῖς εἶν λε-
γόντων. οἱ δὴ εἴκοσιν εἶπεν χρυσοῦ, ὃς ἔλαβες πωλήσας πινὰ σαθμὸν ἀσήμου τὸν γενόμενον; καὶ τούτους ἔφην
δεδωκέναι πρίσθεσιν αὐτῶν ἐφόδιον πεμφθεῖσιν εἰς ἱεροσόλυμα. πρὸς ταῦτα, οἱ μὲν περὶ τὸν ἰωνάθην, ὡ κα-
λῶς ἔφασαν πεποιηκέναι με δόντα τοῖς πρέσβεσι τὸν μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ. παροξυνθέντος δὲ τοῦ πλήθους δὴ
τούτοις, ἐποίησαν δὲ τὸν ἀνθρώπων τὴν πονηρίαν, συνεὶς ἐγὼ σφᾶς μέλλουσιν ἐξαπατᾶν, καὶ προστρεψάμενος,

A His dictis proferebant quatuor epistolas, quasi scriptas ad se à Galilæis extremos eius regionis fines tuentibus, & implorantibus suum auxilium. His auditis Tiberienses credulí clamare cœperunt non desidendum esse vlterius, sed ferendam opem tribulibus in tanto periculo. ego contra legatorum fucum intelligens, aio me sine mora iturum quò belli vocet necessitas: sed quia è diuersis quatuor locis literæ venerint, Romanorum incursiones nunciantes, oportere in totidem partes diuisis copiis, singulos legatorum præfici singulis. decere enim viros fortes non consilio tolùm rem laborantem iuuare, sed ductu etiam suo & auxilio. me enim non posse nisi vnam exercitus partem ducere. Placuerunt hæc multitudini móxque cogebat & ipsos exire ad obeunda ducum munia. at illi vehementer animo turbati sunt, conatu suo frustrato per machinationes à me oppositas. Ibi vnus eorum Ananias nomine, vir malus & maleficus, suadet indici publicum ieiunium in diem posterum, vtque ad eandem horam omnes in eundem locum inermes conueniant, nimirum agnoscentes sine diuina ope nihil agi armis hominum. hæc autem non pietatis ergò dicebat, sed vt me exarmaret vnà cum meis militibus. tum ego quoque obediui necessariò, ne videret piam admonitionem contemnere. Itaque digressis domum omnibus Ionathas & collegæ scribunt Ioanni, vt ad se mane veniat quanto possit comitatu militum. facilè enim me in potestatem suam redacto voti fore compotem. ille acceptis literis libenter paruit. Postera die satellitum duos fortissimos ac fidissimos iubeo celatis sub veste breuibus gladiis mecum prodire in publicum, vt nos possemus defendere contra inimicorum si qua existeret iniuriam: ipse quoque thorace indutus & accinctus gladio quàm occulissimè in Proseucham ad precandum conueni. Iesus autem me cum amicis ingresso, astans foribus reliquorum ex meis admitti permisit neminem. Iámque nobis ritu patrio precationes incœptantibus, exurgens Iesus ex me quærit de suppellictili incentiæ regiæ, rudique argento, apud quem sint hæc deposita, quorum ideo tum mentionem faciebat, vt tempus in Ioannis aduentum tereret. Respondi Capellam habere omnia, & decem illos Tiberiensium ciues primarios: iussique vt ex ipsis scisciterentur an vera loquerer. Quibus habere se fatentibus, Quid, inquit, illi viginti aurei, quos argenti rudis certo pondere vendito recepisti, in quem vsum à te conuersi sunt? Et hos, inquam, dedi in viaticum legatis missis Hierosolyma. ad hæc Ionathas & collegæ responderunt, non rectè factum quod legatis ex publica pecunia mercedem soluerim. Plebe autem commota ob euidentem hominum maliciam, cum intelligerem nō procul à seditione rem abesse, volens

magis etiam contra eos irritare populum: Si: inquam, malè factum est quòd legatis mercedem dedi ex publico, non est cur molesti mihi sitis ampliùs, nam ipse persoluam istos viginti aureos. tum populus tanto magis accensus est, quanto euidentius erat iniquum illorum in me odium. Tum Iesus videns rem contrà quàm sperabat succedere, iussit solo senatu remanente abire cæteram multitudinem. neque enim per tumultum posse inquisitionem de tanto negocio fieri. populo autem reclamante nunquam fore vt me solum inter eos deserant, venit quidam clàm Iesu nuncians, non longè abesse Ioannem cum armato milite. Tum Ionathas non amplius se continens, Deo fortasse sic saluti meæ prospiciente, alioquin enim non euasissem Ioannis impetum: Desinite, inquit, Tiberienses de viginti aureis inquirere: non enim meretur Iosephus propter hos supplicium: sed quia tyrannidem affectat, & principatum sibi parauit decepta imperita multitudine. & cum dicto interfecturi conabantur mihi manus inicere. quo viso mei comites strictis gladiis intentando vulnera absterruerunt eos: simúlque populus sublatis lapidibus ferire volens Ionatham, eripuerunt me ab inimicorum violentia. cúmque paulum progressus, incidissem in viam per quam Ioannes veniebat cum manu militum, territus deflexi per quendam angiportum ad lacum: atque ita conscensa naue Taricheas euasi, tantum non oppressus inopinato periculo. Quamobrem accersitis mox Galilæorum primatibus denarraui eis quomodo præter ius & fas penè occisus fuerim à Ionatha & Tiberiensibus. qua iniuria concita tota Galilæorum multitudo, hortabatur ne cunctarer inimicis bellum inferre, sed sinerem eos ire, ipsúmque Ioannem & Ionatham atque collegas delere funditùs. attamen compescebam eorum iracundiam, expectare iubens donec cognoscamus quídnam legati nostri à Hierosolymitarum ciuitate afferant. aiebam enim oportere nos nihil citra eorum assensum agere. his verbis persuasi sunt. Ioannes autem tunc quoque irrito conatu reuersus est Gischala. Post paucos aliquot dies legati nostri reuersi nunciabant Hierosolymitanum populum valde irasci Anano & Simoni Gamalielis filio, quòd absque consilio publico legatis missis conati sint me dimouere à præfectura Galilææ: aiebántque minimum abfuisse quin ædes eorum incensæ sint à populo. attulerunt etiam literas, quibus Hierosolymorum primates ex autoritate populi, confirmabant me Galilæis præsidem: simúlque Ionatham & collegas eius iubebant quantocyùs domum repetere. His literis receptis veni in vicum Arbela, quò Galilæorum conuentum indixeram: vbi iussi legatos narrare quàm indignè Hierosolymitani tulerint Ionathæ maliciam, quódque eius regionis præfecturam suo decreto mihi ratam fecerint, & Ionatham cum suis iusserint inde decedere.

μᾶλλον βυλόμυος τὸν δῆμον ὅτι τὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἴγε μὴ ὀρθῶς, εἶπον, ἔπραξα δοὺς τὴ μισθὸν ἐκ τῦ κοινῦ τοῖς πρέσβεσιν ὑμῶν, παύεσθε χαλεπαίνοντες ἐγὼ γὰρ τοὺς εἴκοσι χρυσοὺς αὐτὸς ἀποτίσω. Ταῦτ' εἰπόντος, οἱ μὲ τῆς ἰωνάθυ ἡσύχασαν. ὁ δὲ δῆμος ἐπ μᾶλλον κατ' αὐτῶν παρωξύνθη φανεραὶ ἐ πεισθ ἀκυμένων τὴν ἄδικον πρὸς ἐμὲ δυσμένειαν. συνφδῶν δὲ τὴ μεταβολὴ ἰησῦς, τὴ μὲ δῆμον ἐκέλευεν ἀναχωρεῖν, παρεμείναι δὲ τὴ βυλὴ ἠξίωσεν. ὑ γὰρ δύνασθ θορυβυμένους περὶ πραγμάτων τοιούτων τὴ ἐξέτασιν ποιεῖσθ. τῶ δὲ δήμου βοῶντος μὴ καταλείψειν παρ' αὐτοῖς ἐμὲ μόνον, ἧκεν τὶς ἀγγέλλων κρύφα τοῖς περὶ τὴ ἰησῦν ἰωάνην μὲτὴ ὁπλιτῶν πλησιάζειν. κὴ οἱ περὶ τὴ ἰωνάθην ἀ ἐπ καταλάβοντες αὐτοὺς, τάχα κὴ τὴ θεῦ προνοήσαντος τὴ ἐμῆς σωτηρίας, μὴ γὰρ ἂν ἠλυομήν τούτου πάντως ὑπὸ τὴ ἰωάνυ διεφθάρην, παύσασθε, φησὶν, ὦ τιβεριεῖς τὴ ζήτησιν εἴκοσι χρυσῶν ἕνεκεν, διὰ τούτους μὴν γὰρ ἀ ἄξιός ὀστὶν ἰώσηπος ἀποθανεῖν. ὅτι τὴ τυραννεῖν μὲ ἐπεθύμησεν, καὶ τὰ γαλιλαίων πλῆθη λόγοις ἀπατήσας τὴ ἀρχὴν αὐτὸ κατεκτήσατο. ταῦτα δὲ λέγοντος, ὥθεν μοι τὰς χεῖρας ἐπέβαλλον, αἱρεῖν τε ἐπειρῶντο. ὡς δ' εἶδον οἱ σὺν ἐμοὶ τὸ γινόμενον, ἀνασπάσαντες τὰς μαχαίρας καὶ πάντ' ἀπειλήσαντες εἰ βιάζοιντο, τότε δῆμος λίθους ἀραμένυς, καὶ βάλλειν ὅτι τὸν ἰωνάθην ὁρμήσαντος, ἐξαρπάζουσί με τὴ τῶν πολεμίων βίας. ἐπεὶ δὲ παρῆλθον ὀλίγον ὑπαντιάζειν ἔμελλον τὸν ἰωάνην ἰόντα μὲτὴ ὁπλιτῶν δείσας ἐκεῖνον μὴν ἐξέκλινα· διὰ γενόμενος δ' πνος ὅτι τῶν λίμνην σωθεὶς, κὴ πλοίῳ λαβόμενος, ἐμβὰς εἰς τὰς ταριχέας διεπεραιώθην ἀπροσδοκήτως τὸν κίνδυνον διαφυγών. μεταπέμπομαί τε δθὶς τοὺς πρωτεύοντας τῶν γαλιλαίων, κὴ φράζω τὸν τόπον ὃν ἀδικωτατοῦ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν ἰωνάθην κὴ τὺς πρεσβυτέρους, παρ' ὀλίγον διαφθαρείην παρ' αὐτῶν. ὁρμᾶν δ' ὅτι τούτοις, τῶν γαλιλαίων τὸ πλῆθος, παρεκελεύετό μοι, μηκέτι μέλλειν τὴ πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἐκφέρειν, ἀλλ' ὑπεξέπειν αὐτοῖς ἐλθεῖν ὅτι τὸν ἰωάνην, ἀρθῆν αὐτὸν ἀφανίσαι, καὶ τοὺς περὶ τὸν ἰωνάθην. ἐπείχον δ' ὅμως αὐτοὺς ἐγὼ, πρίν ἂν τὸ ὁρμῶμενυς, πρὸς μένειν αὐτοὺς κελεύων, ἕως μάθωμεν τί οἱ πεμφθέντες ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἱεροσολυμιτῶν πόλιν ἀπαγγελοῦσιν. μὴ δ' ἐκείνων γὰρ γνώμης, τὰ δοκοῦντα πράττειν αὐτοὺς ἔφην. καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἔπεισα. τότε δὴ κὴ ἰωάνης ἐλαβόσης ἄπρακτος τέλος δ' ἐπέστρεψε, ἀνεζεύγνυεν εἰς τὰ γίσχαλα. μετ' ὀ πολλὰς δ' ἡμέρας ἀφικνούμενον πάλιν ἐπέμπομεν, κὴ ἀπήγγελον σφόδρα τὴ δῆμον ὅτι τοῖς περὶ τὴ ἄνανον κὴ τὸν σίμωνα τὸν τῦ γαμαλιήλυ παρωξύνθαι, ὅτι χωρὶς γνώμης τῦ κοινῦ πέμψαντες εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐκπέμπειν με παρεσκεύασαν. ἔφασαν δ' οἱ πρέσβεις, ὅτι καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν ὁ δῆμος ὥρμησεν ἐμπρήσαι. ἔφερον δὲ καὶ γράμματα, δι' ὧν οἱ τὴ ἱεροσολυμιτῶν πρῶτοι, πολλὰ τῦ δήμυ δυνθέντος αὐτῶν, ἐμοὶ τὴν τὴ γαλιλαίας ἀρχὴν ἐβεβαίουν. τοῖς δὲ περὶ τὸν ἰωνάθην προστάσσουσι τὴ οἰκίαν ὑποστρέφειν θᾶσσον. ἐντυχὼν οὖν ταῖς ἐπιστολαῖς, εἰς ἄρβηλα κώμην ἀφικόμην, ἔνθα συνόδου τῶν γαλιλαίων ποιούμενος, ἐκέλευσα τοὺς πρέσβεις διηγήσασθαι τὴ ὅτι τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν ἰωνάθην ὀργὴν κὴ μισοπονηρίαν κὴ ὡς κυρώσαν ἐμοὶ τῆς χώρας αὐτῶν τὴν πρᾶσιν· πάντα πρὸς τοὺς περὶ τὸν ἰωνάθην γεγραμμένα περὶ ἀπαλλαγῆς.

πρὸς

πρὸς ὃς δὴ καὶ τὴν ὑπηρετικὴν διέπεμψαμεν, πολυπραγμονήσαι τὸν κομισάντα καὶ δόντας τί ποιεῖν μέλλουσιν. δεξάμενοι δὲ ἐκεῖνοι τὴν ὑπηρετικὴν καὶ ταραχθέντες οὐχὶ μετρίως, μεταπέμπουσι τὸν ἰωσήπου καὶ τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς τῶν τιβεριέων, τίς τε πρωτεύουσι γαβαρηνῶν, βουλόμενοι τὸν πρεσβυτικὸν σκοπεῖν καὶ δόντες τὸ πρεσβυτικὸν ὄζιν αὐτοῖς. τιβεριεῦσι δὲ αὐτὸ χειρὸν μᾶλλον εἰδόσι τὴν πρεσβείαν. οὐδὲν γὰρ ἔφασαν εἰκαταλιπεῖν τὴν πόλιν αὐτῶν ἅπαξ ἐκείνοις πρὸς εὐνοίᾳ μένειν, ἄλλως τε καὶ ἐμοῦ μέλλοντος αὐτῶν ἀφίξεσθαι. τοῦτο γὰρ ὡς ἀπειλήσοντός μου κατεψεύδοντο. ὁ δὲ ἰωσήπος, οὐ μόνον τοῦτο ἐπιστρέψασθαι. παρεκελεύετο δὲ συνεβουλεύειν αὐτῶν τοὺς δύο κατηγορήσοντάς μου πρὸς τὸν πλῆθος ὅτι μὴ καλῶς τὰ κατὰ τὴν γαλιλαίαν διοικῶ, καὶ πείσειν ῥᾳδίως αὐτοὺς ἔφη διά τε τὸ ἀξίωμα, καὶ παντὸς πλήθους δυσεπῴκου ἔχοντος. δόξαντος δὲ τοῦ ἰωσήπου κρατίστου εἶναι συνεβουλεύειν, γνώμην, ἔδοξε δύο μὲν ἀπιέναι πρὸς τοὺς ἱεροσολυμίτας, ἰωνάθην καὶ ἀνανίαν, τοὺς ἑτέρους δὲ δύο μένοντας ἐν τῇ τιβεριάδι καταλιπεῖν. συνεπηγάγοντο δὲ φυλακῆς ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ὁπλιτῶν ἐκατόν. τιβεριεῖς δὲ, τὰ μὲν τείχη πρεσβύτερον ἀσφαλισθῆναι, τοῖς ἐνοίκοις δὲ πολλοὺς ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα. καὶ παρ' ἰωσήπου δὲ μετεπέμψατο στρατιώτας ὡς ὀλίγους συμμαχήσοντας εἰς δίκην αὐτοῖς τὰ πρὸς ἐμέ. ἰὼν δὲ ὁ ἰωσήπος ἐν γεμάλοις. οἱ τοίνυν περὶ τὸν ἰωνάθην ἀναζεύξαντες ἀπὸ τῆς τιβεριάδος ὡς ἦκον εἰς δαρβίτα κώμην ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τῆς γαλιλαίας κειμένην ἐν τῷ μεγάλῳ πεδίῳ, περὶ μέσην νύκτα τοῖς ἐμοῖς φύλαξιν ἐμπίπτουσιν. οἱ δὲ κελεύσαντες αὐτοὺς τὰ ὅπλα καταθεῖναι, ἐφύλασσον ἐν δεσμοῖς ἔνθα ἔτυχε καθὼς αὐτοῖς ἐντεταλμένον γράφει δὲ πρὸς με ταῦτα δηλῶν λόγῳ, ὡς τὴν φυλακὴν πεπεισμένον. παραγενόμενος δὲ ἡμέρας δύο, καὶ μηδὲν ἐγκαλέσας παρατυχόντας, πέμψας πρὸς τοὺς τιβεριεῖς συνεβούλευον αὐτοῖς τὰ ὅπλα καταθεμένους, ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἑαυτῶν. οἱ δὲ δόξαν μὲν εἶχον τοῖς περὶ τὸν ἰωνάθην εἰς τὰ ἱεροσόλυμα ἤδη ἀναπεπορεῦσθαι, βλασφήμους ἐποιήσαντο τὰς ἀποκρίσεις. μὴ καταπλαγεὶς δὲ ἐγὼ καταστρατηγεῖν αὐτοὺς ἐπενόουν· πρὸς γὰρ τοὺς ὁπλίτας ἐξάπτειν πόλεμον οὐ συνεμίζον δυσβίας ἔτι. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς ἀπαστάσας τὴν τιβεριάδα, μυρίους ὁπλίτας τοῖς ἀρίστοις ὁπλίταις, εἰς τρεῖς μοίρας διεῖλον. καὶ τούτοις μὲν ἀφανῶς ἐν δώμασι προστάξας λοχῶντας παρεμένειν χιλίους δὲ εἰς ἑτέραν κώμην, ὀρεινὴν μὲν ὁμοίως, ἀπέχουσαν δὲ τῆς τιβεριάδος πέντε σταδίοις εἰσήγαγον, κελεύσας ἐκείνους ἐπειδὰν λάβωσι σημεῖον δίθεν καταβαίνειν· αὐτὸς δὲ τῆς κώμης προελθὼν, ἐν προὐπτῷ καθεζόμην. οἱ δὲ τιβεριεῖς ὁρῶντες ἐξέζεον συνεχῶς, καὶ πολλὰ κατεκερτόμουν. τοσαύτη γοῦν ἀφροσύνη κατέχει αὐτοὺς, ὡς τε ποιήσαντες δυστυχῆ κλίνην προὔθεσαν, καὶ περὶ αὐτὴν ἱστάμενοι ᾠδύροντο μετὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος. διεπειρώμην δὲ ἐγὼ τὴν ψυχὴν ἡδέως τινὶ ἀποίᾳ αὐτῶν ὑπιβλέπων. βουλόμενος δὲ δι' ἐπίδεσιν λαβεῖν τὸν σίμωνα, σὺν αὐτῷ τὸν ἰωάζαρον, πέμψας πρὸς αὐτοὺς, παρεκάλουν ὀλίγον τῆς πόλεως προτερεῖν μετὰ φίλων πολλῶν τε τῶν φυλαξόντων αὐτοὺς ἐλθεῖν. βούλεσθαι γὰρ ἔφην καταβαίνειν, πρεσβεύσασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ διαλεγήσασθαι τῶν πρὸς τὴν γαλιλαίαν. σίμων μὲν οὖν διὰ τε ἀποίαν καὶ πρὸς ἐλπίδα κέρδους ἀπατηθεὶς, ἐπὶ ὤκνησεν ἐλθεῖν. ὁ δὲ ἰωάζαρος ἐπέδρας ὑποπτεύσας, ἔμεινεν. ἀναβαίνει δὲ τὸν σίμωνα μετὰ φίλων

A ad quos confestim transmisi eam epistolam, obseruare iusso tabellario, quidnam factu-
o sint. illi recepta epistola territi non me-
diocriter, accersunt Ioannem & senatores
Tiberiensium, & primates Gabaræ, consu-
lentes eos quidnam oporteat facere. Tiberi-
ense igitur censebant debere eos constanter ob-
tinere administrationem reipublicæ, nec de-
serere vrbem quæ semel ipsorum fidei se com-
misserit, maximè cum ego eos vellem inua-
B dere. hoc enim me minatum mentiri sunt. id-
em probabat & Ioannes, addens mittendos
esse duos è collegis Hierosolyma, qui me ac-
cusent apud populum, quod non rectè cu-
rem res Galilææ, dicens id persuasurum fa-
cile, tum ob ipsorum autoritatem, tum quòd
omne vulgus natura sit mobile. Placuit Ioan-
nis sententia: móxque Ionatham cum Ana-
nia mittunt ad Hierosolymitanum populum,
reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem.
C deducebantur autem securitatis causa à cen-
tum è suis militibus. Tiberienses porrò sar-
tis diligenter mœnibus, iusserunt habitato-
res vrbis arma sumere: & à Ioanne, qui tum
Gischalis erat, acciuerunt non paucos mili-
tes, qui sibi essent, si ita fors ferret, contra
me præsidio. Interim Ionathas cum suis itet
faciens vt venit Darabitta, qui vicus in Ma-
gno campo situs est in extremis Galilææ fini-
D bus, media nocte in stationem meorum mi-
litum excubantium incidit: qui iussos arma
ponere asseruauerunt vinctos quo loco man-
daueram: mihi autem Leui eorum militum
præfectus rem totam significat: itaque per bi-
duum dissimulato negocio, per nuncios horta-
tus sum Tiberienses vt ab armis discederent. at
illi rati Ionatham iam peruenisse Hierosoly-
ma, nihil responderunt præter conuicia, nec ta-
men sum deterritus quominus arte contra eos
E vterer, nefas ducens belli ciuilis initium fa-
cere. Volens igitur eos extra mœnia proli-
cere: selecta militum decem millia diuisi tri-
fariam. Horum partem subsidentem Doris
occultè collocaui: mille verò in alio loco mon-
tano similiter, distante quatuor stadiis à Ti-
beriade, expectantes dum signum procurre-
ndi acciperent. ipse vico egressus subsiti in
propatulo. id videntes Tiberienses procursa-
bant continuò iacentes amarulenta dicteria:
tantáque eos tum insania corripuit, vt propo-
sita funebri lectica ornata magnificè, circa eam
me videlicet lamentarentur per ludibrium. at
ego tacitus fruebar eorum stultitia. Volens au-
tem Simonem per insidias intercipere & cum
eo Ioazarum, rogaui vt paulum extra vrbem
cum amicis & stipatoribus securitatis causa
procederent. Velle enim me per colloquium
fœdus cum eis ferire, & prouinciæ cu-
G ram diuidere. Tum Simon stultitia simul &
lucri cupidine captus non recusauit venire:
Ioazarus verò insidias suspicatus remansit. ad-
uenientem igitur Simonem comitatum amicis

& corporis custodibus excepi humaniter, gratias agens quòd venire dignatus sit. paulò verò pòst inambulando, quasi sine arbitris dicturus aliquid seductum ab amicis longiùs, mediúmque arreptum sublimen tradidi perducendum in vicum proximum: datóque signo militibus, petebam cum eis Tiberiadem. cúmque vtrinque coortum esset acre prælium, nostris iam cedentibus cohortatione animum reddidi, & Tiberienses tantum non victores intra mœnia compuli. immissa deinde alia manu per lacum, mandaui vt quam domum primam occupassent incenderent: quo facto Tiberienses vi captam vrbem rati, abiectis armis supplicabant cum mulieribus & pueris vt victis parcerem. ego verò precibus flexus, impetum militum cohibui: & dato receptui signo iam vespere ad curandum corpus abij: adhibitóque Simone ad conuiuium, consolabar hominem, promittens remissurum me eum Hierosolyma instructum viatico & deductoribus securitatis causa additis. Inequenti verò die cum decem armatorum millibus Tiberiadem ingressus sum: & accitis in stadium primatibus populi, iussi quinam essent defectionis autores dicere. eos indicatos iniectis vinculis misi Iotapam. Ionatham autem & collegas solutos numerato etiam viatico, militibus quingentis deducendos Hierosolyma tradidi. Deinde Tiberienses iterum ad me conueniunt orantes veniam, & quòd hactenus cessatum sit repensuros se pollicentes futuris officiis: rogabántque vt diuepta bona veteribus dominis restituerem. mox igitur edixi vt omnia conferrentur in medium. cúmque cunctarentur milites, quidam ex eis conspicatus cultiorem solito, sciscitatus sum vnde eam vestem nactus sit: & fassum rapina esse partam, castigaui verberibus, omnibus grauiorem pœnam comminatus, nisi proferrent quicquid rapuerant: congestáque præda plurima singulis ciuium agnoscentibus sua reddidi. Hoc loco libet paucis reprehendere Iustum huius argumenti scriptorem, cæteròsque qui historiam polliciti veritate neglecta non verentur ad gratiam odiúmve mendacia posteritati prodere: nihil enim ab instrumentorum falsariis differunt, nisi quòd hos magis corrumpit impunitas. Is vt videretur bene tempus insumere, res hoc bello gestas scribere aggressus, multa mentitus de me, ne de sua quidem patria vera loquutus est. Quamobrem nunc mihi incumbit necessitas, vt ad coarguenda quæ de me falsò testatus est, proferam quæ hactenus silui. nec mirum videri debet, quòd tam diu id facere distulerim. historicum enim dicere quidem vera necesse est, licet tamen ei non inuehi in malos acerbius, non quòd illi hac gratia digni sunt, sed propter seruandam modestiam. Vt igitur ad te iam sermonem vertam, Iuste historicum tuo testimonio grauissime,

A τῇ παραφυλακῇ τῶν αὐτὸν, ὑπαντήσας ἠσπασάμην φιλοφρόνως, καὶ χάριν ἔχειν ἠμφιλόγουν ἀναβαίνῃ, μετ' ὀλίγον δὲ συμπαρεπατῶν ὡς κατεμόνας τὸ βουλόμενος εἰπεῖν, ἐπεὶ πορρωτάτω τῶν φίλων ἀπήγαγον, μέσον ἀναλαβὼν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν κώμην τοῖς μετ' ἐμοῦ φίλοις ἔδωκα. τοὺς ὁπλίτας δὲ καταβλῶν κελεύσας, προσέβαλλον μετ' αὐτῶν τῇ Τιβεριάδι. μάχης δὲ γενομένης ἀμφοτέρωθεν κραταιᾶς, καὶ ὅσον οὔπω τῶν Τιβεριέων ἐν κόνει, παραφύγοντας δὲ οἱ παρ' ἡμῶν ὁπλῖται, τὸ γενόμενον ἰδὼν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ὠνειδικὼς, κατὰ κράτος ἤδη τοὺς Τιβεριεῖς εἰς τὴν πόλιν συνεδίωξα, οἱ δὲ ἄκραν μὲν εἰς πέμψας δεῖν τὴν λίμνης, προσστάξα τὴν φρουρὰν λαβεῖν οἰκίας, ἐμαρτύρουν. τέλος δὲ γενόμενον νομίσαντες οἱ Τιβεριεῖς εἰλήφθαι καταφεύγουσι αὐτῶν τὴν πόλιν, ὑπὸ φόβου ῥίπτοντες τὰ ὅπλα, μὴ γυναικῶν καὶ τέκνων ἱκετεύοντες φείσασθαι τὴν πόλεως αὐτῶν. ἐγὼ δὲ τῶν δεήσεων δακρυσθεὶς, τοῖς μὲν στρατιώτας τὴν ὁρμὴν ἐπέσχον, αὐτὸς δὲ, καὶ τὸ ἑσπέρας κατέλαβον, μὴ τὴν ὁπλῶν τὴν πολιορκίας ὑποστρέψας, τῶν τοῦ σώματος θεραπείαν ἐγνώμην. καλέσας δὲ ὅπῃ τὴν ἐξίασιν τὴν σώματα παρεμυθούμην τῶν γεγονότων. ὑπαγνύμενόν τι δεῖν ἐφόδια αὐτῷ παραπέμψειν εἰς ἱεροσόλυμα μὴ πάσης ἀσφαλείας. καὶ δὲ τὴν ὑπῆσαν ἡμέραν, μυείοις ἐπαγόμενος ὁπλίτας, ἦκον εἰς Τιβεριάδα καὶ μετατεμψάμενος εἰς τὸ στάδιον τοῖς πρώτοις αὐτῶν τὴν πλήθους, ἐπύθοντο φράζειν οἵ τινες εἶεν ἀρχηγοὶ ἀποστάσεως. οὐδὲ ἐξαμένων δὲ τοὺς ἄνδρας, ἐκείνους τὸ δεδεμένους εἰς τὴν ἰωτάπην πόλιν ἐξέπεμψα. τοῖς δὲ τῶν ἰωνάθην καὶ ἑταίρων, λύσας τὴν δεσμῶν καὶ δοὺς ἐφόδια, μὴ σίτου καὶ ἰσαζάρου καὶ ὁπλιτῶν πεντακοσίων, οἱ παραφυλάξουσιν αὐτοὺς, ἐξέπεμψα εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. Τιβεριεῖς δὲ πάλιν προσελθόντες συγγνώσκειν αὐτοῖς παρεκάλουν τὸν τὰ παρεσταλμένων, ἐπανορθώσασθαι τὰς ἁμαρτίας τῇ μὴ ταῦτα πρὸς ἐμὲ πίστει λέγοντες. τὰ δὲ ἐκ τῆς διαρπαγῆς πολυτελεστάτα σώσαι με τοῖς ὑπολείσαν ἐδίδουν. κἀγὼ τοῖς ἔχουσιν προσέταττον εἰς μέσον πάντα φέρειν. ἀπειθούντων δὲ μέχρι πολλοῦ, θεασάμενός τινα τῶν τῶν ἐμὸν στρατιωτῶν λαμπροτέραν τὴν σωμάτων περικείμενον στολὴν, ἐπυθόμην πόθεν ἔχοι. εἰπόντος δὲ ἐκ τῆς κατὰ πόλιν ἁρπαγῆς, ἐκείνον τὸν πληγαῖς ἐκόλασα· τοῖς δὲ ἄλλοις ἅπασιν ἠπείλησα μείζω τιμωρίαν ὑπομένειν μὴ κομίσωσιν εἰς ἐμφανὲς ὅσα ἡρπάκασιν. πολλῶν δὲ συναχθέντων ἑκάστῳ τὴν Τιβεριέων τὸ ὑπηρχοῦν ἀποδίδωκα. γεγονὼς δὲ ἐν ταύτῃ τῇ δικαιοσύνῃ, βούλομαι πρὸς ἴσον καὶ αὐτὸν τὸν τῶν γεγραφότα, πρὸς τὰς ἄλλας τὰς ἱστορίας τὸν γράφειν ὑπαγορεύοντας, περὶ δὲ τὴν ἀλήθειαν ὀλιγωρίας, καὶ δὶ' ἔχθραν, ἢ χάριν τὸ ψεύδος εἰς ἐπιφορούσας μικρὰ διαλλαγεῖν. φανέρωται μὲν δὲ ὅμοιόν τι τοῖς περὶ συμβολαίων πλασταὶ γράμματα σωπηθεῖσιν, τὸν δὲ μηδεμίαν ὁμοίως τιμωρίαν ἐκείνοις διδόναι καταφρονοῦσι τὴν ἀλήθειας. ἴσως γοῦν συγγράφειν τὰς περὶ τούτων ὑπεχειρήσας πράξεις, καὶ τὴν πόλεμον, ἐπὶ τὸ δοκεῖν φιλόπονος εἶναι, ἐμοῦ μὲν κατέψευσαν, ἀλήθευσε δὲ οὐδὲ τὴν παρίδος. ὅθεν ἀπολογήσασθαι δὲ νῦν ἀνάγκην ἔχω καταψευδομαρτυρούμενος, ἐπὶ τὰ μέχρι νῦν σεσιωπημένα. καὶ μὴ θαυμάσῃ τις, ὅτι μὴ πάλαι περὶ τούτων ἐδήλωσα. τὸν δὲ ἰσορίαν αἰνιγράφοντα τὸ μὲν ἀληθὲς ἀναγκαῖον. ἔξεστι δὲ ὅμως μὴ πικρῶς τὰς τινὰ ποιείας ἐλέγχειν, ἐπὶ δὲ τὴν πρὸς ἐκείνους χάριν, ἀλλὰ δὲ τὴν αὐτοῦ μετριότητα. πῶς ἔν, ἵνα φῶ πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα, ἰοῦσι δεινότατα συγγραφέων,

τοῦτο

τοῦτο γὰρ αὔχεις περὶ σεαυτοῦ, οἷοι γεγόναμεν ἐγώ τε καὶ Γαλιλαῖοι τῇ πατρίδι σοῦ τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ πρὸς τὴν βασιλέα Σύρων; πρότερον γὰρ ἢ ἐμὲ τὴν Γαλιλαίας στρατηγὸν ὑπὸ τῶν κοινῶν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν χειροτονηθῆναι, σὺ καὶ πάντες πιστοὶ ἦτε, καὶ μόνον οὐδὲ λήψασθε τὰ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῇ συρίᾳ δέκα πόλεις ἐπολεμεῖτε. σὺ γὰρ τὰς κώμας αὐτῶν ἐνέπρησας, καὶ ὁ σὸς οἰκέτης ὑπὸ τῆς παρατάξεως ἐκείνης ἔπεσεν. ταῦτα δὲ οὐκ ἐγὼ λέγω μόνος, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὅπως γέγραπται. καὶ τίνα τρόπον ἐν πολεμαρχίᾳ ὑπομνήματι κατεβόησαν οἱ τῶν δέκα πόλεων ἔνοικοι, τιμωρίαν ἐπιθεῖναί σε τὸν ἄρχοντα ἀξιοῦντες. καὶ διδάσκεις αὐτὸν δίκαιον ὑπομνήματι κελεύσαντος, εἰ μὴ βασιλεὺς Ἀγρίππας λαβὼν ἐξουσίαν ἀποκτεῖναί σε, πολλὰ τῆς ἀδελφῆς Βερενίκης δεηθείσης καὶ ἀνελὼν δεδεμένον ὑπὸ πολλοῦ χρόνον ἐφύλαξεν. καὶ αἱ μὴ ταῦτα δὲ πολιτείαι σε σαφῶς ἐμφανίζουσιν τόν τε βίον τὸν ἄλλον, καὶ ὅτι σὺ τὸν πατρίδα Ῥωμαίων ἀπέστησας· ὧν τὰ τεκμήρια καὶ ἐγὼ δηλώσω μετ' ὀλίγον. βούλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους πιστοὺς ὀλίγα δι' σε, καὶ ἀδικήσαι τοῖς ἐντυγχάνειν μέλλουσιν τῆς ἱστορίας, ὅτι μήτε φιλορώμαιοι μήτε φιλοβασιλεῖς γεγόνατε. τῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ πόλεων αἱ μεγίσται, Σεπφωρεὶς καὶ Τιβεριάς ἡ σὴ πατρίς ὤν ἐστι. ἀλλὰ Σεπφωρεὶς μὲν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς Γαλιλαίας κείμενον, καὶ πολὺ αὐτῷ κώμας ἔχουσα πολλάς, καί τι θαρσοῦσαν δυναμένη πρὸς Ῥωμαίους εἴπερ ἠθέλησεν δίχα ἀδικίας, διεγνωκυῖα τῇ πρὸς τοὺς δεσπότας ἐμμένειν πίστει, καὶ ἐμὲ τῆς πόλεως αὐτῶν ἐξέκλεισε, καὶ στρατεύσαιμί τινα τῶν πολιτῶν Ἰουδαίοις κωλῦσον. ὅπως δὲ καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἀσφαλὴς εἴη, ἠπάτησάν με τεῖχεσιν αὐτῶν τὴν πόλιν ὀχυρῶσαι προθέμενοι, καὶ παρὰ κεσίου γάλλου τοῦ τῶν ἐν τῇ συρίᾳ ῥωμαϊκῶν ταγμάτων ἡγεμονεύσαντος φοβεῖν ἐκείνοις ἐπιδέξασθαι, καταφρονήσαντες ἐμοῦ τότε μέγα δυναμένου, καὶ πᾶσι δι' ἐκπλήξεως ὄντος. πολιορκουμένης δὲ τότε τῆς μεγίστης ἡμῶν πόλεως Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ κοινοῦ πάντων ἱερὸν κινδυνεύοντος ἐν τῇ τῶν πολεμίων ἐξουσίᾳ γενέσθαι, συμμαχίαν καὶ ἐπεμψαν μὴ βουλόμενοι δοκεῖν κατὰ Ῥωμαίων ὅπλα λαβεῖν. ἡ δὲ σὴ πατρὶς ὤν ἐστι κειμένη ἐν τῇ γενομένῃ πόλει λίμνῃ, καὶ ἀπέχουσα ἵππου μὲν σταδίους ἑξακόσιαι, γαδάρων δὲ ἑξήκοντα, σκυθοπόλεως δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τῆς ὑπηκόου βασιλείας, μηδὲ μιᾶς δὲ πόλεως Ἰουδαίων ἀδικουμένης, εἰ ἠθέλει τινὶ πρὸς Ῥωμαίους πίστιν φυλάττειν ῥᾴως ἐδύνατο. καὶ γὰρ ἦν πόλις ὅτε δῆμος ὅπλων δεόμενοι. ἀλλ' ὡς σὺ φῆς ἄπιστος ἡμῖν ἐγὼ τότε, μετὰ ταῦτα δὲ τίς ὤν ἐστι; πρὸ γὰρ τῆς Ἱεροσολύμων πολιορκίας οἶδας ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐμὲ γενόμενον, καὶ ἰωτάπατα κατὰ κράτος ληφθέντα, φρουρά τε πολλὰ, πολύ τε Γαλιλαίων ὄχλον κατὰ τινὰ μάχην πεσόντα. τότε οὖν ἐθέλω ὑμᾶς πάντας ἀπηλλαγμένους τοῦ δι' ἐμὲ φόβου, ῥίψασθαι τὰ ὅπλα καὶ ἀδικεῖν τὸν βασιλεῖ καὶ Ῥωμαίοις, ὅτε δὴ οὐκ ἐκόντες, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τὸν πρὸς αὐτοὺς ὥρμησατε πόλεμον. ὑμεῖς δὲ καὶ πρὶν ἐμείνατε οὐδεπασιανὸν, ἕως αὐτὸς ἀφικόμενος μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως προσέλθῃ τοῖς τείχεσι, καὶ τότε δεῖ φόβον τὰ ὅπλα καταθέσθαι. καὶ πάντας ἂν ὑμῶν ἡ πόλις ἅλω καὶ κράτος, εἰ μὴ τῷ βασιλεῖ δεομένῳ καὶ τινὰ αἰτίαν ὑμῶν παραγενομένῳ συνεχώρησεν οὐεσπασιανός. οὐκ ἐγὼ τίνων ἄπιστος, ἀλλ' ὑμεῖς

A quomodo ego & Galilæi in causa fuimus, vt patria tua deficeret à rege simul & Romanorum Imperio? quandoquidem priusquam ego ex decreto ciuitatis Hierosolymitanæ in Gadilæam dux mitterer, tu cum tuis Tiberiensibus armis correptis populariter ausi estis infestare etiam Syrorum Decapolim. Tu enim illorum vicos incendisti, & in illo conflictu tuus famulus cecidit. atque hæc non à me tantùm dicuntur, sed & in Vespasiani imperatoris commentarios relata sunt: quódque apud Ptolemaidem Decapolitani crebris clamoribus flagitauerunt vt Imperator de te pœnas sumeret, nimirum autore calamitatum suarum omnium. fecisétque id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad supplicium deditum, donasset sororis Berenices precibus, seruatum tamen longo tempore in custodia. Quin & ea quæ pòst gessisti in republica, satis declarant tum vitam tuam reliquam, tum quòd defectionis à Romanis autor ciuibus tuis fueris: id quod euidentibus argumentis paulo pòst docebimus. nunc etiam alij Tiberiensis propter te accusandi sunt, & docendus lector quod neque Romanis neque regi fideles amici fueritis. Vrbium Galilæarum maximæ sunt Sepphoris & Tiberias tua Iuste patria. Sed Sepphoritæ in meditullio regionis siti, & habentes circa se vicos plurimos, quoniam decreuerant seruare fidem dominis, & me excluserunt, & edicto vetuerunt ne quis ciuium suorum Iudæis militare audeat: vtque à me minus sibi esset periculi, per fallacias induxerunt me priùs vt mœnibus vrbem eorum cingerem. Quibus absolutis præsidium sponte receperunt à Cestio Gallo tum gerente res in Syria, me contempto qui tum terrori eram cæteris propter potentiam. Iidem cùm oppugnarentur Hierosolyma & commune gentis nostræ templum esset in periculo, non miserunt suppetias, ne viderentur arma contra Romanos sumere. Tua verò Iuste patria sita ad lacum Genesareticum, & distans ab Hippo triginta stadiis, sexaginta à Gadaris, Scythopoli centum & viginti, oppidis ditionis regiæ, nullíque vicina Iudaicarum vrbium, si voluisset facilè Romanis fidem seruare potuit. nam & publice & priuatim vobis erat armorum copia. Quòd si ego tunc in causa fui, vt tu Iuste dicis, quis fuit postea? nam me scis priusquam oppugnarentur Hierosolyma in Romanorum potestatem venisse, & vi capta Iotapata, castellaque multa alia, multósque Galilæorum absumptos pugnis variis. Tunc igitur oportebat vos nihil amplius à me timentes arma proiicere, & regi ac Romanis accedere, siquidem non vltrò sed coactos id bellum suscepisse vos dicitis. At vos expectastis donec Vespasianus ad mœnia vestra omnes admoueret copias, ac tum demum arma posuistis metu periculi. imò expugnanda erat vestra ciuitas, nisi rex excusata vestra stultitia impetrasset vobis à Vespasiano veniam. Non mea igitur est culpa, sed vestra

qui hostiles gessistis animos. An non meministis quoties victoria de vobis potitus neminem interfecerim? Vos verò dissidentes inter vos non propter regis aut Romanorum studium, sed propter vestram maliciam, centum octoginta quinque ciues occidistis, quo tempore ego à Romanis oppugnabar in Iotapatis. Quid? an non in Hierosolymitana obsidione recensita sunt Tiberiensium duo millia, qui partim ceciderunt, partim viui capti sunt? An ideò te hostem fuisse negabis, quia tum ad regem perfugeras? Atqui hoc ipsum te fecisse aio à me perterritum. Dicis me esse malum hominem. Quid tu, cui capitis per Vespasianum damnato rex Agrippa remisit supplicium? & cùm te magna pecunia donasset, iterum atque iterum coniecit in vincula, totiésque egit in exilium: semel etiam quem ipse duci iusserat, reuocauit à morte morus Berenices sororis suæ precibus. Postea toties in maleficiis deprehensum cùm te præposuisset scribendis epistolis, vt comperit hîc quoque te mala fide rem agere, in conspectum suum venire prohibuit. Sed in hæc diligentius inquirere desino. Cæterùm tuam demiror impudentiam, qui asseuerates omnibus qui hoc argumentum scripserunt te id tractasse melius, cùm ne hoc ipsum quidem scias, quid in Galilæa gestum sit. Eras enim apud regem in Beryto, ac ne Iotapatæ quidem oppugnationem cognouisti, aut quomodo me oppugnatus gesserim potuisti discere, quando nemo superstes fuit qui tibi renunciare valuerit. Sed fortè dices te exactè perscripsisse quæ circa Hierosolyma gesta sunt. Et quî potuisti, cùm nec ei bello interfueris, nec legeris Vespasiani commentarios? Non legisse te autem hinc coniicio: quia scripsisti contrarium. Quod si confidis te scripsisse melius omnibus, cut viuo Vespasiano ac Tito, quorum auspiciis id bellum gestum est, & Agrippa superstite cognatisque eius viris Græcarum literarum peritissimis, non edidisti tuam historiam? Ante viginti enim annos eam scripseras, & poteras à consciis habere testimonium. Nunc postquam illi non sunt inter nos amplius, nec putas esse qui coarguat, ausus es librum edere. At non sic ego, neque meis scriptis timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi, cum adhuc recens id bellum penè versaretur in hominum oculis. Conscius enim mihi eram veritatis seruatæ per omnia, vnde speratum testimonium consequutus sum. Quin & aliis multis mox communicaui eam historiam, quorum nonnulli bello interfuerant, sicut rex Agrippa & cognati eius aliquot. ipse sanè Titus Imperator adeò è solis illis libris cognitionem earum rerum homines petere voluit, vt sua manu subscriptos in bibliotheca publicari iusserit. Rex autem Agrippa sexaginta duas ad me dedit epistolas, testimonium veritatis ferentes, quarum duas subieci, vt ex ipsis rem tibi cognoscere liceat. Rex Agrippa Iosepho suo carissimo salutem. Perlibenter legi tuum librum,

οἱ πολεμικὰ φρονήσαντες. εἰ δὲ μέμνησθε ὅπῃ τοσαυτάκις ὑμῶν ἐγκρατὴς γενόμενος, οὐδένα διέφθειρα; κατατάζοντες δὲ ὑμεῖς πρὸς ἀλλήλους, οὐ δι' τὴν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ῥωμαίους εὔνοιαν, δι' δὲ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν πονηρίαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε τῶν πολιτῶν ἀπεκτείνατε κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐμοῦ πολιορκουμένου ἐν ἰωτατπάτοις ὑπὸ ῥωμαίων. τὸ δ' οὐχὶ καὶ τὸν τῶν ἱεροσολύμων πολιορκίαν διχίλιοι τιβεριέων ἐξηπάθησαν, οἱ μὲν πεπτωκότες, οἱ δὲ ληφθέντες αἰχμάλωτοι, ἀλλὰ σὺ πολέμιος οὐ γεγονέναι φήσεις, ὅτι πρὸς βασιλέα τότ' ἔφυγες. καὶ τοῦτο δὲ δι' τὸν ἐξ ἐμοῦ φόβον φημί σε πεποιηκέναι. κἀγὼ μὲν πονηρὸς ὡς λέγεις. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγρίππας ὁ τὸν ψυχλοῦν σοι συγχωρήσας ὑπὸ εὐπατασιανοῦ θανεῖν κατακριθέντι, ὁ τοσούτοις δωρησάμενος χρήμασιν, τίνος ἕνεκεν ὕστερον δὶς μὲν ἔδησε, τοσαυτάκις δὲ φυγεῖν τὴν πατρίδα προσέταξε; καὶ ἀποθανεῖν δὲ κελεύσας ἅπαξ, τῇ ἀδελφῇ βερενίκῃ πολλὰ δεηθείσῃ, τὴν σωτηρίαν ἐχαρίσατο; καὶ μὴν τοσαῦτα δὲ τὰ κακουργήματα τάξιν δημοσιῶν σοι πρεσβεύσας, ὡς καὶ ταῦτα σε εὗρε ῥαδιουργοῦντα ἀπήλασε τῆς ὄψεως. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐλέγχειν ἐπ' ἀκριβὲς ἐῶ. θαυμάζειν δ' ἔπεισί μοι τὴν σὴν ἀναίδειαν, ὅτι τολμᾷς λέγειν ἀπασιν τοῖς τὴν πραγματείαν ταύτην γραφόσιν, αὐτὸς ἀμφνον ἐξηγελκέναι, μήτε τὰ πραχθέντα καὶ τὴν γαλιλαίαν δημοσιεύσας. εἷς γὰρ ἦν βηρυτῷ τότε παρὰ βασιλεῖ. μήθ' ὅσα ἔπαθον ῥωμαῖοι δὴ τὴν ἰωτατπατῶν πολιορκίας ἢ ἔδρασαν ἡμᾶς παρακολουθήσας· μήθ' ὅσα κατ' ἐμαυτὸν ἔπραξα πολιορκούμενος, δυνηθεὶς πυθέσθαι. πάντες γὰρ οἱ ἀπαγγείλαντες αὐ, διεφθάρησαν δὴ τῆς παραταξεως ἐκείνης. ἀλλ' ἴσως τὰ καὶ ἱεροσολυμιτῶν πραχθέντα μὴ ἀκριβείας φήσεις συγγεγραφέναι. πῶς οἶον τε; ὅτε γὰρ τῷ πολέμῳ παρέτυχες, ὅτε τὰ καίσαρος ἀπείνως ὑπομνήματα. μόγις ἂν τεκμήριον, τοῖς καίσαρος ὑπομνήμασιν ἐναντίαν πεποίησαι τὴν γραφήν. εἰ δὲ θαρρεῖς ἄμεινον ἁπάντων συγγεγραφέναι, δι' τὸ ζῶντων εὐπατασιανοῦ καὶ τίτου τῶν αὐτοκρατόρων τὸν πόλεμον νομιζόμενον, καὶ βασιλέως ἀγρίππα πρεσβεύοντος ἔτι καὶ τῶν ἐν γένει αὐτῶν πάντων ἀνδρῶν τὴν ἑλληνικῆς παιδείας δὴ πλεῖστον ἰκόντων, τὴν ἰσορίαν οὐκ ἔφερες εἰς μέσον. πρὸ γὰρ εἴκοσιν ἔτῶν εἶχες γεγραμμένην, καὶ παρ' εἰδότων ἔμελλες τῆς ἀκριβείας τὴν μαρτυρίαν ἀποφέρεσθαι. νοῦν δ' ὅτι ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ἔτι εἰσὶ μεθ' ἡμῶν, ἐλεγχθῆναι δ' οὐ νομίζεις, τεθάρρηκας. οὐ μὴν ἐγώ σοι τὸν αὐτὸν τρόπον, πρὸς τῆς ἐμαυτοῦ γραφῆς ἔδεισα, ἀλλ' αὐτοῖς ἐπέδωκα τοῖς αὐτοκράτορσι τὰ βιβλία, μόνον οὐ τῶν ἔργων ἔτι βλεπομένων. σιωπῶν γὰρ ἐμαυτὸν τεπρικὸν τὴν τῆς ἀληθείας παρέδοσιν, ἐφ' ᾗ μαρτυρίας τυγχάνεσθαι προσδοκήσας οὐ δι' ἐμμαρτυρίαν. καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς δὴ τὰ ἐπέδωκα τὴν ἰσορίαν ὧν ἔνιοι καὶ παρατετύχεισαν πολέμῳ, καθάπερ βασιλεὺς ἀγρίππας, καὶ τινες αὐτοῦ τῶν συγγενῶν. ὁ μὲν αὐτοκράτωρ τίτος οὐκ μόνων αὐτῶν ἐβουλήθη τὴν γνῶσιν τοῖς ἀνθρώποις παραδοῦναι τῶν πράξεων, ὡς τε χαράξας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ τὰ βιβλία, δημοσιεῦσαι προσέταξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγρίππας ἑξήκοντα δύο γράφειν δημοσιῶν, τὴν τῆς ἀληθείας παρέδοσιν μαρτυρῶν, ὧν δὴ καὶ δύο ὑπέταξα, καὶ βουληθεὶς σοι τὰ γεγραμμένα γνῶναι πάρεστιν ἐξ αὐτῶν. βασιλεὺς ἀγρίππας ἰωσήπῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν. ἥδιστα διῆλθον τὴν βίβλον,

καὶ μοι

καί μοι πολὺ δοκεῖς ἀκριβέστερον ἐδόξας τὰ ταῦτα συγγρα- A
φάντων ἢ κεκοινωνήκεναι. πέμπε δέ μοι καὶ τὰς λοιπάς. ἔρ-
ρωσο φίλτατε. βασιλεὺς Ἀγρίππας Ἰωσήπῳ τῷ φιλτάτῳ
χαίρειν. ἐξ ὧν ἔγραψας, οὐδὲν μοι δοκεῖς χρήζειν
διδασκαλίας ἐπὶ τῷ μαθεῖν ἡμᾶς ὅλως ἀρχηθεν. ὅτ'
αὖ μόνοι συντύχῃς μοι, καὶ αὐτός σε πολλὰ κατηχήσω
τῶν ἀγνοουμένων. ἐμοὶ δ' ἀπαρτιθείσης τὴν ἱστορίας ἀ-
λήθεια οὐ κολακεύων, οὐδὲ δὴ ἐπέβαλλεν αὐτῷ, οὐδὲ
εἰρωνευόμενος ὡς σὺ φήσεις, πόρρω δὴ λῷ ἐκεῖνος τοι- B
αύτης κακοηθείας, ἀλλὰ τῷ ἀληθείαν ἐμαρτύρει,
καθάπερ πάντες οἱ τὴν ἱστορίας ἐντυγχάνοντες, ἀλλὰ
τὰ μὴ πρὸς τὸν ἴσον αἰσχύνην λαβόντα τὴν ὑποθέσεν,
μέχρι τούτων λελέχθω. διοικήσας δ' ἐγὼ τὰ κατὰ
τὴν Τιβεριάδα, καὶ καθίσας τῶν φίλων συνέδριον, ἐ-
βουλευόμην περὶ τοῦ πρὸς Ἰωάννην πραχθησομένων.
ἐδόκει μὲν οὖν πᾶσι τοῖς Γαλιλαίοις ὁπλίσαντα πάν-
τας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ
δίκας, ὡς πάσης τῆς στάσεως αἰτίου γενομένου. ἐγὼ ἠ- C
ρεσκόμην δ' ἐγὼ ταῖς γνώμαις αὐτῶν, παραίρεσιν ἔ-
χων τὰς παρακαὶ χωρὶς φόνου καταστέλλειν. ὅθεν δὴ
παρήγγειλα πᾶσαν εἰσενεγκαθαι πρόνοιαν ἐπὶ τοῦ
γνῶναι τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὸ τὸν Ἰωάννην ὄντων. ποιη-
σάντων δ' ἐκείνων, γνοὺς ἐγὼ τοὺς ἀνθρώπους οἵ τινες
ἦσαν, ἐξέθηκα πρόγραμμα, δι' οὗ τούτου πίστιν καὶ δε-
ξιὰν προτείνων τοῖς μετὰ Ἰωάννου θελήσασι λαβεῖν
μετάνοιαν, καὶ ἡμερῶν εἴκοσι χρόνον προθέσεινα τοῖς D
βουλεύσασθαι. θέλοντι περὶ τῶν ἑαυτοῖς συμφερόν-
των, ἠπείλουν δ' εἰ μὴ ῥίψωσιν τὰ ὅπλα καταφρήσειν
αὐτῶν τὰς οἰκήσεις καὶ δημοσιώσειν τὰς οὐσίας. ταῦτα
δ' ἀκούσαντες οἱ ἄνθρωποι καὶ τραχθέντες ὑπ' μεῖζον,
καταλείπουσι μὲν τὸν Ἰωάννην, τὰ δ' ὅπλα ῥίψαντες
ἦκον πρός με τετρακισχίλιοι τὸν ἀριθμόν. μόνοι δ'
τῷ Ἰωάννῃ παρέμειναν οἱ πολῖται, καὶ ξένοί τινες ἐκ
τῆς τυείων μητροπόλεως ὡς χίλιοι καὶ πεντακόσιοι.
Ἰωάννης μὲν ὅτε κατεστρατηγηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, τὸ λοι- E
πὸν ἐν τῇ πατρίδι πεῖφοβος ἔμεινεν. καὶ τοῦτον δ'
τὸν καιρόν, σεπφωρῖται θαρρήσαντες, ἀναλαμβάνου-
σιν ὅπλα πεπειθότες τῆτε τῶν τειχῶν ὀχυρότητι, καὶ
τῷ πρὸς ἑτέρους ὅτα με ὁρᾶν. πέμπουσι δὴ πρὸς κέ-
σιον γάλλων, συείας δ' ἐν ὅσῳ ἡμῶν, παρακαλοῦν-
τες ἢ αὐτὸν ἥκειν θᾶττον παραληψόμενον αὐτῶν τὴν
πόλιν, ἢ πέμψαι τοὺς φρουρήσοντας. ὁ δ' γάλλος, ἐλπί-
σας μὲν ὑπέχετο, πότε δ' οὐ διεσάφησεν. κἀγὼ ταῦ- F
τα πυθόμενος, ἀναλαβὼν τοὺς σὺν ἐμοὶ στρατιώτας, καὶ
ὡρμήσας ὅπὶ τοὺς σεπφωρῖτας, εἷλον αὐτῶν τὴν πό-
λιν κατὰ κράτος. λαβόμενοι δ' ἀφορμῆς οἱ γαλι-
λαῖοι, καὶ παρεῖνω τῶν μίσους τὸν καιρὸν ὠνηθέντες, εἶ-
χον γὰρ ἀπειχθῶς πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ὤρμησαν
ὡς ἄρδην ἀφανίσοντες πάντας σὺν τοῖς ἐποίκοις.
εἰσδραμόντες οὖν ἐνεπίμπρασαν αὐτῶν τὰς οἰκίας ἐ-
ρήμους καταλαμβάνοντες. οἱ γὰρ ἄνθρωποι δίσαντες G
εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνέφυγον. διήρπαζον δ' πάντα, καὶ ζό-
πον οὐδένα πορθήσεως κατὰ τῶν ὁμοφύλων παρελίμπανον.
ταῦτ' ἐγὼ θεασάμενος, σφόδρα διετέθην ἀνιαρῶς,
καὶ παύεσθαι προστάττων αὐτοῖς ὑπεμνήσκων, ὅτι
τοιαῦτα δρᾶν ὁμοφύλοις οὐ ἔστιν ὅσιον. ἐπεὶ δ' ὅτε παρακαλοῦντος, ὅτε προστάττοντος ἤκουον, ἐνίκα
δ' τὸ μῖσος τὰς παραινέσεις, τοὺς πιστοτάτους τῶν φίλων ἐκέλευσα διαδοῦναι λόγους, ὡς ῥω-
μαίων μετὰ μεγάλης δυνάμεως κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εἰσβεβληκότων. ταῦτα δ' ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ

in quo mihi videris accuratiùs hæc scripsisse quàm cæteri. Quare & reliquum mihi mittito. Vale mi carissime. Rex Agrippa Iosepho suo carissimo salutem. Ex tuis scriptis mihi videtur non esse opus vt de me discas aliquid. Attamen vbi conueniremus, coram te docebo quædam quæ nescias. Sic ille absolutæ meæ historiæ de veritate fuit testis, non assentando: neque enim id eum decuit: non item per irrisionem vt tu fortasse dicturus est multum enim ab eo abfuit talis ingenij prauitas: sed in hoc tantum vt ipsius testimonio lectori commendaretur scriptorum meorum veritas. Et hæc quidem ad Iustum necessariò dicta sint hactenus. Ego porrò compositis rebus turbatis Tiberiensium, aduocaui amicorum consilium, consultatutus quid cum Ioanne agendum sit. Placuit autem omnibus, vt armatis vniuersis Galilæorum copiis illum inuaderem, & pœnas de eo sumerem tanquam autore totius dissidij. Mihi tamen non probabatur hæc sententia, quod mallem sine cæde tumultibus illis finem imponere. Quapropter iussi eos omnem adhibere diligentiam vt scirentur nomina Ioannem sectantium. Quo facto, & comperto quinam essent hi homines, edictum proposui, quo data fide inuitabam omnes eius factionis qui modò resipiscerent, ad amicitiam: præscripto viginti dierum termino his qui suis rebus vellent consulere. Alioqui si in armis permanerent: minabar me incensis eorum ædibus facultates daturum in prædam populo. his auditis illi non mediocriter perterriti Ioannem deserunt: & inermes ad me venerunt numero quatuor millia. Soli autem apud eum manserunt ciues ipsius, & mille quingenti mercenarij Tyrij. Atque hac arte victus à me ille posthac in patria metu se continuit. Sub idem tempus Sephoritæ ausi sunt arma sumere, freti firmitate mœnium, & quòd me viderent distineri rebus aliis. Itaque mittunt ad Cestium Gallum tunc Syriæ præsidem, rogantes vt aut ipse citò ciuitatem occupet, aut saltem mittat eò præsidium. Gallus verò venturum quidem se promisit, sed non significauit quo tempore. at ego id sentiens cum copiis in eos feci impetum, & vrbem expugnaui fortiter. Hanc occasionem Galilæi nacti, & rati venisse tempus exatiandi quibus & Sepphoritas prosequebantur odia, videbantur funditus deleturi tam vrbem quàm incolas. Irruentes igitur in vacuas ædes ignem iniiciunt: nam homines metu in arcem refugerant. Diripiebantur autem omnia, & nullum modum faciebant deprædandi cognatos homines. Hoc animaduertens, & magno dolore affectus iussi eos desinere. admonens nefas esse ad eum modum tractare eiusdem tribus homines. Postquam verò neque precibus neque imperio coerceri poterant prægrauantibus odiis, mandaui amicorum fidissimis, vt rumorem spargerent, diuersa parte irrupisse Romanorum validum exercitum. Id autem feci vt sic represso

Galilæorum impetu seruaretur Sepphoritarum ciuitas. Et benè hoc stratagema cessit, quando territi tali nuncio relictis rapinis, circumspiciebant quò fugerent: præsertim cùm viderent me ducem idem facere. Ad confirmandum enim rumorem simulabam me pariter metuere. Ita Sepphoritæ meo commento præter spem seruati sunt. Sed & Tiberias minimum quin diripetur abfuit ob causam huiusmodi. Primarij quidam senatores scripserunt regi, rogantes vt veniens ciuitatem reciperet. Rescripsit ille venturum se propediem, & cuidam suo cubiculario nomine Crispo genere Iudæo literas ad Tiberienses perferendas tradidit. Hunc in itinere agnitum & comprehensum ad me pertraxerunt Galilæi: móxque re cognita vniuersa multitudo arma corripit. Postridie verò multi confluentes vndique venerunt Asochim quò tunc diuerteram, vociferando proditricem esse & regis amicam Tiberiadem: postulabántque vt permitterem eos illò profectos funditus ciuitatem diruere: & alioquin Tiberienses non minus quàm Sepphoritas oderant. Mihi interim non veniebat in mentem quomodo eam ciuitatem iratis Galilæis eriperem. Nam literas regem vocantes scriptas ab eis inficiari non poteram, manifestè arguente eos rescripto regio. Itaque cùm diu tacitus mecum cogitassem, Tiberienses, inquam, peccasse & ipse fateor: neque obsistam quò minus vobis prædæ sint. Attamen cum iudicio faciendæ sunt talia. Non enim soli Tiberienses libertatis nostræ proditores sunt, sed multi præterea Galilæorum nobilissimi. Expectandum est dum fontes inquisitione facta comperiam, & tum demum poteritis omnes simul tractare pro meritis. Hæc loquutus persuasi multitudini, móxque sedati dispersi sunt. Nuncium autem illum regis cum coniecissem in vincula, post paucos dies necessariam qaandam profectionem simulans, clàm accitum monui, vt militem suum custodem obrueret poculis, atque ita ad regem fugeret. Tiberias autem iam iterum constituta in extremo excidij periculo, meo stratagemate seruata est. Eodem tempore Iustus Pisti filius ad regem perfugit me inscio: causa autem fugiendi fuit hæc. Cùm primùm nasceretur bellum Iudaicum, Tiberienses decreuerant regi parere, & à Romanis non deficere. Iustus verò persuasit eos arma capere, sperans rebus turbatis inuasurum se patriæ tyrannidem. Non tamen assecutus est quod concupiit. Nam & Galilæi Tiberiensibus infensi recordatione eorum quæ ante bellum ab eis passi fuerant, non sinebant Iustum potiri gubernaculis: & ego cum potestate missus in Galilæam à Hierosolymitano populo, sæpenumero adeò accendebar, vt vix à nece temperarem: non ferens Iusti sceleratum ingenium. ille igitur veritus ne ira tandem in cædem prorumperet

A τὴν φήμης ἐμπεσούσης ὑπηρξεῖν με τῷ γαλιλαίων τῷ ὁρμᾶς, δραστῶσαι τὴν τῶν σεπφωριτῶν πόλιν. καὶ τέλος, παρεχώρησε τὸ στρατήγημα. τὴν γὰρ ἀγελίας ἀπόντας, ἐφοβήθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ καταλιπόντες τὰς ἁρπαγὰς ἔφευγον. μάλισα δ, ἐπεὶ κἀμὲ τὴν στρατηγὸν ἑώρων ταὐτὰ ποιοῦντα. πρὸς γὰρ τὸ πιστὸν τὴν φήμης, ἐσκηπτόμην ὁμοίως αὐτοῖς δεδιέναι. σεσῳσμένοι δὴ παρ' ἐλπίδα τὴν ἑαυτῶν, ὑπὸ τῆς ἐμῆς σοφίσματος ἐσώθησαν, καὶ τιβεριαὶ δὴ παρ' ὀλίγον διηρπάσθη ὑπὸ γαλιλαίων, τοιαύτης αἰτίας ὑποπεσούσης. τῷ γὰρ ἐν τῇ βυλῇ οἱ πρῶτοι γεγράφεσι πρὸς τὴν βασιλέα, ὡς δὴ γαλιλαῖοι τὴν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτοὺς ὡς δὴ λυμηνόμενον τὴν πόλιν. ὑπῆρξε τὴν βασιλικὴν ἔρχεσθαι, καὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῷ γεγράφει. ἐν τῷ πρὸς τὸν κοιτῶνα τινὶ κρίσπῳ μὴ τέκνῳ, τὸν δὴ γένος ἰουδαίῳ δίδωσι πρὸς τοὺς τιβεριεῖς φέρειν. τοῦτον κομίσαντα γράμματα, γνωρίσαντες οἱ γαλιλαῖοι, καὶ συλλαβόντες ἄγουσιν ἐπ' ἐμέ. τὸ δὴ πᾶν πλῆ-

B θος ὡς ἤκουσε παρεγένετο, ἐφ' ὅπλα ζέπεται. συναχθέντες δὴ πολλοὶ πανταχόθεν κατὰ τὴν ὑπῆσαν, ἧκον εἰς ἀσωχὶν πόλιν, ἔνθα δὲ τὴν κατάλυσιν ἐποιούμην, καθαιρήσεις τὰ σφόδρα ἐποιοῦντο, πρόσθεν ὑπεκαλοῦντες τὴν τιβεριάδα καὶ βασιλέως φίλην, ὑπηρέτειν τε ἠξίουν αὐτοῖς καταβᾶσιν ἀρδὴν ἀφανίσαι. καὶ πρὸς τοὺς τιβεριεῖς ἔχον ἀπιχθῶς, ὡς πρὸς τοὺς σεπφωρίτας. ἐγὼ δ' ἀκούσας ἐπόρρω, τίνα τρόπον ἁρπάσω τὴν τιβεριάδα τὴν γαλιλαίων ὀργῆς ἐπ' αὐτοῖς. ἀρνήσασθαι γὰρ οὐκ ἐδυνάμην, μὴ γεγραφέναι τοῖς τιβεριεῖς καλοῦντας τὸν βασιλέα. ἤλεγχον γὰρ αἱ παρ' ἐκείνου πρὸς αὐτοὺς ἀπογραφαὶ τὴν ἀλήθειαν. σιωπῶν οὖν πολλὴν ὥραν ἐνθυμούμενος, ὅτι μὴν ἠδικήκασιν εἶπον τιβεριεῖς, εἶδα κἀγώ. τὴν πόλιν δὴ αὐτῶν ὑμᾶς οὐ κωλύσω δραπάσαι. δεῖ δ' ὅμως ἐν μὴ κείσεως τὰ τηλικαῦτα πρᾶττειν. οὐ γὰρ

E μόνοι τιβεριεῖς προδόται τῆς ἐλευθερίας ἡμῖν γεγόνασιν, ἀλλὰ πολλοὶ ἐν τῶν ἐν γαλιλαίᾳ δοκιμωτάτων. προσμείνατε δὴ μέχρι τοῦ ἀπίσω ἀκριβῶς σκεμάθω, καὶ τότε πάντας ὑποχειρίους ἕξετε, καὶ ὅσους ἰδίᾳ ἐπάξαι δυνήσεσθε αὐτῶν. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔπεισα τὸ πλῆθος, καὶ παυσάμενοι τῆς ὀργῆς διελύθησαν. τὸν δὲ βασιλέως ἐπιμφθέντα δῆσαι κελεύσας, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅτι τινὰ τῷ ἐμαυτοῦ χρείαν ἐπειγοῦσαν σκηψάμενος σκεδεμεῖν τῆς βασιλείας, καλέσας τὸν κείσπον λάθρα, προστάξας μεθύσαι τὴν στρατιώτου φύλακα καὶ φυγεῖν πρὸς βασιλέα. τιβεριὰς δὴ μέλλουσα δεύτερον ἀφανίζεσθαι, στρατηγίᾳ τῇ ἐμῇ καὶ προνοίᾳ τῇ περὶ αὐτῆς ὀξὺ ὕπνου κίνδυνον διέφυγεν. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν καιρὸν ἰοῦστος ὁ πιστοῦ παῖς λαθὼν ἐμὲ δραδράσκει πρὸς τὸν βασιλέα. τὰν αἰτίαν δὲ δι' ἣν τοῦτο ἔπραξεν, ἀφηγήσομαι. λαβόντος ἀρχὴν

G ἰουδαίοις τοῦ πρὸς ῥωμαίους πολέμου, τιβεριεῖς διεγνώκεισαν ὑπακούειν βασιλεῖ τῷ ῥωμαίων μὴ ἀφίστασθαι. πείθει δ' αὐτοὺς ἰοῦστος ἐφ' ὅπλα χωρῆσαι, νεωτέρων αὐτὸς ἐφιέμενος πραγμάτων, τῷ δὲ ἐλπίδος ἔχων ἄρξειν γαλιλαίων τε καὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. οὐ μὴν τῷ πρόσθεν ἐπιτυχεῖν. γαλιλαῖοι τε γὰρ ἐχθρῶς ἔχοντες πρὸς τοὺς τιβεριεῖς, δρᾷ μνῶν ὧν ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου πεπόνθησαν, οὐκ ἐῴκεσαν στρατηγοῦντος αὐτῷ ἰοῦστου. κἀγὼ δὴ τὴν πρεσβείαν τῶν γαλιλαίας πιστοῦθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῷ ἱεροσολυμιτῶν, πολλάκις εἰς τοσαύτην ἧκον ὀργὴν, ὡς ὀλίγου δεῖν δοκεῖν τὴν τοῦ ἰοῦστου, φέρειν αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν οὐ δυνάμενος. δείσας οὖν ἐκεῖνος μὴ καὶ λάβῃ τέλος ἅπαξ ὁ θυμὸς

ἔσεμψε,

ἔπεμψε πρὸς βασιλέα, κρεῖσσον καὶ ἀσφαλέστερον οἰκήσειν παρ' ἐκείνῳ νομίζων. σεπφωρίται δὲ παραδόξως τὸν πρῶτον κίνδυνον διαφυγόντες, πρὸς κέντριον γαλλον ἔπεμψαν, καὶ ἥκειν παρεκάλουν ὡς αὐτοὶς θᾶττον παραληψόμενον τὴν πόλιν, ἢ πέμπειν δύναμιν τὴν ἀπακόψουσαν τὰς ἐπ' αὐτοὶς τῶν πολεμίων ὁπιδρομάς. καὶ τέλος, ἔπεισαν τὸν γαλλον πέμψαι δυνάμιν αὐτοῖς ἱππικὴν τε καὶ πεζικὴν πάλιν συχνὴν, ἣν ἐλθοῦσαν νυκτὸς εἰσεδέξαντο. κακουμένης δὲ ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς τῆς πέριξ χώρας, ἀναλαβὼν ἐγὼ τοὶς περὶ ἐμὲ στρατιώτας, ἧκον εἰς γαρεισίμην. ἔνθα βαλλόμενος χάρακα πόρρω τῆς σεπφωριτῶν πόλεως ἀπέχων σταδίων εἴκοσι νυκτὸς ἐπ' αὐτὴν προσέμιξα, καὶ τοῖς τείχεσιν προσέβαλλον, καὶ διὰ κλιμάκων ἐμβάσας συχνὰς τῶν στρατιωτῶν, ἐγκρατὴς τοῦ πλείστου τῆς πόλεως μέρους ἐγενόμην. μετ' οὐ πολὺ δὲ διὰ τὴν τόπων ἄγνοιαν ἀναγκασθέντες ἀνεχωρήσαμεν, ἀνελόντες μὲν δύο καὶ δέκα ῥωμαίων πεζοὺς, δύο καὶ ἱππεῖς, ὀλίγους δὲ σεπφωριτῶν. αὐτοὶ δὲ ἕνα μόνον ἀπεβάλομεν, γενομένης δὲ ὕστερον ἡμῖν κατὰ τὸ πεδίον μάχης πρὸς τοὶς ἱππεῖς, μέχρι πολλοῦ καρτερῶς διαγωνισάμενοι ἡττήθημεν. προελθόντων γὰρ μου τῶν ῥωμαίων, οἱ μετ' ἐμοῦ δείσαντες ἔφυγον εἰς τὰ πίσω. πίπτει δὲ τῆς ὑπαταξέως ἐκείνης εἷς τῶν πεπισευμένων τὴν τοῦ σώματός μου φυλακὴν ἰδίως τοιοῦτον, καὶ ὑπὸ βασιλεῖ ποτε τὴν αὐτὴν τάξιν ἐχηκώς. καὶ τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν ἡ ὑπὸ βασιλέως δύναμις ἧκεν ἱππικὴ τε καὶ πεζικὴ, καὶ σύλλας ἐπ' αὐτῆς ἡγεμὼν, ὁ ὅπὶ τῶν σωματοφυλάκων. ὅθεν οὖν βαλλόμενος στρατόπεδον ἰουλιάδος ἀπέχον σταδίους πέντε, φεύγειν ἐφίεσαι τᾶς ὁδοῖς, τῇ τε εἰς κανὰ ἀγούσῃ, καὶ τῇ εἰς γάμαλα τὸ φεύγειν, ὑπὲρ τοῦ τὰς ὑπὸ τῶν γαλιλαίων ὠφελείας τοῖς οἰκείοις ἀποκλείειν. ταῦτα δὲ ὡς ἐγὼ ἐπυθόμην, πέμπω διχιλίους ὁπλίτας ⊂ στρατηγὸν αὐτῶν ἱερεμίαν. οἱ δὲ καὶ χάρακα θέντες ἀπὸ σταδίου τῆς ἰουλιάδος πλησίον τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, πλέον ἀκροβολισμῶν οὐδὲν ἐπράξαν, μέχρι χιλίοις ἐγὼ στρατιώτας ἀναλαβὼν ἧκον πρὸς αὐτοὺς. κατὰ δὲ τὴν ὑπνοῦσαν ἡμέραν ἔν τινι φαράγγι καθίσας λόχον ἐκ ἄπωθεν αὐτῶν τοῦ χάρακος προκαλούμην τοὶς βασιλικοὶς εἰς μάχην, παραινέσας τοῖς μετ' ἐμοῦ στρατιώταις τρέψαι τὰ νῶτα μέχρις οὗ ὅλιγον δύσωνται τοὶς πολεμίους προελθεῖν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. σύλλας γὰρ εἰκάσας τῆς δίωξεως τοὶς ἡμετέροις φεύγειν, προελθὼν ὑπεδιώκειν οἷός τε ἦν. κατὰ νώτου δ' αὐτὸν λαμβάνουσιν οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ σφόδρα πάντας ἐθορύβησαν. ἐγὼ δὲ ἀθὶς ὀξείᾳ χρησάμενος ὑποστροφῇ μὴ τῆς δυνάμεως ὑπολείπεσθαι τοῖς βασιλικοῖς, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψα. κἂν κατώρθωτό μοι καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ πρᾶξις, μὴ ἐμποδὼν γενομένου δαίμονός τινος. ὁ γὰρ ἵππος ἐν ᾧ τὴν μάχην ἐποιούμην, εἰς τελματόδη τόπον ἐμπεσὼν, συγκατέκλινέ με ὑπὸ τοῦ ἐδάφους. θεασάμενος δὲ τῆς ἄρθρων γενομένης ὑπὸ τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς, κομίσθην εἰς κώμην κεφαρνώμην λεγομένην. οἱ δὲ ἐμοὶ ταῦτ' ἀκούσαντες, καὶ δεδεικότες μή τι χεῖρον ἔπαθον, τὴν μὲν ὑπὸ πλεῖον διώξεως ἀπέχοντο, ὑπέστρεφον δὲ πρὸς ἐμὲ λίαν ἀγωνιῶντες. μεταπεμψάμενος οὖν ἰατροὺς καὶ θεραπευθεὶς, τὴν ἡμέραν ἐκείνην αὐτοῦ κατέμεινα πυρέσσας, δόξαντος τοῖς ἰατροῖς τῆς νυκτὸς εἰς ζαριχάμας μετακομίσθην, σύλλας δὲ ⊂ οἱ μετ' αὐτοῦ πυθόμενοι τὰ κατ' ἐμὲ πάλιν ἐθάρσησαν. καὶ γνόντες ἀμελεῖσθαι τὰ περὶ τὴν φυλακὴν τοῦ στρατοπέδου

A ad regem se contulit, sperans commodiùs & securiùs apud eum se posse degere. Sepphoritæ autem præter opinionem elapsi è priore periculo, iterum ad Cestium Gallum miserunt, rogantes vt ocyùs ciuitatem caperet, aut mitteret aliquam manum militum, quæ incursiones hostium reprimeret: nec priùs destiterunt, quàm illo mittente equites & pedites bene multos, noctu eos reciperent. Vastatis deinde circum vicinis agris à Romano exercitu, collectis meis militibus veni in Gatisimam: vbi positis castris viginti stadiorum interuallo procul à Sepphori, noctu assultum feci ad mœnia: cúmque per scalas euasissent in ea multi milites, bonam vrbis partem in potestate habui. Sed paulo post coacti propter locorum ignorantiam recessimus, occisis duodecim Romanorum peditibus & duobus equitibus, prætérque Sepphoritarum paucis aliquot: ipsi verò vnum solum desiderauimus. Aliquanto pòst in planicie conserto prælio cum equitibus, diu repugnantes fortiter, tandem profligati sumus. circumuento enim me à Romanis, nostri terga verterunt eo casu territi. In ea pugna cecidit Iustus vnus meorum satellitum, qui olim in regio satellitio fuerat. Per idem tempus venerant regiæ copiæ peditum simul & equitum, ducente Sila præfecto regis satellitum. hic ad quintum stadium procul à Iuliade castris munitis stationes militum disposuit per vias, eam quæ fert Cana, quæque in castellum Gamala, vt eorum locorum habitatoribus commeatus intercluderet. Quo audito misi eò duo millia militum cum præfecto Hieremia: qui positis prope Iordanem amnem castris à Iuliade interuallo stadij, nihil præter velitationes quasdam fecerunt, donec ipse ad eos veni cum tribus militum millibus. Sequenti verò die celatis prius insidiis in valle quadam non longè à castris hostium, prouocabam ad pugnam regios, mandato vt nostri simulata fuga ad locum insessum sequentes pertraherent, id quod factum est. Sila enim ratus nostros sedulo fugere, eò prouectus est vt à tergo haberet militem locatum in insidiis, quod eius copias valdè terruit. tum ego celeriter conuersus inuasi regios, & in fugam compuli: fuissémque potitus ea die insigni victoria, nisi fortuna quædam malè inuidisset nostris conatibus. Equus enim ex quo pugnabam in cœnosum quendam locum delatus vnà mecum prolapsus est: quo casu contusis manus articulis, deportatus sum in vicum Cepharnoma. id auditum à meis reuocauit eos à persequendis hostibus, quòd valde soliciti essent nequid durius mihi accideret. accitis igitur medicis & curata manu, mansi ibi eam diem correptus febre etiam: deinde ex medicorum sententia noctu translatus sum Taricheas. quod vbi Silæ & regiis est cognitum, rursum eis animos addidit. & quia negligentiùs custodiri castra audierant,

noctu trans Iordanem collocata in insidiis turma equitum, diluculo prouocauerunt nostros ad prælium. Quibus non detrectantibus & progressis in planiciem, coorti è latebris equites turbatis nostrorum ordinibus coëgerunt eos fugere: interfectisque sex tantum è nostris reliquerunt imperfectam victoriam. audito enim quosdam milites aduectos esse per lacum à Taricheis Iuliada, metu cecinerunt receptui. Non multo autem post Vespasianus comitante Agrippa rege Tyrum peruenit: vbi clamores Tyriorum in regem coorti sunt, hostem suum simul & Romanorum appellantibus. ducem enim eius militiæ Philippum prodidisse Hierosolymis regiam, & Romanorum in ea præsidium, idque factum iussu regis ipsius. Vespasianus autem obiurgata Tyriorum impudentia, quòd virum dignitate regia sublimem & Romanorum amicum, afficereni contumeliis: ipsi regi suasit mittere Philippum Romam ad reddendam rationem eorum quæ gesta sint. Sed Philippus in conspectum Neroni non venit: cùm enim offendisset eum laborantem extremo periculo propter bella ciuilia, rettò ad regem reuersus est. Postquam autem Ptolemaidem Vespasianus attigit, Decapolitanorum primates magnis clamoribus Iustum deferebant, quòd vicos eorum incenderit: quamobrem ille regi eum dedidit, vt subditis ipsius pœnas lueret. rex verò imperatore inscio coniecit hominem in vincula, vt iam antè diximus. Tum Sepphoritæ obuiam progressi salutato Vespasiano præsidium ab eo accepêre duce Placido: cum quibus mihi negotium fuit donec ipse Imperator venit in Galilæam. De cuius aduentu, & quomodo post primum ad Taricheas conflictum recepi me Iotapata, atque ibi post longam oppugnationem viuus captus sum, quomodóve solutus, quæque gessimus Iudaici belli tempore, hæc omnia in libris de eo bello conscriptis narrauimus: nunc memoranda videntur & illa, quæ in eis libris non diximus, duntaxat quæ ad vitam nostram pertinent. Expugnatis Iotapatis in Romanorum potestatem redactus asseruabar summa diligentia, in honore tamen à Vespasiano habitus, cuius etiam iussu duxi captiuam quandam virginem Cæsariesem patria. hæc non diu mecum mansit, sed me soluto, & in comitatu imperatoris hærente, abiit Alexanpriam, alteram vxorem duxi Alexandriæ, & inde cum Tito missus sum Hierosolyma: vbi sæpè mortis periculum adij, Iudæis magnopere conantibus me capere, vt afficerent supplicio, & Romanis quoties aliqua clades accideret, meæ proditioni imputantibus, & imperatori continenter acclamantibus, vt proditorem tolleret. At Titus non ignarus belli vicissitudinum, importunas militum vociferationes transmittebat silẽtio. Vibe deinde vi capta, sæpè hortatus est me, vt ex ruinis patriæ quicquid vellem sumerem,

A διὰ νυκτὸς ἱππέων λόχον ὑδρύσαντες ἐν τῷ πέραν τῆς Ἰορδάνου, γυμνάσης ἡμέρας εἰς μάχην ἡμᾶς προκαλέσαντο. τῶν δὲ ὑπακουσάντων καὶ μάχεσθαι τῷ πεδίῳ διελθόντων, ἐπιφανέντες οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας ἱππεῖς, καὶ ταράξαντες αὐτοὺς εἰς φυγὴν ἔτρεψαν. ἕξ τε τῶν ἡμετέρων ἔκτειναν, οὐμὴν μάχης τέλους τὴν νίκην ἤγαγον. καταπεπλησμένας γὰρ τινας ὁπλίτας ἀκούσαντες ἀπὸ Ταριχέων εἰς Ἰουλιάδα, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. μετ' ὀλίγον δὲ ὁ χρόνον Οὐεσπασιανὸς εἰς Τύρον ἀφικνεῖται, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππας. καὶ οἱ Τύριοι βλασφημεῖν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, τυραννὸν αὐτὸν καλοῦντες καὶ Ῥωμαίων πολέμιον. τὸν γὰρ στρατοπεδάρχην αὐτῷ Φίλιππον ἔλεγον παραδεδωκέναι τῷ βασιλικῷ αὐλῷ, καὶ τὰς Ῥωμαίων δυνάμεις τὰς οὔσας ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τῷ αὐτοῦ πρόσταξιν. Οὐεσπασιανὸς δὲ ἀκούσας τυραννίδος μὲν ἐπέπληξεν, ὑβρίζουσιν αὐδεὰ καὶ βασιλέα καὶ Ῥωμαίοις φίλον. πρὸς δὲ βασιλεῖ παρῄνεσεν πέμψαι φίλιππον εἰς Ῥώμην ὑφέξοντα λόγον περὶ τῶν πεπραγμένων. Φίλιππος δὲ πεμφθεὶς, οὐκ ἦκεν εἰς ὄψιν Νέρωνι. καταλαβὼν γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄντα διὰ τὰς ἐμπεσούσας ταραχὰς καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὑπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπεὶ δὲ Οὐεσπασιανὸς εἰς Πτολεμαΐδα παρεγένετο, οἱ πρῶτοι τῶν δεκαπόλεως κατηγόρουν ἰσχυρῶς τοῦ πλήθους, ὅτι τὰς κώμας αὐτῶν ἐνέπρησεν. παρέδωκεν οὖν αὐτὸν Οὐεσπασιανὸς τῷ βασιλεῖ κολασθησόμενον ὑπὸ τῶν δεσποτῶν βασιλείας ὑποτελῶν. ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸν ἔδησεν ἀπιστούμενος τοῦτο Οὐεσπασιανόν, ὡς ἀνωτέρω διεδήλωται. ἐπιφωνεῖται δὲ ὑπαντήσαντες καὶ ἀσπασάμενοι οὐεσπασιανὸν, λαμβάνουσι δύναμιν καὶ στρατηγὸν Πλακίδον. ἀναβαίνοντες δὲ μετὰ τούτων ἐπομένῃ με ἄχρι τοῦ εἰς γαλιλαίαν Οὐεσπασιανοῦ ἀφίξεως. πρὸς ἣς τίνα χρόνον ἐγένετο, καὶ πῶς πρὸς Ταριχεῖαν κώμην τὴν πρώτην πρὸς ἐμὲ μάχην ἐποιήσατο, καὶ ὡς ἐκεῖθεν εἰς τὰ Ἰωτάπατα ἀνεχώρησαν, καὶ τὰ πεπραγμένα μοι κατὰ τὴν ταύτης πολιορκίαν, καὶ ὃν τρόπον ζῶν ληφθεὶς ἐδέθην, καὶ πῶς ἐλύθην, πάντα τε τὰ πεπραγμένα μοι καὶ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον, καὶ τὴν Ἱεροσολύμων πολιορκίαν μετὰ ἀκριβείας, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον βίβλοις ἀπήγγελκα. ἀναγκαῖον δ' ἐστὶν, ὡς οἶμαι, καὶ ὅσα μὴ καὶ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον ἀνέγραψα τῶν ἐν τῷ βίῳ μου πεπραγμένων νῦν προσαναγράψαι. τῆς γὰρ τῶν Ἰωτατάτων πολιορκίας λαβούσης τέλος ἠνώμενος πρὸς Ῥωμαίοις μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐφυλασσόμην, τὰ πολλὰ διὰ τιμῆς ἄγοντός με Οὐεσπασιανοῦ. καὶ δὴ κελεύσαντος αὐτοῦ ἤγαγον μετά τινα παρθένον ἐν τῷ αἰχμαλωτίδων τῷ κατ' καισάρειαν ἀλουσῶν ἐγχώριον. ἣ παρέμεινεν δ' αὐτή μοι πολὺν χρόνον, ἀλλὰ λυθείσης, καὶ μετὰ Οὐεσπασιανοῦ προελθόντος εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν ἀπήλλαγη. γυναῖκα δ' ἑτέραν ἤγαγον κατὰ τὴν ἀλεξάνδρειαν. κἀκεῖθεν ὑπὸ τῶν Ἱεροσολύμων πολιορκίαν συμπεμφθεὶς πάτῳ, πολλάκις ἀποθανεῖν κινδυνεύσας, τῶν τε Ἰουδαίων διὰ παντὸς ἐχόντων ὑποχείριόν με λαβεῖν τιμωρίας ἕνεκεν, καὶ Ῥωμαίων ὁσάκις νικηθεῖεν, πάσχειν τοῦτο κατ' ἐμὴν προδοσίαν δοκούντων, συνεχεῖς καταβοήσεις ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος ἐγίνοντο, κολάζειν με ὡς καὶ αὐτὸν προδότην ἀξιούντων. πάτος δὲ καῖσαρ τὰς τοῦ πολέμου τύχας ἀγνοῶν, σιγῇ τὰς ἐπ' ἐμὲ τῶν στρατιωτῶν ἐξέλυεν ὁρμάς. ἤδη δὲ κατὰ κράτος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως ἐχομένης, πάτος καῖσαρ ἔπειθέν με πολλάκις ἐν τῇ καταστροφῇ τῆς πατρίδος παῦ ὅτι θέλοιμι λαβεῖν,

συγχω-

συγχωρεῖν γὰρ αὐτὸς ἔφασκεν. ἐγὼ δὲ ἡ πατρίδος πεσούσης μηδὲν ἔχων παρήγορον, ὁ τῶν ἐμαυτῷ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν λαβὼν φυλάξαμι σωμάτων ἐλευθέρων τὴν αἴτησιν ἐποιούμην πάντων, καὶ βιβλίων ἱερῶν ἔλαβον χαρισαμένου πάντου. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν μετὰ πεντήκοντα φίλων αἰτησάμενος ἐκ ἀπέτυχον. εἰς τὸ ἱερὸν δὲ παρελθεῖς πάντου τὴν ἐξουσίαν δόντος, ἔνθα πολὺ πλῆθος αἰχμαλώτων ἐγκέκλειτο γυναικῶν τε καὶ τέκνων, ὅσους ἐπέγνων φίλων ἐμοί, καὶ συνήθων ὑπάρχοντας ἐρρυσάμην εὐθὺς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ὄντας τὸν ἀριθμόν, καὶ οὐδὲ λύτρα καταδεομένους ἀπέλυσα συγχωρήσας αὐτοὺς τῇ προτέρᾳ τύχῃ. πεμφθεὶς δὲ ὑπὸ πάντα καίσαρος σὺν κεραμαλίῳ καὶ χιλίοις ἱππεῦσιν εἰς κώμην τινὰ θεώρων λεγομένην, πρὸς κατανόησιν εἰ τόπος ὁλοπόδεις ὀξὺ χάρακα δέξαιτο, ὡς ἐκεῖθεν ὑποστρέφων εἶδον πολλοὺς αἰχμαλώτους ἀνεσταυρωμένους, καὶ ἕνας γνωρίσας συνήθεις μοι γνωρίμους, ἤλγησα τὴν ψυχήν, καὶ μετὰ δακρύων προσελθὼν πάντῳ εἶπον. ὁ δὲ δεῦρο ἐκέλευσεν καθαιρεθέντας αὐτοὺς, θεραπείας ὁλοπαλεσάτης τυχεῖν. καὶ οἱ μὲν δύο τελευτῶσιν θεραπευόμενοι, ὁ δὲ τρίτος ἔζησεν. ἐπεὶ δὲ κατέπαυσεν τὰς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ταραχὰς πάντος, εἰκάσας τοῖς ἀγροῖς, οἷς εἶχον ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἀπόντος ἐσομένοις μοι, δεῖ τὴν μέλλουσαν ἐκεῖ ῥωμαίων φεύγειν ἐγκαθέζεσθαι, ἔδωκεν ἑτέραν χώραν ἐν πεδίῳ, μέλλων τε ἀναίρειν εἰς τὴν ῥώμην, σύμπλουν ἐδέξατό με πᾶσαν τιμὴν ὑπονέμων. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ῥώμην ἤκομεν, πολλῆς ἔτυχον εὐδαιμονίας. καὶ γὰρ καὶ κατάλυσιν ἔδωκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ πρὸ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ γενομένῃ, πολιτείᾳ τε ῥωμαίων ἐτίμησεν, καὶ συντάξιν χρημάτων ἔδωκεν, καὶ τιμῇ διετέλει μέχρι τῆς ἐκ τοῦ βίου μεταστάσεως οὐδὲν τῆς πρὸς ἐμὲ χρηστότητος ὑφειλών, ὅ μοι δεῖ τὸν φθόνον λύσαι κίνδυνον. ἰουδαῖός γάρ τις ἰωνάθης τοὔνομα φάσιν ἐξεγείρας ἐν κυρήνῃ, καὶ δισχιλίοις τῷ ἐγχωρίων συναναπείσας, ἐκείνοις μὲν αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο· αὐτὸς δὲ ὑπὸ τοῦ τῆς χώρας ἡγεμονεύοντος δεθεὶς, καὶ δεῖν τὸν αὐτοκράτορα πεμφθεὶς, ἔφασκεν ἐμὲ αὐτῷ ὅπλα παρεσκευάσαι καὶ χρήματα. οὐ μὴν οὐδὲ ἀναστατοῦν ψευδόμενος ἔλαθεν, ἀλλὰ κατέγνω θανάτου αὐτοῦ, καὶ ὡμολογήσας ἀπέθανεν. πολλάκις δὲ καὶ μὴ ταῦτα τῶν βασκαινόντων μοι τὴν δυτυχίας κακηγορίας ἐπ' ἐμὲ συνθέντων, θεοῦ πρόνοια πάσας διέφυγον. ἔλαβον δὲ παρὰ οὐεσπασιανοῦ δωρεὰν γῆν ἐν ὀλίγῳ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, καθ' ὃν δὴ καιρὸν καὶ γυναῖκα, μὴ ἀρεσκόμενος αὐτῆς τοῖς ἤθεσιν ἀπεπεμψάμην, ζώντων παίδων γνωρίμων μητέρα. ὧν οἱ μὲν δύο ἐτελεύτησαν. εἷς δὲ ὁ ὑρκανὸς προσηγόρευται περίεστιν. μὴ ταῦτα ἠναγκάσθην γυναῖκα κατωκηκέναι μὲν ἐν κρήτῃ, τὸ δὲ γένος ἰουδαίαν, γονέων δυνατῶν καὶ τῷ κατὰ τὴν χώραν ἐπιφανεστάτων, ἤθει πολλῶν γυναικῶν διαφέρουσαν, ὡς ὁ μὲν ταῦτα βίος αὐτῆς ἀπέδειξεν. ἐκ ταύτης δή μοι γίνονται παῖδες δύο, προβεβηκότες μὲν ἴσως, σιμωνίδης δὲ μετ' ἐκεῖνον, ὁ καὶ ἀγρίππας ἐπικληθείς. ταῦτα μὲν τοι τὰ κατ' τὸν οἶκον. διέμεινε δέ μοι ὅμοια καὶ τὰ παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων. οὐεσπασιανοῦ γὰρ τελευτήσαντος, πάντος τὴν ἀρχὴν παραδεξάμενος, ὁμοίαν τοῦ πατρὸς τὴν τιμὴν μοι διεφύλαξεν, πολλάκις τε κατηγορηθέντος ἐν ὀλίγοις δυσὶν. παραδεξάμενος δὲ τοῦτον δομετιανὸς,

A dans mihi hoc faciendi licentiam. ego verò collapsa patria nihil ad consolationem mearum calamitatum duxi potius quàm poscere libera corpora, quæ vna cum sacris voluminibus libenter mihi ab imperatore concessa sunt. non multò post & frater cum amicis quinquaginta mihi deprecatori donatus est: in templum etiam ingressus permissu illius, cùm inuenissem ibi inclusam magnam mulierum & puerorum multitudinem, quotquot ex eis amicorum meorum & familiarium esse comperi, eripui omnes circiter centum & quinquaginta numero. quos ne precio quidem accepto dimisi in pristinum statum redditos. Missus deinde à Tito Cæsare cum Cereali & mille equitibus in vicum qui Theoca dicitur, ad considerandum an locus esset castris idoneus, cùm illinc reuertens viderem multos captiuos in crucem suffixos, & in his tres mihi quondam familiares agnoscerem, vehementer indolui, & cum lacrymis accedens indicaui rem Tito: qui euestigio iussit demptos curari diligentissimè. horum duo inter medicorum manus exhalauerunt animam, tertius verò superuixit. Compositis deinde Iudæa rebus Titus coniiciens rus quod habebam circa Hierosolyma mihi fore inutile, propter milites Romanos, qui ibi relinquendi erant ad regionis custodiam, alia prædia mihi donauit in campestribus: & repetiturus Romam, honoris causa nauigationis me assumpsit socium. vt verò in vrbem peruenimus, multis Vespasianus me dignatus est beneficiis. nam donatum ciuitatis iure diuersari iussit in ædibus quas ipse antequam Imperator fieret habitauerat, pensionéque honorauit annua, nihil de benignitate subtrahens donec viueret, id quod periculum mihi conciliauit per meæ gentis inuidiam. Iudæus enim quidam Ionathas nomine tumultu apud Cyrenen excitato, & collectis indigenarum duobus millibus, illis quidem autor fuit exitij: ipse verò vinctus ab eius prouinciæ præside, & ad Imperatorem missus, aiebat à me sibi subministrata arma & pecunias. nec tamen Vespasiano suis mendaciis imposuit, sed damnatus luit pœnas capite. Post hæc & aliis inuidorum appetitus calumniis, omnes euasi Dei prouidentia. à Vespasiano præterea dono accepi in Iudæa latifundium, quo tempore vxorem dimisi offensus incommodis eius moribus, quamuis iam tres ex ea suscepissem liberos: quorum duo defuncti sunt, Hyrcano solo superstite. Post eam duxi aliam mulierem Cretensem Iudæam genere, parentibus natam domi nobilissimis, & moribus inter cæteras eximiis, vt ex conuictu eius comperi. ex hac duo mihi nati sunt filij, Iustus grandior, & post eum Simonides Agrippa cognomine, & huiusmodi quidem sunt res nostræ domesticæ. mansit autem mihi perpetua Cæsarum beneuolentia. Nam defuncto Vespasiano Titus successor in eodem quo pater honore me semper habuit, nec vllis aduersum me accusationibus vnquam credidit. Post hunc Domitianus

maioribus etiam me cumulauit honoribus. A nam & accusatores meos Iudæos capite puniit, & seruum eunuchum filij mei pædagogum, meum calumniatorem puniri mandauit. & quod est honorificentissimum, immunitatem prædiorum, quæ in Iudæa habeo, mihi concessit. Domitia porrò Cæsaris vxor nunquam mihi benefacere destitit. Hæc sunt, quæ per omnem vitam à me gesta sunt, ex quibus qui volet de moribus meis iudicet. Tibi autem Epaphrodite virorum optime dedicato Antiquitatum toto contextu, hîc impræsentiarum scribere desino.

καὶ φεφοπύξησεν τοὺς εἰς ἐμὲ τιμῶς. ὃς τὸ γὲ κατηγορήσαντάς μου ἰουδαίους ἀπόλεσεν, Β δοῦλον εὐνοῦχον παιδαγωγὸν τοῦ παιδός μου κατηγορήσαντα, πολαβδῶσαι φεφόσταξεν. ἐμοί τε τῆς ἐν ἰουδαίᾳ χώρας ἀτέλειαν ἔδωκεν, ἥπερ ὀξὶ μεγίςη τιμὴ τοῦ λαβόντος. ἡ δὲ τοῦ καίσαρος γυνὴ δομιτία διετέλεσεν εὐεργετῆσάί με. ταῦτα μὲν τὰ πεφεγμένα μοι διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐςίν. κρινέτωσαν δὲ ἐξ αὐτῶν τὸ εἶδος ὅπως αὐ ἐθέλωσιν ἕτεροι. σοὶ δὲ ἐπιδεδωκὼς κεφάλαια ἀνδρῶν ἐπαφρόδιτε, τοῦ πᾶσαν τὴν ἀρχαιολογίας γεφφὴν, ὑπὸ τοῦ παρόντος σύγγραμμα κατεπαύω τὸν λόγον.

ΦΛΑΒΙΟΥ

Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

INDEX

RERVM OMNIVM APVD IOSEPHVM MEMORABILIVM SECVNDVM ALPHABETI ORDINEM.

Numerus paginam, litera locum paginæ designat.

A

Aron Moysi in Ægyptum redeunti occurrit pag.61.e
Aaroni sacerdotium confertur 87.g
confirmatur 108.g
eius filij quatuor 88.a
quomodo purificatus 89.b
filij eius duo seniores dum offerunt, exusti ibid.d
virga eius floret, & profert amygdala 108.e. *moritur* 110. c. *primus fuit pontifex* 700.a
Abaneth qualis zona 84.d
Abaris, mons 132.d
Abassarus à Cyro præfectus restituendo templo Hierosolymis 385.d
Abdastartus rex Tyriorum Beleastarto patri successit 1043.e
eius mors ibid.
Abdemonus Tyrius adolescens problematum dissoluendorum peritus 268.a.& 1043.b
Abdonis principatus Hebræorum 159.b
Abel quid significet, occiditur à fratre 6.d
Abelmachæa vrbs 241.c
abemerigus Isaæ suam filiam dat vxorem 684.c
abenerus præfectus exercitus 183.b 194.b. *Iebosthum Sauli filium constituit regem* 212.c
pugnat contra Ioabum ibidem. transfert regnum ad Davidem 213.f. *ab Ioabo fraudulenter occiditur* 215.a
aber secundi ex fratribus Machabæi supplicia crudelissima, tolerantiáque eius 1093.d
Abesalomus Ammonem fratrem iugulat 227.d
fugit in Gesura, vnde à patre reconciliato reuocatur, item forma eius & cæsaries qualis, tum quomodo Ioabum tractarit 228.
popularem auram captat & regnum 229.c.*cum patris concubinis rem habet* 231.d. *cogit magnum exercitum contra patrem* 233. c. *pendens in arbore interimitur* 234.c
Abias Arabum rex prælio victus sibi ipse manum infert 688.e
Abiai Solomonis filius quomodo se gesserit in administratione principatus 173.b
Abiatharus Abimelechi filius seruatus à Sauli sæuitia 196.f. *confirmatur ei pontificatus* 241.f
quomodo à Davide vltus, eius domus sacerdotio priuatur 254.b
Abibalus rex Iromi pater 267.f
Tyriorum rex 1042.e.1043.a
Abigæa Nabali vxor Davidem commotum placat 201.b
Abilamarodachus Nabuchodonosori filius in paternum regnum succedit & Ioachimum è vinculis eximit 350.c
Abimelechi Bethlemita in Moabiticam terram cum suis profectio 163.c
Abimelechus Gedeonis nothus fratres legitimos occidit, & imperiũ arripit 155.g
vrbe & tribu pellitur 156.c
Sicimas captas solo æquat 157.b
occiditur à muliere ibid.d
Abimelechus Palæstinæ rex Saram concupiscit 21.a
abironi cum suis terra dehiscit 107. c
abisace puella calefacit senem Davidem 246.g
ambit eam vxorem Adonias 253
abisaus Ioabi frater, vir fortis 212.c 336.f. *cum fratre Sabæum persequitur* 238.e
vindicat regem ab interitu, occiso Acmone 242.c
Abrahamus quando natus 15.c
Lotum nepotem adoptat 15.g
è Chaldæa migrat in Chananæam, & Dei verum cultum instituit ib.
hinc in Ægyptum proficiscitur, vbi vxorem fingit esse sororem suam 16.f. *Ægyptiis disciplinas instituit* 17.c. *Assyrios vincit* 18.c
decimas dat Melchisedeco, & promittitur ei filius à Deo 18.e
genuit Ismahelem ex Agare 19.d
hospitatur angelos tres ibid.
migrat in Gerara 21.a
à Deo tentatur 22.e
monumentum sibi & posteris comparat 24.b
ducit Chaturam vxorem, suscipit liberos ibid.c
Isaco quærit vxorem ibid.e
moritur 26.b
eius arma contra Pharaonẽ 928.g
Abrahami domicilium vicus 16.d
Absalomon tyrannidis Manahemi adiutor 813.a
Absalomus patruus, & socer Aristobuli captus 474.f
Accaron non potuit capi ab Hebræis 46.a.
Achabus Amarini filius regnum paternum maioribus contaminat id sceleribus quam antecessores sui 285.c
agnoscit suum factum & pœnitet 289.c. *cedit Adadi filio bellum inferenti* 290.c. *eundem vincit* 291.c. *occiditur* 295.d
ipsius liberorum capita præcidunturur 310.c
Achan furtum committit 137.c
plectitur 138.c
Achæ quinti ex fratribus Machabæi immania supplicia, eiúsque insignis tolerantia 1095.a
Achazes Iothami filius regnum paternum arripiens, idolis filium holocautoma offert, bellóque impetitus, magnã patitur stragem 321.d
Assyriorum regis auxilio vlciscitur Syros, stultus & impius moritur 322.d.
Achiabus Herodis nepos ævi vim prohibet 599.b
impetitur à 2000. militibus dimissis 607.d
Herodem manum sibi inferentem prohibet 773.e
militibus tumultuantibus resistit 607.d
Achias pontifex 181.a
Achias propheta Hieroboamo regnũ & alia vaticinatur 274.b.280.c
Achilaus princeps cõmentariensium 241.f
Achimanus Berzellæi filius apud Davidem manet 237.f

Achimas Dauidi victoriam nunciat 235.b
Achimelechus pontifex Dauidem commeatu iuuat 196.b. accitus ad Saulum occiditur cum omni sua familia 196.f
Achitophel à Dauide ad Abesalomum deficit 229.d. male consulit domino suo 231.c. propter spretum consilium relinquit Abesalomum, & se suspendit 233.a
Acmes Iuliæ fam. a dolus 595.b 771.d
acmon gigas Dauidem occisurus ab Abisæo perimitur 242.c
acusilaus Argiuus quo tempore historiam condere inceperit, & in quibus Hesiodum corrigat 1034.g
adadus Azaelis filius paternum in regnum succedit, quo ab Ioa Israelitarum rege priuatur 316.a
adadus Syriæ & Damasci rex cum Dauide confligens vincitur 221. f
adadi huius posteri dicti reges Syriæ sicut Ægypti reges Ptolemæi 222. a
adadus tertius Samariam vastat ib.
adadus Syrus Achabo bellum inferens cedenti, ab eodem vincitur 290.291. & recipitur in gratiam 292.c. Ioramo insidians & Elisæum capere conatus frustratur 302.e
bello aggreditur Ioramum 302.e
fugatur à deo 305.a
præfocatur ab Azaele 306.d
adami creatio, & quid ea vox significet 5.a
lapsus & mulcta 5.e
eius soboles, posteritas & mors 6.d
adar mensis 132.e.366.e.381.f. 424. a
adar mensis dies XIIII. & XV. cur festi Iudæis 382.h
aderus Syriam occupat, & rex eius efficitur 273.f
adoma quid significet 36.b
adomus dictus Esaus ibid.
adoni quid significet 145.e
adonias Dauidis filius regnum paternum affectat 247.a
fugit ad asylum, & veniam commissi à patre impetrat 248.d
salutat matrem Salomonis, & Abisaces connubium ambiens occiditur 254.b
adonibezecus capitur ac truncatur manibus & pedibus, sicuti ipse alios reges mutilauerat 145.e
adoramus quæstor tributorum ordinatur 241.e
lapidibus obruitur 275.e
adultery suspecta quomodo purgetur 95.a
adramalechus Senacheribi filius patricida 330.e
adrazarus Sophenorum rex à Dauide victus 222.c
Ægyptius vates seductor Iudæorum 695.f
Ægyptij populus qualis 13.f. 54.b
Ægyptius quis astronomiam & arithmeticam primus tradiderit 17.c
non licere eis greges curare 52.f.
cur quintam fructuum portionem regibus pendant 55.c
pugnant cum Æthiopibus 57.f
Hebræos insequuntur 66.a
quare Babylonem abducti 345.c
eorum antiquissima rerum memorabilium traditio 1034.b.1035.f
testimonium de Iudæis 1039.c 1050.g. quid eis Græcorum commercium conciliarit 1038.d
sexaginta millia Iudæorum peremerunt 992.e. per totum
Ægyptiis gratificari volentes veritatem de gestis Iudæorum corrupêre 1051.e
Ægyptiorum dij descripti 1054.c. 1065.
seruitus 1068.e
eorum mali mores taxati 1065
Ægyptiis nemo regum aut imperatorum ius ciuitatis largitus est ibidem
Ægyptium mare totum portub. caret 894.b
Ægyptum fames occupat 44.e. 53.a
Ægypti regina Solomonem inuisit 270.a
Ægypti descriptio 807.f.895.g
ægyptus vnde nomen acceperit 1045 f
ælius Gallus dux auxiliariorum ab Herode missorum Cæsari 539.b
æmilius Iucundus à Iudæis occisus 820.f
æmilius Regulus Corduben. 653.c
æneas, qui Aretas postea dictus, Arabum rex constituitur 572.e
æoles populus 13.c
æraria quis inuentor 7.d
æris genus auro preciosius 222.d
acinaces Persicus, qualis 697.a
æta, petra, Sampsonis habitatio 161.c
æternius Fronto magister duarum legionum Alexandrinarum 956.f
æthiopes, populus 13.f
bello Ægyptios infestant 57.f
quomodo à Mose victi 58.d
æthiopas ab Ægyptiis circumcisionem accepisse 279.f
agaris insolentia ob conceptum infantem punitur 19.c
ablegatam vnà cum filio consolatur angelus 22.b
agatharchides historicus 1050.b
aggæus propheta 365.f.366.c
agitæ Nabathæi facinus 935.b
agrorum terminos quis primus fixerit 7.c
agriculturam quis inuenerit ibid.
agrippæ Aristobuli filij soboles 628. a. varia fortuna 629. vsque 637
M. Agrippæ in Iudæos beneuolentia 398 d
Agrippa in Asiam mittitur 540.a
ab Herode magnificè exceptus epulum præbet populo 549.d
eius in Iudæos studium 562.b 584.e
Agrippa rex Herodem apud C. Caligulam accusat 638.c
accusati tetrarchias ac bona consequitur 638.f
conuiuio sumptuosissimo Cæsarem excipit 642.c
Iudæos reconciliat Caio 643.b
hortatur Claudium ad retinendũ principatum 670.d
tergiuersator bilinguis ibid.
quæ beneficia à Claudio Cæs. acceperit 733.d
eius in Iudæam reditus 674.f
Silam vinctum adseruat 677.b
reliqua eius gesta vsque mortem 677.678.679.680.&793.795.796. 801. 803. 804. 810. 811. 815. 816. 817. 832. 833. 864. 893. 906.907. 913
Agrippa filius Agrippæ 679.f
impetrat pontificiæ stolæ custodiam Iudæis 683.b. Chalcidi præficitur 690.d Claudio autor ut Iudæorum causam legitimè cognoscat 693.a
Chalcidem auferi ei Cæsar, & multis aliis toparchiis donat ibid.b.
nuptias instruit ibid.
Galilæa parte donatur à Nerone 694.f. domum extruit 697.c. Neroniada nominat & munificus est 698.g.
Magdala certat capere 1007. venit Tyrum cum Vespasiano 1030. b
Agrippæ regni fines qui 832.f
Agrippina Claudij Cæs. vxor 692.g. maritum veneficio tollit ibid. filium Neronem imperio præficit 694.b
Agrippium à quo conditum 746.e
Ainam inuadunt Hebræi, & fugantur 137.d. capitur & succenditur 138.d
Alabarchiæ magistratus 693.f
Alanorum nationis descriptio 985.a
irruptio in Mediam & Armeniam ibid.
albinus Iudæa præsidet 694.f
Iudeam latronibus explet 699.c
malus 702.b
albinus Rom. præfectus Iesum Anani filium misere mulctatum dimittit 961.c
albini procuratoris direptiones & iniustitia 121. per totum
alcimus in pontificatũ succedit alias Iacimus dictus 421.e
profugit ad Demetrium ibid. perit 424.b
alexãder alabarcha mutuat pecuniã Agrippæ

Agrippa 630.d
Vide infra Alexander Lysimachus
Alexander Antiochi Epiphanis filius bello aggreditur Demetrium 430.c vincit 432.e
Ionathæ amicitiam ambit 430.e
Ionathan in summo honore habet 435. a. Ptolomæo Philometori hostis factus occiditur 437.f
Alexander Aristobuli filius Iudæam infestans à Gabinio vincitur 476.c
rebellans Romanos quotquot potest interficit 477.f
Hircano bellum infert 721.c
cum Gabinio pugnat 723.a
securi percutitur 723.f
alexãdri fictitij actus & fallacia 783.d
Vide Pseudalexander
alexander Herodis filius Roma reuersus duxit vxorem 549.c
accusatus à patre causam dicit, & reconciliatur 555.556.557.
calumniis oppressus coniicitur in vincula à patre 568.f
reconciliatur patri per socerum 569.f
iterum calumniis vrgetur ab Euricle aliisque 573.574.
& in carcerem detruditur ibid.
accusatus à patre Beryti, damnatur 578.f
strangulatur 580.b
alexander Herodis filius venefici accusatur à patre 751.e
iterum accusatur 755.d
& in vincula coniicitur 756.b
accusatur 759.g
strangulatur 761.f
eius soboles 762.a
alexandri Herodis filij posteri in maiore armenia regnauerunt 793.g
alexander Iamnæus Hyrcani filius, rex factus fratrem insidiantem interimit 456.c
circumuenit astu Ptolomæum Lathurum, à quo postea vincitur 457.g
iterum belligeratur contra eum 458.e
præliatur cum suis 460.c
cum Demetrio Eucæro ib.g
immanitatis causa Thracides dictus: aliáque gesta & mors 463.464. 713.714.715.716.
alexander Lysimachus Alabarcha solutus vinculis à Claudio 673.e
eius diuitiæ quantæ 690.b
alexander rex primus Macherunta ædificauit 980.e
quo tempore mortuus 1048.d
eius morte Iudæi Ægyptum & Phœnicen translati 1049.b
alexander Philippi filius patri in regno succedens quas tulerit victorias 385.d
Damascum & Tyrum capit atque Gazam 384.d
pontificem Iadadum veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Daniélisque prophetiam interpretatur, & Iudæis quæcunque postularant concessit 385.e.816.b
eo mortuo quomodo regna eius occupata 386.f
Alexander Tiberij pater portam templi supra Corinthiam crassiori auro & argento perfudit 917.b
Alexander Veles rex 437.f
Alexander Zebinas Demetrij victi loco rex constitutus fœderatur Hyrcano 451.d
in bello cadit ibid.
Alexandra Alexandri Iammæi vxor quomodo à moriturо marito instructa regnum seruarit & administrarit 463.b
morbus eius & mors 465.b
Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexandri Aristobuli, insensa Herodi 512.b.513.b.
Alexandra Phasaeli filia 627.g 628.a
alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Romanis 807.g
iisdem quatuor mensium annonam ministrat 808.a
alexandria ciuitas post Romam maxima 903.b
alexandriæ portus descriptio 894.c
vrbis situs descriptus 807.g 808.a
alexandrinorum seditio contra Iudæos 816.b
alexandrini Vespasianum pro imperatore prompti agnoscunt 894
alexandrinorum fortitudo & præstantia in oppugnatione Hierosoly. 922.e
alexandrini quamdiu cesserint Iudæorum solennitatibus 1065
alexandrini seditionis autores, Apionis similes ibid.
alexandrium arx 472.f.476.c
alexas duxit Salomonem vxorem 583.b.223.f
iubetur ab Herode nobiles Iudæos se defuncto occidere 598.d
pie agit 600.b
alisas, alisai 13.c
alisfragmuthosis rex contra pastores gerit bellum 1040.d
aliturus minorum actor 999.d
allius Samarita, libertus Neronis 631.a
althemus præ timore obriguit 744.c
amalecita gens 74.b
amalecitæ bellum Israelitis inferunt & vincuntur 75.d
amalecitæ Hebræos subigunt 153.d. eorum rex captus & occisus 185.a
amalecitas quanto deus odio sit prosecutus, & quomodo Saulus eos extirpauerit 184.b
David cædit eos 207.f
amalecus nothus Aliphazæ filius 36.c
Amalecitis regio ibid.
Amanus quanto in honore apud Artaxerxem habitus, & quantum in Iudæos propter Mardochæũ concepit odium 375.a
consiluit contra seipsum 378.b
in crucem Mardochæo paratam sustollitur 380.a
& filij eius 382.a
Amaræi filij quomodo Ioannem Gaddim interfecerint, & quas eius cædis pœnas dederint 428.c
Amarames Moysis pater & Aaronis, deum inuocans vt Hebræos redimat exauditur 55.b
Amaramus seditiosus exulat 602.c
Amarinus constituitur rex 284.f
obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio 285.b
amasius Abesaloms copiis præficitur 253.c. impetrat veniam à Dauide, cui gratulatur regni restitutionem 236.c
constituitur præfectus exercitus 238.d. occiditur à Ioabo 238.f
amasias filius Ioasis regis Iudæ, vir bonus & pius patri in regnum succedit 315.b.316.c
paternæ necis autores tollit, amalecitas, Idumæos & Gabelitas prælio vincit, & ad idola deficit 316.c
increpatur à propheta 317.a
minatur Ioæ regi, & prælio victus capitur interficitúrque 317.b
amasias sacerdos 298.a
amathus, Amathæ 14.d
amathus castrum ad Iordanem 459.b
ambitio quantum malum 215.b.per totum
M. Ambiuius præficitur Iudææ 619.a
amenophis regni terminus 141.b
amesses regni terminus ibid.
amiaz Achaz. fil. bello superatus à Zacharia trucidatur 321.f
aminadabus Leuita 171.c
ammanus, Ammanitæ 21.a
Hebræorum genti bellum inferentes malè excipiuntur 157.f 158.d
ammanitarum contumelia in Dauidem 223.f
& quæ de eis vltio accepta 224.f.excinduntur 228.b
ammanitæ & Moabitæ socii mutuo sese occidunt 298.a
ammaus exusta 781.b
ammaus thermæ sanandis corporibus idoneæ 864.b
vide & Emmaus
ammonius insidiator Ptolemæi Philometoris occisus 437.a
amnon sororem Thamaram stuprat 228.g
occiditur à fratre Abesalomo 227.d

amorei cum suis regibus deleti 11. d. qui eorum ditionis termini ibid.
ameritis regio duabus & dimidiae tribubus conceditur 118.a
amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietatem non diu tenens occiditur 333.a
ananelus constituitur pontifex ab Herode 212.b
honore priuatur 513.a
restituitur ei 511.a
ananias Masbali pontifex cũ quindecim aliis crudeliter necatur 938.f
ananias mercator Iudaeus regias mulieres Iudaicam religionem docet 685.a
ananias Nebedei fil. pontificatum accipit 690.d
vinctus mittitur Romam 692.e
ananias nominatur Sedraches 346.a
ananias Oniae filius copiis Cleopatrae praeficitur 452.g.458.d
ananias Pharisaeus Iosephose opponit 1015.f
ananiae pontificis liberalitas, eiúsque seruorum iniquitas 698.d 699.b. ipsius filius capitur à sicariis 698.e
ananiae pontificis domus incenditur 811.d
ananias pontifex cum Ezechia fratre, pontificibus aliis in cloacis latuit propter seditionem ibid. cum fratre interficitur 812.e
ananus anani filius pontificatum acquirit, & Iacobum lapidat 698. b
anani senioris felicitas ib. a
ananus Ionathae filius Cestio portas prodere voluit 819.g
ananus Iudaeorum dux vinctus Romam mittitur 692.e
ananus pontifex cum Hierosolymitis bello contra Romanos se praeparat 826.f
apparatum belli rursus amittere noluit 829.a
milites contra Simonẽ Giotae mittit ibidem e
ananus pontifex, eiúsque gesta 872. & 874.875. per totum.
anani mors Hierosolymae excidij principium 882.g. eiúsque virtutes celebratae ibid.
ananus Sethi filius pontifex constituitur 618.e o priuatur 619.c
ananus Simonis satelles ad Titum profugit 956.c
anarabarches, pontifex Hebr. 84.b
anaxagagorae Clazomenij mors 1079.f
anchus rex Gittae 195.c.203.b
exercitum ducit in Hebraeos 203.f. 206.d
andromacho amicitiã renunciat Herods 567.g
andronicus Messalami filius orator 434.a
angelus, quale nomen 522.b
angeles cum mulieribus coiisse 8.c
anilei & Asinei Neerdensium facinora 645. 646. 647. 648. per totum
animi vnde certissimum argumentũ colligatur 199.e
anna Helcanis vxor 165.b
annibas seditiosus plectitur 682i c
annius Minutianus 633.e.636.671.e
annius Rufus Iudaeae praeficitur 619. b
annus magnus quot annis constet 11. c
anni septimi, quinquagesimi seu Iobeli remissio 96.b
anni quot ab exitu Israelis ex Aegypto vsque ad templi Solomonis extructionem 700.d
anteij interitus 661.f
anthedo, postea Agrippias dicta 459. c
antigonus Asiam occupat mortuo Alexandro 388.a
antigonus aristobuli filius cum patre transfugiens capitur 477.d
accusat Cesarem, Hyrcanum & Antipatrum 481.d
paternum regnum affectans profligatur 461.d
reducitur in regnum per Parthos 494.e. amputat Hyrcano auriculas 497.e. accusatur Romae, & placat pecuniis hostem 499.c
quomodo ab Herode oppugnatus sit 500.c
& inde quomodo expugnatus & irrisus à Sosio 507.c
antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit 508.b.510. e. per totum. antipatrum & Hyrcanum accusat 724.g vinciur ab Herode 729. d. rex constituitur 732.d. quã insolens ex vnica victoria factus 738.d. dat se vinciẽdum Sosio 741. d. securi percutitur ibidem.f
Antigonus Hyrcani fil. Samariae obsidioni praeficitur 452.b
quomodo à fratre & cur occisus 454.f.712.e
antiochia Mygdonia, vrbs 687.e
antiochia, Syriae metropolis 852. c
antiocheni Demetrium eiectum recipiunt 437.d
antiocheni soli cum Sidoniis & Apamenis pepercerũt Iudaeis cohabitatoribus suis 815.e
antiochensium odium in Iudaos 398. c
antiochensiũ petitiones apud Titum 976.e
antiochus antiochi Grypi filius victus & occisus ab Antiocho Cyziceni filio 459.f
antiochus Antiochi Cyziceni filius superat Antiochum Grypi, & superatur inde ab Eucaero & Philippo fratribus ibidem. 460
antiochus Aspendius ab Hyrcani filiis victus 711.g
antiochus Comagenae rex 620.g. 678.d
antiochus Cyzicenus cum fratre Antiocho Grypo belligeratur 451.d
vincitur ab Hyrcano 452.g
occiditur à Grypi filio Seleuco 460.b
antiochus deus Alexandri fil. adolescens rex coronatur & amicitiam cum Ionatha init 440.a
trucidatur à Triphone suo tutore 447.b
antiochus Dionysius Antiochi Grypi fil. Damasci regno potitus quid gesserit 462.a
eius cũ Alexandro & Arabibus bellum 715.e
antiochus Epiphanes Seleuci fil. & eius gesta contra Iudaos 407.g vsque 419.975. ad Elymaida vincitur 418.e
commissa regni cura Philippo moritur 419.b per totum, aliáque eius gesta 1087. 1088.1089. 1090
antiochi Epiphanis cum Ptolemaeo Sexto contentio propter Syriam, & in Iudaeam irruptio saeua 708.d
antiochus Epiphanes quomodo ceperit Hierosolymam 929.f. 934.e
antiochus Eupator Antiochi Epiphanis fil. rex constituitur 419.c
Bethsaricas expugnat 420.d
Philippum tutorem regnum inuadentem occidit 421.d
captus à Demetrio trucidatur 421.g
antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil. quomodo Iudaeam afflixerit 709.e
antiochi magni bellum cum Ptolemaeo Philopatore, & beneficia in Iudaeos 398.e
dat filiam Ptolemaeo vxorem 401. a
Antiochi Pharanx loci nomen 716.a
antiochus Seleuci nepos Deus cognominatus 398.e
antioch. Soter, etiam Pius dictus frater Demetrij rex natus Tryphonẽ persequitur & interficit 447.f
Simonem Matthia in amicitiam receptum conatur subigere, sed infeliciter 448.a
oppugnat Hyrcanum Hierosolymis, & cognominatur Pius 449. per totum. regno & vita priuatur ab Arsace 450.b
Seleucum Grypi vincit 460.a
antiochus Grypus qui & Philometor Demetrij Nicanoris fil. Alexandrum Zebinam bello occidit, & regnum Sy-

regnum Syriæ occupat, & Heracleonis insidiis occisus. 451.d
Antiochus, Agrippa & Sohemus Vespasiano in auxilium miserunt bina millia peditum, & sagittarios equites mille 834.f
Antipas Herodis fil. constituitur tetrarcha 599.e
affectat regnum 603.a
portionem paterni regni acquirit 611.e
Antipas pro Antipatro fratre rex constituitur testamento 771.f
tetrarcha instituitur 773.g
Antipas pater Antipatri Idumæa præfectus ab Alexandro 469.b
Antipas regij generis vir comprehensus custodiæ traditur 871.g
occiditur 872
Antipater Herodis fil. à patre vocatur domum 554.d
honoribus augetur 555.b
fratres crebris calumniis infestat ibid. 568.e.574.e
malicia eius 582.per totum.
eius in patrem insidiæ 585.a.587. 588
capitis damnatus vincitur 590.d
occiditur 599.d
ab Herode patre pellitur ciuitate 749.
fratribus insidiatur 751.d
prodigit 762.b
fratrum occisorum liberis etiam male vult, & conspirat contra patrem 762.c
veneno eum tollere conatur 766.c
aliis duobus fratribus calumnias struit 767.c. causam dicit 769. 770.per totum.
occiditur 773.f
antipater Idumæus Hyrcanum in regnum restituit 717.f.718.per totum, aliáque eius gesta 722
vsque 727
antipater accusatus, declaratur præfectus Iudæa à Iulio Cæs. & Hierosolymorum muros reficit, & filiis suis præfecturas attribuit 725.c
antipater qui prius Antipas, quomodo se suósque euexerit, & Aristobulum regno eiecerit 469.c
Scaurum commeatu iuuat 475.f
eius authoritas, vxor & liberi 479.d
qualem operam nauarit Cæsari, aliáque eius gesta ibidem. & 480
dynasta & procurator Iudæa constituitur à Cæsare 481.e
suos liberos ad gubernacula prouehit 483.b
antipater Salomes fil. accusat Archelaum 777.d
antipater Samarita Antipatri Herodis filij procurator 588.d
veneficium apparatum Herodi indicat 766.b
antipatris ciuitas edificatur 559.f
Antiphilus cum suo fratre venenum apparauit in Herodis interitum 588.f
Antiquitatum libri xx. quod tempus complectantur, & quas historias 702.e
Antonia Drusi maioris vxor Germanici & Claudij mater Agrippæ dat mutuo pecuniam 630.f
eius fauor in Agrippam 634.e
eius prudentia 637.b
antoniæ adificij Herodiani descriptio 919.c
antonia porticus incensa, & præsidium ex ea deturbatum 811.f
antonia turris ab Herode condita 544.f.624.d.746.d
antoniæ fundamenta subuersa 951.c
M. Antonij decreta pro Iudæis 488. per totum
M. Antonius, dux Ro. 476.c
in Asiam proficiscitur, & Herodem defendit 491.g.429.e
amore Cleopatræ captus Herodem, & Phasaelum tetrarchas constituit 494.a
ad regium fastigium eundem promouet 499.d
ab eodem pecuniis corruptus Antigonum è medio tollit 508.b.510.e
M. Antonius donatur ab Herode 510.c.
homo impurus 512.e
Herodi nimium indulget 516.d
multa indecore agit in gratiam Cleopatræ 518.b
subigit Armeniam 519.b
vincitur apud Actium à Cæsare 524.a
occisus 524.a. qualem operam Gabinio præstiterit 721.g
Herodem exulem regno Iud. præficit 734.b.propter Cleopatram multa facit indecore 742.a
antonius centurio à Iotapateno insidiis interemptus 850.d
antonius præfectus alæ equitum contra Romanos 831.b
eius gesta ibid.
antonius Primus Mœsia contra Vitellium cum legione tertia properat 901.f.eius gesta ib.
Vitellium interficit 893.d
in conflictu cum Vitellianis quatuor millia & quingentos amisit 902.c.
Romam properat ibid.
antonius Silo Taricheas missus cum duobus millibus sagittariorum 859.d
aod. vide Iodes
apachnæ regni termini 1040.b
apania obsidione liberata 727.c
apellæus mensis 370.a.409.b
aphrica, unde sic denominata 24.e
aphri & Æthiopes quantum annuè pendant Romanis 807.e
apion Alexandrinorum legatus contra Iudæos 649.c
apion grammaticus res Ægyptiacas conscripsit 1060.b
eius portentosa mendacia de Iudæis & tota vita taxata ibidem. 1061.1062. per totum. & eius calumnia & mendacia confutata 1063. 1064. per totum. propheta factus fabulam tragicam de Iudæis impudentissimè fingit 1065. 1066.1067.per totum.
Apobaterion locus 10.a
Apochis regni termini 1040.b
Apollodoti Gazaræorum ducis prælium cum Iamnæo, & mors 459.c
apollonius Antiochi dux, à Iuda Macchabæo victus occiditur 413.b
apollonius Dauus præfectus Alexandri filii Antiochi Epiph. 435.c
vincitur à Ionatha 436.b
appollonij Molonis mendacia de Iudæis 1065.1069.177.
apollonius senator sauciatur 672.e
apsanes Iudæis præficitur 159.a
aquila aurea supra portam posita deiicitur 596.b.772.c
aquila quare Romanorum insigne 838.b
aquila Caligulæ interfector 660.e
ara tabernaculi, & Arula suffumigatoria 83.g
arabia confinis Iudæa 469.c
arabes qua ætate infantes suos circumcidant 21.f
arabes Hebræos subigunt 153.d. ab ipsis rursum caduntur 155.a
arabum prælium cum Herode 519.f
arabum Iudæam devastantium sæuitia 609.c
arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis 781.b
arabes Iudæorum transfugarum viscera patefaciunt, aurumque eximunt 939.f
aramus, aramei 15.a
arami liberi quibus gentibus appellationem indiderunt ibidem
aranes ubi mortuus ibid.d
arasci templum 330.e
arbela vicus 1022.f
arbori interdicta quæ vis indita fuerit 5.e
area Noe reliquiæ vbi seruentur 684.c
arca tabernaculi forma 82.f
arca in potestatem hostium venit 168. d. quantorum malorum his fuerit autor ad quos peruenit, & quomodo Hebræis reddita 169.b
arca transfertur Hierosolymam in templum Salomonis 263.b
arcades de antiquitate gloriantes, post Atheniensis literis eruditi 1035.d
arce, alio nomine Arctipus, ciuitas 82.a
arce, quæ nunc Petra, ciuitas 110.b

archelais vicus conditur 613.f
archelaidis palmeta 619.a
archelaus Cappadocum rex 549.c 558.f. Herodem ad sanam mentem reducit 569.g. eius prudentia 756. 757.
Archelaus Herodis filius à patre regno præfectus ipsius funus curat 608.c. populo se accommodat, & incidit in seditionem 601.g. 602.a accusatur apud Augustum 603.e ethnarcha non rex confirmatur ab Augusto 611.e. Glaphyram fratris defuncti vxorem ducit 613.f
accusatur apud Augustum & relegatur Viennam Galliæ 614.a 784.b. venduntur eius bona 618.e à fratre falsè calumniatur 767.d rex constituitur 773.g. in seditionem incidit 775.776.781. quod non rebellasset quarta tributorum parte leuatus 785.a. eius reditus quanti ibid.b
Archelaus Magdati ad Titum profugit 956.c
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi immania supplicia, eiusque cum insigni tolerantia sermones 1095. per totum
Aretas Arabum rex fugientem Hyrcanum recipit hospitem, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469.e. 470.b. cum Scauro fœdus init 471.f
aretas qui antea Æneas constituitur Arabum rex 572.e. confirmatur 577.d
aretas Cœlesyriæ regnum adipiscitur 472.d. 716.a. cum Herode bellatur 626.b. & Iudæa infert bellum 716.a à Scauro mulctatur ccc. talentis 721.c
aretas Petræus Romanis auxiliatur 609.a
argolicæ historiæ scriptores discrepantes 1034.f
ariphanes Græcus historicus Iudæorum mentionem facit 1051.a
arietis instrumenti bellici descriptio 843.e
ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 347.a
arion procurator Iosephi Tobiæ fil. 405.
aristæus Iudæorum negotium agit apud Ptolomæum Philadelphum 389.f
aristocratiam esse optimam administr. 123.b
aristotelis apud Clearchum verba de Iudæis 1048.a
arius centurio confossus 608.d. 780.e
aristobuli odium erga fratrem Agrippam 730.a
aristobulus Agrippæ frater, Iudæorum causam agit apud Petronium 640. per totum
Aristobulus Aristobuli fil. adolescẽs pulcherrimus 514. d. ab Herode constituitur pontifex, & occiditur ab eodem 513.f. 514.g
Aristobulus Alexandri Iamnæi fil. generosus 463.f. quomodo adsecutus sit regnum 405.b. obsessus ab Areta liberatur per Scaurum 471.c. quale donum Pompeio miserit, & controuersiam cum fratre apud eundem disceptauerit 471.e. quomodo à Pompeio tractatus 472.f vinctus abducitur Romam 475.e vinculis elapsus iterum capitur & mittitur Romam 477.d. veneno sublatus est 479.g
Aristobulus Herodis fil. reuersus Roma ducit vxorem 549.c. coniicitur in carcerem falsis calumniis oppressus 574.f. accusatus à patre Beryti damnatur 578.f. strangulatur 580.b
aristobuli filij Herodis, liberi qui 762.a. 793.f.
aristobulo Herodis filio Armenia minor à Nerone data 796.c
aristobulus Herodis frater, privatus mortuus filia vnica relicta 793.f
aristobulus Herodis dynastæ Chalcidis fil. dominiis multis donatus à Ner. 694.f
aristobulus Hyrcani f. obsidioni Samariæ præficitur 752.b. quomodo imperarit & sævierit in matrem ac fratres 454.d. fratris cæde pollutus moritur philellen dictus 455.g. primus diadema regium vsurpauit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres 454.c. mors eius 714.a.
aristobuli & Hyrcani furor & contentio 930.a
aristobulus rex Chalcidis contra Antiochum 984.a
armenia regio 15.a
arnon fluuius 110.c
arphas vicus 834.a
arphaxades Arphaxadai 15.a
artabanus Vonone victo Parthorum regnum assequitur 620.e
artabanus à Vitellio victus 625.b. recuperato imperio fœderatur Neroni ibid.d
artabani cum Asinæo & Anilæo reconciliatio & amicitia 646.a
artabanus regno pulsus restituitur per Izatem 627.c
artabazes rex Parthorum donatus Cleopatræ 742.c
artabazes Tigranis filius captus 519.b
artaxerxes regnum paternum accipiens quale conuiuium instruxerit 373.b. accusat vxorem & diuertit ab ea ibidem. ducit aliam nomine Estheram 374.b. Amanem in summo habet honore 375.a. eundem cruci suffigit 380.b. Iudæos periclitantes liberat ibid.
Artaxias Tigranis filius regno non diu potitus pellitur 519.b
Artemisius mensis 259.c
artorius quemadmodum ex incendio per Lucium commilitonem seruatus sit 95.g
arucæus Arcen condidit 14.d
arudæus, Aradus insula ibid.
aruntius præcoretundit Germanorum militum impetum 663.b
arus vicus 609.c
aruum loci nomen 195.g
asamonæorum gens Iudæorum reip. statum mutauit 367.b
asamonis montis Galilæa situs 818.c
asanus abiæ filius regnum paternum accipit 282.c. eius pietas, & bellum cum Zaræo Æthiopum rege ac victoria ibidem, mors 284.d. 285.b
ascalon capitur 146.a
ascalon Iudæis semper inuisa 831.a. eius situs ibid.
ascalonita quingentos & duo millia Iudæorum apud se habitantium interfecerunt 815.d
ascalonitis quantum incommodi arca attulerit 169.c
aschanes eunuchus præpositus Hebræorum nobilium curæ obsequitur Danieli 346.b
aschanaxes aschanaxi 13.c
aser natiuitas 30.g. filij 52.d
aseritarum sors in Chananea 142.a
asiæ quingentas ciuitates vni rectori & consuli Romano parere 806.g
asinæus & Anilæus Neerdenses grassatores quomodo cum Artabano amicitiam ineunt 645. 646. 647. 648. 649. per totum
asiongaber, loci nomen 269.f
asoris ciuitas 152.c
asofra, buccina 97.b
aspersorium tabernaculi 81.a
asphaltites lacus repletus cadauerib. 890.a
asphaltites lacus Tiberiensi natura contrarius 891.b. eius descriptio ibid.
asphar lacus 428.b
asprenatis prodigium & interitus 661.d
assamonæi principatus quando desierit 508.b
assamonæorum familia quando & quandiu principatus Iudæorum concess. 701.a
assaracoldas Senacheribi filius patri succedit in regnum 330.e
assaron quantum contineat 83.d
assis regni termini 1040.b

Assuras,

assuras, Assyrij 14.f
assyriorum imperium quando dissoluum fuerit 331.c
astabarri populus 14.b
astapus fluuius 58.f
astartes templum 209.a
astartis rex Tyriorum, eiusque successores enumerati 1043.a
astoborra fluuius 58.f
astronomiæ qui primi inuentores 8.a
Athenienses quando & quemadmodũ Romanis subiecti 405.d
athenienſibus nulla cura fuit historiæ conscribendæ 1035.c
athenienses religiosissimi creditti 1068 c. *scriptis legibus vtebantur* 1072. b
Athenio legatus Prolemai Euergetis ad Iudæos 402.d
Athenio dux Cleopatræ, Herodem repellit iam victorem 742.f
athrongæus vel athronges pastor regnũ affectat 608.b.780.c
auaris vrbs Aegyptia 140.a.& e 1052.g
augusti Cæsaris in Iudæos beneficia 562.d. *in Herodẽ odium & Aretam* 572.b. *reditus cum vtroque in gratiam* 577.d. *confirmat testamentum Herodis* 611.e. *in Italiã proficiscitur* 729.e
augusti mors, & quot annis imperarit 619.b
aulæ regiæ descriptio elegans 91.e
aulicæ deliciæ quæ 237.f
aurea terra, regio 269.g.271.a
Azael ab Adado cũ muneribus mittitur ad Elisæũ, vnde se regem futurum cognoscit 306.b. *contra Israelitas belligeratur & Hierosolymitanos, à quo pacem redimit Ioasus rex* 313.f *moritur* 316.a
Azarias propheta vaticinatur Asani agmini 223.c
azarias compellatur Abdenago 346. a
azizus Emesenorum rex Agrippæ iunioris sororem duxit 693.b
azotum pestis propter arcam detentã inuadit 169.b
azotum captum & concrematum 436. b
azymorũ festiuitas restauratur 323.d
azymorum festiuitatis institutio 65.d. 93.b

B

Baaras loci, & herbæ descriptio 981.a
Bavæ liberi occiduntur ab Herode 532.f
babel quid significet 12.c
babylon locus cur sit dictus ibidem
babylonis extructio 65.c
babylon in Cyri potestatem venit 352. a
babylonica captiuitas quando & quomodo acciderit 336.337.338.339. 340.341. *per totum.*
Babylonicæ turris institutio 12.a. & *quanta fuerit* 12.b
babylonij Iudæos persequuntur 649. e
Babyloniorũ antiquissima rerum memorabilium traditio 1035.f
Baccavicus 833.g
Bacchides dux Demetrij contra Iudam Machabæum mittitur frustra 421.f. *mittitur iterum ac cum Iuda confligens vincit* 424.f. 425.d.
adigitur ad pacem cum Ionatha ineundam 430.b
Bacchidis sæuitia in Iudæos, & eius interritus 709.a
bactriani populus 15.a
badus qualis mensura 259.a
bæonis regni termini 1040.b
Bagoas eunuchus 586.b
bagoses copiarum Artaxerxis imperator quomodo Iudæos ob homicidium in templo factum tractarit 383.a
bagothous & Theodestes eunuchi coniurant necem Artaxerxis, & plectuntur 374.f
bathales Ammanitarum rex 343.g
baia, oppidulum Campaniæ, vbi & calidæ 638.d
bal quis deus fuerit 311.b. *sacerdotes eius vniuersi sublati ibidem. ædes ipsius à fundamentis diruitur* 311. d
balachus Moabitarum rex Balamũ ad Israelitas execrandum mittit 112.d
baladas Babyloniorum rex amicitiam cum Ezechia inire cupit 331.c
balamus vates contra Dei mandatum profectus ab asina compellatur 112 f. *bene precatur his quos execrari volebat* 113. *per totum malum consilium dat Madianitis* 114. e
balsamus vbi nascatur 270.f
balsamum vbi proueniat 473.b
Balthasar Naboandel dictus arripit regnum Babylonicum 350. e. *ipse cum suo regno in Cyri Persarum regis potestatem venit* 352.a *occidit Adoniam* 254. b
banaias satellitibus præponitur 241.f *vnus fortium Dauidis* 243.f
banaias Salomonis copiis præficitur 254.f
banaothas & Thamnus occisores Iabosthi supplicio afficiuntur 216.e
barachas autor Israelitis vt captiuos Iudæos & Beniamitas dimittant 322.b
Baracus Hebræos in libertatem vindicat 152.e
barasa expugnata concremata 417. e
baruchus Neri fil. Hieremiæ prophetæ scriba 337.a. *liberatur à carcere* 342.c
baris castellum, postea Antonia 717.c
baris mons 10.b
barzaphanes Parthorum satrapa Syriam obtinet 494.d.730.c
Basanes Hieroboami totam familiam sustulit 282.e. *regnum occupat ibidem*
basanæ imoietas à Gimone propheta grauiter carpitur, sed frustra, regnúmque ab hostibus infestatum tueri non valens moritur, Elano filio successore relicto 283.f
Bassus addit se Cassio 727.c
batanæa, Trachonis & Auranitidis, partiúmque quarundam domus Zenonis centum talenta reditus erant 782.g.& 783.a
bathuel Nachoris filius 15.f
bathyllus Antipatri libertus venenũ hero adfert 767.b
batibij dictum 639.c
beelsephon ciuitas 65.c
begabri Idumæa vicus 890.e
beleastartus rex Tyriorum Hiramo patri successit 1043.c
belli leges 129.e
beniaminis natiuitas & nominis ratio 24.c. *filij decem* 52.b
beniamitarum sors in Cananæa 141. e
beniamitæ post Iesu ducis mortẽ quieti & agriculturæ student 146.b
beniamitarũ fortitudo & peritia militaris 148. c *cædes omnium vsque ad sexcentos viros* 149.a *quomode ea tribus restituta* 146. d
berenice locus 269.f
bernice Agrippæ filia 628.a. 673.e
bernice Costobari filia 628.b
bernice Polemoni nubit 693.e
bernice Salomes filia datur nuptum Aristobulo Herodis filio 549.c. *fit exosa Glaphyræ* 564.b. *datur alij marito* 762.a
bernices supplicatio ante tribunal Flori, & eius vitæ pericula 801. c
bernice & Iudæ ad Cestium de Flori gestis retulerunt 803.b
berotha ciuitas 139.b
berosus Chaldæus de astronomiæ & Chaldæorum philosophia Græcè scripsit 1043. g. *eius historiæ verba & compendium de Iudæis* 1044. a. *Græcos scriptores taxauit ibidem*
bersabe, ciuitas 288.d
bersabe puteus 21.d
berytus domicilium Romanorum 576. e
berytus Phœnices colonia Romanorũ 972.e
berytus quomodo ab Agrippa exor-

natæ 678.b
Berzellæus quantis beneficiis inuenerit Dauidem regno pulsum 233.b quam gratiam ei obtulerit rex 237.e
Besarra oppidum 1007.e
Beselel architectus 88.e.98.e
Bethsemmathe vxor Esau 28.b
Bethalaga vicus 429.b
Bethel quid significet 28.g
Bethenabem vicus 889.a
Bethleem toparchia 890.d
Bethmaus vicus 1003.e
Bethura locus 139.f
Bethsabes forma Dauidem ad adulterium pellicit 225.b
Bethsama vicus 170.g
Bethsamitarum prophani lxx. arcam contingentes moriuntur 171.b
Bethsana, quæ Scythopolis 418.a
bethsana ciuitas 141.g
Bethsuritarum deditio 420.d
Bettaa capta & prædata 222.c
Bezedel vicus cum turri inexpugnabili 832.a
bezetha collis descriptio 919.g
Biblia quot annorum historiam complectantur 2.f
Bithynos, Cappadoces, Pamphylios, Lydos & Cilices Romanis tributa pendere 806.c
Borcæus Agrippæ legatus à Iudæis vulneratus effugit 819.d
Borceos vicus 833.e
Bouis cornupetæ noxa quomodo vindicanda 128.d
Boz columna vestibuli templi 261.b
Boz us quomodo Ruthem acceperit vxorem 163.e.164.a.
Britannicus Clau. Cæsaris filius 644.a
Britannicus Claudij ex Messalina f. Neroni prisigno in imperio posthabitus 796.b
Britanni quomodo & quando Romanis subiugati 805.g.807.b
Broccus trib. plebis 670.b
Buccinarum excogitatio & vsus 97.b
Burrus præfectus prætorianorum militum 694.b

C

CAbrothaba locus 98.a
Cadmus Milesius quo tempore historiam conscribere inceperit 1034.e
Caduceatores sacros esse & inuiolabiles 522.a
Cæcilius Bassus occiso Sexto Cæsare prouinciam occupat 488.f
Cæcilius Bassus Sex. Cæsarem interficit & copias eius occupat 727.a
Cæcinna ab Antonio Primo rerum gestarum nuncius ad Vespasianum mittitur 902.e
Cæcinna de proditione cogitat, & cum milite ad Antonium transfugit 902.a
Cædesa ciuitas 140.b
Canopolis & forum quod vocatur materiarium à Cestio incensum 819.f
Caron regio amomiferax 684.c
Cæsar Iudæorum & Archelai conuentum diremit 782.f
Archelao tetrarchiam seu mediam regni partem dedit ib.
eius promissio Archelao facta ib.
reliquam regni dimidiam partem duas tetrarchias diuisit ibid.g
cæsar quæ Salomæ largitus sit 783.b
cæsar quas ciuitates Iudæorum regno auulsas Syriæ adiecerit ibid.
cæsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.
cæsar falsum Alexandrum deprehendit ibid.f. eum remigum numero inserit 784.b
cæsares vocatos imperatores Rom. 269.b
Cæsarea conditur 746.e.747.g
cæsarea Philippi dicitur Neronis 698.f
cæsarea Iudæa maxima ciuitas 854.f
cæsaria templa 747.a
cæsariensium contumeliæ in mortuum Agrippam 680.a
cæsariensis contra Iudæos apud Neronem victores 799.b
cæsariensis omnes Iudæos apud se habitantes trucidant 813.f
cæsennius Gallus duodecimæ legionis ductor à Cestio in Galilæam missus 818.b. duo millia Galilæorum cedit ibidem.
cæsennius Pætus rector Syriæ 974.a
cæsennius Pætus Antiochum regem Comagenes apud Vespasianum defectionis accusat 983.f
bellum mouet contra eum 984.a
vinctum Romam è Cilicia mittit ibid.e
cæsonia iugulata cum filia magnanimitas 667.c
caiaphas constituitur pontifex 619.c
cain quid significet, sacrificat, iugulat fratrem, totus malus, multa inuenit 6.d. eius posteri 7.f
caius Agrippæ & Iuliæ fil. Augusti adoptiuus 603.e
caius Cæsar Agrippam vinculis soluit, & tetrarchia Philippi tradita, regem appellauit 790.c
ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid.d
caij vxor & filia occisæ 666.d
eius ingenium & mores 666.e
caius Cæsar Deum se vocari voluit 790.d
Petronium ob statuas in templo locandas, Hierosolymam misit ibidem, e
caij litera ad Petronium 792.b
casus per dolum interemptus, quanto tempore imperauerit ibid.c
calebus explorator Chananæa 99.a
calidæ ad Baias 638.e
Calidæ ad Emmauntem 619.d
Calidæ apud Callirrhoen 598.a
Caligo tabernaculi qualis fuerit 88.g
C. Caligula constituitur Cæsar 627.c
C. Caligula Germanici fil. 734.e
designatur Cæsar à Tiberio 635.f
occiso Tiberio fratre opprimitur & ipse 636.b. Herodem cum coniuge mittit in exilium 638.g
qualis fuerit ingenio 641.b. 643.e
Iudæis bellum illaturus reuocatur à Petronio & Agrippa 643.a
moritur ibid.f. eius in omnes sæuitia, & diuini honoris vindicatio, insaniáque tum coniuratio in ipsum, & eius interitus 652. vsque 660
callimander ab Hyrcano victus interiit 452.e
callistus Caligulæ libertus 657.c
calumniarum quanta vis 713.c
cambyses Cyri filius patri in regno succedit, & Iudæos à templi & vrbis ædificatione prohibet, moritur 359.a 360.b
campus regius, loci nomen 18.d
cana, loci nomen 519.f
cana vicus Galilææ 1005.b
cana seu Canatha 742.e
canathenses ibid.f
candelabrum tabernaculi 87.e
capernaum fons, Nili vena esse creditus 861.c
caphar saba, campi nomen 559.f
caphartophan Idumæa vicus 890.e
capito centurio à Floro præmissus ad Hierosolymitanos 800.c
capitolij templum à militibus direptis donariis incenditur 907.d
cappadoces populus 13.b
carmeli montis situs 852.f
carta, Mesopotamiæ ciuitas 15.c
carthaginensium originis & fati descriptio 807.d
carus deliciæ Herodis 586.b
casander occupat Macedoniam mortuo Alexandro 388.a
caspiæ portæ 625.a
Cassius Charea 653.654.655
per totum occiditur 673.a
cassius quæ gesserit in Iudæa 476.e
affligit Iudæos 489.b
cassius Longinus Syriæ præses 544.d
cassius Iulio Cæs. interfecto Syriam petit & quid gesserit 727.728.
per totum, occisus 729.e
castor rerum iudaicarum scriptor 1065.
castoris Iudæi versutia & dolus erga Titum 924.f
castra Iudæorum, locus 480.f
catullus Libyæ Pentapolitanæ rector sicariis calumniandi doctor erat 997.a

tria millia Iudaeorum trucidauit 997.b
eius cruciatus & mors horrenda ibidem.d
cedasa vrbs 441.e
celadus Augusti libertus 613.a
quae Cesaris nomine cum falso Alexandro egerit 783.e
celer accusatus Romae causam dicit, & plectitur 793.a
celer tribunus vinctus à Claudio Iudaeis ad supplicium Hierosolyma mittitur 795.g
cendebaeus praefectus vincitur à Sim. 448.a
cenizzus Hebr. in libertatem restituit 151.a
cestius Gallus Syriae praeses inuadit Galileam 1015.b.1023.d
Cest. Festus à Claudio in Iudaeam procurator praemissus 793.e
eius malitia 799.a
cestius Saulum cum ceteris legatum ad Neronem in Achaiam mittit 821.
chabelo terra cur sic dicta 267.e
chabolo vicus 1015.b.1016.c
Charea Caij vxorem & filiam interficiendas curat 666.d
chalamas Syrorum transeuphratensiũ rex 224.d
chalebo donatur pars agri Hebronis 145.g
chaldaei, populus 14.g
chaldeorũ consensus cum sacris literis 1046.d
chamis patris irrisor 14.e
chananaeus, chanaan 14.a
chananaeorum terra praestantia 98.e
charetis mors apud Gamalam 867.d
chariathiaris ciuitas 171.c
chasleus mensis 409.b.415.e
chebronis ciuitatis antiquitas 895.d
chelcias Onia fil. copiis Cleopatra praficitur 452. g. moritur 458.e
cherubeis quid fuit 83.a
cherubinorum descriptio 263.e
chetim quid Hebraeis significet 13.d
chetimus, & chetima insula ibid.
chetomene qualis vestitus 84.c
cheton quid significet ibid.
chettaei populus 14.d
chiramus operarius insignis 260.g
Christus & christiani 622.g.623.a
chusarthes Assyriorum rex Hebraeos sibi subiicit 150.e
chusius, chusai 14.a
chusis amicus Dauidis constãtissimus quemodo se gesserit apud Abesalomum 230.c
cilla ciuitas 198.b
cillanos à Palestinis bello vexatos Dauid iuuat ibid.
cinchares idem quod talentum 83.e
cinnyra, instrumentum musicum 243 a
cinyra fabula 659.d
circenses ludi 654.b
circumcisionis prima institutio 19. e. 21. e.
cisius Saulis pater 174.e
cithara quis inuenerit 7.d
ciuitatem qui primus instituerit 7. c
claudius à militibus constituitur Ces. 664.d
claudius Aggrippam ad senatum legatum mittit 792.d
Cl. Romae contra Samaritas pronuncians tres eorũ nobilissimos interfici iussit 795.g
claudius quandiu imperium administrauerit 796.a. Agrippina vxoris Neronem priuignum in imperium cooptauerat ibid.
clearchus peripateticus Aristotelem praceptorem suum de Iudaeis narrantem inducit 1047.e
clemens praefect. vrbanarum cohortiũ 655 c.
Cleopatra Antiochi filia nubit Ptolemaeo Philopatori 401.a
cleopatra Flori vxor 702.b
cleopatra Ptolemaei Epiphanis filio datur nuptum Antiocho 401.a
cleopatra Ptolemaei Philometoris filia ducitur vxor ab Alexãdro Antiochi, qui & Demetrius dictus 434. e
cleopatra Marc. Antoniũ in sui amorem pertrahit 493.f. 729.f. Mariamnem cum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem incitat 513. vsque 645. 742.d. 988. d. contra omnes omnium opibus inhians 517. f. 742. a. Herodem ad stuprum solicitat 518.d. occiditur 524.e.745.f
clitus Tiberiensis altera manu mulctatur 1012.a.828.e
cluuitus 659.c
colossus Cesaris 747.g
comagenensiũ ciuilis contentio 620.g 621.a
commeatus centum annorum qua de causa in Messada incorruptus manserit 988.c
conon Graecus Iudaeorum mentionem facit 1051.a
conuallis laudationis 298.f
conuentus ciuium qua vtilitas 121.d
coponius Iudaeis praficitur 616.b. 618.g
coponius procurator constitutus, Archelai finibus in prouinciam redactis 784.g
corban iuramenti explicatio 1047.a
corban, quemodo se liberent 109. c
corea, loci nomen 718.e
cores seditionem contra Moysem & Aaronem excitat 75.f
dat eius poenas 107.f
Cornelius Faustus Syllae filius qualem se praestiterit in expugnatione templi 474.e
corona triplex pontificis 86.a
correi, locus 172.d
corus mensura qualis 100.b.536.f
costobarus Idumaea Gazae praefectus ab Herode, lucro intentus, repudiatur ab vxore 532.b. eius violentia 699. b
costobarus & Saulus fratres vnà cum Philippo ad Cestium transfugiunt 821.g.
coturnices vbi copiosè inueniantur 72.e
cotys Armeniae rex 678.d
crassus in Parthos proficiscens Hierosolymitanum templum spoliat periurus 478.a cum omnibus suis copiis perit 479.c
crassus in Syriae prouinciam Gabinio succedens quid gesserit 723.b
cretenses moribus, non verbis erudiebantur 1072.a
ctesiphon, vrbs 650.b
cumanus Iudaeae praeses cõstituitur 690 d. 794.a. & quid sub eo Iudaeis acciderit ibid. & 691.f. & 692.a. accusatur à Iudaeis ibidem. exulat 693.a.795.g
cuspius Eadus Iudaeorũ regno praficitur 680.d. seditiosos punit 682.c. 690.a
cydoessa Tyriorum vicus 869.e
cyprus insula 13.d
cyprus praesidij locus in finibus Hierichuntis 816.a
cypros Herodis filia 627.f. alia Phaselis filia 628.a
cypron, castellum 559.f. & 748.b
cypris Antipatri vxor 723.d
cyrenaei, Marmaridae & terribiles Syrtes quemadmodum Romanis subditi 807.d
cyrus Persarum rex Babylonem & regem eius capit 352.a
cyrus Iudaeis Hierosolyma repetere permittit, templúmque restituere, ac vasa tẽpli eis reddit, multáque praestat beneficia 357.d.358.a.365.d. perit 356.b

D

DAbarateni vxorem Ptolemaei regij procuratoris inuadunt 1008.c
Dacchari herbae descriptio 86.a
dagon, arx 448.d
dagon praecipitatus 169.a
dagonis templum exustum 436.e
dalale meretrix Sampsonis 162.b
Dalmatas bellicosissimos sub vna tantum legione Romanorum quietem agere 806.d
damascus à quo condita 15.a
damascus imperio Dauidis subiicitur 222.b
damascus à Metello & Lollio capta est 471.a
damascenorum in Iudaeos seueritas 1000.c.822.a.992.d

dane oppidum 150.d.276.b
danaus Argiuorum antiquiss. 1041.g
Daniel vocatur Balthasar, & cupit durius viuere propter valetudinē & studia 346.a. insomnia diuina 246.f. regi somnia interpretatur 347.f.348.a.
Balthasaris visionem in pariete explicat 351.d.
abducitur à Dario in Mediam & constituitur summus satrapa 352.b
insidias patitur, sed insidiatores eius luunt pœnam 352.f.353.a
apud Ecbatana turrim aedificat ibid.e quàm carus Deo fuerit, & quantum cæteros prophetas superauerit 353.e.354.355.
Danielis prophetia 415.f
danitarum sors 142.a
danitæ à Chananæis sedes mutare coacti 150.b
danus, fons Iordanis 18.b
danus nascitur 30.f
filij eius 52.c
darabitta vicus 1023.c
Darius Artabani filius Neroni obses missus 625.d
Darius Astyagis filius imperium Babylonorum vastat, & Danielem abductum constituit satrapam, quem inuitus postea leonib. objicit 352.b 353.a. hostes Danielis iisdem obiicit, & deum eis prædicat ibid.
Darius equitum præfectus sub Agrippa 810.g
Darius Hystaspis filius rex Persarum creatur, quæstionem proponit quænam omnium rerum fortissima aut potentissima 360.b.&.f
commonitus vero à Zorobabele Iudæos libertati instituit, & immunitati, vrbémque & templum restituere promittit & iuuat 262.e. 367.d
mortuus successorem filium Xerxem relinquit ibid.f
Dathamū cum vniuersa sua familia terra dehiscit 107.c
Dauid filius Iessæ 164.a
Dauid qualis, & quomodo rex à Samuele vnctus prophetat, & Saulo furioso hymnos occinit ad citharā 186.e.187.a ei' magnanimitas 188 b. victoria de Goliatho 189.c
amatur à Sauli filia, & sexcenta hostium capita à Saulo adfert & filiam eius vxorem ducit 190.e
socerum fugit 191.192. 193. per totum. spiculo ab eo petitur 192.a
accepto Goliathi gladio fugit in Gittam, & insanum se fingit 195.c
fugit inde alio atque alio ibid.
Cillanis auxiliatur ac iterum Saulum effugit 198.199.201. per totum. cum Saulum occidere potuisset noluit 199.c. reconciliatur Saulo 200.a defuncti vxorem ducit 202.a Amalecitas prædatur 203.d
iungit se Ancho contra Hebræos 203.f 206.e abducuntur ei ambæ vxores captæ 207.b
Palæstinos cædit & vxores recuperat 207.e. Sauli interfectorem supplicio afficit, & epitaphia ipsi ac Ionathæ conscribit 211.d
rex vnius tribus declaratur, & cum Abnero pugnat 212.a
eius filij 213.d
Abnero fœdere iungitur & amicitia 214. c. interfectum luget 215.d. regnum in vniuersum ei confertur 217. a. dominorum suorum occisores punit 211.d.216.g. quantæ copiæ ad eum in Hebronem conuenerint 217.a Iebusæos illudentes capit 217. a. amicitiam cum Iramo parat, & Hierosolyma ciuitatem Dauidis appellat 218.c. Palæstinos superat, & arcam Hierosolymam transfert 219 per totum. Palæstinos frangit & Moabitas Adrazarámque Sophenorum regem 221.d. Thanonem in amicitiam recipit, Idumæam subigit, & officia distribuit 222.e. 241.e.
Ionathæ posteros beneficiis afficit 223. b. legati eius iniuria à Naase afficiuntur, Syri, Mesopotamitæ, Ammanitæ deperduntur 223.e.224.e
Bethsaben adulteram facit & ducit vxorem, Vriamque interficidum curat 225.b. per totum. Ammanitas excindit 228.b. à filiis molestatur 227.e. per totum. Abesalomum filium regem salutatum fugit 229.e
patienter audit conuiciantem Semeim 230.e. fugiens benigniter excipitur ab optimatibus regionis trans Iordanem 233.b. prior filium aggreditur 233.d. occisum luget 235.e. ignoscit hostibus, & recipit regnum, salutatur rex 236.237.238. per totum. decem tribus ab eo deficiunt autore Sabæo 238.c. Palæstinos vltimo fundit, hymnos ac musicam instituit 242.f
fortissimi viri ipsius qui 243. per totum. populum recensendo deum offendit 244.b è tribus malis insligendis pestem eligit, & Oromnæ aream emit 244.e.245.c. templi extruendi locus ei indicatur, ad quod opifices & materiam comparat, filiumque instruit Salomonem quomodo se debeat gerere nactus imperium ibi.e.246.b. altiosius calefacit se Abisacis accubitu 246.g
Solomonem confirmat regem, officiaque distribuit & tribus, tum templi vasorumque descriptionem tradit 248.249.a per totum.
Dauidis principum alacritas in contribuendo ad templi fabricam 250.b. quid sub mortem Solomoni commiserit 250.e.251.a expirat ac sepelitur, maximisque cum eo thesaurus 251.c
Dauidici generis regum finis, & quæ eorum fuerint 241.g
Debora prophetissa 152.d
Decima data 18.e.28.f.109.a
Decius Mundus quantum insanierit in Paulinam 622.b
Delatoribus quid premij fuerit apud C. Caligulam 661.b
Demetrius Demetrij filius amicitiam cum Ionatha iuit 436.d. Alexandrum vincit 437.e
Demetrius Eucerus Antiochi Grypi filius rex apud Damascum constituitur & Alexandrum Iannæum superat 460.b. 461.a, contra fratrem pugnans captiuus ducitur ad Parthos ib.f
Alexandrum prælio superat 715.a
Demetrius Gadarensis libertus Pompeij 475.b.
Demetrius Nicanor rex 437.g
clementer agit cum Ionatha Iudæisque 438.b. vincitur à Tryphone 440.d.
capitur à Parthis 443.f
dimittitur, & in regnum restituitur ab Arsace 450.c. vincitur, capitur & occiditur 451.d
Demetrius Phalereus quomodo bibliothecam Ptolemæo Philadelpho comparauerit 389.d. legem Iudæorum transcribendam curauerit 391.b
demetrii Phalereo in historia Iudæorum venia concedenda quòd Hebraice nesciuerit 1051.b
demetrius Seleuci filius regnum Syriæ occupat, Antiochiámque & Iassam occidit 421.f
Iudam occidit in prælio 425.e
Ionathæ amicitiam ambit 430.e
occiditur 432.f
dei castra locus 31.e
Deus Galilæorum clades Romanis denunciat 848.b
Deus Iudæis omnem viam salutis ad interitum verterat 940.d
dei decretum contra omne Iudæorum genus 992.a
dei definitio apud Mosen 1073.f
dextra porrecta quid apud barbaros significet 646.a
diagoras Melius in mortis periculo versatus propter Athenienses 1079.f
dido soror Pygmalionis regis Tyriorum in Africa Carthaginem ædificauit 1043.e
diebus singulis quid Deus considerit 4.b
diglath quid significet 5.e
diluuij vniuersalis descriptio 9.e
Dina Iacobi filia 31.b
stupra-

diris deuouetur 137.b
hierichus desolata 890.f
eius agri descriptio ibid.g
Hierichunti fons ex pestilenti & infrugifero saluberrimus, & feracissimus ab Helisao factus 891.d
Hierichuntij agri bonitas 141.c.473.b.518.d
Hieroboamus Nabatheifilius vaticinio cognoscens se futurum regem populum ad defectionem solicitat, effugit Salomonis iram 274.c
decem tribuum rex eligitur & Sicimis habitat 276.a
duásque vitulas aureas facit, & templa ibidem b
brachium eius apoplexia tangitur & inde à pseudopropheta seducitur 277.g.278.a
filio suo ægrotante quid responsi acceperit à propheta 280.b
contra Abiam ducit exercitum 281.a
vincitur ac moritur relicto regni successore Nadabo 282.c
familia eius cuncta tollitur ibid. e
Hieroboamus Ioæ filius regnum Israelitarum excipit 316.b
Syriam suo regno licet impius adiicit ibidem. moritur Zacharia filio harede relicto 318.f
Hieronymus historicus Iudæorum 1050.f
hierosolyma rex cum vicinis regibus occiditur 139.f
hierosolyma oppugnatur, inferioréque parte capitur 145.f
hierosolyma ciuitas Dauidis dicta, & quomodo exædificata 218.b
hierosolymorum thesauri auferuntur, mœnia ad trecentorum cubitorum spacium diruuntur per Ioam 317.e
hierosolymarum captiuitatem qui propaeta prædixerint 335.f
hierosolymorum captiuitas, direptio, & à fundamentis vastatio 342. per totum
hierosolyma capitur ab Antiocho Epiphane, templúmque eius spoliatur & prophanatur 409.a
restituitur tam vrbs quam templum 415.d
hierosolyma & templum à Pompeio expugnata 473.c
hierosolyma diripitur à Parthis 497.d
hierosolyma eiúsque templum cur deus auersatus 695.d
hierosolyma ad summum felicitatis euasisse fastigium, & ad extremam esse deiecta miseriam 707.d
expugnantur ab Antiocho Epiphane 709.e
à Pompeio magno capiuntur 819.d
diripiuntur à Parthis 732.g
oppugnantur ab Herode 741.a
per totum
Hierosolyma Iudæa vmbilicus, eiúsque situs 883.g
descriptio 912. e. per totum & 1049.
Hierosolyma bello, dominatione, seditione laborat 887.g
Hierosolyma quando & quoties capta vastata 969.e
quando in ea templum ædificatum ibid. e. eius origo & finis ibidem f
Hierosolyma non idem voce Iudaica quod Græca significat 1059.d
Hierosolymitanis fame laborantibus succurrit Helena 686
Hierosolymitanorum supplicatio 795.b
Hierosolymitani officiose Agrippæ, & Politiano obuiam progressi 803.e
Hierosolymitanorum & Romanorum seditio 811.a
Hierosolymitanorum luctus publicus 813.e
Hierosolymitanorum turbæ & indignationes propter Iosephum 856.d
Hierosolymitanorum miserabilis clades, & fuga ad Vespasianum 886.d.e
Hierosolymitani prima aggressione superiores 907.f
in legionem decimam excurrunt 909.a
eorum insidiæ contra Romanos 911.b
seditiones perpetuæ 920.d. per totum
conflictus cum Romanis 920.d. & seq.
pugnant circa machinas Romanorum 922.b
valde terrentur 926.e
eorum pertinacia 928.e
aurum deglutiunt 931.e
crucia liter afficiuntur 932
Romanos inuitos ad suum excidium coegere 933.b
Hierosolymitanorum calamitas, & clades miserrima 932.933
pertinacia crudelis 928.e
conflictus 935.e
fames 937.d
profugia ad Romanos 939.e
eorum qui transfugerunt, vna nocte viscera duorum millium patefacta sunt 940.a
famis incremẽtum horribile 941.c
Hierosolymitanorum quàm multa millia paucis diebus per vnam portam elata 941.a
egenorum quot millia portis eiecta ibidem b
conflictus cum Romanis circa aggeres 943. c. pugna magna & ferox 946.d
mendacia inter seditiosos 949.c
pertinacia insana ibid. pugna atrox circa custodias 950.d
pugna circa templum 952.d
dolus contra Romanos 953.b
fames 654.b. pugna circa porticus 956.a. circa templum 450.a
strages & fuga incerto templo 459.a. sex millia in porticum confugiunt, eóque suluari ex propheta falso seducuntur 459.g.960.a
plurimi confugiunt ad Titum 966.b. infinita multitudo venit ibid. strages crudelissima, incendium, fames captiuitasq; 967.968 per totum
Hierosolymitani soli quanta bonitas 141.e
Hiezechielis prophetia 335.f.338.e
hin, mensura qualis 88.d
Hippeni Iudæos suos cohabitatores male tractant 815.d
hippici turris descriptio 914.d
hippodromos locus 773.c
Hiramus Tyriorum rex, Salomoni quid ad templum Hierosolymis cõtulerit 1042.c.[illegible] Hiarus quod Salomoni pro[illegible] a[illegible]gnata soluere non potuit [illegible] eius gesta ibid. Vide etiam [illegible]
Hispani quando & quemadmodum Romanis subdi[illegible] 806.g
Historia apud Barbaros solomior quam Græcos 1038.b
Historiæ scriptori quæ curanda 468.b
historiæ veritatem à Iudæis honorari, à Græcis verò negligi 707.a
Historiæ veræ quod iudicium 1035.e
Historiarum scriptoribus non idem scopus 1. in principio
Historicus mendax quantum à falsario instrumentorũ differat 1024.e
historicus quis laude dignus 706.f
historici quod officium 1024.f
Holocautoma sacrificium cur dictum 91.a
homeri poemate nullum vetustius 1034. d. quomodo conseruatum ibid.
Homicidarum inuitorum asyla 18.d
Homicidij incerti inquisitio qualis sit 122.f.123.a
Hominis creatio 4.e
Hominis ætatis quis terminus prescriptus 8.e.15.e
Homines quando degenerare à virtutibus ad vitia cœperint 7.c
Hominum commercia quibus vitanda 94.c
Hominum ingenium quàm sit malum 197.a
Homonœa, loci nomen 1020.
Hortos pensiles à Nabuchodonosor extructos [illegible].a
Hospitij reuerentia 20[illegible].147.d
Hyc vocis significatio 1040.e
Hyoscyami descriptio 86.b
Hyperberetæus mensis 92.c. 263. b. 286.b

hyrcanium vicus 742.d
Hyrcanus Alexandri Iannei filius constituitur pontifex 716.d
fœderatur fratri, & ociosam vitam elegit 468.d. & 717.d
cur ignauus habitus & fugerit ad Aretam 469.d
Scauri amicitiam frustra ambit 471.b. disceptat apud Pompeium cum fratre 472.a
redditur ei pontificatus 475.a. 481.e. honoratur ab exteris gentibus 482.d
honoribus ab Iulio Cæs. afficitur 486.a. capitur & amputantur auricula eius 497.e.732.e
à Parthis dimissus ad Herodem reuertitur à quo perfide tractatur 511.per totum
occiditur tandem ab eodem 525.a. 749.f
quali fortuna per omnem vitam fuerit agitatus ibid.
Hyrcanus primus eius nominis pontifex 624.d
Hyrcanus quomodo à Ptolemæo sororio tractatus & Antiocho Eupatore, tum gesta ipsius 710.f
eius felicitas 712.b
iterum fit pontifex 720.e.724.f
pontificatus confirmatur & regnum datur Iudæa 726.f
Hyrcanus Iosephi Tobiæ filius adolescens ingeniosus 404.405.406.per totum
eius gesta & mors 407.d
Hyrcanus Simonis Matthiæ filius effugit Ptolemæi insidias, & principatu potitur 448.e
oppugnatur ab Antiocho Sotere 449.a. pacem ab eo redimit ccc. talentis, Dauidisque thesaurum tribus millibus talentorum imminuit 449.g.450.a
vrbes ab hostibus ablatas recuperat, pacémque cum Rom. init 450.d. Samariam obsidet & radicitus tollit, eúmque deo colloquitur 452. per totum. eius felicitas & mors 454.a. somnium de filiis quale aliquando habuerit 456.b

I

Iabinus rex Hebræos opprimit, opprimitúrque ipse 152.c
Iabissa ciuitas, & Iabissenorum officium in Saulem & filios eius extinctos 209.b
Iabisus ciuitas capta, & omnes eius habitatores cæsi præter cccc. virgines 149.b
Iachin, columna vestibuli templi 261.b
Iacimus, vide Alcimus
Iacimus Zamaris filius eques 584.f
Iacobi filij Isaci natiuitas 26.d
præripit fratri benedictionem paternam 27.d
fugit fratris iram 28.b
dormienti visio offertur ibid.
& nuptias celebrat 30.c
visiones iterum 31.d
aufugit à socero 31.c
redit cum fratre in gratiam 32.f
luctatur cum spectro 33.b
Iacobus vocatur Israel ibid.
defodit Labani Deos 34.b
Iacobus partitur cum fratre hereditatem paternam 36.a
opulentia eius & felicitas 37.a
Iosephum luget 39.e
mittit filios frumentatum in Ægyptum 44.f. proficiscitur ipse etiam cum omni familia 51.d
moritur 53.d
Iacobus & Simon Iudæ Galilæi filij aguntur in crucem 690.c
Iacobus frater Christi lapidatur 698.b
Iacobi, rectoris Idumæorum proditio 894.g.895.a
iacobi septimi ex fratribus Maccabæi supplicia & constantia 1096.b
iaddus filius Ioannis pontifex patris loco fit 383.b. Alexandro magno negat forum venalium rerum 384.d. placat eundem & impetrat quod vult 385.c
moritur 386.g
iadon propheta Hieroboami idololatriam obiurgat 278.c. discerpitur à leone 277.e
iahel, vide iale
iairus Galadenus, princeps Hebræorum 157.e
iale Sysarem occidit 153.b
ialus custos thesaurorum Dauidis 250.c
iania regni termini 1040.b
iannæus Alexander. quere Alexander
iapha vicus 1016.d
iaphe munitiones 848.a
iaphetus filius Noe 11.d
eius soboles quanta, & quibus gentibus nomina dederit 12.f.13.a
iaphthes accitur ad principatum Israelitarum 158.a
victor filiam suam deo mactat ibidem e
iar, mensis 259.e
iardan vicus 833.f
iason, alias Iesus, Onia pont. filius, pontificatum fratri extorquet 408.e
iason vt pontifex constituatur quantum numerarit Antiocho 1087.g
iauanes Japheti filius 13.a
iazarus pontificatu priuatur 618.e
iaziel propheta vaticinatur Iosaphato 298.c
iazeron vrbs spoliata & conuersata per Iudam Maccabæum 416.c
iberi, populus 13.b
ibes serpentibus infesta 58.d
ides scelus & supplicium 622.623
idumæa vnde dicta 36.a
Dauidis subdita 222.f
eius tumulus 779.g
Idumæi, quomodo circuncisionem & religionem admiserint 450.e
Idumæorum nationis descriptio 877
viginti millia cum ducibus quatuor Hierosolymam veniunt ibidem g
seditio & tumultus 880.g
Idumæi cum viginti quinque millibus contra Simonem Gioræ 894.f
Ioannis Lenæ pecunias prædantur 897.e. ad Titum supplices veniunt 965.g. scelerata eorum facta repetita 980.a
Iebostus Saulis filius constituitur rex 212.c
amittit regnum 214.b
occiditur per insidias 216.c
sepelitur honorifice à Dauide 216.g
Iebusæi populus 14.d
Iebusæorum ludibrium in Dauidem male ipsis cessit 217.f
Iechonias, vide Ioachimus nam hic eiusdem minimis fuit
Iepthe. vide Japhthes
Iesraela vrbs 288.c
Iesseus filius Obedæ 164.e
Iessæi filij qui 186.c
Iesus Christus describitur 621.f
Iesus Ananiæ filius prædixit Hierosolymæ excidium 961.a
Iesus Damnæi filius fit pontifex 698.
Iesus Gamalielis filius fit pontifex 699.a
iesus dictus Oniæ frater pontificatu honoratus, & mox eo priuatus 408.b
iesus Naueci filius exercitui præficitur, & vincit Amalecitas 75.a
Chananæa exploratione indicata suis commilitonibus, & territis reddit animum 99.a
Moyses eum sibi successorem designat 118.e
prædicit, quæ gesturus erat 131.c
Chananæam explorat 134.b
iordanem cum exercitu superat 135.f
Hierichuntem sine labore capit 136.d
& Ainam excindit 138.d
Gabaonitis fœderatur, capitque quinque reges 139.b
reges Libano vicinos expugnat 140.c
munit ciuitates ibid. terram victoria quæsitam diuidit tribubus 141. per totum. præcipit eis vt reliquias Chananæorum tollant 142.e
moritur 144.f.145.a
iesus Phabetis filius pontificatu priuatur 537.d
iesu pontificis ad multitudinem Hierosolymitanam oratio 878.879.per totum
mors 881.e
eius virtutes celebrata 883.b

Iesu

Iesu Saphiæ filij facinora 1003. e. & 1008.1009.1020.1021. per totum
Iesus Sapphæ filius 822.d
Iesus Thebuthi sacerdos Titio sacra donaria tradit 966.c
Iesus Tobiæ filius quid gesserit 857. 858.860. per totum
Ieus Amasis fil. Ramatham expugnat, & inuitur rex Israelitarum 308.b
Iezabelam & omnem Achabi & Ochoziæ cognationem tollit 310.a
Bali sacerdotes extirpat 311.d.
contemptor & ipse numinis moritur Ioaza filio successore relicto 313.f
Ieus propheta arguit Iosaphatum 297.a
Iezabela quàm mala mulier 285.d
minatur Eliæ interitum 288.c
Nabathum curat lapidibus obruendum 289.d
præcipitata de turri ab equitibus proculcatur 310.a
Ilys, ager qualis 71.b
Immundi qui Moysi 94.c
Impedimentorum custodibus æque ac pugnantibus prædam partiendam 207.f.208.a
Imperatores Rom. semper honorauerunt & ornauerunt templum Hierosolymitanum 940.e
Imperij Romani fines quousque 805.f. 837.b
Indorum mortis descriptio enarrata 991.c
iniuria maxima quæ 122.d
inuenta debere restitui 127.f
Inundationis vniuersalis descriptio 8.e
Ioabi cum Abenero pugna 212
Abenerum turpiter occidit 214.f. 215.a
exercitui præficitur Dauidis 222.f
Syros vincit 224.e
Dauidis nomine belligeratur fortiter 225.226. per totum
ingeniosum commentum fingit 228.b
Abesalomum interimit 234.c
Dauidem Abesalomum lugentem increpat 235.d
præfectura priuatur 238.d
Amasam interficit & Sabaum persequitur, capitque ipsius ad regem perfert, & restituitur pristinæ præfecturæ 238.f.241.e
populum censet 244.b
occiditur 254.e
Ioadus quomodo Gotholiam regno spoliat & occidit, Ioasúmque regno præficit 312.a.313.a
studet templo restaurando & moritur 314.a
Ioachabis natiuitas & quid significet 167.a
Ioacimus Iesu filius pontifex 367.f
Ioachimus Ioacimi fil. in regnum paternum constituitur 337.d
abducitur in captiuitatem Babylonem 338.a
liberatus è vinculis regia præficitur 350.c
Ioacimus Iosiæ, vocatur Eliacimus, accipit regnum patris tributarium Ægyptiis factum 336.b
tributarius etiam fit Babyloniis 336.d
occiditur 337.d
Ioacimus pontifex mortuus 370.g
ioannes, alias Hyrcanus. vide Hircanus
ioannes Ananiæ filius Gophnitica & Acrabatena regionum rector designatus 822.e
ioannes Asamonæi fil. occisus 710.b
ioannis Baptistæ interitus 626.f
Ioannes Cariæ filius dux profugorum Hierosolymitanorum fideliter consulit Godoliæ 343.g
ismaelem Godoliæ interfectorem persequitur 344.c
consulit Hieremiam, & ipsum in Ægyptum abducit 345.a
ioannes dux militum ionathæ 293.e
iohannes Essæus Tamnam missus, vt toparchiam administraret 822.e
ioannes Gaddis Matthiæ fil. 410.g
Medabēsibus Amaræis occiditur 428.c
ioannes idumæorum dux ab Arabe quodam sagitta occisus 922.g
ioannes iudæ fil. in pontificatu succedit patri, & fratrem in templo occidit 382.c
moritur 383.b
ionathæ ac iudæ fratris ioannis interitum vindicat 382.e
Bacchidem adigit ad ineundum secum amicitiam 430.a
eius amicitiam tam Demetrius quam Alexander Antiochi Epiphanis ambiunt 430.e.431.b
Alexandro quàm fuerit gratus 434.f
vincit Apollonium Dauum 436.b
amicus fit Demetrio Nicanori 438.b
sociat se Antiocho Alexandri contra Demetrium 440.a
deseritur à suis, tamen vincit, & renouat fœdera 440.f
capitur per proditionem 444.d
occiditur ibid.g
Ioannis Leui filij Giscalensis facinora 1001.1003.1004.1005.1006.1013 1014.1016. per totum. Giscalam Iosephi iussu muro cinxit 823.b
eius proditio & doli varij 824.a
dolus nouus 826.b
fuga cum mille Syris fugitiuis 827.
ad defectionem incitat 828.d
Titum fallere conabatur 869.d
Hierosolymam fugit 869.f
eius excusatio apud Hierosolymitanos 870.f
Hierosolymitanis exitij causa 876.a
malitio, crudelitas & gesta 887. 897.898.920. 923. 925. 931. 932. 933.936.940.943. & seqq.
Ioannis Leuitæ conflictus 905.a
Ioannis pontificis monumentum 920.f
Ioas seu Ioazes Ioazæ fil. patris regno potitur 316.a
moriens regnum filio Hieroboamo relinquit ibid.b
contemnit Amasiæ minas, quem capit in pugna 317.c
perit ibid.f
ioasus Ochosiæ filius quomodo à Gotoliæ sæuitia seruatus, & rex constitutus 312.a
à religione deficit & legibus 314.d
Zachariam ioadi filium in ipso templo lapidat ibid.e
ægrotans occiditur 315.a
ioazarus dux missus contra iosephum Matthiæ filium 827.c
ioazarus iosepho inuidet 1013.c
ioazaries priuatur pontificatu 618.e
ioazas seu filius regnum paternum assequitur 313.g.315.b
Dei beneficio liberatus moritur 315.d
ioasus iosiæ fil. regnum paternum capit, vir impius captiuus in Ægyptum abducitur & moritur 33.g 336.a
iobacchus torrens 33.b.111.d
iobel fil. Lamechi 7.d
iobelus quid significet 96.c
iobeli anni remissio & libertas ibid.
iochabel mater Moysis 55.f
iodes à Moabitis oppressos Hebræos libertati restituit 151.d
iohel Samuelis fil. quomodo se in principatu gesserit 173.a
ionas propheta vaticinatur Hieroboamo Amasiæ filio 318.a
quomodo ad Ninuitas missus sit, & in mare proiectus ac à cete haustus post triduum viuus in terram reuomitus 318.c
ionia vnde sic dicta 13.a
ionici iudæi apud Agrippam queruntur Gentilium iniurias 550.e
ionum in iudæos odium 398.d
ionatas Ananiæ fil. 676.c
pontificatum oblatum respuit ibid.
& eius gesta 795.d
ionathas Asamonæi fil. Antiochi Epiph. filio reconciliatur, capitur à Tryphone & occiditur 710.c
ionathas Sauli filius castrum Palæstinorum expugnat 179.c
hostes vnico tantum armigero comitatus aggreditur 181.c
animositas & honestas 181.f
amor in Dauidem 191.c.193.e
fœdus cum eo 193.f

cadit in pugna contra Palæstinos 208.c
eius posteri quo honore à Dauide affecti 223.b
Ionathæ cuiusdam Sadducæi cum Pharisæis contentio 453.f
Ionathas homo vilis.f. prouocat ad singulare certamen Romanos 952.e
Pudentem equitem Romanum interficit, & à Prisco centurione sagitta transfigitur ibid. & 953.a
Ionathas Matthiæ fil. 411.a
defuncto fratri Iudæ succedit in imperij administratione 428.a
Ionathas Phurisæus 1013.f
insidiatur Iosepho, seruatur 1018. 1019. iterum insidiatur eidem 1020.1021
Ionathas pont. f. perimitur 695.c
Ionathas pontifex primus Massadam ædificauit, & nomen id imposuit 987.d
Ionathas qui alias Ionadab, socius Ammonis 228.d
solatur Dauidem 227.f
Ionathas Samæ fil. sternit virum sex cubitorum 242.f
Ionathas sicariorum princeps circa Cyrenen 996.e
eius supplicium 997.d
Ioppe à Cestij militibus capta, direpta & incensa 818.a
bis à Romanis funditus excisa 855.g
eius situs descriptus ibid.c
Ioppensium interfectorum quot millia 818.a
Ioramus Achabi fil. in regnum paternum succedit 300.a
Moabitas expugnat 301.d
monitus ab Eliseo cauet Syrorum insidias 303.c
fame vrgente Elisæum iubet interfici, cuius mandati eum mox pœnitet 304.b
liberatur ab obsidione Adadi 305.a
in oppugnatione Ramathæ sagitta vulneratur 308.a
occiditur ab Ieu, & cadauer eius in agrum Nabothi proiicitur 309.c
Ioramus Iosaphati fil. succedit in regnum paternum 302.a
fratres & amicos paternos occidit 306.f
deficiunt ab eo Idumæi aliæque gentes aliquot 307.a
cognoscit suum fatum ab Elia, & mortuus tractatur pro merito 307.f
Iordanis refertus mortuis 890.a
Iordanis fontes & cursus 861.a
Iosabeth Ochoziæ soror germana quem Ioasum seruarit 311.g. 312.a
Iosadachus pontifex Babylonem vinctus ducitur 342.e
eximitur vinculis 343.a
Iosaphatus à commentariis Dauidis 222.g
Iosaphatus Asani fil. in regnum paternum succedit 285.c
præsidia vrbib. suis imponit, & collapsam religionem restituit 293.a. quantos habuerit exercitus paratos 293.c. increpatur ab Ieu propheta, pietatémque ac iustitiam colit 297.a
Ammanitas & Moabitas citra sanguinem vincit 298.e
cum Ioramo bellum infert Moabitis 300.d
moritur 301.f
Iosephus Antipatri filius 723.d
oppugnatur ab Antigono 499.f
quomodo perierit 504.e
arcani non satis continens 516.b
Iosephus Salomes maritus Herodis mandatorum proditor occiditur 750.f
Iosephus Cabæus pontifex 697.f
priuatur munere ibid.
Iosephus Caiaphas, quære Caiaphas
Iosephus Canci vel Camydæ pontificatum acquirit 683.e
eo priuatur 690.c
Iosephi Dalæi fatum miserabile 459.e
Iosephus Eilemi filius 597.d
Iosephus & Iesus pontifices cum aliis multis ad Romanos profugiunt 949.a
Iosephus Gorionis filius belli dux contra Cestium 822.c
Iosephus Herodis nepos occurrit Varo 609.e
Iosephus Itaburij montis planiciem mirro circumedit 866.f
interfectus Gamalæ 867.c
Iosepho Matthiæ filio quæ causa fuerit Antiquitatum Iudaicarum, & Belli Iudaici historiæ descriptionis 1.c.
suam historiam veracem affirmat & incorruptam 563.e
ipsius genus, filij institutio & doctrina, profectio Romam 998
naufragium passus à Poppea benigniter donatur, & mittitur legatus in Galilæam 999.d
committitur ea ipsius tutelæ 1003.b
in quibus versatus sit periculis 1004.1005. bello necessaria comparat, & oppida expugnat ibid.
Ioannis insidias effugit & Iesu latronum principis 1005.f
ignoscit capto Iesu, & cum Ebutio bellum gerit 1007.a
insidiis, calumniis variis petitus euasit 1008.1009.1010. per totum
deficientes Tiberienses cohibet 1011.d. ciuitates munit 1013.a
insidias patitur, & somnio consolatur 1014.e
astutia eius in cognoscendis insidiis 1016.a
Ioannis consiliis contra ipsum quomodo occurrerit 1017.c
Ionathan insidiatorem seruat, & legatos mittit Hierosolym. 1011.c
insulatis discrimen meidit 1019.f. accusatur à Tiberiensibus & irridetur, eorumque vrbem cepit 1023. 1024. Simonem & Ionathan Hierosolymam mittit 1024.b
calumnias falsi historici depellit ibidem f. historiæ suæ veritatem affirmit 1026.f
Sepphoritas seruat 1027.f
Tiberiada seruat, & Sepphorim capit, & profligatur à Romanis 1028. per totum. in pugna contra Silam vulnerat cum equo 1029.f
captus honorifice tractatur à Vespasiano Titoque, & captiuorum multos liberat. falsóque accusatur 1030.e. vxores ducit, & liberos procreat 1031.f
qua diligentia quoque ordine bellum Iudaicum conscripserit 705. 706.707.708. per totum
Iosephus Matthiæ filius vtriusque Galilææ rector designatus 822.e
eius singularis industria ibid.
dolo Ioannis Giscalæ subito oppressus 815.b
gesta contra Romanos 834.c
aduentu Vespasiani in Tiberiade confugit 838.f
primatibus Hierosolymis è Tiberiade de rationibus belli scribit 839.b
Iotapatenis auxilio venit 839. 840.841.842. per totum.
eius machina excogitata contra arietis ictus 844.a
fortia facta 846.847. per tot.
quomodo è catenis liberatus per Titum & Vespasianum 991.b
eius prolixa oratio ad Hierosolymitanos 927.928.929.930. per totum. in deditione in puteo delitescit 850.f
eius socij ipsum persequuntur ib.
eius oratio philosophica ad socios 852. a. eius socij cum ipso cedes mutuas sortiuntur 853.e
cum altero sortem euadit ibid.
ad Vespasianum ducitur ibid.
vaticinatur Vespasiano imperium Romanum 834.c
fermè examinatur 939.e
eius mater occisum credens cruciatur animo ibid.
curato vulnere rursus murum circuit horrando 939.e
mandata Titi Ioanni Hebraici nunciat 948.a
eidem loquitur 949. per tot.
pro reliquiis ciuitatis frustra obsecrat 965.b
Iosephus Medicaster defectionis autor 1012.f